

2007-12-04

کۆرته يیهك له مههر نووسهر

نووسهري كورد 2007

ئه‌لكساندەر ئه‌لكساند روڤيچ فاداييف ، نووسهري نيوداري شوره‌وي له ساڵی 1901 دا له خيزانيكي گولديشين ، له توقهر له دايك بووه، ده‌وراني منداليي له رۆژه‌لاتي دوور گوزهراند اووه، بابي ماموستاي شارو دايكي په‌رستار بوو، له پال كاري خوياندا كاروباري كشتوكايشيان كردوو، بۆيه ئه‌لكساندەر هەر له مندالييه‌وه ناشنايه‌تي نزيكي له‌گه‌ل بارودۆخي ژيان و گوزهراني جوتياران و كريكاران په‌يدا كردوو ئه‌م نووسه‌ره له‌گه‌ل پارتيزانه‌كاندا دژ به‌ هيژه‌كاني ئه‌دميرال كلچاك و په‌لاماردهر ژاپونييه‌كان جه‌نگيوه، ئه‌م كتیبه‌شی به‌ره‌نجامي ئه‌و ئه‌زمونه‌ فرانه‌يه‌ كه‌ له‌و جه‌نگه‌دا به‌ ده‌ستی هينان، فاداييف له‌گه‌ل بلاو بوونه‌وه‌ی ئه‌م كتیبه‌دا شوهرتي ده‌ركرد و وه‌كو نووسه‌ريكي پروليتيري ناسرا. (گاردی لاو) كتیبيكي تري مه‌نشوريه‌تي كه‌ بريتي يه‌ له‌ شه‌رحي خه‌باتي قاره‌مانانه‌ی پارتيزانه‌كان دژ به‌ داگیركهراني فاشيست. ئه‌م نووسه‌ره نيوداره له 1956/5/13 دا مائئاوايي له دنيا كرد .

کۆرته يیهك ده‌باره‌ی كتیبه‌كه‌

ئه‌م چیرۆكه‌ شه‌رحي حاڵی ده‌سته‌يه‌ك نيشتمانپه‌روه‌ره‌ كه‌ به‌رانبه‌ر به‌ هيژه‌ بيگانه‌كان و كلچاك به‌رگري له‌ ولاتي خويان ده‌كهن و له‌م ريگايه‌دا گيان به‌خت ده‌كهن، قاره‌مانه‌كاني فاداييف له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا كه‌ خه‌لكي نيو ژياني ئاسايين و هه‌مان خوو و خه‌سه‌له‌تي چاك و گه‌ني به‌شه‌ريان هه‌يه ، به‌لام ده‌ست ده‌دنه‌ كاري گه‌وره‌ خه‌بات ده‌كهن و سه‌ره‌نجام سه‌ر ده‌كه‌ون، زۆربه‌يان خوشه‌ويستن جيگای متمانه‌و باوه‌رن، ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌يشيان كه‌ له‌ ژياني ئاسايي خه‌لكا به‌ره‌للاو بي بار دينه‌ به‌رچاو ، له‌ كاتي ته‌نگانه‌و ناسك دا له‌ كاتيكا كه‌ بابته‌تي ئه‌ركي سه‌رشان ديته‌ پيشه‌وه‌ وه‌كو ئينسانه‌ واقيعي و له‌ خو‌بوردوو‌ه‌كان كارده‌كهن كه‌ بو شويني خوي شاياني ستايشن، له‌ ماوه‌ی ئه‌م جه‌نگ و هه‌رايه‌دا ژماره‌يه‌كي زوريان گياني خو له‌ ده‌ست ده‌دن و ته‌نيا ژماره‌يه‌كي كه‌ميان به‌سه‌لامه‌تي ده‌رده‌چن و ده‌گه‌رینه‌وه‌ خاك و زيدي خويان، گه‌رچي ئه‌م ده‌سته‌يه‌ ده‌شکين به‌لام شكسته‌كه‌يان به‌هيچ جوړي شکستی ئه‌و باوه‌رو ئامانجه‌ ناگه‌يه‌ني كه‌ ئه‌وان خه‌باتيان له‌ پيناودا كردوو، چونكه‌ هاوزه‌مان له‌گه‌ل هه‌مان رووداو و له‌گه‌ل هه‌مان چه‌شنه‌ گيانبازي دا گه‌وره‌ترين رووداوی سه‌ده‌كه‌ رووده‌دا .

ماروسکا

لښسون ، له حالیکدا که ونه شمشیر ژاپونیه که ی به ته قه ته ق له پله کانی قالد رمه که ده خشا ، خو ی به حه وشه که دا کرد ، له کیلگه کانه وه بو ڼ و به رame ی خوشی گه ن می ره شگول ده هات ، هه تاوی ته موز له نیو ته میکی گهرم و سوورو سپی دا مه له ی ده کرد .
ماروسکا هه ندی گه ن می کیوی له سه ر له ته سواله تیك وشك ده کرده وه به قامچی کو مه لی چیرگی ده دا یه دوواوه .

لښسون زه رفیکی مورکراو و داخراوی بو دريژکردو گوتی : وهره ، نه مه به ره بو به شی شالديباوی ی بلی که ... نا ، پیویست نا کا هیچی بی بلی ی ، له نامه که دا هه موو شتی کم نووسیوه .
ماروسکا به روو گرژییه وه رووی لی وهرگپراو به توندی قامچییه که ی له حه وادا با دا . نه یده ویست بر و ا . له م هاتوچو ره سمیانه ، له م نامه بی نه جامانه و زیاد له هه موو نه مانه ش له و نیگا سه یره ی چاوانی لښسون بیزارو وهرز ببوو . جووتی چاوی درشت و مه نگ که وه کو ده ریا سه راپای ماروسکایان دا ده گرت و گه لی شتیان لی به دی ده کرد که ره نگه به خو ی لییان بی ناگا بووبی .
ته ته ره که که به خه مبارییه وه چاوی ده تروکاند به هیوری خو ی دواند (نه ی حه رامزاده !)
لښسون پرسى : باشه ماتلی چیت ؟

– باشه هاوړی فرمانده ، بو ده بی هه میشه ماروسکا به ملاوبه ولادا بنیرن ؟ که سیکی دی به دی په یدا نابی ؟

به ئانقه ست پیی گوت (هاوړی فرمانده) تا لایه نی ره سمی به ناره زاییه که ی بدات . چونکه زور ئاسایی لښسونی به نیوی خو یه وه گازده کرد .

لښسون به ره قی وتی : که واته ده بی خو م برؤم ، ها ؟

– جا بو خو ت ؟ نه م هه موو خه لکه لیړه ن ...

لښسون به چه شنی پیاوکی جدی که کاسه ی سه بری لیوړیژ بووبی ، نامه که ی خسته گیرقان و به ساردییه کی کوشنده وه گوتی : برؤ ، برؤ تفه نه گه که ت بده ماموری چه که کان من پیویستم به هه ر لات و به ره لا یه ک نییه .

شنه یه کی سازگار له سه ر چؤمه که وه ده هات و قره نارپکه که ی ماروسکای ده شیواند . کولوکان له نیو گیا وشه که کانه وه و له نزیکی عه ماره که وه به شیوه یه کی بی ئامان هه وا گهرمه که یان شه ق ده کرد .

ماروسکا به روو گرژییه وه ووتی : سه برکه ، نامه که م به ری .

له کاتیځا نامه که ی دهخسته ژیر بلووزه سوپاییه که یه وه ، شتیکی وت که پتر له بهرخاتری خو ی بوو تا لښسون (لقه که م جی بهیلم ، چهک دابنیم ؟ مه حاله !) کلاوه توزاوییه که ی خسته پشت سهری و به دنگیځی دلسوزانه که نیشانه ی شادییه که ی چاوه پروان نه کراو بوو ، گوتی : هاوری لښسون ، نیمه له بهرچاوی کالی سهرکار نه بوو دهستمان به خهبات کرد ! من به زمانی بابایه کی مه عده نچی ساده نه مهت پی دهلیم .

فرمانده به پیکه نینه وه گوتی : هیشتا قسان ده کی نه وهنده که لله رهق مه به گه وچه . ماروسکا دوگمه ی چاکه ته سوپاییه که ی فرمانده ی گرت و به ره و لای خو ی رایکیشاو به جوړیکی تایبه تی به گوئی دا چیاند : بزانه برادر من خوم ناماده ده کرد که بچم بو نه خوشخانه تا قاریا ببینم ، که چی ریځ له و کاته دا تو بهم نامه نه حله تیه ت هه موو شتیکت لیټیک دام ، نه مه نه وه ده گه یه نی که تو گه وجیت .

به چاوه قاوه یی یه مه یله و سه وزه کانی ، چاویکی لی داگرت و قاقا پیکه نی ، له پیکه نینه که ی دا – به نیستاشه وه وهختی دهر باره ی ژنه که ی قسانی ده کرد – خالیکی تاریک به دی ده کرا که ده می سال بوو وه کو ژهنگ ناخی ده خوارد .

لښسون نه و پیاوه ی گاز کرد که له بهر هه یوانه که دا وه نه وزی دداو چاوه کانی ده تروکاند تا خه وه که ی بتارینی : تیموشا ، وهره ناگات له م گه نمه بی ، ماروسکا به نیش دهروات . کونچارنکوی مینه ر له سهر ته شتیکی دمه وقلب له نزیکی ته ویله کانه وه دانیشتبوو ، کو له پشته چه رمیه کانی دهوریه وه ، کلاوی له سهر نه بوو ، دهموچاوی تاوه سووت ببوو ، ردینی چروسوور بوو . دهموچاوه زبره که ی به سهر کو له پشته کانه وه شوړ کرد بو وه . دهرزیه که ی به جوړی به کار دهینا ده تگوت چنگالی به دهسته وه بوو . شانه بی هیزه کانی له ژیرکراسه زبره که یه وه وه کوو به رداش ده جولان .

مینه ره که پرسى : چیه ، هه مدیس دهرپوی ؟

مینه ره که قیت راوه ستاو ته مه نایه کی سوپایی کردو گوتی : به لی ، سهرکار ، جه نابی مینه ر ! گونچارنکو له کاتیځا به سه لاری و هیمنی وشه کانی خو ی هه لده بژارد وتی : نازاد به ! منیش سهرزه مانى له م ته شهقه له بازیا نه م ده کرد ، بوچ کارى ده چی ؟

– هه روا ، فرمانده ده یه وی به تو بزی مژوولم بکات ، ده ترسی نه گهر بی کاربم ده ست به هه ندی کاران بکه م ، پرؤم زول فری بدهم .

مینه ره که بولاندی : گه وچه ! ساچانی که روچه ناباز !

ماروسکا نه سپه که ی له ته ویله دهرهینا . نه سپه یال بزه که به رقه وه

گوچیکه کانی قوت کرده وه ، میشکا نه سپیکی به هیز ، کولکن وقه له و بوو . زور زور له خاوه نه ی ده چوو ؟ به چاوه روشنه قاوه یی یه مه یله و سه وزه کانی به لاقه نه ستورو قه و سه کانی ، به چاوه زیت و بزوزه کانی . ماروسکا به دهم ته نگک وپالوو دانی نه سپه که وه . به نه سپایی و به خوشه ویستی یه وه ده یلاو انده وه : میشکا ! شهیتان ! میشکا ! نه حله تی تووله سهگ ! گونچارنکو سه لارانه و بهم جوړه له سهری روئی : به خوا نه گهر نه سپه که نه قلی به سواری دا دهشکا ، نه و سواری توده بوو نه ک

تۆسۈرى ئەۋبى. ماركوسكا بەنەرمە غارىك لە ھەسارەكە دەرچوو. جادەكە، كەگيا ھەموولايەكى داپوشى بوو، رىك بەكەنارى چۆمەكەدا دەرۋىسى. تەبارە گەنم وچۆلەو بەر چۆمەكەۋەو لەژىر تىشكى ھەتاۋدا كەرۋىشكەى دەكرد. قوتە شىن باۋەكانى زنجىرە چىاي (سىخوتە ئالين) لەدەرياي تەم دا مەلەى دەكرد.

ماروسكا رۆلەى كرىكارىكى مەدەنچى بوو، بەخۇيش ھەر مەدەنچى بوو. باپىرى كە خەك وخا دەستيان ئى شۆردبوو، لەمەزراكانى ساچاندا كىلگەى دەكىلا، بابىشى لەم دواييانەدا زەۋى رەشى مەدەنى تەرك كىردبوو. ماركوسكا لەيەككە لە كوختە كرىكارنشىنەكاندا، نىزىكى تونىلى ژمارە(2)) رىك لەۋدەمەدا كەدەنگى تىژى شاورىك نۆرەكارى سەرلەبەيانى رادەگەياندا، لەدايك بوو. كەپزىشكى مەدەن لەكوختەكە ھاتبوۋە دەرۋى ۋ ھاۋخەمى خۇى بەۋنەى كوربىۋونى نەۋزادەكەۋە راگەياندىبوو، بابى پىرسى بوۋى: ھەمدىس كور؟ ئەمە چۈرەمە. لەھالىكدا خۇى بە قەۋاقەدەردەسپارد، بەمچۆرە قەسەكەى كورت كىردەۋە: ژيانىكى چەند خۇشە! ئەۋجا قەسەلەكەى كەلەگەردۋتۈزى مەدەندارەش ھەلگەرا بوو، لەبەركىدۋ بەخشەخش چۈۋ بۆسەر ئىشەكەى. ماركوسكا لە(2)) سالىدا، تايە ليخورىن، قەسەى قۇرۋ9 بى سەرۋبەرۋ بادەنوشى بەچاكى فېربوۋ. لەكانەكانى ساچاندا بە ئەندازەى خەلكە مودمىنەكەى بارھەبوۋدۆلەكە 200 ھەنگاۋىك لەۋلاى تونىلەكەۋە كۆتايى دەھات وگىردۈلكە بوركانىەكان دەستى پىدەكرد. دار سىنوبەرى زەلام لەداۋىنى ئەم گىردۈلكەۋە بەخەمبارىيەۋە دەيانروانى يە مەلەكانى خوارەۋە. لەبەيانىانى تەماۋى ۋ سىپىۋاژدا كەلە كىۋى يەكان بەدەنگى بەرز يەكديان گاز دەكرد. تىرلەكان گىشت رۆژى بەنىۋ شەقى سىپىۋاژى گىردۆلكەكانداۋ بەسەر رىبازە نشىۋەكاندا بەدريژايى جادە بى كوتايىەكان بەرەۋ وىستگاي كانگاۋز دەچوون. لەسەر گىردۆلكەكان، مەكىنەى نەۋتاۋى چال ھەلەكەندىن كەبەردەۋام لە جوۋلەدا بوون، سىمى خىزان بەدەۋرى خۇياندا دەپپىچا. لەخوار رىبازگەكەۋە، لەۋ شۋىنەدا كەتەلارى بەردىن لىرەۋلەۋى لەنىۋ سىنوبەرە بۆن خۇشەكاندا گىرسابوۋنەۋە، خەلكانى لەھەۋل كوشش دابوون بى ئەۋەى بزانن ئەم ھەۋل ۋتەقەللايەيان لەپىناۋى چ كەسىكدايە. مەكىنەى قىتارەكان بەجۈرىكى نارىك شوتيان لىدەدا ،بالارۋكارەبايىەكاكان دەنگيان دەھات. ژيانىكى خۇش بوو. ماركوسكا لەۋ ژيانەدا لەھەۋلى شىۋەگەلى تازەدا نەبوو، تەنيا كەۋتبوۋە شۋىن ھەمان كارۋانى سەقامگىرو كۆن. لەكاتى خۇيدا كراسى ئاورىشم ۋپوتى چەرمىنى بۆ خۇى دەكرى رۆژانى پشۋو لەدۆلەكەۋە بەرەۋ گوند دەرۋىسى، لەۋى لەگەل لاۋانى گوند دا ئوكوردىۋونى ئى دەدا ، بەدەنگى بەرز گۆرانى دەچىرى ۋ كىژانى گوندى لەزى دەر دەرەكرد. لەرىى گەرەنەۋەدا(دۆستانى مەدەنچى) گوندۋرەۋ ئارۋوى سىسەۋە بوۋيان دەدزى ، لەچۆمە قولەكانى داۋىنى كىۋەكاندا مەلەيان دەكرد. بەغەلبەغەلب ۋدەنگى پىرخۇشيان ھىۋورى لىرو بىشەكەيان دەشلەقاند، مانگك لەپشت ئاسۋكەۋە ۋ لەبەرزىيەۋە تەماشاي دەكردن ۋ بەخىلى پىيان دەبرد. تەمىكى گەرم وشىدار بەسەر چۆمەكەۋە وىستابوو. زەمانىكىش لەمەخفەرىكى پۇلىس دا كە بۆنى بۆگەنى گەنەسووركەۋ ئەرەقى پىى ئى دەھات ، توندىان كىرد. ئەمە دەقاۋدەق لەھەرەتى مانگرتنەكەى نىسان دا روى دا. رىك لەكاتىكا

بوو كه ئاوى لىلى ژېر زهوى وهكوو ئاوى چاوى ئهو ئهسپهكوپرانهى له مهعدنه كارىيان دهكرد،
 شهو ورؤژ دهچكايه نيو تونيلهكانهوهو هيچ كهسيكيش نهى دهرشته دهرى چهپسيان كرد ،
 ههلبهته نهك له بهرئهوهى كاريكى گهورهى ئه نجام دابوو ، بهلكو ته نيا له بهر ئهوهى پياويكى
 چهقاوه سوو وزوربلى بوو: پوليس بيرى لهوه دهكردهوه دتوانى بههه رشه ناچارى بكات نيوى
 ري بهراني مانگرتنه كه بلى. ماروسكا لهكاتيكدا لهو ژورره بوگه نه دابوو لهگه ل قاچاخچياني مهى
 ناوچهى (مايخه) دا رؤژى به سهر دهرد ، گه ليك كه كايه تي بى سهرو بهرى كردبوو ، به لام هه رگيز
 وشه يه كى دهر باره ي كارگيران و به ريوه بهراني مانگرتنه كه نه هاتبووه سهرزار . سهرده ميكيكيش
 چووه جه بهه و په يوه ندى به سنفى سواره وه كرد. له ويذا وهكو هه موو سهر بازىكى سواره فير بوو
 كه (سهر بازاني پياده) ببوفزىنى و به سووكى ته ماشايان بكات . شهش جار بريندار بوو، دوو جار
 پارچه توپ ئازارى پى گه ياند ، ئه نجام له دهو رو بهرى شو ريش گه وردها له خزمه تي سهر بازى
 مه ره خهس بوو . وهختى گه رايه وه نيشتييمان پاش دوو هه فته باده نوشى له راده به دهر له گه ل
 ژنيكى ميهره بان وسووك دا كه مامورى عاره بانه ده ستيه كاني تونيلي ژماره ((1)) بوو،
 زه ماوه ندى كرد. ماروسكا كابرايه كى بى موبالات بوو، ژيني به لاوه وهكوو ئاروى نيو
 بيستانه كاني ساجان ، ساده و روشن بوو. رهنگه هانده ريكي وهختى واى لي كرد بى
 له سالى 1918 له گه ل ژنه كه ي دا راپه ري وبه رگري له شوراك ان بكات . به هه رحال له وساله به د
 وواوه ئيدي ريگاي گه رانه وه بو مهعدنه ي لي گيرا: نه وان نه يانتواني شوراك ان بپاريژن . رژيى
 تازه ش به گومان و دوودلى يه وه دهر واني يه ئهو بابته خه لكانه . ميشكا كه ناله كاني به جورىكى
 ترسناك ته قهتته قى دهكرد ، به چوارناله جاده كه ي دهرى . خه رهنكيژه زهرد باوه كان شي ت ئاسا
 به دهورى گويچكه يدا ويزه ويزيان دهكرد وخويان به نيو تووكه زبره كه يدا دهكرد وئوه نده يان
 دهگه زى تاخوينى لي ده هات . ماروسكا گه ييه به شى سوپايى سقياگينو . گوندى كريلوفكا كه
 مه قهرى ده سته كه ي شالديباى تي دا بوو ، كه وتبووه پشت گردىكى سهر ايا به درهختى سه وزى
 فندق ، پو شراو . ويزه ويزى بيزاركه ري ميشه لاساره كان دهگه ييه كوى . دهنگى ته قينه وه يه ك
 وناله يه كى سهر له پشت گرده كه وه هه ستاودنياي هينا يه له رزه . دووا به دوواى ئه وه ، ناله ي
 دووهم وسييه م هه ستا ، دهتوت گيانله به ريكي درنده زنجيري چچراندووه و خوى هه لدا شتووه ته
 نيو ده وه نه كانه وه . ماروسكا كه به توندى جله وه كه ي راده كي شا له ژيرليوه وه
 گوتى: سه بركه! ميشكا كه هه يكه لي خورتى خوى به تهندي دهرده پيشى ، له رووى گوى رايه لي
 يه وه وهكو به رد له جى خوى چه قى . ماروسكا لهكاتيكدا كه خوى له سهر زهوى يه كه خپ دهكرد
 ، به هيورى گوتى: گويت لى يه... گولله ي توپه! توپه، ها؟ دهنگى ده سترى ژى گردارى ره شاشيك
 كه دهنگى كه پر كه ري تفهنگه راوى يه كاني به دهنگى تيرى كارابينه ژاپونى يه كانه وه گرى دها ، له
 پشت گرده كه وه دهنگى ده دا يه وه . ماروسكا به دهنگى هه لچووه وه هاوارى كرد: چوارناله -
 بوپيشه وه په نجه ي پى يه كاني له ئاوزه نكييه كه توند كرد ، به ده ستي له رزوك كيفى ده مانچه كه ي
 كرده وه ، ميشكا به نيو ده وه نه كاندا كه وتبووه خشه خش و به ره و سهركيو كه تاوى دها . پاش
 ماوه يه كى كه م گه ييه لووتكه كه و ماروسكا به توندى له غاوه كه ي راكي شا . له ئه سپه كه دابه زى

جَلَّوَه كَه ی خستَه سهرزینه كه و وتی :لیرَه بوه سته! میشكا خولا میكى ئەمه كدارى ئەوتۆ بوو كه ههرگیز پيوستى به شووره نه بوو .

ماروسكا به سكه خشكى خۆى گهيانده لووتكه كه . به دهسته راستا شه پوله پهيكه ريكى چكولهى چون يهك كه كلاوى تيلماسك سهوزو زهرديان له سهر بوو، له داوينى كريلوفكاوه به شيوهيهكى ريك وپيك له حهره كه تدا بوون ، دهتووت له نمايشيكى سوپاييدا درۆن . به دهسته چهپا ، له نيو ته باره جويهكى گولزيريندا تاقمه خه لكيكى بى سهر و بهرو په شوكاو ، به دهم هه لاتنه وه خه ريكى تهقه كردن بوون . شاديبا (كه ماروسكا به ئەسپه ره شه كهى و به كلاوه قوچه كهى دا ناسى يه وه) به توره يى قه مچييه كهى به چهپ و راست داباده داو جلهوى ئەم تاقمه هه لاتنه وهى بۆنه دهگيړا .

ماروسكا به چاوى خۆى دهى بينى هه نديكيان تيلماسكه سووره كانيان هه لده ته قاند وتوريان ده دا . ماروسكا په يتا په يتا بهم ديمه نه گه شكهى ده كرد : ئەم به رازه نه حله تيانه مه به ستيان چيه ، چ ده كن ؟ ده يانه وى چ بكه ن ؟ له پاش دووا دهستهى ئەم پياوه ترساوانه وه ، گهنجيكى باريكه له كه دهسته سريكى سپى له سهر و چاكه تيكى كولى شارى له بهر بوو ، به زه حمهت تفهنگه كهى هه لده گرت ، به لوقه لوق خۆى به كييش ده كرد . دهتووت ئەندامانى دهسته كه هيواشتر راده كن تا ئەويه جى نه هيئن . به لام زوو به زوو له چاو وون بوون و گه نجه دهسته سهر به سهر كهش به سهر عه رده كه دا خل بووه وه . هيشتا زيندوو بوو . هه ولى ده دا هه ستيته وه و دووى ئەوان بكه وى . باسكه كانى بلاوده كرده وه و به دهم هاواره وه شتيكى دهگوت . دهسته كه بى ئاوردانه وه و به خياريى دوور كه وتنه وه . كوره گه نجه كه يان به تاقى ته نيا به جى هيشت . ماروسكا كه په نجه له رزوك و عاره ق كرووه كانى به تفهنگه كه يه وه دهگوشى هاوارى كرد : زولينه ي نامهر دينه ! ئەوه چ ده كن . به دهنگى كه دهتووت دهنگى ئەونه يه ، گازى كرد : ميشكا ! وهره بۆ ئيره . ميشكا له كاتيكاكه په رهى لووتى ئاوسا بوو ، حيله يهكى هيدي بۆ كردو به له شى رووشاوو خويناوى يه وه به ره و سهرگرده كه غارى دا . پاش كه ميك ، وهك چۆن بالنده يه كه به دهم فرينه وه بالى كرد بيته وه ، ماروسكا به نيو ته باره جويه كه دا تيبى ده ته قاند . گيزه گيزى بالى خه ره نكيژه بۆره كان رقى هه لده ستاند . پاشه لى ئەسپه كه قورس بوو بووده تووت كه وتووه ته گيزه نكه وه . گوله جويه كان له ژيرپييدا خشه خشى ده كرد . ماروسكا له وده مه دا كه لايه كى هه وساره كهى شل ده كردو به قاچيكى دهى ژه نيه قه برغه ي ميشكاوه ، هاوارى كرد يخ به ! ميشكا كه ناماده نه بوو له ژير دهست ريژى گولله دا يخ بى ، به دهورى جهسته ي پرئاله ي ئەو گه نجه دا كه دهسته سريكى سپى خويناوى به سهر وه بوو ، چه پوكانى ده كرد . ماروسكا به دهم راته كاندننى هه وساره كه وه لاغاهوى ئەسپه كهى بريندار كردو به توره يى يه وه هاوارى كرد : يخ به ! ميشكا چۆكه له رزوكه كانى دادايه سهر زهوى له كاتيكا ماروسكا گه نجه برينداره كهى به سهر عاريدا بكيش ده كرد ، گه نجه كه نالاندى : سوتام سوتام ... گهرچى جۆگه لهى خوين له سهر روومه تى ريچكهى به ستبوو ، به لام ده موچاوى ساف ، بى موو ، پاك و سپى بوو .

ماروسکا به ئاسپایی گوتی : کړبه لهش به دوشاوی به ناز ! پاش توژیک ، له کاتیکا جله وده کوی
میښکای به رهللا کړدبوو، هه ردوو دهستی کړدبوو به چه پهر بؤ باره کوی ، روى کړده نه و گرده
که باره گای لقه کوی لفسونى ئى بوو، به چوار ناله له گرده که دوور که وته وه .

-2-

متچیک

به راستی ماروسکا خوشی به و گه نجه دا نه ده هات که رزگاری کړدبوو. ماروسکا پیاوی به نازو
ناسکی خوش نه ده ویست. به پیاوی بى که لک و بى نرخ و بى بارى ده زانين . وپرای نه مانه ش
گه نجه برینداره که هه ر له یه که م ساته وه بى وره یی و که م زاتییه کی زوری نیشان دابوو . وه ختی
که گه نجه بى هوشه که یان له کوخته کوی ریاپیتسر دا له سه رته ختی که راده کیښا ماروسکا له ژیر
لیوه وه بولاندی : حیزه له ی ژن سیف هت ! به و برینه سوکه بورایه وه ، ده ویست تانه و توانجی
چزوداری ئى بدا ، به لام نه یده توانی، به په ستی یه وه که و ته بول بول : چلمن ، وه کوو هه موو
نه وانه ی دیکه ...

لفسون به ره قی قسه کوی بری و وتی : ده به سه ئیتر ، چه نه بازى مه که ! باکلانوف خیرا که نه م
کورپه به ره بؤ نه خوشخانه ، زو که دنیا خه ریکه تاریک ده بى .

زامه کانی برینداره که دهرمان کران ، له گیرفانی ته نیشتی چا که ته که یدا هه ندی پاره ، ناسنامه یه که
به نیوی (پاقل متچیک) ، ده سته یه که نامه و وینه ی کیژیکى جاحیلیان دوزییه وه .

نزیکه ی "20" که سی که به روخساری لیل، توکن، رهش و تا وه سووته وه ، به ریز وینه که یان
وه رگرت و به وردی که و تنه سه رنجدانى روخساری نه جیب و په رچه می جوان و زولفی کیژه که
پاشان به بیده نگى یه کی سامنا که وه وینه که یان گه پانده وه شوینی خوی . کورپه گه نجه که
بورابو وه . لیوه کانی بى جولوه بى رهنگ بوو . ده سته کانی به سستی و به خاوی که و تپوونه
سه ر په تو که .

گه نجه که هه ستی به وه نه کرد که به و بولیلى ئیواره گهرمه به گالیسکه یه کی شق و شر له
گونه که برد یانه ده ری. که خستیانه ده سته به ره وه نه مچا به هوش هاته وه. له نه نجامی هه ل ته ک
وداته کی بى وچانوئارامی ده سته به ره که وه وله ژیر ناسمانی پرئه سستی ره ی به ر دیده کانی دا
، شه پوله هه سستی ئالوزو تاریکی چه شنى هه سته کانی خو لادروست بوو، تیگرا تی که ل به یه کدی
بوون . تاریکی چه شنى بالنده یه کی رهش له هه موو لایه که وه به ره و زه وى داده کشا . بونی
که سکوون و ناخوشی گه لای دهرزی ناسای دره ختی کاژ و په لکی رزیو که ده تووت له نیومه ی دا
خوسینراوه ، که پووی پر ده کرد .

ههستی پێ زانین بهرانبهر بهوپیاوانه‌ی که بهو جوړه هیواش وهیدی هه‌لیان ده‌گرت له‌ده‌روونیا جو‌شی سه‌ند . پ‌به‌دل حه‌زی ده‌کرد له‌گه‌لیاندا بدوی . لیوه‌کانی جول‌اند . به‌لام هه‌مدیس له‌خوی چوو و فریا نه‌که‌وت تا‌قه وشه‌یه‌ک بدرک‌ینی .

که‌ئه‌مجاره‌ هاته‌وه‌هۆش روژ بوو بووه‌وه . هه‌تاوی شادی به‌خش به‌سه‌ر لق وپۆپی دار سه‌روودا په‌خش ده‌بووه‌وه . مت‌چیک له‌سه‌ر ته‌خت‌یک ، له‌ژێر ساباته‌که‌دا راکش‌ابوو . پیاویکی بالا به‌رز به‌ به‌روانکه‌ی خه‌سته‌خانه‌وه له‌لای راستی یه‌وه وه‌ستا بوو . سیمایه‌کی ژنانه‌ی کپ وئارام له‌لای چه‌پی یه‌وه به‌سه‌ریا دانه‌وی بووه‌وه . سه‌رنجی له‌سه‌ر قه‌فی پرچه‌ هۆنراوه‌ زێرینه‌که‌ی که به‌سه‌ر شان و ملیا هات‌بووه‌ خواری ، گیرسایه‌وه . هه‌ستیکی خۆشه‌ویستی ئامیزو د‌لسوزانه‌ی بی‌ پایان و دوور له‌هه‌ر مه‌به‌ستیکی دیار ، مت‌چیک بزو‌اند . واته‌ هه‌ستی که سه‌رچاوه‌که‌ی سیمای ئارام ، چاوانی درشت و خۆمار ، قه‌فی پرچی نه‌رم و ده‌ستی گه‌رم و گه‌نم ره‌نگی ژنه‌که‌ بوو .

مت‌چیک به‌ ئاسپایی پرسى : ئێره‌ کوی‌یه‌؟

پیاوه‌ بالا به‌رزه‌که‌ به‌ئه‌سپایی ده‌سته‌ لاوازه‌که‌ی گرت و نه‌بزی گرت . به‌ ئاسپایی وتی : به‌سه‌ ، قاریا هه‌موو که‌ره‌سته‌کانی تیمارکردن ناماده‌ بکه‌ ، خا‌رن‌چ‌ک‌وش گازی‌که ... ماوه‌یه‌ک بێ‌ده‌نگ بوو . دیسان وتی : ... هه‌روا . مت‌چیک به‌زه‌حمت چاوی هه‌لیناو له‌خاوه‌ن قسه‌که‌ راما . ده‌موچاوی در‌یژ‌کۆله‌و زه‌رد بوو . چاوه‌کانی جوان و به‌قوولا چوو بوون . ئه‌م چاوانه‌ راسته‌وخۆ ده‌یان‌روانییه‌ مت‌چیک . چاویکیان به‌شیوه‌یه‌کی پێکه‌نین هین‌ه‌رو چاوه‌روان نه‌کراو ده‌تروکا .

که‌پارچه‌ سارغی یه‌ زیره‌کانیان ده‌خسته‌ نیو زامه‌ برژین‌راوه‌کانیه‌وه ، هه‌ستی به‌ئازاریکی زۆر‌کرد . به‌لام چ ئاخ و ئوفیکی نه‌کرد . سوکنا‌یی دل‌ی خوی به‌ نه‌وازشی ئارامی ده‌ستی ژنه‌که‌ ده‌دایه‌وه .

وه‌ختی پیاوه‌ که‌له‌گه‌ته‌که‌ خه‌ریک بوو له‌تیمارکردنی ده‌بووه‌وه ، به‌ده‌م کارکردنه‌وه وتی : زۆر چاکه‌ ، سێ شه‌به‌قی گه‌وره‌ و سووکه‌ زامی‌ک به‌سه‌ری‌یه‌وه‌یه . ده‌بی هه‌ر هه‌مووی له‌ماوه‌ی مانگی‌کدا چاک بب‌نه‌وه‌و ، ده‌نا نیوم ستاشینسکی نییه‌ . که‌می گورج تر بوو ، په‌نجه‌کانی خیرات‌ر که‌وتنه‌ جو‌له . به‌لام هیشتا هه‌مان تیشکی خه‌مناک به‌چاوه‌کانی یه‌وه دیار‌بوو . چاوی راستی هه‌ر له‌خو‌را ده‌تروکا .

ده‌ست و ده‌موچاوی مت‌چیک ((یان شو‌رد . که‌کاره‌که‌یان ته‌واو بوو ، مت‌چیک خوی خسته‌ سه‌ر ئانیشکه‌کانی وروانییه‌ ده‌وره‌به‌ر . تا‌قمی‌ک له‌ده‌ورو به‌ری که‌پره‌کان هه‌راوه‌ریایان بوو . تۆپه‌له‌ دووکه‌لی چرو شین باو له‌دووکه‌ل کیشه‌کانه‌وه ده‌هاته‌ ده‌ری . داره‌ شو‌که‌ کرت‌وه‌کانی که‌پره‌کان خو‌ری به‌ره‌و خو‌را ده‌کیشا . دارکون که‌ره‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌خوار دارستانه‌که‌وه په‌یتا په‌یتا ته‌قه‌ته‌ته‌قی ده‌کرد . پیره‌می‌ردی‌کی مه‌ند ، به‌ردی‌نیکی جوانه‌وه ، به‌به‌ره‌ه‌لبین‌ه‌ی خه‌سته‌خانه‌وه ، قورسای خوی دابوو به‌سه‌ر دارعاسایه‌کاو به‌چاوانی پر له‌خۆشه‌ویستی یه‌وه ده‌پ‌رانییه‌ ئه‌و ده‌ورو به‌ره‌ .

کپی و بێ‌ده‌نگی دارستانه‌که‌ بالی به‌سه‌ر پیره‌می‌رده‌که‌و که‌پره‌کان و جیگا‌که‌ی مت‌چیک دا‌کیش‌ابوو . نزیکه‌ی سێ هه‌فته‌ به‌ر له‌ئێستا ، وه‌ختی مت‌چیک کارتی ماموریه‌تی له‌ پیل‌اوه‌که‌ی

داشاردبووهو، ده مانچه که ی له گیرفانیا بوو، له شاردهاته درې وټه نیا وینه یه کی ئالوژی دربارې هه موو ټو رووداوانه له زهینی خوئی دا دروست کرد بوو، به سادھیی یه و ئاوازیکی گهرمی شاری به فیکه لیده داو خوین له ده ماره کانیا ده جوشا، شهیدای کارو کوشش بوو. هه رچنده متچیک ټو خه لکه ی که له گردو لکه بورکانیه کاندا ده ژیان، ته نیا له ریگای چاپه مهنی یه و ده ناسی، به لام و هک خه لکانیکی قاره مان و له دوو که ل و بارو و تداغه رق بوو، له به رچاوی به رجه سته ده بوون.

تیکرای رامن و ورد بوونه و ده به رزه فري و بیره و درې و یادې شیرین و سازگاری ټو کیژه مه کته بلی یه په رچم جووانه ی له به رچا و زیندو بوو بووه و ده که به یانی قاوه و پسکیته که ی ده خوارد و پاشان کتیبه شین باوه کانی ده خسته بن هه نگلی و به په له بو قوتا بخانه ده چوو.

وهختی له کريلو فکا نزيك ده بووه و ده، پیاوani چه کدار که تفهنگه (برادن) هکانیان ناماده به ده سته و ده بوو، له نیو ده و نه کانه و هاتنه درې. یه کیکیان ده موچاوی سی گوشه یی بوو، کلاویکی سوپایی له سهر بوو، پرسى: کیی؟

- منم... له شارده نار دو و میان...

- وهره قه ت پییه؟

میتچیک ده بو وایه بو دره نیانی وهره قه که ی پیلا و ده که ی دابکه نی.

((کو میته ی ناوچه ی ... دریا- یی ... شوړ- ش - گیرانی ... سوسیالیست.))

دریا وانه که به حونجه نامه که ی خوینده و ده مؤر هیه کی له متچیک کرد. له کاتیکا وشه کانی به نامه فهمی ده درکاند وتی: ب- ل- ی- ئو- ها.

کوت وېر خوین زایی یه ده موچاوی و یه خه ی چاکه ته که ی متچیکى گرت و نه راندی: چون، قه حبه - داک! ...

متچیک شله ژاو که و ته منجه منج: چی؟ چی؟ خو نامه که هی ماگزیمالیسته. بیخوینه و ده هاوړی

- بی پشکتن!

پاش که میک، هیلاک و ماندو و به چه ک کراوی به ره و لای پیاویکی کلا و قو وچ ده لکیان دا. نیگای چاوه ره شه کانی ټم پیاوه سه راپای متچیکى گهرم راهینا. متچیک به دهم هه نسک هه لدان و گریان و ده که و ته ده مه لالکی: ټه مانه حالى نه بوون... له نامه که دا نووسرا بوو — هی ماگزیمالیسته کانه...

- کوا وهره قه که ییم بده نی!

کابرای کلا و قو وچ چاوی بری یه کاغه زه که. کاغه زه لوچ بووه که به راستی له ژیرنیگا ئاگراوی یه که یدا دوو که لی ده کرد. ټو جا رووی کرده دریا وانه که و به گرژی یه و ده وتی: ټه حمه ق! نابینی هی ماگزیمالیسته کانه! متچیک هه ناسه ی خوشحالی هه لکیشاو گوتی: ټه ها، فه رمو! به خو م پی م گوتیت هی ماگزیمالیسته کانه! ټه مجار مه سه له که ده گوری، نا؟

دریا وانه که به نا ئو می دی یه و ده گوتی: گالته بازاره که، که واته ټو هه موو زه حمه ته مان به خو رایى چوو.

ئىدى متچىك لەو روزەو مافى تەواوى ھەر ئەندامىكى دىكەى لىقەكەى دراىى. دەورو بەرەكەى بەھىچ كلوجى لەو خەلكانە نەدەچوون كەلە خەيالى گەرم وپەر جوشى خويىدا دروستى كرديبوو. ئەمانە خەلقەندەى چەپەلتر نەگريستەر، سادەترن بوو. فېشەكى يەكديان دەدزى. لەسەر بچوكترين شت بەشەر دەھاتن. لەسەرپلە گوشتى بەگژ يەكد يدا دەچون لەسەر بچوكترين شت بيا نوويان بەم دەگرت و جنيويان پى دەدا: لەسەر چاكەتە شارىيەكەى، لەسەر ئەوەى بەدروستى قسەى دەكرد، لەسەر ئەوەى نەيدەزانی چۆن تەنگەكەى پاك بكاتەو. تەنانەت لەسەر كەم خوريش گالتەيان پى دەكرد. بەلام لەگەل ھەموو ئەمانەشدا گەرچى ئەمانە ئەو خەلكە نەبوون كە متچىك لەكتييان دا شتى لەسەر خويندبونەو، بەلام خەلكانىكى راستەقینەو زيند ووبوون.

ئەو تەھەر كە لەم شوینە سەوزو ھېمنەى دارستانەكەدا ئيسراحتەى كرد، دووبارە كەوتەو نيو كتيبان. ئيستا داخى بۆئەو دەخواردكە بەو ھەستە سادەو لەھەمان كاتدا راستگوئەو پيوەندى بەلقەكەو كرديبوو. متچىك داخ و كەسەرىكى تايبەتى بەرانبەر بەتەنگەو ھاتن و خوشەويستى ئەوان و بەرانبەر بەبيدەنگى دارستانەكە نیشان دەدا.

خەستەخانەكە كەوتبوو سەرخالى يەكانگيربوونى دوو چۆمەو. داركوئەرەيەك بەردەوام لەخوار دارستانەكەو تەقەتەقى بوو، رەشە درەختى ئەفرا كە ئەرخەوانى دەينواند، سەريان كرديبوو بەيەكاو رازو نيازبان دەكرد، لەخوارترەو لەپال شيوەكەدا، چۆمەكان بەئاوازی خورەى بى كۆتايى گياكانى دەورو بەرى خويان دەلاواندەو، نەخوش و بريندارى كەم لە نەخوشخانەكەدا بوون تەنيا برينى دوانيان خەتەر بوو يەكيكان پارتيزانىكى ساچانى بوو بە نيوى فرولف كە گوللەيەك لەسكيا مابووەو. ئەوى تريان متچىك بوو.

ھەموو رۆژى كەبەيانيان ئەوانيان لەكوختە تەنگەبەرەكە دەبردە دەرى، پىكاي پىرەمىرد بەردىنە جوانەكەيەو دەچوو كەن متچىك. سىماي پىكا، بىرەو دەرى وینەيەكى لەبىركراو كۆنى لەميشكيا زيندو دەكردەو:

لە سوچى خەلوەتگايەكى كۆنى قەوزە گرتوو و لە دنيايەكى كپ و بيدەنگدا، پىرەمىردىكى مەندو نورانى كلاو لەسەر، لە كەنار دەرياچەيەكى سەوزى زىمپردى دا دادەنيشت و ماسى دەگرت، ئاسمانى ساف بەسەر سەريیەو بوو، چوار دەورى بەدرەختى ئارام بەخشى كاژ داپوشرا بوو.

زەل و قاميش سەر دەرياچەكەى داپوشى بوو، ھەموو لايەك كپ و بيدەنگ و خەون و خاموشى فەرمان رەوا بوو.

ئايا روحى متچىك تاسەو ئەلھای ئەو چەشنە خەونەى دەكرد؟ پىكا وەكو شەماسە بە زمانىكى سادەو رەوان باسى كورەكەى خوى بۆ متچىك دەكرد، كورەكەى يەكك بوو لە ئەندامانى كۆنى گاردى سوور: بەلى، من لە نيو باخى ھەنگەكەمدا نيشتەجى بووم، ئەوسا دەھاتە كەم... ئاخى ئىدى لەكوى دانیشم؟ ... لە مېژە يەكديمان نەبينو ھەلبەتە يەكديمان ماچ دەكرد، بەلام سەيرم دەكرد بىرىكى لەسەردايەو دەلى: (بابەمن دەبى بچم بۆ شار، بۆچيتا). من پى دى دەلىم بۆچى ئەو دەلى (ئىدى باوكە ژمارەيەك چىكوسلوفاكى مەلەوون لەوى پەيدا بوون). من پى دى دەلىم كە

چیکوسلوفاکي چي پيوهنديه کيان به تۆوه ههيه؟ پيى دهليم تۆ ليړه وه مينه و بزانه چ ژيانکي باش چاوه پيته. به راستي باخي ميشه کهم وه کو به هه شتي سهرووي زه مينه . دره خته زه لامه کاني تي دهگه دره ختي ليمو ترشه پر شکوفه کاني و نهو ميشه چکولانانهم که بي وچان خهريکي ويزه ويزن .

پيکا به خوشحالييه وه کلاوه ره شه نه رمه کهي ده حويليني (لات وايه چ بوو؟ نهو نه مايه وه ! روئي و ئيدي چ هه واليکي نه بوو، کلچاکه کان باخه که میان داغان کرد. کوپه که شم بونه ما ئاخو نه مه چ ژيانکي !)

متچيک به تاسه وه گوئي بو پيکا راده ديړا . هه ره کهي هيمن و دهنگي ساف و زولائي پيکاي خوش دهويست و واي هه ست ده کرد له ناخي روحييه وه هه لده قولي .

پيکا هيشتا ههزي ده کرد په رستاره که روو بداته نهو. قاريا به خوي پينه و به پړو جل شتني نه خوشه کاني نه نجام دده ، که مروځ قاريای ده ديت هه ستي به عه شق و خوشه ويستيه کي بي سنوور ده کرد، قاريا زياد له پيويست به تهنگي متچيکه وه ده هات و خوي لي هه لده سوو متچيکيش که ورده ورده به ره و چاک بوونه وه ده چوو له لاي خويه وه به چاوي نه وسنه وه ده پرواني يه په رستاره که . پشتي قاريا به ئاسته م چه مي بووه وه نه ختيک بي رنگ بوو، ده سته کاني بو ئافره ت که مي گه وره بوون، قاريا به غرور و ههنگاوي پته وه وه پي ده کرد، له پشت په رده ي ئاوازي قسه کانيه وه شتي خوي مه لاس دابوو ، وات هه ست ده کرد هه ميشه واده ي شتيکي دده .

که له سه رته خته که و له ته نيشت متچيکه وه دده نيشت متچيک به جاري ئوقره ي لي ده پرا ، متچيک هيچ کاتي نه م چه شنه هه سته ي ده ره ق به کچه په رچه م جوانه که نه کرد بوو .

جاريک پيکا گوته : نيوي قاريایه ، ئافره تيکي سووکه ، ميړده کهي نيوي ماروسکايه و له هيژه . نه ميش ليړه ده ژي، ژنيکي زور بي هه يايه .

متچيک سهيري نهو شوينه ي کرد که پيکا به چاو ئيشاره تي بو ده کرد . په رستاره که له شويينيکي رووته ني دارستا که دا جلي ده شت. خارچنکوي پزيشکيار له ده وروپشتيا پياسه ي ده کرد، ناوبه ناو به ره و رووي دده نه وييه وه ئيشاره تيکي بو ده کرد. قارياش که کاره کهي خوي فه راموش کرد بوو به چاواني ته ماوييه وه سهيري ده کرد، وشه ي (سووک) متچيکي به ته واي خسته سه ر سيک و سه ودا. له کاتيکا هه ولي دده هه لچونه کهي وه شيړي ، له پيکاي پرسى : ئاخو بوجي وايه وايه ؟

خوا ده زاني بو نه وه نده به ئالوشه . مالويرانه وشه ي "نه" ي لاي نيه. متچيک يه کهم بيره وه ري خوي ده رباره ي په رستاره که وه بيرهي نايه وه و قينيکي سهير له ده ورونيا جوشي سه ند، له و ساته به دواوه به ووردي وله نزیکه وه که وته تاقيب کردني، ده ييني زوريه ي کات له گه ل پياواندایه ، جا هه ر پياوي بي که له پياوه تي نه که وتبي ، به هه رحال قاريا تاقه ژن بوو که له نه خوشخانه که دا کاری ده کرد .

قاريا بهره به ياننيك پاش تيمار كردنى متچيك كه وتە ريڭخستنى تهخته كه ى. متچيك سوور
هه لگه راو به شهر مه وه پيى گوت : توژى لام دانيشه .

قاريا به نيگايه كي قوولى پرسى نار ئاميزه وه ليى راما . هه مان نيگاي روژى جل شتنه كه بوو كه دهى
بريه خارچنكو . قاريا به سه رسامى و بى ئيختيار پرسى : توژ

به هه رحال پاش نه وهى جيگا كه ى ريڭخست ، له پاليا دانيشت . متچيك ليى پرسى : خارچنكو
خوش دهوى ؟

قاريا وهكو نه وهى قسه كانى نه وهى هه نه ژنه وتبى له كاتيكا گرفتارى چاو درشت و خومار هه كانى
خوى كرد بوو وه لامى هه نه كانى ناو مييشكى خوى دايه وه : زور گه نه ، زور . پاشان هاته وه
سه رخو وتى : خارچنكو ؟ پياويكى چا كه ئيه وه پياو هه مووتان هه رووه كوو يه كن .

متچيك دهستى بردو به سته يه كي بچوكى له ژير سه رينه كه ده ريئا . سيماي ئاشناى كيژيك له
ناخى وي نه رهنك كال بووه كه وه ته ماشاي نه وهى ده كرد . نه مجاره وهكو جاران به لايه وه دلرفين
نه بوو . سيماي سه يرو پر جوش و خروش دهست كردو ساخته ده ينواند ، گهرچى متچيك له دلى
خويدا نيگه رانى نه وه بوو كه جاران نه يد هزاني بو نه وه نده بيرى له و كردو وه ته وه . له گه ل نه وه شدا
كه نهى ده زانى بو به و چه شنه گيرودهى بوو بوو ، ئاخو نه و كارهى دروست بووه يان نا ،
وينه كه ى دايه دهستى قاريا .

په رستاره كه وينه كه ى وه رگرت و يه كه م جار له نزى كه وه و پاشان له دووره وه ته ماشاي كرد ، له
پر هاوارى كردو وينه كه ى دا به زه ويا . له سه ر تهخته كه راپه رى و موره يه كي له متچيك كرد .

دهنگيكي گرو پيكه نيناوى له پشت دار نه فراكانه وه بهر گوى كه وت : قه حبه يه كي خشكو كه .
متچيك دهست به جى ئاو پى دايه وه و رووانى يه سه نتي دهنگه كه . نيگاي له سه ر سيمايه كي
يه كجار ئاشنا گيرسايه وه كه قره خورما ييه كه ى له ژير كلا وه كه يه وه هات بووه ده رى . چاو
ره شه كانى مايه ي پيكه نين بوون . حاله تى ده موچاوى گه ليك له وه جياواز تر بوو كه له هزرى
متچيك دا بوو . دهنگه گر هه كه به هيمنى له سه رى روى : باشه بو ترسايت ؟ خو به تو م نه بوو . به م
وينه يه م بوو . له گه ل ژناني زوردا رامبواردووه به لام هيچيان هه رگيز وينه يه كيان نه دا وه مه تى ،
رهنگه روژيك له روژان وينه يه كم بده تى .

قاريا هاته وه سه رخو و له قاقاي پيكه نيني دا : ترساندمت ! به دهنگيكي نه مه ى گوت كه هه رگيز
له دهنگى خوى نه ده چوو . به شيوه ى ئافره تيك كه رازو نياز له گه ل مي ردى خوى دا بكات له سه رى
روى : مه يموونى توكن نه وه له كو يو وه وا له پر هه لتوقيت ؟ پاشان رووى كرده متچيك وتى :
نه مه ماروسكايه . مي ردمه . زور قوشمه يه . زور ماروسكا به خاوييه وه گوتى : نا ، برى يه كدى
دهناسين ، تاكيديكى تايبه تى له سه ر وشه ى (برى) كرد .

متچيك كه نه ى ده توانى تاقه وشه يه ك بلى خه م بارو شه رمه زار وهكو مروقيكى گيرثوكاس له
جيگا كه ى دا راكشا .

قاريا كه ئيدى وينه كه ى فه راموش كرد بوو ، به دهم قسه كردنه وه له گه ل ماروسكا دا پيى خسته
سه ر وينه كه و متچيك له شه رمه زارى دا نه يتوانى تكا ى لى بكات كه بيداته وه .

وهختی ژن و میږد که بهدووقولی بهرهو دارستانه که چوون متچیک بهلهقه لهق و له کاتیکا لهتاو
نازاری پیی لیوی دهکروشت، وینه پیشیلکراوه که ی له عارده که هه لگرته وهو پارچه پارچه ی کرد

ماروسکا و قاریا دهمو خۆرئاوا ، شهکهست و ماندوو بهدم دزه نیگاوه له دارستانه که گه پانه وه ، ماروسکا خۆی به شوینیکی بهر به تاك و رووتهنی دارستانه که دا کرد ، دوو قامکانی خسته دهمی و سی فیکه ی قایمی کیشا . که ئه سپه کولکنه که - به چه شنی ئه فسانه کۆنه کان - به ته قه ته قی سمه کانیه وه له دارستانه که هاته ده ری ، متچیک بیری که وته وه که ئهم ئه سپ و ئه سپسواره ی له کوی بینیبوو . ته ته ره که به سۆزه وه که وته لاوانده وه ی ئه سپه که ی : میشکای نازیز هه ی قه چه داك زۆر ماتل بوویت ماتل نه بوویت ؟

که ئه سپ سواره که به ته نیشیت متچیک دا رت بوو ، بزه یه کی تالی به روویا دا . پاشان له و دهمه دا که به لا پالی دۆله سه وزو نزاره کاندادا ده گه راو هه لده گه را ، پتر له چه ن جاریک بیری له متچیک کرده وه : بۆ ئهم جو ره خه لکانه په یوه ندی به ئیمه وه ده که ن ؟ به رقه وه بیری کرده وه : که ئیمه ده ستمان پی کرد که س دیار نه بوو ، ئیستاش که کاره کانمان هه موار کردوو هه موو دین و خۆمان پیوه هه لده واسن ده تگوت گوايه متچیک به راستی چاوه ری ئه وه بووه ئه وان (کاره کان هه موار بکه ن) ئه و جا په یوه ندیان پیوه بکات . خۆ هه نوو که ش هیشتا ریگایه کی درێژو دژواریان له به ره . ماروسکا له بهر خۆیه وه بیری کرده وه : بابایه کی حیزه له ی ژن سیفه تی وه کو ئه و کابرایه ده یته ئیره وه به سوو که برینیك ده بور یته وه و ئه و جاش ده بی ئیمه باجه که ی بده ی . ئاخو ئهم ژنه گه و جه ی من خۆشی به چی ئه و دا دی ؟

ماروسکا وای ده هی نایه به رچاوی خۆی که ژیان به رده وام ده ئالۆسکی ، ژیان کۆنی ساچان به ره و برانه وه ده چوو ، ئه ویش ناچار بوو ریگایه کی تازه بو ژیان و گوزه ران په یدا بکات . هینده غه رقی بیری په ریشانی خۆی بوو ، ئاگای لی نه بوو که گه ییوه ته شیوه که ، جووتیاران له گه رمه ی کاری سه ختی رۆژانه یان دا بوون ، داسه کانیان له نیو چه و ده ری چرو گیای بۆن خۆشدا دهنگی ده دایه وه ، ردینیان به ئه ندازه ی چه و ده ره کان چربوو ، کراسه کۆله کانیان له ئاره قدا هه لکشا بوو ، به ئه ژنۆی چه ماوو هه نگاوی پته وه وه ده چوونه پیشی و گیای تورت و بۆنخۆش به خشه خش له به ری یاندا ده ر ژایه سه ر زه وی .

هه رکه ئه سپ سوار یکی چه کداریان بینی ، به کاوه خۆ ده ستیان له کار هه لگرت ، ده سته زبهره کانیان کرده سیبهری چاوه کانیان . قه ده ری له دوواوه ته ماشایان کرد . سوار ییه که یان به دل بوو ، که ماروسکایان بیني له سه ر ئاوزه نگي یه که وه ستا بوو ، له سه ر زینه که وه که مۆیه که بالای بۆ پی شه وه بردبوو ، چه شنی شو له ی مۆم بی جو له وه ستا بوو گو تیان : ئه لیی چناره !

ماروسکا له پشت پیچی چه مه که وه له نزیکي بیستانیکدا که بیستانی ریابیتسی کۆیخای گوند بوو جله وی ئه سپه که ی گرت ، بیستانه که له بیستانی که وتبوو . کاتی جو تیار ده چوو کاری

ههروهه زى ئىدى مهزراكهى له پۆش و گيادا ويران دهبوو، زنجى باووبايرانى دادهپوخا، گوندورهى گهوره و بونخوش له نيو گياو پونگهى بونخوشدا بهكاوهخو دهگهين. داهولى نيو كيگهوه مهزراكان له بالندهى مردارهوه بوو دهچوون .

ماروسكا دز ئاسا كهوته سهرنج دان و تاقيب كردنى دهرهبرى خوى . ئهوجا ئهسپهكهى بهرهو زنجىكى ويران ئارووت، بۆلنبايى سهريكى كيشايه نيو زنجهكه، كهويلهكه چۆل بوو. كونه داسيكي ژهنگاوى و ههندى تويكى سيسيوهبووى كالهك و ئاروو له نيو كهويلهكهدا كهوتبوون. ماروسكا خورجهكهى له پاشكوى ئهسپهكه داگرت ، خوى ههلايه خواري و بهسكهخشكى خوى خزانده نيو بيستانهكهوه، بهپهلهپهل كالهكى له بركهكان دهكردهوه دهيتهپانده نيو خورجهكهوه. ههندى جار بهپهله كالهكى به ئهژنوى دا دهكيشاو بهتاسووقهوه قووتى دهدا .

ميشكا بهدهم كلك بادانهوهو به نيگاي ورياكردهوهو سهيرى خاوهنهكهى دهكرد، له پردهنگيكي غهريبي ژنهوت، گوچكه كولكنهكانى قوت كردهوه، بهپهله كهله كولكنهكهى بهرهو چومهكه وهرگيپرا . پيرهميديكى ردين دريژى دهموچاو رهقهلهكه پانتوليكي ميلدارى له پى بوو ، سهركلاويكى لبادى قاوهيى لهسهربوو ، لهنيو دارستانه چركهوه هات و گهيشته قهراغ چومهكه. توپريكى بهدهستهوه بوو. ماسيهكى گهوره له نيو تورهكهدا گيانهلاى بوو. خوينيكي ساردو گهش له پانتوله موقهلهمهكهيهوه دهچوراو جوگهلهيهكى سوورى لهسهر دهبهست .

ميشكا ههيكهلى زهلامى ريبايستى ناسييهوه ، چونكه ريبايستس خاوهنى ماينيكي كهحيلي كهفهل پهبوو ، ماينيك كه رۆزگارى له نزيكى ميشكاوهو له نيو يهك تهويلهدا كه تهنيا چهپهريكيان له نيوان بوو، ژياوو. مايني كه بهعهزهرتى ميشكاوه بوو. ميشكا سهري ههلهپرى . وهك يهكيك سهلام بكا گوچكهكانى قوت كردهوه. به كهيفهكهراوهو هيلاندى .

ماروسكا خورجهكهى بهههردوو دهست گرتبوو . به ترسهوه له جيى خوى راپهپرى . ريبايستس بهدهنگيكي نيگهران و لهرزوكهوه پرسى : ئهوهچ دهكهى لهوى ؟ چاوه رقن و سهرزهنشت ئاميژهكانى برى يه ماروسكا. ريبايستس هيشتا تورهكهى به دهستهوه بوو، تورهكه بهجوريكى سامناك دهجولا . ماسيهكه لهناو توپهكهداو لهپال قاجى ريبايستسهوه ههلهپلا . دهتووت دلّه پر ئاشووبهكهى خويهتى و له ئهجامى وشه رگرتوووهكانيهه هاتبووه گول و جوش ماروسكا ملي له نيو شانهاكانيا خوس كرد. خورجهكهى بهجي هيشت و بهرهو ئهسپهكهى غارى دا . كه سوار بوو ئهوجا ببرى كهوتهوه دهبووا گوندورهكان ههلهپريژى و خورجهكه لهگهله خويدا بينى ، تا چ بهلگهيهكى له شوين بهجي نهمينى . بهلام كهزانى تازه درهنگه و كار له كارترازاوه پاژنهكانى بهقهبرغهى ئهسپهكهدا ژهند و وهكو باوبوران بوى دهرچوو، بيستانهكهى بهجيهيشت .

ريبايستس له دوواوه هاوارى دهكرد: سهبركه ! دهبي وهلام بدهيتهوه ! دهبي وهلام بدهيتهوه ! له كاتيكا تاكيدى لهسهر دوو وشه دهكرد، هيشتا باوهري نهدهكرد كه ئهه پياوه پياويكه وهكو كوپى خوى بهمانگ نانى دا بوويى و جلى بۆ كردبوو، بيت كالهكيان لى بدزى ، ئهويش له كاتيكا كهجووتياران سهركهرمى كارى ههروهزين و مهزراو بيستانهكانيان لهگياوپوشدا ويران بووه .

لڧنسۇن لە سىيىبەرى باخە چىكۆلەكەى رىبابىتس دا كەونە نەخشەيەكى لەسەر مېزىك والّا كىرەبىوۋە ۋە ھەۋال ۋە دەنگوباسى لە دەۋرىك دەپرسى كە تازە لەمامورىيەت گەپرابوۋە . دەۋرىيەكە پالتۇيەكى لۆكەى دىھاتى لەبەربوۋ جۈۋى پىلاۋى كەتان ئاساى لە پىدا بوۋ . دزەى كىرەبىوۋ ناۋھىزى ژاپۇنەكانەۋە . دەموچاۋى خېرۋ تاۋەسوۋت بوۋ گۇناكانى ۋەكۈۋ يەكك كە لە مەترسىيەكى گەۋرە رىزگارى بوۋى لە خۇشياندا سوۋرەلگەرا بوۋ . بەپىي قسەى دەۋرىيەكە ئۆردۈگەى سەرەكى ھىزەكانى ژاپۇن لە ياكوفلنكادا جىگىرىبوۋ . دوۋ لىق لە سپاسك . پرىمور سىكەۋە بەرەۋ – ساندا گۈا ھەرەكەتيان كىرەبوۋ . قوتە بەرزەكەى سوپاگىنو چۆك كىرەبوۋ . بۇيە دەۋرى يەكە لەگەل دوۋ پارتىزانى چەكدارى لقەكەى شالدىبادا بە قىتار خۇيان گەياندا بوۋە سەرچاۋەكانى شاپونوفسكى .

– شالدىبا بۇ كۆي پاشەكشئى ى كىرەۋە ؟

– بەرەۋ مەزراى كۆريايى يەكان .

دەۋرى يەكە ھەۋلى دەدا جىي مەزراكان لەسەرەنەخشەكە دىارى بكا . بەلام دىارى كىرەنى شوپنى مەزراكان بۇ ئەۋ ئاسان نەبوۋ ، چۈنكە نەشى دەۋىست خۇي بشكىيىتەۋە بە زەلامىكى بى تۈنا بىناسرى ، ھەر لە خۇۋە پەنجەى بەسەرخاللى جىاۋازى نەخشەكەدا دەگىپرا . بەبى تاقەتتەيەۋە كەۋتە منجەمنج : لە كىرەلوفكادا پىس شكان . تائىستا نىۋەى زەلامەكانى گەپراۋنەتەۋە بۇ دىھاتەكانى خۇيان . شالدىباش ھەموۋ زستانەكەى لە مەزرايەكى كۆريايىيەكاندا گۈزەرانىدۋە . خۋاردنىشى "چامى زاي" رۋوت بوۋە ، ئەلەين يەكجار زۆر دەخۋاتەۋە . بەتەۋاۋى ئەقلى لە دەست داۋە .

لڧنسۇن رۆژى پىشۋ ھەندى مەلۇماتى لەلەين سىتىرك شاي قاچاغچى مەشروب ۋ چەند زەلامىكى دىيەۋە كە خۇي بۇ ئەۋ مەبەستە ناردىۋنى بۇ شار ، بۇ ھاتىبوۋ . كە ھەۋالە تازەكانى لەگەل ئەۋ مەلۇماتە بەراۋرد دەكرى ، ھەندى لە ھەۋالە تازەكان لە درۆ دەچۈن ، لڧنسۇن لەم رۋەۋە كابرايەكى زۆر بەھەست بوۋ ، دەتۈنرى بگۈترى ۋەك چۆن شەمشەمەكۈيۋە لە تارىكى دا بەھەستە ئەۋىش ھەمان ھەستى شەشەمى ھەبوۋ .

چەند خالىك ھەبوۋن كە مايەى گۈمان بوۋن ، ھاۋكارى ئەۋ كۈيخايەى كە نەى تۈانى بوۋ لەماۋەى ئەم يەكدۋ ھەفتەيەدا لە سپاسكۈيەۋە بگەرىتەۋە . دانىشتنى ھەندى لە جۈۋىتارىانى ساندا گۈكە كۈت ۋ پىرو دوۋ سى رۆژ لەمەۋپىش كەۋتۈۋنە بىرى مال ۋ ژيانى خۇيان ، لىقۇ شەلى قاچاغچى كە قەرارىبوۋ رى نوپنى لقەكە بىكات ۋ بىگەيىتە ئابوۋركا ، كەچى لەبەرھۇيەكى نادىاربەرەۋ جۈگەكانى سەرۋى چۆمى (نىۋدزىن) گەرابوۋە .

لڧنسۇن چەند جارىك پىرسىيارەكانى دوۋبارە كىرەۋە بە دەم پىرسىياركىرەنەۋە سەيرى نەخشەكەى دەكرى ، كابرايەكى يەكجار بەسەبرۋ كۆلنەدەر بوۋ ، لەۋ پىرە گۈرگەى جەنگەلەن دەچۈۋ كە سەرەپاى لە دەست دانى زۆرىيەى ددانەكانى ھىشتا ھەر بە زەبرى ھىزو جەۋكىشى ئەقلى پىشنىانى خۇيەۋە دارۋ دەستەكەى ۋا لى دەكرى پەيرەۋى بكن .

– باشە ھەستت بە ھىچ بۇنىكى تايىبەتى نەكرى ؟

دهورپيهكه بئى ئهوهى له مه بهستهكهى تئى بگات، گهوجانه ته ماشاى كرد، لئفسون وهك بيهوئى به سهرى په نجه توژئى نمك هه لگري په نجه كه له و په نجهى شادهى ليك خشانوو له كه له پووئى دهورپيهكهى نزيك كردهوه ووتى : بهكه پووت !

دهورپيهكه وهك يه كيخه تبار بئى ته ماشايهكى كردو وه لامي دايه وه : نه راستيت دهوئى ، ناتوانم بلئيم هه ستم به هيچ نه كرد، له بهرخويه وه بيري كردهوه : چما من سه گم ، چيم؟ كاس و په شيو له پر گوناكانى سوور هه لگه ران، سيماي هينده گهوجانه دهينواند دهتووت سيماي ژنه ماسى فروشهكهى بازاري ساندگوپه .

لئفسون به دهم دهست جولاندنه وه گوئى : زور چاكه ، برو . چاوانى دهورپيهكه چه شنى دهرياجيهكى قوول شين بوون، به شيويهكهى پيكه نين هينهر نه ختئى تيل دهينواند .

كه لئفسون به ته نيا مايه وه، به دهم بير كردنه وه وه كه وته پياسه كردن به دهورى باخه كه دا، له پال دارسيويكدا وه ستا ، كه وته سهرنج دانى قالوچهيهكى كه لله زل كه توئيكلى دارهكهى كون ده كرد، پاش بير كردنه وه گه ييه ئهم سهره نجامهى كه ئه گهر زوو فريانه كه وئى و چاره يهك نه دوزي ته وه ئه وا ژاپونييهكان هه موو هيژهكهى داغان ده كن، له بهر دهرگاي باخه كه دا توشى ريبايتس و باكلانف ي سهر لق بوو . بكلانوف گه نجيكي "19" ساله ي رهقه له بوو قه مسه له يهكى خاكى له بهر بوو . ده مانچهيهكى سمسى به لاقه ده وه بوو .

باكلانوف چاره ي دا به يه كاو له كاتيكا گري قين له چاوييه وه دهرده پهرى له پر لئفسونى گاز كرد : ئاخري ئيمه چي له م ماروسكايه بكهين، چووته بيستانهكهى ريبايتسه وه و كالهكى دزيوه، تو ئهمه نيو ده نئى ي چي ؟ كه ميك دانه وييه وه، ده ستى له لاي لئفسونه وه به ره و لاي ريبايتس دريژ كرد وهك ئه وهى به يه كديان بنا سيني، لئفسون له ميژ بوو بكالانوفى به و جوړه هه لچوونه وه نه بينى بوو .

لئفسون به كاوه خو وه لامي دايه وه : هاوار مه كه ، چ هاواريكى پئى ناوئى ، ئيستا پيم بلئى بزانم چي روى داوه ؟ ريبايتس به ده ستى له رزو كه وه خورجهكهى ماروسكاي خسته به رده ستى لئفسون : هاوړئى فه رمانده باوه ر بكه نيوهى بيستانهكه مى داوه به يه كا . ئا ئهمه ي كردو وه ! خو ده ي بينى، وه ختئى چووم سه يري توږه كه بكه م هه ركاتئى دهر فته م ببئى به يانيان زوو سهر له توره كه م ده دم

كاتئى له نيو داربيه كانه وه ها تمه ده رئى

ههر له سهرى روئى و له سهرى روئى ، تاكيدى له سهر ئه و حه قيقه ته ده كرد كه كريكارىكى وه كو ئه و چوپته كارى هه ره وه زى و به ناچارى وازى له سهر دانى بيستانهكهى هيئاوه، ده زانى ژنه كانمان له برى ئه وهى برؤن گياى نيو مه زراكانمان بژار بكه ن، وهك چؤن له هه موو شوينيكي دى عاده ته كه چي كارى هه ره وه زى مه زرا پشتى هه موويانى شكاندو وه .

لئفسون پاش ئه وهى به ووردى و هيمنى گوئى له كه تنه كهى ماروسكا گرت، ده ستورى دا بيهين .

ماروسکا وەکو ھەرزەکاریک کلاوەکەى لار کردبوو وەو ھىدى ھىدى ھات، خۆى لووت بەرزو لاسار دەنواند. ھەر کاتى کەتنىكى بکردايە ئەو ھالەتەى لەخۆ دەھىنا . دەیکرد بە ھەراو ھۆريا و درۆ دەلەسەيەك ھەر مەپرسە . فەرماندە چاوە تیزەکانى بەسەرپاى دا گىپراو پرسى ئەم خورجە ھى تۆيە ؟

– بەلى .

– باکلانوف دەمانچەکەى ئى وەرگرە .

– چى ؟ بۆ چەکم دەکەن ؟

ماروسکا خۆى دايە پەنايەك و دەمانچەکەى نەکردووە .

باکلانوف رووى گرژ کرد و بە توندى ھاوارى کرد: دەمانچەکەت بکەو! ھەرکە دەمانچەکەيان لە ماروسکا وەرگرت ئىدى کەف و کۆلى لاساريەکەى بەتەواوى نىشتەوہ .

– باشە رىابىتس من چەند گوندۆرم لە بىستانەکەى تۆکردووەتەوہ؟ بۆ بە خۆرايى ئەم ھەموو ھەرايەت ناوہتەوہ؟ بەخوای ئەم شتە نەحلەتيانە ئەوہ ناھيئن باس بکړين

رىابىتس بە دەم سەر داخستنەوہ پەنجە توزاويەکانى پى ى دەجولاند. لښسون ھەرئەو شەوہ دەستوورى دا شورای گوند پىک پھيندرئ، تا پىکەوہ لە کارەکەى ماروسکا بکۆلنەوہو وتى : با ھەموو بزائن و بژنەون کە ماروسکا چى کردووە !

ماروسکا کەوتە پارانەوہ: (ئوزيب ئابراميج) با مەسەلەکە ھەر لە نيو ھيزەکەدا بىيئيتەوہ ، ئىدى بۆ جووتياران کۆدەکەيتەوہ ؟

لښسون قسەکانى ماروسکاي پشت گوى خست و رووى کردە رىابىتس و وتى: گوى بگرە ھاوړئ، دەمويست ھەندئ قسەى تايبەتيت لەگەلدا بکەم

قۆلى کرد بە قۆلى کوڤخادا و بردىيە لايەکەوہو داواى ئى کرد لەماوہى دوو رۆژدا نزیکەى "10" پووت نانى وشک ئامادە بکات، ھەرەھا پىي وت : نابى کەس بزائى ئەو نانە بۆچى و بۆ کى ئامادە دەکړئ...

ماروسکا کە زانى بوونى لەويڊا زيادەيە بەشەرمەزارييەوہ بەرەو ئاسايشگاکەى خۆى رۆيى . کە لښسون و باکلانوف بە دوو قۆلى مانەوہ لښسون پىي گوت لە سبەينيۆوہ جۆى ئەسپەکان زياد بکا . ھەرەھا وتى: بەسەرمەيتەر بلئ بۆ ھەر ئەسپىک سەتليکى پرى جۆ دايين بکات .

ته‌نیایی

متچیک هه‌رکه ماروسکای بیینی ئیدی ئهو ئاسوده‌یی یه‌ی ئیو خه‌سته‌خانه‌که‌ی له‌ده‌ستدا ، که ماروسکا به‌ته‌نیشتی تئ پهری به‌سه‌رسامی به‌خوی گوت : بوچی وا به‌قیژه‌وه ته‌ماشام ده‌کات ؟ راسته له‌مه‌رگ رزگاری کردم به‌لام ئایا ئهو کاره مافی ئه‌وه‌ی ده‌داتئ که ته‌وسم پی بکات؟ خو ئه‌وانی دیش هه‌مان ره‌فتارم له‌گه‌لدا ده‌که‌ن ...

له‌کاتی‌کا ده‌پروانییه قامکه باریک و لاوازیوه‌کانی و سه‌یری قاچه‌کانی ده‌کرد که له‌ژیر په‌تۆکه‌وه به‌ته‌ته هه‌لبه‌سترا بوون هه‌مان سکا‌لی جارن که هه‌میشه له‌هه‌ولئ دامرکانده‌وه‌ی دابوو، به‌هیزو گوپیکی تازه‌وه له‌درونیا گری سه‌نده‌وه‌و له‌تاو ئیش و ئازار دلی ته‌نگ بوو .

له‌و ساوه که ئهو ده‌ریاوانه ده‌موچاو سئ گوشه‌یی یه‌ به‌ره‌قی و بی نه‌زاکه‌تییه‌وه یه‌خه‌ی گرتبوو، هه‌موو ئه‌وانه‌ی توشی ده‌بوون له‌بری دلدانه‌وه‌و ده‌ست به‌سه‌را هیئان ، هه‌مان ره‌فتاری ته‌وس ئامیزیان له‌گه‌ل دا ده‌کرد که سیان نه‌یان ده‌ویست له‌خه‌مه‌کانی تئ بگه‌ن، ته‌نانه‌ت کارگی‌رانی خه‌سته‌خانه‌که‌ش که کپی و بی‌ده‌نگی دارستانه‌که‌گیانی شادی به‌به‌ردا ده‌کرد، ته‌نیا له‌رووی ئه‌رکه‌وه له‌گه‌لئ میهره‌بان بوون، له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌ش دا پاش ئهو هه‌موو خوین له‌به‌ر رویشتنه‌ی هه‌ستی به‌ته‌نیایی یه‌کی کوشنده ده‌کرد.

حه‌زی ده‌کرد له‌گه‌ل پیکادا بدوئ ، که‌چی پیکاش چه‌رچه‌فه‌که‌ی له‌ژیر دره‌ختیکی که‌نار دارستانه‌که‌دا راخستبوو و کلاوه نه‌رمه‌که‌ی نابوو ژیرسه‌ری و به‌بی خه‌می لیئ نوستبوو، هه‌ندی مووی زیوینی بریقه‌دار وه‌کو خه‌رمانه ده‌وری سه‌ره رووتاه‌که‌یان دابوو. دوو کوریزگه . یه‌کیکیان باسکی پیچرا بوو، ئه‌وی تریان ده‌له‌نگی . له‌دارستانه‌که‌وه هاتنه‌ده‌ری. له‌ته‌نیشته‌ پیره‌میره‌که‌دا ویستان . چاویان لیکی داگرت، کوریزگه شه‌له‌که پوشیکی هه‌لگرت و بروکانی هه‌لپری و لووتی خوی گرژ کرده‌وه پوشه‌که‌ی به‌کوونی لووتی پیکادا کرد، پیکا به‌ده‌م خه‌وه‌وه منگه‌منگیکی کرد، لووتی گرژ کرده‌وه ، ده‌ستی راته‌کانه‌و به‌قایمی پژی. کوریزگه‌کان به‌پیکه‌نینه‌وه و به‌ماته‌مات وه‌کو هه‌ر منالیکی بزئو به‌ده‌م ته‌ماشاکردنی پیکاوه به‌ره‌و زنجه‌که‌ریان کرد، : یه‌کیکیان له‌به‌ر باسکی به‌وریایی یه‌وه ده‌رویشته ، ئه‌وی تریشیان وه‌کو خه‌تاباریک ده‌له‌نگی، یه‌که‌میان که‌گه‌یی به‌رزنجه‌که‌و خارچنکوی له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌و له‌پال قاریادا بیینی هاواری کرد: ئه‌های گوپه‌له‌که‌نه ! له‌ته‌نیشته‌ په‌رستاره‌که‌وه دانیشته‌ و به‌ده‌سته‌ ساغه‌که‌ی قاریای راکیشایه‌ نیو باوه‌شی خوی و به‌م چه‌شنه‌ له‌سه‌ری رویی : ئیستا نۆره‌ی منه ، با بزانه‌م چ به‌ده‌نیکی نه‌رم و شله‌ته‌یه ، خوشمان ده‌وی، ئیمه

هەر تۆمان ههیه، ئەو گۆرھەلکەنەیه تەرۆ بکە با بەو دەمو فلقة وشک و چەپەلەیهو بەجێتە ناو
.....

دایکی هەر بەو دەستەیی کە قاریای پێ لەباوێش گرتبوو هەولێ دەدا خارچنکو دووربخاتەو
. خارچنکوش لەولاوێ خۆی بە قاریاوێ قەرساند بوو رەبەری لەگەڵ کۆپێژگەدا دەکرد و
بەدەم پێکەنینەوێ ددانە بەجگەرە رەش و پیسەکانی بەدیارکەوت .

کۆپێژگەشەلەکە منگە منگیکی کرد: ئەدی تەگبیری منی چکۆلەیی بەستەزمان چیه؟ لەم
دنیاوە نە راستی ماوێ نەعەدالەت . کێ مشوری بابایەکی زامداری وەکوو من دەخوا ، ئاخ
چ بە هاوێ ئازیزەکانی شار دەلێ ی ؟ بەدەم ئەو قسانەوێ بە جوێکی سەیر دەستەکانی
راوەتەکاند و برژانگە خوساوێ پێکا دەدا . هاوێلەکی شاپێکی ئی داو دووری خستەو
. خارچنکو قاقا پێکەنی و دەستی کرد بە ژێر بلووزەکی قاریادا . قاریا بێ هیچ
کاردانەوێ بە نیگای شەکەت و بێ قەرارەوێ دەپروانی یە هەرسێکیان . قاریا هەرکە لە پر
چاوی بە نیگای حەپەساوی متچیک کەوت ، لە جێ ی خۆی راپەری و جلەکانی رێک
خستەوێ چەشنی گۆلێ سوورە سوور هەلگەرا . قاریا وەکو شیت هاواری کرد: خەلکانی
هەوێ سباز دەلێ ی مێشن و بە دەوروخوێ هەنگوینا دەسووێنەوێ ! سەری داخست و
بەرەو زنجەکە دایکیشا . داوینی کراسەکی لە دەرگاکی گێبوو ، بە توندی و بەرقەوێ بە
دوای خۆیدا رايکیشا . ئەو جا دەرگاکی هێندە بە توندی پێوەدا کە تەپ و تۆزی درزی
دیوارەکان وەری یە سەر زەوی .

کۆرە شەلەکە هاواری کرد: چما پەرستارەکی هێ ئەنگۆیە! ئەمجا وەکو یەکیک بڕنوتی
هەلمێژ ، چارەیی خۆی گرژ کرد و بەشیوێهەکی بێ لەزەت پێکەنی .

فرولوفی پارتیزانی بڕیندار لە ژێردار ئەفرايەکدا ، لەسەر جولانەیهک لەسەر پشت راکشابوو،
لەتاو ئازارو سوێ رەنگی زەرد هەلگەرابوو، بە درێژایی ئەو ماوێهە بە بێ هیچ مەبەستی
تەماشای دەکردن ، نیگای چەشنی نیگای مردووان ئالۆزو بێ رۆشنایی بوو . بڕینەکانی
کاریگەر و کوشندە بوو . کاتی هەستی بەوێ کرد، کە بەدەم ئازاری گەدەوێ گینگلی دەداو بو
یەکەم جار ئاسمانی بەشیوێهەکی ئاوێژوو هاتە بەرچاو .

متچیک وای دەزای فرولوف سەیری ئەو دەرگاکی ، بۆیە بە بیژاری و نەرەحەتییهوێ رووی ئی
وەرگێرا .

فرولوف وەك بلی ی بیهوی بۆ هەموو دنیای بەلەمینی کە هیشتا زیندووێ ، پەنجەیهکی
بزواند و بە دەنگی کەرخ گوتی : دیسان دەستیان پێ کردووێ

گەرچی فرولوف کەم و زۆر مەبەستی متچیک نەبوو، بەلام متچیک تا ماوێهەکی خۆی لە نیگای
ئەو دەدزییهوێ وای دەزانی فرولوف بەو دەمو دانە ژەنگاوییهوێ چاوی بڕیوێهەو .

دکتۆر ستاشینسکی ، بە جوێکی ناریک خۆی دانەواند بووێهەوێ تا لە دەرگاکیهەوێ تێ پەری .
لە زنجەکە هاتە دەرێ ، پشتی راست کردەوێ ، قەرچەیهکی ناخۆش لە پشتیهوێ هات، بە
هەنگاوی هەپاوهوێ بەرەو لای ئەوان چوو . چاویکی بەردەوام دەرگاکی . بیری چووبووێهەوێ کە

بۆچی بۇ ئەۋى چوۋە ، بەسەرسامى يەۋە ۋەستا ، دەستىكى بەسەرسەرە تاشراۋەكەيا ھېناۋ
ئەمجا لەبەر خۇيەۋە ۋەتى : دىنيا گەرمە ... دىكتور بەۋ نىيازەۋە ھاتىبۋە دەرى تا پىيان بلى
ئازارى قارىا نەدەن ، چونكى قارىا ناتۋانى لەيەك كاتدا ھەم دەۋرى دايك ۋ ھەم دەۋرى ژنيان
بىينى . چوۋە لاي متچىك دەستە وشك ۋ گەرمەكەي خستە سەر تەۋىلى ۋ لى ي پىرسى :
شۈيەنكەت نارەھەتە ؟

متچىك كە كەۋتبۋە ژىر كاريگەرى ئەم خۇشەۋىستى يە چاۋەپروان نەكراۋەۋە لە ۋەلاما ۋەتى
: ھىچ نىيە ، گوى ي نادەمى ... ھەركاتى چاك بوۋمەۋە لىرە دەرۇم . ئەمجا بەپەلە ۋەتى :
بەلام ئىۋە ... ھەمىشە لە دارستاندان .
ئەي ئەگەر بە دەست خۇمان نەبى ؟

متچىك بەسەرسامىيەۋە ھاۋارى كرد : چۇن ، چۇن ؟

– مەبەستم مانەۋەمانە لە دارستاندا . ئەمجا دەستى لەسەر تەۋىلى متچىك لابرە ۋ بۇ
يەكەمىن جار بەتاسەي راستەقىيەي مەۋقەيەۋە لى ي راما . دىكتور چاۋە رەش ۋ گەشەكانى
بېرى يە چاۋانى متچىك . چاۋانى متچىك غەمگىن بوۋن ، دەتۋوت لىۋان لىۋى خەمىكى
خامۇشى ئەۋتۈن كە رۈحى تەنىي ئەۋيان لە چىياكانى سىخوتەئالين ۋ لە شەۋانى دىۋى
نىۋ دارستاندا ، لە پال ئاگرى دوۋكەلاۋىدا بەتالان بىردوۋە . متچىك بەدەم پىكەنىيىكى
دۇستانە ۋ غەمگىنەۋە ، بە دەنگىكى پىر لە ژارۋ ژەنگەۋە گوتى : خالى دەم ، بەلام ناكىر لە
گوندىكدا ... جىگىرىن !! ... يانى ... ھەرتۋ ناليم ... متچىك بە دەم پىرسىارە سەرسام
ئامىزەكەيەۋە لەسەرى رۈيى ۋ ۋەتى : مەبەستم ھەموو خەستەخانەكەيە .

– ئىرە سەلامەت ترە . تۈ لە كويۋە ھاتى ؟

– لە شارەۋە .

– دەمىكە ؟

– بەلى ، مانگى پترە .

ستاشىنسكى بە خۇشخالىيەۋە پىرسى : باشە كىزىلمىن دەناسى ؟

– بەلى بەلام زۇر نا .

ستاشىنسكى بەدەم چاۋتروكاندەۋە ، ۋەكو يەككى لە پاشەۋە ئەژنۋى دەلەكدا بى بەپەلە
لەسەركۋترە دارىك دانىشت ۋ لەسەرى رۈيى : لەۋى چى دەكا / ۋەزەي چۈنە ؟ كى ي دى
دەناسى ؟

متچىك ۋەتى : قنىسك ، يفرموف ، گورىوف ، فرانكل – بەلام عەينك لە چاۋەكەيان نا . مەن ھەر
كورتە بالاكەيان دەناسم ...

شتاشىنسكى بەسەرسامىيەۋە پىرسى : خۇ ئەمانە ھەموۋيان ماگىزىمالىست ! تۈ چۈنە دەيان
ناسىت ؟

متچىك بە ترسەۋە ۋەتى ، لەگەلىاندا بوۋم ...

ستاشینسکی له ژیر لیوهوهو به دوو دلې یوه کهوته منگ، بلې ، ئاو . ها . ها نازانم
 ئەمجا به دهنگی وشك و رهسمیانه كه دیسان غریب دینواند وتی : باشه ئیشه لالا كه چاك
 بووینتهوه ئەمجا بئ ئهوهی تهماشای متچیک بكا له جئ ی خوی ههستا . بهپهله و به
 ههنگاوی ههراو ههراوهوه روی کرده زنجهكه، دترسا نهوهك متچیک بانگی بکاتهوه .
 متچیک له دوواوه بانگی کردهوه ، قاسیوتیناش دهناسم ! دتگوت چنگ لهشتیک گیردهكات و
 له دهستی دهخزئ . دکتور له کاتیكا سهیری متچیکی دهکرد و خیراتر دروویی وتی : بهلئ ،
 بهلئ ...

متچیک كه زانی نهی توانیوه قهناعت به دکتور بكا ، سوور هه لگهرا و له داخا کهوته گینگل
 دان . دهمودهست یادو بیرهوهری تیگرای رووداوهکانی مانگی رابردووی به میشکا تی پهری .
 جاریکی دی ههولیدا چنگ له شتیك گیربكات كه دهتوت له خزاندايه . لیوهکانی ههلقورتاند
 بو ئهوهی جلوی گریان بگریتهوه له یه کبینه چاوی دهتروکاند ئاقیبهت چاوهکانی پربوون له
 فرمیسك و بهسهر گوناکانیا هاتنه خوارهوه . سهری خسته ژیر پهتوکهوهو جلوی دهسهلاتی
 له دهست بهربوو . بو ئهوهی بئ دهسهلاتی خوی بشاریتهوه ، به هیمنی گریاو ههولئ دا
 دهنگی ههنسك ههلدان و ههله زیننی لهشی بشاریتهوه . ماوهیهکی زور بهسۆزهوه فرمیسکی
 ههلهشت ، بیرهکانیشی وهکو فرمیسکهکانی تال و سویر بوون، پاشان ورده وده هیور
 بووهوه جولهی لی براو سهری له ژیر بهتوکهوه دهرنه هیئا .

قاریا چهند جاریك هاته دیاری . متچیک به ئاسانی دهنگی ههنگاوه قورس و پتهوهکانی
 قاریای دهناسییهوه ، چونكه قاریا به شیوهیهکی ئهوتو پری دهکرد دهتوت عهدهی لهگهله
 خوی کردوه كه سهرانسهری ژيانی فارگونیک پربار دهلهك بدات .

قاریا به دوو دلپیهوه تۆزیک به دیار متچیکهوه دهمایهوهو پاشان بهجئ ی دههیشت .

پیکا بهخشهخش هاته دیاری و بهدهنگی ساف و هیمن پرسى : خهوتووی ؟

متچیک كه گیزهگیزی میشوولهکانی دهژنهوت خوی کرده خهوتوو . پیکا بهدهم
 چاوهروانییهوه وهستا : دهبهسه ئیتر خهوبهسه ... دنیا تاریك بوو . قاریا و یهکیکی دی هاتنه
 دیار متچیک ، به ئاسپایی لهسهر ئهزكه ههلیان گرت و بردیان بو كهویلهكه . ناو كهویلهكه
 گهرم و تاریك بوو . قاریا به یاریدهدهرکهی خوی وت : تو برۆ ... برۆ بهلای فرولوفهوه ،
 منیش ههنوکه دیم .

قاریا ههلوستهیهکی کرد ، دیقهتی تهختهکهی دا به ئاسپایی پهتوکهی لهسهر متچیک لادا :

پاقل ئهزیم چیه ؟ نارهحهتی ؟

ئهمه یهکههجار بوو كه قاریا متچیک بهنازناوهکهی خویهوه گازبكا . گهرچی متچیک له تاریکی
 یهکهدا سیمای قاریای نهدهبینی، بهلام ههستی به بوونی دهکرد، دهشیزانی كه ههر
 ههردوکیان له نیو كهویلهکهدان، متچیک به ئاسپایی نالاندی : ئاه ، نارهحهتم .

– لاقت دیشی ؟

– نه، مهسهلهكه ئهوه نیه .

قاریا به پهلہ نوشتایه وه وه مه مکه نه رم و گه وره کانی به سینگی یه وه گوشه، نه مجا ماچیکی
گهرمی لیوه کانی کرد .

کتبخانه ۵- پەيق

جووتياران و کريکارانی

مه‌عه‌ده‌نی زوخالی به‌رد

لښسون به مه‌به‌ستی گه‌یشتنه‌ بنچ و بناوانی مه‌زنده‌کانی خو، ماوه‌یه‌ك به‌ر له‌ كۆبوونه‌وه‌ی شورا، چووه‌ شوینی كۆبوونه‌وه‌كه‌، ده‌یویست له‌گه‌ل جووتیاره‌كاندا تیكه‌ل بی و گوی له‌ رایه‌كانیان بگری.

شورا له‌ قوتابخانه‌كه‌دا پیکهات، هیشتا خه‌لكیكه‌ی كه‌م ناماده‌ بوو بوون. لښسون كه‌ گه‌یشته‌ ئه‌وین سهری كرد به‌و ده‌مه‌و ئیواره‌یه‌ خه‌لكیكه‌ی كه‌م له‌سه‌ر پلیكانه‌كانه‌كان دانیشتبوون، ئه‌وانیش زۆربه‌یان له‌وانه‌ بوون كه‌ له‌ رۆژانی زووتر له‌ مه‌زرا گه‌رآبوونه‌وه‌.

ریابیتس له‌ نیو ده‌رگایه‌کی واذا دانیشتبوو، خه‌ریکی چرایه‌کی نه‌وتی بوو، ده‌یویست شووشه‌ دوكه‌ل‌اوییه‌كه‌ی بخاته‌ سه‌ر.

جووتیاره‌كان به‌ده‌م سه‌ردانه‌وانده‌وه‌ ده‌سته‌ ره‌ش و زبهره‌کانی به‌ره‌و لښسون دريژ ده‌كرد: سه‌لامولیک ئوزیب ئابرامیچ! لښسون یه‌ك یه‌ك ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل كردن و ئه‌وجا له‌سه‌ر یه‌كیک له‌ په‌كان دانیششت.

کیژانی گوند له‌وبه‌ری چۆمه‌كه‌وه‌ به‌شیوه‌یه‌کی نا‌پیک ده‌ست‌ترین. بونی زبل و خاکی شی‌دارو دوكه‌لی ئاگر ئاسمانی پر‌کرد‌بوو. قه‌یاغی‌کی باربه‌ر له‌وبه‌ری چۆمه‌كه‌وه‌ بوو. ده‌نگی سمکۆلانی ئه‌سپی شه‌كه‌ت ده‌هات. له‌و ده‌مه‌و رۆژئاوا گه‌رمه‌دا، له‌ نیو ته‌قه‌ته‌قی گالیسکه‌ی پر بارو قۆره‌ قۆری دوورو دريژی مانگای تیرو نه‌دو‌شراودا، رۆژی پر ته‌قه‌للای جووتیاران به‌ره‌و کۆتایی ده‌چوو.

ریابیتس هاته‌ به‌ر هه‌یوانه‌كه‌و وتی: زۆر كه‌س نه‌هاتووه‌، هه‌لبه‌ته‌ سه‌یریش نییه‌، پیاو ناتوانی له‌م رۆژه‌دا له‌یه‌ك شویندا خریان بکاته‌وه‌، زۆربه‌یان له‌ خه‌رمان جا‌په‌كان ده‌نوون.

– بۆ له‌م هه‌فته‌یه‌دا كۆبوونه‌وه‌ی شوراتان كرد؟ ئایا زۆر پیویسته‌؟

کویخا به‌ دوو دل‌ییه‌وه‌ وتی: به‌لی، هه‌ندی شت هه‌یه‌ ده‌بی به‌ ئاشکرا باس بکری. یه‌کیک له‌ ئه‌ندامه‌کانیان –ئو پیاوه‌ی كه‌ خۆم خه‌رجیم ده‌کی‌شا– كه‌تنی کردووه‌. هه‌لبه‌ته‌ زۆر گرنگ نییه‌، به‌لام کاریکی زۆر خراپی کردووه‌. ئه‌وجا به‌ شه‌رمه‌وه‌ سه‌یریکی لښسونی کردو بی‌ده‌نگ بوو.

جووتیاره‌كان تی‌کرا هاواریان کرد: ئه‌گه‌ر گرنگ نییه‌، ئه‌دی بۆ شوراتان پیک هی‌نا؟ به‌ تایبه‌تی له‌م کاته‌دا كه‌ ئیمه‌ نامان په‌رژیی ته‌نانه‌ت سه‌ری خۆمان بخوری‌نین.

لښسون شتیکی بۆ روون کردنه‌وه‌. پاشان جووتیاره‌كان به‌ده‌م غه‌لبه‌ غه‌لب و برینی قسه‌ی یه‌ک‌دییه‌وه‌ سکا‌لای خۆیان بۆ لښسون کرد. هه‌موو سکا‌لایان ده‌رباره‌ی کۆکردنه‌وه‌ی خه‌له‌و خه‌رمان و كه‌می شتومه‌کی پیویست بوو.

- ئۆزىب ئارامىچ تۆ دەبى بىزنى كە خەللى بەچى درە دەكەن، كەس داسىكى رىكوپىكى نىيە، ھەموو داسەكان كۆن و پىنج كراون، ئاخى ئەمە نەبوو بەكار، گياندەرچوونىكى تەواو ھەم بۆ خۇي!
- سىمون ئەو رۆژە چىتۆ داسىكى سەقەت كىرد! بى بەلا بى ھەروا بىزىو، ئىبلىسىكە بۆ خۇي. عەينى مەكىنە لەلەيەكى مەزراكەو پى دادى و لە پىر داسەكەى بە بەردىكا دەدا.... واى دەشكىنى كە ھەر چاك نەبىتەو...
- ئەرى ھەلا داسىكى كەلى چاك بوو، ئوبال بە گەردىم.... رىابىتس كەمىچ تى فەكرى، مەنگەمىگىكى كىرد: ئەمە نازانم ئەو خەللىكە ئىمە دەيانەوى چ بىكەن، داخۇ دەرەقەتى ئەو ھەموو درەو دەين؟
- ھاسالەتى ئەوسال گەلى بە پىشتە واى ئەگەر تا رۆژى يەك شەمە مەزرا گەورەكەيان تەواو كىرد! ... ئەرى ھەلا بابم ئەم جەنگە ھەروا بەئاسانى نابىتەو .
- سىماو قەلەفاتى تازە لە نىو تارىكىيەكەو وىرە وىرە دەھاتنە بەر رووناكى لەرزوكى چىراكە ... ھەندىكىان تازە لە كىلگەكان گەرابوونەو كۆلەكانىان ھىشتا پى بوو . بلووزى دىرئو سىپى چوونەيەكىان لەبەر بوو . چەقەچەقى دىھاتى و بۆنى قىروئارەق و گىيە تازە درەو كراوىان لەگەل خۇيانا ھىنا : سەلامولىك جەماعت؟
- ئەھەى ئەھەى كۆرە ئىقان ! بىرە پىشەو ، بىرە پىشەو ، با لەبەررۆشنايى يەكە سەروفەسالت بىنىم . سەير سەير خەزىنە زەردەوالە چ گالەيەكى پى كىردوو . خۇ خەزەمە مە بىنىم كە ھەلدەھاتى و زەردەوالەكان تىت دەئالان
- ئالچاخ بۆ گىيەكەى مەنت رىئو ؟
- گىيە تۆ! ئەو بەراستتە! مە بەست لە ئاقارى خۇم دەرەچووم ، ئىمە پىويستمان بە مالى خەللى نىيە ، شوكر بە زىادىشەو بەشى خۇمان ھەيە .
- كۆرە ئەمەن ئەنگۆ چاك دەناسم ... ئەتۆ چاچا چاچا ، دەلى بەزىادەو بەشى خۇمان ھەيە ! سالى ئەو سال بەرازەكانتەن لە باخەكەى ئىمەدا بوون، ھىشتاش جەنابى بەزىادە بەشى ... !
- پىياوئىكى كەلەگەتى چوارشانەى يەك چاچا كە چاچاى لە تارىكى يەكەدا دەبرىسكايەو ، لە پىشت خەللىكەو ھەت وەتى : ھاپىيانى چاگوىفكا دەلىن ژاپۇنى يەكان پىرى گەيشتوونەتە ساندوگا ، قوتابخانەكەيان داگىركىردوو كەوتوونەتە ئازاردانى ژەكان . ژئانى روس ... ئاى زۆلىنە ! كەبرا بە نەفرەتەو تەفەكى رۆكردە سەرزەوى و بە جۆرى دەستى راوەشانە ، دەتووت داران دەشكىنى .
- دىنىابن دەگەنە ئىرەش !.....
- ئەمە چ نىسبەتى بوو يەخەى گرتىن !....
- ئىمەى جوتىار چ رى يەكى نەجەتەن نىە ...
- زىان و زەردەرى كوشندە ھەر بەشى ئىمەيە ، بىرا ئەم جەنگە زو دەبراىەو .
- مەسەلەكە ئەوئەكە چ دەرەتەنىكەمان نىە، جا بۆيە ئىرە يا دەبى بە گۆرمان يا تابووتەمان .

لڧنسۇن بە بېدەنگىيەۋە گۆيى بۇ قسەكان رادەدىرا . كلاۋىك و ردىنكى سوورو پووتىكى تا ئەنۇ درىژ كالاي بالاي لڧنسۇنى پىك دەھىنا . جوتيارەكان لڧنسۇنيان تەۋاۋ فەرامۇش كىردىۋو ، بەلام لڧنسۇن كە ئەم ئاۋازە ناسازانەى دەبىست پىشېينى مەترسىيەكى مسۆگەرى دەكرد ، مەترسىيەك كە ھەر خۇي ھەستى پى دەكرد لڧنسۇن لە دلى خۇيا وتى : ۋەزىكى خراپە ... زۇر خراپ . پىۋىستە سبەى بەيانى زوۋ نامەيەك بۇ ستاشنسكى بنوسم ... پى ى بلىم لەھەر شوينى بوۋە برىندارەكان بشارىتەۋە . پىۋىستە پاسدارەكانمان بەھىز بكەين ئەمجا سەرلەكەى گازكرد : باكلاۋوف ! دەقەيەك . بزانه ... ۋەرە پىشترەۋە پىم وايە دەبى مشورىكى عەمارەكە بخۇين و ھەرەسىكى بۇ دابنىين . ھەرۋەھا دەورىيەكى سۋارە تا دەورۋەى گرېلوفكا بنىرين ... بەتايبەتى شەۋان ، ئىمە تا ئىستا زۇر خەم ساردىۋوين .

باكلاۋوف سەرەتاشراۋەكەى بەلای لڧنسۇن دا ۋەرگىپرا . شلەژان و زرىنگى لە چاۋە پىرگومان و بچوكە تاتارىيەكانىيەۋە شەپۇلى دەدا . بە ترسەۋە پرسى : مەسلە چى يە ؟ خەتەرى لە گۆپى دا ھەيە ؟ يا مەسلەيەكى دى يە ؟ لڧنسۇن بە شوخى و خوشەويستى يەۋە وتى : برادەرى ئازىز شەپەر شەپەر لە كاتى شەپىش دا خەتەر ھەمىشە لە گۆپى دايە . لڧنسۇن بە جۆرىكى چاۋەروان نەكراۋ پىكەنى و سىخورمەيەكى بە قەبرغەى باكلاۋوفدا كىشا : جەنگ زۇر جىاۋازترە لەۋەى ماروسىيا بېيەتە نىۋ خەرمانى پوش و لەگەلىا رابوئىرى ، ھاپوئى ى عەزىز .

باكلاۋوف ۋەكو يەككى ختۆكەى بدەى لە پىر كەۋتە سەرەكەيف و دەستى لڧنسۇنى گىرت و وتى : ئەى فىلېبان ، بەراستى زۇر زانى . ئەمجا دەستەكەى ترى لڧنسۇنى بەپىشتا باداۋ بەسەر پلەكاندا پالى پىۋەناۋ بە شوخى يەۋە بولاندى : خۆت گىل مەكە – ناتۋانى لە دەستم دەرچى . لڧنسۇن كە خەرىك بوۋ بە ئاسپايى دەكەتە سەر زەۋى گوتى : بىرۇ ، بىرۇ ماروسىيا گازت دەكا ، ۋاز لەمن بىنە ئىبلىس ! نابى لەنىۋ شورادا بەم جۆرە رەفتارم لەگەل بكەى .

– شانست ھەبوۋ ، دەنا تىم دەگەياندى .

– بىرۇ بەلای ماروسىياۋە ، چاۋەپىتە .

باكلاۋوف ھەستايە سەرىپى وپرسى : وتت يەك ھەرە س؟

لڧنسۇن بە نىگاي پىر لە پىكەنەنەۋە لە دوۋاۋە سەيرى دەكرد . جوتيارىك وتى : بەراستى سەرلەكەت پىاۋىكى تەۋاۋە ، نەجگەرەكىشە نە مەشروب خۇرە ، لەمانەش گىرنگىرگەنجە . پىرى بۇ بەرۋكى ئەسپ ھاتە مالى ئىمە ، ھەرچىم لەگەل كىر كە پىكى قودگا بخواتەۋە ، مىلى نەدايە خەت و وتى : نەخىر ، مەشروب خۇرنىم ، گەر دەتەۋى مىۋان دارىم بكەى ئەۋا ھەندى شىرە بدەرى ، ھەزەم لە شىرە ۋەكو مىندال نەنەكەى گوشەيە كاسەيەكەۋە و شىرەكەى بەسەرا كىردو خۋاردى ، بەراستى پىاۋىكى زۇر چاكە . كۆمەلە پارتىزانىك لەنىۋ خەلكەكەۋە پەيدابوۋن ، لۋولەى تەفەنگەكانيان دەبرىسكايەۋە . پارتىزانەكان پىكەۋەۋە لە كاتى خۇيدا گەينە جى . پاشان مەعدەنچى يەكان بەرىبەرى تىمون دىبوف ى كۆنە مەعدەنچى ھەرىمى ساچان و سەرد دەستەى ئىستا ھاتنە ژوۋرەۋە .

ئەوانىش چوونە نىۋو ھەشامەتەكە ۋە ، ھەشامەتەكە ۋەكو پورەى ھەنگ تىكەل بووبوون .
تەنیا ماركوسكا نەبى بەتاقى تەنئ و بەخەمبارىيە ۋە لەسەر كورسىيەكى پال دىوارەكە
دانىشتىبوو .

دوبوف كە لىنسونى بىنى ، ۋەكو يەككە لە مېژ بى ھاوپرى يەكى خۆشەويستى خۆى نەدىي ،
بەخۆشچاللىيە ۋە ھاۋارى كرد : ئاھ ئەۋە تۆيش لىرەي ؟
دوبوف بە دەستە لىرو زېرەكەى دەستى لىنسونى گوشى و بە ئەسپايى پرسى ئەرئ ئەۋ
ھاوپرى مەدەنچى يە چ خەتايەكى كردوۋە ؟ كە لىنسون مەسەلەكەى بۇ گىپرايە ۋە ، دوبوف بە
ھەماسەۋەتتى : تەمى ي بىكە دەرسىكى ۋاى بدەرئ كە بىي بەپەند بۇ ئەۋانى تىرىش .
پىاۋىكى گەنج بە نىۋى سىسكىن كە كلاۋى قوتابى لەسەر بوو ، جووتى پوتى بىرىقەدارى لە
پى بوو ، بەسەدايەكى دلفرىنەۋە وتى : دەبوۋايە زۆر زوۋ تر تەمىمان بىكردايە ، ھىزەكەمانى
بەدناۋىكردوۋە .

دوبوف بى ئەۋەى تەماشى سىسكىن بىكات ، قسەكەى پى بىرى : كەس داۋاى راي تۆى
نەكردبوو . سىسكىن لىۋى ھەلقورتاند و بەرەنجاۋىيە ۋە ۋەرقەۋە سەيرى دوبوفى كرد . بەلام
كە بىنى لىنسون مۆرەى لى دەكات ، پىچىكى كىردوۋە و خۆى لەنىۋ ھەشامەتەكەدا ون كرد .
دوبوف بە توندى پرسى : ئەۋ ھەشەرەيەت بىنى ؟ بۇ لە ھىزەكەى خۆت دا جىت كىردوۋەتەۋە
، دەلىن لەسەر دزى لە قوتابخانە دەريان كىردوۋە .

لىنسون وتى : نابى باۋەر بە ھەموو پىروپاگەندەيەك بىرى . رىابىتس بە شەلەۋاى يەۋە
دەستەكانى دەجولاند ، باۋەرى نەدەكرد ئەم ھەموو خەلكە لەبەرخاترى بىستانە پوش
گرتوۋەكەى ئەۋ لىرە خىر بىنەۋە ، لەبەر ھەيوانەكەۋە گازى كرد ، ھاوپرى فەرماندە با بچىنە
ژوۋرەۋە ناكىرى تا بەيانى دانىشتىن

ژوۋرەكە گەرم بوو ، دوۋكەلى سەۋز باۋى سىغار قانگى دابوو . كورسى كەم تىدابوو ،
جووتىارو پارتىزانەكان لەنىۋ رارەۋو ژوۋرەكەدا پىكەۋە نووسابوون . ئەۋەندە قەرەبالخ بوو كە
لىنسون لە پىشتەۋە ھەستى بە ھەناسەى ھەندىكىان دەكرد .

رىابىتس بە خەمبارىيە ۋە گوتى : ئوزىب ئابرامچ دەست پى بىكە . رىابىتس ھەم لەبەر خۆى و
ھەم لەبەر كاكى فەرماندە نىگەرەن بوو : ھەموو ئەم بەزم و رەزمەى بەھەرەۋ ھورىيەكى نا
پىۋىست و بى ئەنجام دەھاتە بەرچاۋ .

ماروسكا بەچاۋى مۆن و روۋى گرژەۋە جى ي خۆى لەنىۋ دەرگا ۋازەكەدا كىردەۋە و لە
تەنىشت دوبوفەۋە ۋەستا . لىنسون تاكىدى لەسەرئەۋە دەكرد كە ھىچ كاتى لە پىناۋى كارى
تايبەتى دا كەسى لەكارنەكردوۋە . خۇ ئەگەر كاريكىش پىۋەندى بەھەموو لايەكەۋە بووبى ،
ۋاتە بە جووتىاران و پارتىزانانەۋە ئەۋا ئەنجامدانى كاريكى پىۋىستە و كەس گلەيى ناكات .
لىنسون بە زمانى سادەى جوتىاران قسەى دەكرد و لەسەر وشەكانى رادەۋەستا ، ئەنجام
ۋتارەكەى خۆى بەم رستەيە كۆتايى پى ھىنا : بىرارەكانى دى لەلەى خۆتانە لىنسون بە
ئاسپايى لەسەر كورسىيەكەى دانىشتەۋە ، ئىدى بوو بە جەستەيەكى لەبىرچوو و چەشنى

گهري مۇمىك دامركايه وه . وازى له شوررا هيننا تا بهخويان مهسهلهكه بېرىننه وه . زۆربهى ئامادهبووان له يهك كاتدا دهستيان به قسان كرد، زۆربهيان به دوو دلى يه وه كهوتنه باس و خواسى كاروبارى لاوهكى و له گفتوگوگه دووركهوتنه وه . كه حهشاماتهكه كهوتنه باس و خواس، قسهكانيان گهلى نامهفهوم بوو . زۆربهى قسهكه ران جوتياربوون . بويه پارتيزانهكان داوايان كرد رى قسهكردن بهوانيش بدهن .

پيره ميړديك به ناوى يفتافى . سيما ژاكو ردين بو، به جوړى په نجه لاوازهكاني راده وه شاند دهوتوت يه كيك ناموزگارى دهكات . زور جديانه كهوته منگ منگ: نا ئه مه راست نيه . ئيستا دهروزه مان گوږاوه . له زه مانى تزار نيكولاى دا خه لكيان له سهر ئه م جوړه شتانه به بازارو كولاندا دهگيږا . شته دزراوه كهيان به ئه ستوى دزه كه وه ده به ست و به ته نه كه ليدان دووى ده كه وتن و شه قام به شه قام دهيان گيږا . پياوه چوارشانه يهك چاوه كه هاواري كرد زه مانى تزار زيندو مه كه نه وه ! كابرا دهيوست دهست راوه شيڼى ، به لام قهره بالغى يه كه دهره فتى نه دا بويه پتر رقى هه ستا : تزار مردوو براهيه وه ، ميمليكمان له كول بووه وه ! به لام مه خابن عه قل و هه ستى هه ر يه كيكتان تزار يكه بو خوى .

پيره ميړه كه به لاسارى يه وه دووباره ي كرده وه : زه مانى تزار بى يا غه يري تزار ، ئيمه ده بى نان به هه موو دهسته كانيان بدهين . به لام خو بو دن به خيو كردن ليږه دانه نيشتوين . پياوه يهك چاوه كه به دم ئيشاره ت كردنه وه بو كورى پيره ميړه كه كه له م ده ساله ي دوايى يه دا خوى گوم كردبوو ، وتى : بيگومان تو خوت يه كيكي له و دزپه روه رانه ، دهناكى وتويه تى دن په روه رده بكهين ، كه سيښ دن ناحه ويښته وه . ئه م به سته زمانه شهش سالى ره به قه دهجه نكي ، خو دنيا كول نه بوو كه ئيشتياي چوه سهركالهك و چهن كاله كيكي كردوو ! . پيوسته ياسايه كي نوئ دابنيين . جوتيار يكي دى كه دهيوست له چهند وچوونى مهسهلهكه تى بگا پرسى: باشه لو ئه و كارهى به دزى يه وه كردوو ؟ جا بوچيش! بو كاله كي بى ئه هميه ت . خو به اتبايه كن من ، يه كه سه تلى كاله كم داده ي و هه ر به خه ياليشمدا نه ده هات . ئيمه كالهك ده دهينه به رازه كانمان ئيدى چون له پياويكى باشى منع بكهين !

قسه ي جوتياره كان چ شه قل يكي توپه ي پيوه ديارنه بوو ، زۆربهيان رازى بوون به وه ي مهسهلهكه به پى ي ياساى نوئ بخريته بهر ليكولينه وه ، چونكه قه ناعه تى ته واويان هه بوو كه ياسا كونه كان بى كه لکن .

جوتيار يكي دى هاواري كرد: با ئيمه خومانى تى هه لنه قورتيين، لى گه رين با ريبايتس مهسهلهكه له گه ل خوياندا چاره سهر بكات . لقنسون له جى ي خوى هه ستا ، چهند جاريك په نجه ي به ميژه كه دا كيښا، ئه و جا به كاوه خو به جوړى كه دهنگى بگاته هه مووان وتى هاوپرييان بى زحمه ت يه كه يه قسان بكهين، ئه گه ر هه موو پيكه وه قسان بكهين شيرازه ي كاره كه مان ده چيرى و هيچ به هيچ ناكهين، ئه وه كوا ماركوسكا ؟ وهره ئيره ! به جوړى ماركوسكاى گاز كرد كه هه موو حهشاماتهكه ناوپريان بو لاي ماركوسكا دايه وه ، ماركوسكا به دهنگى به رز وه لامى دايه وه ، شوينه كه م باشه .

دوبوف سیخورمه یه کی له ماروسکا داو گوتی : ههسته برۆ !

ماروسکا دوو دلّ بوو . لښسون که مێک به پێشا دانهوی یه وه ، نیگای چاوهکانی ماروسکای بهنچ کرد ، وهک چۆن گازیک مێخ له دیوار دهڕینی بهو جوړه نیگای لښسون ماروسکای له نیو قهرهبالغی یه که هینایه دهړی . ماروسکا به ئانیشک درې به ههشاماته که داو به مل که چی و چاوشوږی به رهو میزه که چوو ، ئازای گیانی له ئارهق هه لکشابوو ، دهستهکانی دهله رزین ، هه رچه ند سه دان چاوی پرسیار ئامیزی تی برابروو به لام هه رسه ری هه لپری ، چاوی له سه ر سیمای گرژو توکنی گونچارینگو گیرسایه وه . سیمای گونچارینکو جدی و دلسوژانه بوو ، ماروسکا نهیتوانی ته ماشای بکا ، سه ری به لای په نجه ره که دا وه رگیږا ، چاوی برییه ئاسمانی خالی و لیږ ، به بی جولّه له جی ی خووی وه ستا لښسون به دهنگیک که دهگه یشته ئه وانه ی به ره هیوانه که ش وتی : به یارمه تیتان با ئهم مه سه له یه چاره سه ربکه یین ، کی قسه ی هه یه ؟ تو بابّه ؟

یفستافی به شله ژاوی وه لامی دایه وه : نه خیر هه روا له بهینی خو ماندا قسه مان ده کرد . جوتیاره کان هاواریان کرد : ئیمه چ قسه یه کمان نیه ، به خو تان مه سه له که چاره سه ربکه ن . دوبوف که هه ولی دها رقه که ی دامرکی نیته وه ، له پر هاواری کرد : سه برکه بابّه . به یارمه تیت با من قسان بکه ! دوبوف لهو دهمه دا که ته ماشای یفستافی ده کرد ، له بری بابّه یفستافی به بی ئیختیار به بابّه لښسون گازی کرد . ئاوازی دهنگی دوبوف سه رنج راکیش بوو ، بویه هه شاماته که خپر روویان به لای ئه ودا وه رگیږا .

دوبوف به پالّه په ستۆ درې به هه شاماته که داو به رهو میزه که چوو ، له ته نیشت ماروسکا وه ستا . هه یکه لی زه لامی دوبوف به رده م لښسونی گرت . دوبوف که می دانه وییه وه ، به رقه وه هاواری کرد : ئیوه واتان پی چاکه که خو مان مه سه له که چاره سه ربکه یین ! به په له ئاوپی له ماروسکا دایه وه و چاوه ئه بله ق و ئاگراویهکانی تی بری : تو ده لی ی یه کیکی له ئیمه – یانی بابایه کی مه عده نچی ؟ به گازنده و توره ییه وه پرسی : ئه های دوو ره ، کوپه بی وه فاو نمه ک هه رامه که ی ساچان ! له خو ت ناگری یه کیکی بی له ئیمه ؟ ده ته وی دزی ؟ تو سه ری هه موو مه عده نچییه کانت شو ر کردووه ! زور باشه ئیمه ش ئیستا کاره که یه ک لایی ده که وینه وه ! قسهکانی دوبوف وه کو هاږه ی داروخانی کانه زوخال بیدهنگی یه که ی شله قاند . ماروسکا رهنگی بوو بوو به جاوی سپی ، جلّه وی فرمیسه کهکانی بو نه ده گرا به دلی خه مگین و ره نجاوه وه سهیری دوبوفی ده کرد . دوبوف دووپاتی کرده وه ، زور چاکه ، دزی خو ت بکه ئیمه دهرت ده که یین بابزانین به بی ئیمه چ کاریک ده که ی ! دوبوف له پر قسه که ی بری و به ره و لای لښسون کشایه وه ، یه کیک له پارتیزانه کان هاواری کرد : کی دهر ده که ن ؟

دولوف ههنگاوێک چوو هه پێشه وه بۆ له یه کی کرد : چی ؟

دهنگیکسی منگن و کز له گو شه یه کی ژووره که وه گه ییه کوئی : کوپینه مه حز بۆ ره زای خوائه وهنده به توندی مه ی گرن . لښسون له دوواوه قو لی کراسه که ی دوبوفی راکیشاو گوتی : دوبوف که می له ولاتره وه بوهسته به چاوت گرتووم

دوبوف له پر هیږر بووه وه ، شهرمه زارانه چاوی ده تروکاند .

گونچارینکو به قژه تاوه سووته که یه وه سهری هه لپری و به دهنگی بهر ز هاواری کرد : چوڼ کابرایه کی که وچ له خوځمان دوور بخه یه وه هه لبه ته نامه وی بهرگری لی بکه م ، چونکه کاره کی هی نه وه نیه بهرگری لی بگری ، به هه حال کاریکی ناچور و ناشیرینی کردوه ، من من بهشی خوځ سهرزه نشتم کردوه ، به لام نیوه بیبه خشن — له شهردا پارتیزانیکي چاکه ، پیکه وه له بهر هی ئاسووریدا شهردان کردوه ، کابرا یه کیکه له خوځمان و قهت خیانه تمان لی ناکات .

دوبوف به تالی یه وه گوتی : یه کیکه له نیوه ! به لام له نیمه نیه ؟ نیمه ش پیکه وه له تونیلیکی دوزه ئاسادا کارمان کردوه . سی مانگی ره بهق له ژیر یه پالتودا خه وتوین .

دوبوف له پر قسه حه قه کی سیسکینی بیرکه وته وه به بوله بوله وه وتی : هه ره چی و په رچی که راست ده بیته وه ده یه وی لیمان بی به ماموستا !

گونچارینکو نه توانجه ی دوایی دوبوفی برده سهرخوی ، نه مجا موریه کی لی کردو وتی : من واتی ده گه م نه ده توانین چاوپوشی له هیچ شتی بکهین و نه ده توانین هیچ که سیکیش دهر بکهین ! نیمه مافی تر کردنی نه دمانی خوځمان نیه . به پای من پیویسته نه و شته له خوی بیرسین ! دهسته زل و زبره کانی به جوړی راده وه شاند وهک به یه وی لایه نی دروست و نا دروستی رایه کی خوی لیکنر هه لویری دروسته با له خوی بیرسین ، لیگه ریڼ با خوی پیمان بللی نه و ساکه هه موومان حالی دهین که ناخو یه کیکه له نیمه یان نا .

دوبوف که دپی به خه لکه که دداو خه ریکی گه پانه وه بوو ، له راره وه که دا هه لوه سته یه کی کردو سه رایای ماروسکای دایه بهر نیگای پشکینه ر .

ماروسکا که قامکه ئاره ق کردوه کانی به سهر بلووزه کی دا دهینا ، به شله ژاوی له نیگای دوبوف ورد بووه وه .

— بزانه ده ته وی چ بللی ی !

ماروسکا به تیلهی چاو سهری کی لقنسونی کرد و ده می هه لینا ، تو به راستی لات وایه که من ده سته جی زمانی چوه کليلة نهیتوانی مه به سته کی به وشه بسپیږی و بیدرکینی .

خه لکه که هانیا ددا که دريژ به قسه کی بدات : بللی ، بللی !

— تو لات وایه که من ده توانم شتیکی ئاوها ... هه مدیس وهستا ، ئیشاره تیکی بولای ریابیتس کرد و له سهری رویی : زور چاکه ، نه و گوندوراننه ... تو لات وایه نه گه ر تو زقالی بیرم بکر دایه وه ... نه و کاره م ده کرد بیته وایه نه و کاره له روی نه گریسیمه وه بووی ؟ که مندال بووین دزیمان ده کرد — تو خو ت چاک ده زانی ... هه لبه ته منیش ده زانم ... دوبوف گوته نی من سهری هه موومان شو پر کردوه به لام ناخو من ده توانم ، برایان ... دووا وشه کان له قولایی دلپه وه دهرده چوون . که میک سهری داخست و دهستی خسته سهرسنگی خوی و تیشکیکی گهرم و هیدی له چاوییه وه بریقایه وه منیک که ئاماده م هه موو دلپه خوینیکم فیدای یه که به یه کی نیوه بکه م ، چوڼ ناتوانم نه بمه مایه ی شهرمه زاریتان !

هەندى دەنگى بېگانە لە دەرى را پزايە ژوورەكەو: سەگىك لە دوورەو دەو پرى ، كىژانى ئاوايى دەستىن ، لە مالى كەشيشەكەو دەنگىكى بەرپىتم و ئاھەنگ و توند و قايم دەگەيشتە گوئى . لەبەرى قەباغەكەو دەنگى نالەيەكى دوورو دريژ بىسترا ...

دەنگى ماروسكا هيشتا هەمان هەلچوون و شلەژانى پيوە دياربوو. ماروسكا مەحكەم تر بەلام رىكارانە تر قسەى دەكرد: باشە چوون خووم تەمى خواردووبكەم ؟ من تەنيا گەفتى كرىكارانەتان دەدەمى كە چيدى ئەو جوړە كارانە نەكەمەو ...

لښسون پرسى : ئەدى ئەگەر گەفتەكەت نەبردە سەر ؟

ماروسكا لەبەردەم حەشاماتەكەدا تەريق بوو، بەروويەكى گرژەو وتى : من قسەى خووم ناشكىنم .

– ئەدى ئەگەر شكەندت ؟

– ئەگەر شكەندم ، چىتان پى خوشە وام لى بكن ... حەز دەكەم تىربارانم بكن ...

دووبوف رەكەى نىشتبوو، تروسكەى شادى لە چاوانى دەبارى ، بە پىكەنینهو وتى : بەلئى ئەوجا تىربارانەت دەكەين !

خەلكەكە لە جى خويانەو هاوريان كرد. باشە ئيدى تەواو. جوتيارەكان بە كۆتايى هاتنى ئەم كۆبوونەو، دووردريژرە خوشحال بوون ، كەوتنە دەنگە دەنگ و غەلبە غەلب : باوكم قسە هەزارەو دووانى بەكاره .

– كەواتە ئەمە بپيارەكەمان بوو ، چ پيشنيازيكى دىتان نيه ؟

پارتيزانەكان كە تەواو وەرس بيوون تىكرا هاوريان كرد: دەبەسە تەواوى كەن ، تاقەتمان چوو برسيمانە – ئاگاتان لە قۆرەقوڤى سىكان نيه !؟

لښسون دەستى هەلپرى، چاويكى بەسەر حەشاماتەكەدا گيڤا وتى : كەمى سەبركەن ، ئەو مەسەلەيەكەمان چارەسەر كرد ، بەلام يەككى دى ماوه

– ئەويان چى يه ؟

لښسون سەيرىكى دەرووبەرى خووى كرد و بەرووخووشيبەو وتى : پىم وايە پيوستە بەيانىك دەربەكەين ، بەلام حەيفى سكرتيرمان نيه ، ئادەى سىسكىن بنوسه : (بەيانەكە : كە چالاكى عەسكەرى دەووستيت ، دەبى پارتيزانەكان لە برى پياسەكردن بچنە كىلگەكان و يارمەتى جوتياران بدەن، با ئەو يارمەتییەكەميش بىت)

لښسون بە جوړى قسەى دەكرد وەك بللى بەراستى باو پرى وايە دەبى پيشمەرگەكانى يارمەتى جوتياران بدەن . يەكئى لە جوتيارەكان وتى : بەلام خو ئيمە ئەم چەشنە داواكاريا – نەمان نيه . لښسون لەبەر خويەو بىرى كردەو : ئەوانى دى رازين . جوتيارەكانى دى قسەى جوتيارى يەكەميان بپرى و بە نەرهزايى يەو بە رووبا هەلشاخان : تو قسان مەكە بو خوت گوئى بگره ، واز بینه با كۆمەكەمان بكن – دەستى كەرەم ناگيردريتهو .

لښسون دووا بە دوواى بەيانەكە وتى : هەول دەدەين يارمەتییەكى تايبەتى رىابيتس بدەين

.....

جوتیارهكان به نارەزایی و هەڵچوونەوه هاواریان كرد: جا بۆ تاییهتی بابم ؟ خۆ هەموو كەسێ دەتوانی كۆیخایهتی بكا، كاریكی گەلیك زەحمەت نیه
 - بەسە بەسە رازین .. بنووسە .

پارتیزانهكان بۆ ئەوهی گۆی به فرماندهكانیان بدهن ههستان وله ژوورهكه چوونه دهري ...
 پیاویکی توكنی لووت باریك بهپهله بهرهو پیری ماریوسكا چوو لهگهڵ خۆیدا بهرهو دهركا رای كیشا . بهدهم خشهخشی سۆلهكانی یهوه وتی : ئەهای قانیا كۆره باشهكەم . رۆلهكەم چلەن ...!

پیاوه توكنهكه كڵاوهكهی لاركردەوهو دەستیکی لهناوقهدی ماریوسكا ئالاند و بهنیمچه سهماوه بهرهو ههيوانهكه دای كیشا .

ماریوسكا كابرای لهخۆی دوورخستهوه وتی : برۆ بۆ خۆت برهقسه . لقنسون و باكلانوف به ههشتاو بهتهنیشته ئهواندا تیپهیرین . باكلانوف به دەم دەست جولاندنهوه وتی : ئەم دویوفه بهقهه گایهك بهكاره ! ههقه نیه بهرامبهه له گونچارینكو بگری . بهپرای تۆ کامیان براوه ئەبن ؟
 لقنسون له دهريای بیری خۆی دا بوو، ئاگای له قسهكانی باكلانوف نهبوو، بهدهم ری کردنهوه پییان به خاکی نمداری جادهكهدا رۆدهچوو. ماریوسكا لهوانی دی دوواكهوت . دووا دهستهی جوتیارهكانی پێ گهیشتهوه . جوتیارهكان ئەوهنده به نهرمى گفتوگۆیان دهکرد دهتووت لهسهه ئیش دهگهڕینهوه نهك له شوورا . پهنجهرهی رووناکی كهویلهكان به شیوهیهکی دلپڕفین و جوان چاوشار - کییان لهگهڵ گردۆلکهكاندا دهکرد و خهلكهکیان بۆ شیوکردن بانگ دهکرد . چۆمهكه لهتهما دیارنهبوو ، هاو ئاواز لهگهڵ دهنگی سهدان قولینگ دا گۆرانی دهچری .

ماریوسكا ورده ورده دهچووهوه دۆخی ئاسایی جارانی . كتوپیری كهوتهوه كه میشكا هیشتا ئاونهدراوه . میشكا ههركه بۆنی خاوهنهكهی كرد ، بهپقهوه كۆپماندی، دهتگوت دهلی :
 : ئەوه بهئستهوی وردت تا ئیستا له كۆی بووی ؟ ماریوسكا لهنیو تاریکی یهكهوه به لهپهكوتی دهستی گهیانده یالی بژی ئەسپهكهو له تهویلهكه بردی به دهري .

كه میشكا لمۆزی تهپری له ئستهوی ماریوسكا ههلسوو، ماریوسكا سههري دایه دوواوه وتی :
 دیاره تۆش خوشحالی ، ههی حیهلباز ، تهنیا حیهلبازی چاك دهزانی ، ئەوجاش ههردهبی من له پری ههردووكمان وهلام بدهمهوه

هێزەکی لەفسون مانگێک پتر بوو کە لە ئیسراحت دابوون ئەم ماوەیە هەندێ گالیسکەو ئامانی ناخشانەو چەند ئەسپێکی ئامادە کردبوو کە فیرارە شەپۆشەکانی لەهەکانی دی چاویان تێ بێ بوو، ئەو فیرارەکانی کە گۆی رایەل ترین خەلک بوون. پارتیزانەکان لە رادەبەدەر پشووێان دابوو، ئەوەندە تەمەل بوو بوون تەنانت لە ئێشک گرتیشدا دەخەوتن، لەفسون لەبەر ئەوەی هەندێ هەوایی سەیری پێ گەشتبوو، سوور بوو لەسەر ئەوەی تا زوو ئەم هێزە ئەستوورە بچوێنی. حەقیقەتە تازەکان بۆنی خەتەریان لێ دەهات و بێرە سامناکەکانی میشکی لەفسونیان دەچەسپاند. لەفسون چەند جاری گەلی ئەوەی لە خۆ کرد کە پیاویکی کەمتەرخەم و لێرالە – بەتایبەتی ئەو دەمە کە ئاشکرا بوو ژاپۆنییەکان لەکرێلوفکا دەرچوون و دەورییەکانی ئەم "لەفسون" نەیانئەتوانی بوو لەدووری چەند میلی کرێلوفکاوە پێوەندی بە هێزەکییەو بەکەن.

بە هەر حال جگە لە ستایشینسکی کەس کەس ئاگای لە بێ وریی لەفسون نەبوو. هیچ پێشمەرگەکی هێزەکی رێی بە خۆی نەدەدا و بێر بکاتەو کە رەنگە لەفسونیش دوو دل بێ، چونکە لەفسون بێرە هەست و رازی خۆی بۆ کەس دەر نەدەبێ. وەلامەکانی هەمیشە بریتی بوون لە (بەلێ)، (نەخێر). لەفسون بەلای هەموویانەو – جگە لە پیاوانی وەک دوبروف، ستایشینسکی و گونچارینکو کە نرخی راستەقینە ئەویان دەزانی – کابرایەکی زۆر بە جەوهەر و بێ وینە بوو. هەموو پارتیزانەکان بە تایبەتی باکلانوفی لاو و هەولیان دەدا لە رەفتار و هەلسو کەوتیاندا لاسایی لەفسون بکەن. پارتیزانەکان و بیریان دەکردەو: هەلبەتە من لاوازی زۆرم هەیە، خەتابارم، گەلی شت نازانم، زۆر جار خۆم پێ کۆتەرۆل ناکرێ، ژنیکی خۆشەویست و دڵسۆز یا نەبووکیکم لە ماییدایەو ئارەزووی دیداری دەکەم، من حەزم لە گوندۆری شیرین و نان و شیرە، حەز دەکەم قۆندەرە بڕیقه دار لەپێ بکەم، تا نیوەشەو سەما بکەم و دلی کێژانی گوند بفرێنم. بەلام لەفسون – مەروڤیکی سەیرە! چ پیاویکە! پیاویکە بنیادەم ناتوانی ئەم چەشنە گومانانە لێ بکات. لەفسون کارامەییەو هەموو شتی دەزانی، هەموو کاریک بە دروستی ئەنجام دەدا، وەک باکلانوف دوا کێژان ناکەوێ، وەک ماروسکا گوندۆران نادزی، تەنیا یەک شتی لە خەیاڵ دایە ئەویش کارەکیەتی. مەروڤ ناتوانی باوەری پێ نەکات، ناتوانی گۆی رایەلی نەبی، بۆ؟ چونکە پیاویکی پیاوانەو راست و بێ غەل و غەش و کەموکۆرییە!

لەو رۆژەو کە بە فرماندە هەلبێژدرا، هیچ پارتیزانی ئەو تەوانیبوو جگە لەو شیوەیە بیهێنێتە بەرچاوی خۆی: بەرای پارتیزانەکان هەر بۆ فرماندەیی خۆلقابوو. خۆ ئەگەر لەفسون بۆی بگێڕانیەو کە چۆن باوکی کۆنەفرۆش بوو ئەم بە مندالی یارمەتی داو، چۆن باوکی هەموو خەمیکی ژیانی دەولەمەند بوو بوو، چۆن لەفسون خۆی لە مشک ترساو چۆن کەمانچە

خراب لیڊاوه، ښه هېچ یه کیکیان باوه پریان نه ده کړدو به شوخییان دهنانی. به لام لښسون هرگز باسی ښه شتانه ی ناکرد، که باس دهاته سهر ښه شتانه بیدهنگ دهو، هله به ته نهک بو شاردنه و هیان به لکو له بهر ښه و هی که دهیزانی هه موویان وهکو (کابرایه کی به جه وههرو بی وینه ریزیان دهگرت) لښسون که مو کوپی و بی توانییه کانی خو ی و خه لکانی دی چاک دهنانی. لښسون باوه پی و ابو ته نیا ښه که سه دهتوانی ربه ری کومه لیک له ښه ستو بگری که به چاکی بتوانی که مو کوپی و خه وشه کانی خو یان پی بناسینی، هه روه ها به دل و به گیان هه ول بدات که مو کوپی و خه وشه کانی خو ی نه هیلی. بویه قهت ریی له باکلانوف نه دهگرت که لاسایی ښه بکاته وه. چونکه سهرده مانی ښه ویش که له ته مهنی باکلانوف دا بو، به هه مان شیوه ی ئیستای باکلانوف په پیره و ی ماموستا کانی خو ی ده کړدو به لایه وه خه لکانی کی گه لیک پایه به رزو به رجه سته بوون. پاشان که گه وره تر بوو بوی ده رکوت که ماموستا کانی به و راده یه ش که ښه و بیری لی کردونه ته وه پایه به رزو نمونه یی نه بوون. به لام له گه ل ښه وشدا زوریان لی رازی بوو. باکلانوف ته نیا لاسایی هه لس و کهوت و رواله تی لښسونی نه ده کړده وه. به لکو په ندو دهرسی له سهرجه م ښه زمونه کانی، رهفتاری، شیوه ی جهنگین و بهرنامه ی کارکردنی وهرده گرت لښسون دهیزانی له گه ل تیپه ریوونی روژگارد ښه و شیوازانه دهگوریت و دهپوکیته وه. به لام ښه زمونه کانی باکلانوف و هینه کانی ښه و تی که ل دهن و دهوله مهند دهن و به یه ک گرتنه و هی هه ردو و شیوازه که لښسون و باکلانوف نوی دینه مهیدانه وه. ښه و ښه شته بوو که به لای لښسونه وه بوونی هه م گرنگ و هه م پیویست بوو.

له سهره تای مانگی هه شت و له ښاخو ښوخری شه ویکی بارانیدا ته تهریکی سواره له ریوه گه شته جی، نامه یه کی له لای سوخوفی - کوشتانی پیره میرده وه (سهرکی گشتی گروپی پارتیزانه کان) هینا بوو. سوخوفی کوشتان له نامه کی دا نوو سیبوی: ژاپونییه کان هه لمه تیان بردوته سهر ښوونچینو، (شوینی سهر کی هیزی پارتیزانه کان)، شه پیکی خویناوی له دهو ربه ری ئیز قستکو قایا کراوه و سهدان پارتیزان تا دواین هه ناسه شه پی قاره مانانه یان کړدو به خو شوی نو گولله ی بهر که و تووه و له یه کی که له هه شار که زستانیه کاند - راودا - خو ی په نا داوه و مهترسی مردنی لی ده کړی.

گهرچی کابرای ته تهر یه که م هه لگری نامه که بوو، که چی هه والی شکسته که زور به خیرایی له سهرانسهری ناوچه کاند بلا و بووه وه. ههر یه کی که له و ته تهرانه ی که نامه کی ده گه یانده دهستی ته تهریکی دی، وهکو ترسناک ترین هه والی سهرانسهری بزوتنه وه پارتیزانه که باسی ده کړد. ترس ته نانه ت ښه سپه توکنه کانیشیانی داگرتبوو. ښه و حیوانانه به ده می داچه قاوو چوار ناله ی شیتانه وه، له گوندیکه وه بو گوندیکی دی دهچوون و له دوروه و گه رده لوولی گل و خاک له ژیر سمیاند ښه ناسمانا پهرت دهو، به توندی جاده گله کانیان ده بری.

وهختی لښسون نامه کی وهرگرت، نیو سهرات له نیوه شه و تیپه ریو. نیو سهرات پاشتر دهسته یه ک سواره به فرمانده یی متلیستای شوان، کریلوف کایان به جی هیشت و یه کسهر به په له

كەوتنە سەر تولە رېڭاي پر پېچ و پەناكان و بە سىخوتە ئاليندا ھەلەگەران تا ھەوالى خەتەرەكە بە بەشە سوپايىيەكانى ترى سوپياگينو رابگەيەنن.

پاش چوار روژى تەواو ئەوجار مەلومات لە بەشە جوړاوجۆرەكانەو ھە كۆ كرايەو ھەو بۆ لښسون ھات. ھەر چەندە لښسون وېر كاس بوو، پى دەچوو پېشبینى شتى خراپ بكات، بەلام لە رووا بە ھەمان شيوەى ھېمنى ھەميشەيى خوۍ لەگەل پارتيزانەكاندا دەدوا. گالتەي بە باكلاؤف دەكرد، چونكە خوۍ لە ماروسياى بى سەروەر ھەلدەسوو. كاتى سيسكين لە ترسا دەلەرزى و لە پەنايەكەو ھاواى لە لښسون كرد كە بۆ تەگيريك ناك، لښسون بە ئەدەبەو پەلەپيتكەيەكى بە نيوچاوانيدا كيشاو گوتى: خو ئەمە موشين نييە.

روالەتى كارەكانى لښسون واى دەسەلمان كە لښسون ناگاي لە چۆنيەتى ھەموو رووداوەكانەو دەزانى چۆن كۆتاييان دى، بۆيە ھەموو پارتيزانەكان شتەكەيان بەلاو خەتەر نا ئاسايى نەبوو. چونكە بە خەيالئى ئەوان لښسون دەمىكە نەخشەى دروست و بى كەموكۆرى بۆ رزگاركرديان كيشاو. بەلام راستيەكەى ئەمجۆرە پلانە لە ميښكى لښسوندا دروست نەببوو، بەلكو ھەكو قوتابىەك كە كوتوپر خوۍ لەبەردەم ھاوكيشەيەكى ئالۆزدا ببينيئەو بە تەواوى پەشوكانبوو. چاوەرې بوو لە شارەو ھەوالى بۆ بى. كانى كوڤى پارتيزان ھەفتەيەك پيش ئەم ھەوالە ترسانكە چوو بوو بۆ شار.

كانيكوف (5) روژ پاش ھەوالى شكستەكە، برسى و ماندوو لە شار گەرايەو، ردينى زېرو توژاوى ھەموو دەموچاوى داپۆشى بوو. ھەك چۆن قرە سوورەكەى ھېچ ئوميدىكى لى نەدەكرا، بەو جۆرەش بى موبالاتيەكەى ھېچ موژدەيەكى خوښى لى بەدى نەدەكرا. بەدەم زەردەخەنەو بە ليھاتوويى ھەرق بازىكەو دوو نامەى لەنيو جزمەكانىيەو دەرھينا –گەرچى بە ھېچ جوړى ھەستى شادى لەلا نەبوو، كەچى نەيدەتوانى بى پيكنەين قسان بكات –بەمجۆرە دەستى بە قسان كرد: لە شارا ھەرا بوو، كرىزلمان گيرا. ژاپونيەكان لە فلاديمير ئەلكساندەر فسكويەو لە ئولگادا ھەليان داو. ھەموو خەلكى ناوچەى ساچان ئاوارە بوون. شيرازەى كارەكان پچراو! جگەرەت دەوى؟ جگەرەيەكى قون سوړى دايە.

لښسون پشتى زەرفەكانى خویندەو، يەكيكيان خستە گيرفانيەو ھەوى تريانى ھەلپچرى. ئەم نامەيە ئەو ھەوالانەى دەسەلمان كە كانينيكوف ھېناوونى. لښسون ھەر چەندە بە روالەت شاد ديار بوو بەلام بە ئاشكرا نا ئوميدى لە پشت پەردەى قسە رەسميەكانىيەو بەدى دەكرا.

كانينيكوف بە ھاوخەمىيەو پرسى: ھەوالىكى ناخوښ و خراپە، ھا؟

–زۆريش نا. كى ئەمەى نووسى – سېرخ؟

كانينيكوف سەرى ئەريى لەقاند.

لښسون وتى: پياو شيوەزەكەى دەناسيئەو، لە نووسيندا قسەكانى بەش بەش دەكات. بەشيوەيەكى تانە ئاميزو بە نينوڤ خەتيكى بەژير (بەشى چوارەمدا: ئەركەكانى ئىستا) كيشاو بەدەم بۆن كردنى جگەرەكەو وتى: توتنيكى خراپە، وانبيە؟ شخارتە.

متلیستای شوان قسه که ی پی بړی و وتی: ئیدی وهختی مردننه. متلیستا وهکو هه میشته هه لچوو و به مشته کیښای به سهر میزه که دا، ده موچاوه مه یله و کونجه که ی له ئاره قدا بریقایه وه و له سهری روپی: هاپو کوبراک! ئیدی ده بی به روکی ژنه کانت به رده ی. له کاتیکدا پیلاوه قایمه کانی به سهر عه ریدیدا بکیش ده کردو به قامچی که وتبووه ویزه ی چرپایه کان، که وته هات وچو به ژوره که داو له سهری روپی: ئالیردها وهکو جوجه له سهرمان ده بړن، تی ده گهن. ئیدی وهختی مردنمانه.

لقنسون گهرچی له ناخه وه هم هه لس و کهوت و رفتاره ی متلیستای به دل بوو، چونکه متلیستا له سهر پی بوو، وهکو سهری قامچییه که ی سهخت و ناماده ی هه لسوران بوو، به لام له گهل نه وه شدا پیی گوت: زور سهختیش مه یگره، هه ندیک هی دی به، متلیستا گهرم داهاتبوو، ئوقره ی نه بوو چاوه وریاکانی له تینویه تیه کی له دامرکاندنه وه نه هاتوودا ده سووتان.

متلیستا نه خشه ی پاشه کشیکه ی خسته پروو، نه خشه که به ناشکرا نه وه ی نیشانددها که میښکی پر خروشی متلیستا باکی له دریژی ریگاوبان نییه. هه روه ها نه خشه که شی له تاکتیکي سوپایي به در نییه.

باکلانوف له کاتیکا ستایشی متلیستای ده کردو که میک به غیلی به به رزه فېری لاسارانه و سهر به خوئی خه یالی نه و ده برد، وتی: دروسته سهری له گهل له شیدا ده گونجی. هم هه شتا هه ر شوانه ساده که ی دوی نییه، وایه. بهم جوړه بړوا ده بینن له ماوه ی یه کدو سالی ترده ده بی به فهرانده ی گشتمان.

لقنسون قسه کانی باکلانوفی سه لماندو وتی: متلیستا؟ ئا، به لی... به قورسایي خوئی ئالتون دی نی. هم جار روه ی کرده متلیستا و گوتی: به لام ده بی له خوئی بایي نه بی و وریا بی! به هه ر حال باسه که گهرم بوو. لهم باسه دا هه ر کهس خوئی له وی دی به زیره کتر ده زانی و گوئی بو راو بوچوونی نه وانی دی نه ده گرت. لقنسون که لکی لهم باسه و ده گرت و هم هه له ی قوسته وه و نه خشه که ی خوئی که ساده تر بوو، به نیوی متلیستا وه خسته پروو. نه وه ندده به لیها تووی و وردبینییه وه هم کاره ی نه جامدا، به تی کرای ده نگ نه و نه خشه تازه یه ی که به نیوی متلیستا وه خرابووه روو، په سه ند کرا.

لقنسون له وه لامی نامه کانی شارو ستاشینی سکیدا نووسی که له ماوه ی چن روژیکدا هیزه که به ره و گوندی شیبیشی و سهرچاوه ی "ئیره دزا" ده با هه روه ها ده ستووری دا که خسته خانه که با جاری له شوینی خوئی بمینی. لقنسون شه وی یه کجار دره نگ له کار بووه وه، چراکه ی روو له کزی بوو. ده نگ سیسړک له پشت سوپاکه وه و پر خه پرخی ریابیتس له زجه که ی ته نیشته وه ده هاتنه گوئی. لقنسون نامه ی ژنه که ی بیرکه و ته وه. توژی نه وتی کرده چراکه وه و که و ته خویندنه وه ی نامه که. چ شتیکی تازه و خوشی تی دا نه بوو. ژنه که ی هیشتا هه ر بیکار بوو، هه رچی هه بوو فروشتبوونی، په نای بردبووه بهر خاچی سووری کریکاران و له وی ده ژیا. مناله کانی توووشی لاوازی و کهم خوینی ببوون. هه ر دیریکي نامه که داستانی بوو باسی خوشه ویستی بی پایانی نه وی ده گپرایه وه. لقنسون به دم بیرکردنه وه وه دهستی خسته سهر ردینه که ی و که و ته نووسینی وه لامی نامه که. له هه وه له وه بیزار بوو له وه ی که بیري خوئی به

ژیانی تایبه تی خوځیه وه خهړیک بکات. به لّام ورده ورده جلهوی بۆ ههسته کانی شل کرد. به خه ته وردو له خوځنده وه نه هاتو وه که ی دوو لاپه رهی به جوړی پر کرده وه که کهس باوه پری نه ده کرد ئه مه نامه ی لښسون بی. ئه مجا که میك کیشمانی خویداو چووه نیو حه وشه که. ئه سپه کانی به پر مه پر مه له نیو ته ویله که دا ده له وه پان و سمکولیان ده کرد. نۆبه چی ته ویله که تفهنگه که ی له شوینیکدا هه لواسی بوو و له سوچیکا خهوی لی که وتبوو. لښسون له بهر خوځیه وه وتی: ئه گهر هه موو نۆبه چییه کانه مان به مجوره خهویان لی که وتبی چی روو ده دا؟ پاش سووکه هه لوه سته یه که، له کاتیکدا به زه حمه ت خهوی له چاوی خو ی ده تاراندا، ئه سپه که ی خو ی له ته ویله که برده ده ری و زینی کرد. نۆبه چییه که هیشتا له خه ری خه ودابوو. لښسون له ژیر لیوه وه وتی: هه ی قه حیه داك! ئه مجا به وریاییه وه کلاوی نۆبه چییه که ی هه لگرت و له ژیر کلاوه کاند ا شار دییه وه. پاشان سواری ئه سپه که ی بوو و که وته ری تا پۆسته ی نۆبه چییانی شه و به سهر بکاته وه. که له دارستانه که نزیک بووه وه به دزه به ره و ته ویله کان چووه پی شی. له گه ل سه دای میل هیانه وه ی تفهنگیکدا، دهنگی نیری تی خوړینی نۆبه چییه که به رز بووه وه: زه لام کیی؟

– خو مانین،

– لښسون؟ به م شه وه چ ده که ی لی ره؟

– ئه ری شه و گه ره کان له م ناوه بوون؟

– چاره کی له مه و پی ش یه کیکیان به سواری لی ره وه ره ت بوو.

– چ هه والیک تاز ه نیه، وه عز هی دییه؟

– خراپ نییه، ئه ری جگه ره ت پییه؟

لښسون که می توتنی دای و ئه و جا له بواری چۆمه که وه به ره و مه زراکان په رییه وه.

هه یقوک به لیلی له نیو په له هه وریکه وه ده رکه وت، تاریکی سهر بنچک و ده وه نه زه ردبا وه کانی ره وانه وه. لق و گه لای ده وه نه کان له ژیر قورسای ئاونگدا داها تبوونه وه. چۆمه که به شیویکی به ره ده لانی و په لدا ده رۆی. چه وو زیخی ئاوه رۆی چۆمه که هاژهی پتری به شه پۆله کان ده دا. لښسون که ته ماشای کرد (4) سواری بینی له سهر گردیکی گه وره وه داده گه پان. لښسون گه پرایه وه نیو ده وه نه کان و به بی خشپه له جیی خو ی ویستا. دهنگی سواره کان به ته واوی نزیک بووه وه. لښسون دهنگی دوانیانی ناسییه وه، دوو کهس له شه وگه ره کانی خو ی بوون. لښسون به ره و جاده که دایکیشا و دهنگیدان: ئه های زه لامینه نه جولین! ئه سپه کان حیلان دیان و ره وینه وه. یه کی له ئه سپه کان ئه سپه که ی لښسونی ناسییه وه و کوپماندی. سواره که ی به رای ی به دهنگی کی نیمچه توپه دهنگیدا: هیی، ترساندمانت، هه ی نامه رد!

لښسون لییان نزیک بووه وه و پرس ی: ئه وانه کی له گه لتان؟

– شه وگه ره کانی "ئوسکین" نن، ژاپونییه کان وان له ماریانو فکا.

لښسون که می خو ی له سهر زینه که به رز کرده وه وتی: ماریانو فکا؟ ئه ی ئوسکین و هیزه کانی له کوین؟

يەككەك لە شەوگەرەكان وتى: لە كريلوفكان. لئىسسون كە ئەمەى ژنەوت، وەك بلىي سەختى وشەكان بالايان تىكشكاند، كەمى بە پيشا هات، ئەوجا شەوگەرەكە لەسەرى روىي: ناچار بووين پاشەكشى بکەين، جەنگىكى يەكجار تووش بوو، سەنگەرەكانى خۆمان بۆ نەپارىزرا، ئىستاش هاتووين ئىو ئەگادار بکەينەو. بە تەماين سبەينى بەرەو مەزراى كۆريايىهكان داىكىشين. هەموو ئەم هاوينە شتىكيان سووتاند، "4" كورژاومان هەيه، بريندار ئەوئەندە زۆرە بە دريژايى هەموو ئەوئەندە بريندارمان نەبوو.

لئىسسون پرسى: دەمىكە لە كريلوفگاوه بەرى كەوتوون؟ بگەرێنەو مەيش دەگەلتان ديم. لئىسسون كە گەرايهو لای هيزهكەى، دنيا تەواو رووناك بوو بووهو، شەكەت و ماندوو سەرى قورسو چاوانى خەوالوو بوو.

لئىسسون دواى ئەوئەى ئوسكىنى بىنى بوو، قەناعەتى كردبوو كە برىارى كشاندەوئەى هيزهكە، برىارىكى بەجى بووه، چونكە روالەتى هيزهكە دروستى بۆچوونەكانى ئوسكىنى دەسەلماند: هيزهكە وەكو لىژنە دارىك كە وەتبيته ژير جەزەبەى تەرەو، لە پال يەك ترازابوون، هەندى كەس سەرپيچيان لە دەستوورى فەرماندەكان دەكرد، دەستەيهكى مەست و سەرگەردان و بى هيواش لە حەسارەكەدا هاتوچويان دەكرد. لئىسسون چاكى لە بىرە كە يەككە لەوانە پياويكى قژ بژى ئالۆزكاوى رەقەلەو لاوازبوو، لە نزىكى جادەكەدا لە مەيدانىك دانىشتبوو، چاوى برى بووه ئەرزەكەو لە ئاوميدى دا تەقەى بە ئاسمانى تاريك و روونى بەيانيدا دەكرد.

لئىسسون هەركە گەرايهو نامەكانى رەوانە كرد. بەلام لەو كاتەدا هيج قسەيهكى دەربارى رەوو مەنزلى هيزهكە لەگەل كەسدا نەكرد.

لەقنسون پاش شورا لە بیرچوونەوه نەهاتووەکە، یەكەم نامەى بۆ ستاشینسكى ناردبوو. لە نامەكەدا بە پەنامەیهكى نیگەرانی خوێ سەبارەت بە بارودۆخەكە دەربەرى بوو. داواى لە ستاشینسكى كردبوو كە وردە وردە خەستەخانەكە بپێچیتەوهو خوێان لە بارو بنەى قورس بپاریزن. ستاشینسكى چەن جارێ نامەكەى خوێندەوه، كە چاوهكانى خیراتر دەتروكان، دەورووبەرەكەى ترسیان لێ دەنیشیت و دەشلەژان. دەتووت دلە خورپەو ترسى لەقنسون دەرەق بە ئایندە لە نیو زەرەفە بۆرە چكۆلەكەى دەستى ستاشینسكییەوه هەلدەچى و ئەو هەستە نارامەى كە لە قولایى هەر لاسكە گىایەك و لە گوێشەى روحى هەر ئینسانێكدا هەلنیشتبوو دەتارینى وەرزی خوێش بە خیرایى تێدەپەرى، هەتاو كەمتر دەردەكەوت. باران دەبارى و دەرەختى ئەفرا بەر لە هەموو شتێك هەستى بە هەناسەى پایز دەكردو هیدى هیدى خوێ دەلاواندەوه. پیرە داركونكەرەیهك بە ئارەزوویەكی تازەوه دەنووكی بە قەدى دارەكان تاقى دەكردەوه. پىكا شلەژابوو و دەتگوت لەسەر ئاگر دانیشتبوو، تووڕەو كەمدوو ببوو، هەر لە گەردى بەیانەوه تا بانگى شیوان بە نیو دارستانەكەدا دەسووپرایەوهو شەوانە شەكەت و ماندوو بۆ زنجەكە دەگەرایەوه. هەر شتێكى دەكرد بۆی نەدەهات: كە جەلەكانى دەدوورییەوه، دەزووێكەى گریى تی دەكەوت و دەچپرا، كە (زارین) دەكرد یەك لە داوى یەك دەدۆرا. وەك ئاویكى سوێر بە گەرویا بكەن، واى هەست دەكرد. لەم كاتەدا هەندى لە هاوێرێ نەخۆشەكان. لە خەستەخانە دەردەچوون و دەگەرانەوه بۆ شوینی خوێان. شتومەك و وردەوالە سوپاییەكانى خوێان كۆدەكردەوهو بە دلتهنگى لە یەكتر جودا دەبوونەوه. پەرستارەكە بۆ دواى جار تەماشای برینەكانیانى دەكردو بەناوى دوامائاوااییەوه یەك یەك ماچیانى دەكردو بەرپێ دەكردن. بەدەم رێ كردنەوه پیللۆه كەتانه نووییەكانیان رۆ دەچوو پووش و پەلاش، بەرە بەرە لە ناخى پەرەمزو شیدارو ساردى دارستانەكەدا ون دەبوون. كۆرە شەلەكە دوا كەس بوو كە پەرستارەكە بەرپێ كرد. پەرستارەكە ماچێكى لە لیوێكەكانى كردو پێى وت: بە دوعا برادەر بزانە خوا چەندى خوێش دەویى، چ رۆژێكى خوێش بۆت رەخساندوو، ئیمەى فەقیر لیڤرە فەرامۆش مەكە.... گەنجە شەلەكە بە پێكەنینێكى تەوس ئامیزەوه پرسى: كوا ئەو خواپەى تۆ لە كوێیە؟ خواى چى، كەى خوا هەیه! بەسەرى هەردووكمەن نە خوا هەیهو نە تەرەماش!....

كۆرە شەلەكە دەیویست بە هەمان شیوێ شتێكى دى بلی، بەلام هیچی بۆ نەهات و ماسولكەكانى دەموچاوى گەژ بوون، بە خەمبارییەوه ئاوپى دایەوهو دەستى هەلپى، بەشەلەشەل خوێ گەیانده جادەكەو ملی رێى گرتو، تەقوھوێرێ لەگەنە سوپاییەكەى لە دواپەیهوه بە شوومى دەنگى دەدایەوه.

هه موو برينداره كان له نه خووشخانه كه مه ره خهس كران، ته نيا فرولف و متچيك مانه وه. پيكاش له وى بوو، به لام بيكا نه خووش نه بوو، حه زيشى نه ده كرد ئه وى به جى بىلى. متچيك له سه ر ته خته كه شانى دادابووه سه ر سه رينه كه خوى و چه رچه فه كه ي پيكا، ئه و بلووزهى له به را بوو كه قاريا بوى چنيبوو، ماوه يه كه بوو سارغيبه كه ي سه رى لى كردبووه، قزى هاتبووه وه، قزه كه ي زه رد وه كو كاره با بوو. جى زامى سه ر لاجانگه كانى سيمى به ته مه ن تر ده نواند.

په رستاره كه به خه مباريبه وه پيى وت: توش چاك ده بيه وه به م زوانه ليړه ده پويى. متچيك به دوو دلييه وه گوتى: بو كوى ده پوم؟ متچيك له قسه كه ي خوى سه رسام بوو. يه كه مجارى بوو كه بيرى له م مه سه له يه ده كردوه، مه سه له يه كه هه ستي په ري شانى و نا ره حه تى و نيغه رانى ده وروژاند. به روو گرزييه وه گوتى: چ شوينيك شك نابهم كه روى تى بكهم. قاريا به سه رساميبه وه هاوارى كرد: مه به سست چيه؟ ئا هه لبه ته ده چيته كن لفسون، ده چيته هيژه كه ي ئه و! سواري ده زانى؟ هيژه كه ي ئيمه، يانى به شى سواره زور باشه، توش بو خوت فيرى سواري ده بى. ئه مجا له ته نيشتييه وه له سه ر ته خته كه دانىشت و ده ستي متچيكى خسته نيو ده ستي خوويه وه. متچيك چاوى داخست. ئيدى بيرى ئه وى كه درهنگ يا زوو ده بى ئيره به جى به يلى نه ك هه ر نه فره ت ئه نكيژ بوو، به لكو ژه هر ئاسا تاليش بوو.

قاريا وه كه ئه وى بيره كانى نيو ميشكى متچيكى خويندبېته وه، وتى: خه م مه خو، گه نجيكى وه كو تو ئه وه نده قوزو ئه م هه موو شه رمنييه ... تو پياويكى زور شه رمنى. قاريا چاويكى به ده وروبه رى خويا گيړاو نيو چاوانى متچيكى ماچ كرد. ماچه كه تام و بونى سوژى خو شه ويستى دايكى لى ده هات. ئه و جا قاريا به دلسوزيبه وه له سه رى رويى: هيژه كه ي شالديبا زور جياواز تره له هيژه كه ي ئيمه. به لام هيژى لفسون... قاريا به رده وام ورته ورتى ليوه ده هات و قسه كانى نه ده بپرايه وه: هيژه كه ي شالديبا زوربه يان جووتيارن، به لام هيژه كه ي ئيمه هه موو كريكارى مه عده نى زوخالن، هه موو مروقى چاكن. دلنiam كه ده توانى له گه لياندا هه ل بكه ي. هه ر كاتيكيش ده رفه تت بو ره خسا وه ره سه رم لى بده.

متچيك وتى: "ئهى ماروسكا چى لى ده كه ي؟ قاريا به ئاسپايى پيكنه و وتى: ماروسكا چى لى بكهم؟ به دوايدا وتى: ئهى توچى له و كيژه ده كه ي، ئه و كچه ي له وينه كه دا بوو؟

فرولوف له و كاته دا سه رى وه رچه رخانده، قارياش به په له خوى له متچيك دوور خسته وه. متچيك وتى: ئه و كچه ده ليى؟ هه ر له بيرم بر دووه ته وه، ته نانه ت وينه كه شيم دراند، ئه مجا به په له وتى: ئه دى پارچه كانيت له نيو ژووره كه دا نه بينى؟

- زور چاكه، توش خه مى ماروسكات نه بى، ئه و له گه ل ئه م شتانه دا راهاتووه و خووى پى گرتووه. به خويشى ئه م بابه ته كارانه ده كات. هه ر وه ختى ئاره زووت لى بوو وه ره كنم، هه ميشه پشت به خوت ببه سته مه چو ژير بارى هيچ كه سيكه وه، نابى له هاوپريانى ئيمه بترسيت، چونكه ته نيا روا له تيان ترسناكه - هه لبه ت ده بى ئه وه ش بليم ئه گه ر له به ريان دابيني ده تخون. راستت ده وى كه سيان له و زه لامه ترسناكانه نين. هه ر به روا له ت وا

نیشان دەدەن. تەنیا کارى که دەبى تۆ بیکەى ئەوھىە که تۆش چاویکیان لى سوور
بکەیتەوھو تەواو.

– باشە تۆ چاویان لى سوور دەکەیتەوھو؟

قاریا کەمیک تى فکرى و وتى: ئاخىر من ژنم، بەبى ئەوھش دەتوانم ژيان بگوهزینم-
عەشقبازى شىوازی منە. بەلام بۆ پیاویک ھەر ئەو رىگەھى ھەھىە که من وتم. من تەنیا خەمى
ئەوھمە که تۆ ھىشتا زۆر سادەى.

قاریا دیسان بەسەر متچیکدا دانەوییهوھو بە گویدا چرپاند: رەنگە ھەر لەبەر ئەوھش بى که
خاترى تۆم دەوى –دەنا کى دەزانى...

متچیک ھەردوو دەستى خستبوو ژىر سەرى و چاوى بېرى بووھ ئاسمان و تى دەفکرى:
راست دەکا، من چ شەھامەت و زاتیکم نیه، بەلام ئاخۆ ناتوانم بەھەر جوړى بووھ پەیدای
بکەم؟ دەتوانم.. بە ھەر جوړى بووھ. وەك چۆن ھەر کەسیک دەتوانى... متچیک ئیستا ھەستى
بە ھىچ جوړە پەشیوى و تەنیا ییەك نەدەکرد. ھەموو شتیکى بەرپیکى و دروستى دەبینى.
برینەکانى بە خیرایى ساپىژ دەبوونەوھ، گوپو ھىزى تى دەگەرپایەوھ دەیویست باوہر بەخوى
بینى که سەرچاوى ئەم لەش سووکى و ھىز تى گەرانەوھىەى، قاریای چا و بە خومارە،
قاریای رووخۆش و بە دەموودو لەبى شیرینە. متچیک وەك چۆن مندالیک دایکى خوى خۆش
دەوى بەو جوړە ھەستى بە قەرزاربارى سۆزو خۆشەویستى قاریا دەکرد.

بە ورەھەكى ئەوتۆوھ که تا ئیستا بە خویەوھ نەبینى بوو بربارى دا: وىپرای ئەمانەش بۆ
دەبى ئاؤمىد بىم، بەراستى واى ھاتە بەر چا و کە چ ھۆیکە بۆ پەرىشانى و پەشیوى نیه،
پىویستە خۆم بە ھاوشانى ئەوان بزانم، نابى مل کەچیان بىم: بەراستى قاریا ھەقیەتى،
پیاوان لە ژنان جیاوازن، پىویستە خۆم دروست بکەم و ھەر دەشى کەم. کە بگەرپیمەوھ بۆ
شار ئیدى ھەموو شتى گۆراوھو کەس نامناسیتەوھ دەبم بە زەلامیکى دى. بىر بەرەو شوینى
دوورى دەبرد، – بۆ ئەو رۆژە گەش و بە شکۆیانەى کە وەکو پەلە ھەورى جوړاوجۆر بەسەر
ئاسمانى دارستانە سەوزەکەوھ وردە وردە دەپەوییهوھو لە چا و گوم دەبوو. خوى و قاریای لە
نیو قیتارىکى پىر سەروسەودادا دەبینى کە لە پال پەنجەرەھەکا دانیشتون و بەرەو شار
دەگەرپینەوھ.

ھەورى سووبا و وەکو ئەو ھەورەى سەر زنجیرە شاخیکى سەر بە تەمى ئەو ناو، بەسەر
سەریانەوھ دەکشا، متچیک بە چاوى خەيال دەبینى کە بە قاریاوە قەرساوە بە دلسۆزى لە
پال یەکیددا دانیشتون و قاریا ئاوازی عاشقانەى بۆ دەچرى و ئەم دەست بەسەریان دینى و
قەفى پرچە ئالتونىھەکەى دەلاوینى. چونکە ھەموو خەيالەکانى زیندەخەو بوون، بۆیە قاریای
خەيالێ پتر لە پیاویکى کەتەى چوارشانە دەچوو کە لە تونیلێ ژمارەھەکا عارەبانەى
داژۆت. مارۆزکا پاش چەند رۆژیک دووھم نامەى لقنسونى گەیانندە خەستەخانە، دەتووت
رەشەبایەو ترسى لەگەل خۆیدا ھیناوە، بەپاکردن و ھات و ھاوارەوھ لە بېشەکەوھ دەرچوو،
ئەسپەکەى ھینابووھ گىرو گان، ئەسپەکە ھەستا بووھ سەر پاشوو، ماروسکا شىت ئاسا

ھاواری دەکرد، ئەو ھەموو ھاتو ھاواری بۆ دامرکاندەنەوێ وزەى ھەلچوى خۆى و... لە پیناوى عەیش و نۆشدا دەکرد.

پیکا لە ترسا دەلەرزى، بە ھێمنى و سادەیی پرسى: ئاخىر ئیبلیس، ئەو شىت بوویت؟ "ئیشارەتى بۆ لای فرولوف کردو لەسەرى رۆیى: ئەو پیاو لەسەرە مەرگایەو تۆش بەم جۆرە ھاوار دەکەى..." ماریوسکا سلاوى لیکرد: ئەھای باوکە سرافیم! ئەو بچکۆلە شلکە قژ لولەم چوونە؟

پیکا بە پەستییەو وەلامى دایەو: یەكەم من باوكى تۆ نیم، دووم نیوم فیودورە نەك سرافیم! پیکا لەم رۆژانەدا بە تەواوى دلى ناسك بوو بوو، زوو توورە دەبوو، وەختى كە كوت و پر لە ترساندا راپەرى، دیمەنیکى سەيرو گوناحى ھەبوو.

- راستە فدوسى، نازمان بەسەرا مەكە... سلاو، سلاوى گەرم لە ھاوسەرەكەم بە شیوێھەكى رەسمیانە كرنۆشى بۆ قاریا بردو كلاوھەكى خۆى داكەندو كریە سەرى پیکا!

- زۆر چاكە فیدوسى، زۆرت لى دى، بەلام تۆزى پانتۆلەكەت ھەلكیشە، ئەللى ھى داھۆلەكانەو ھاتۆتە خوارەو- لەوانەىە بنیادەم لى تىكچى و وا بزانی مروۆ نیت! ستاشینسكى بەدەم ھەلچىرینى نامەكەو پرسى: كەواتە دەبى خیرا ئیرە چۆل بكەین؟ كارچنكو بى ئەوێ گوى بە توورە بوونى ستاشینسكى بدات، ھەر سەرەتاتكیى بوو كە لە پشتمەو نامەكە بخوینیتەو، ستاشینسكى نامەكەى دوور خستەو بە ماریوسكاى وت: پاشان وەرە بۆ وەلامەكەى.

قاریا لەبەر دەم ماریوسكا دا ویتا بە قامكەكانى كەوتە یارى كردن بە بەرھەلپینەكەى بۆ یەكەم جار بە جۆریكى سەیر لە ھاتنەوێ شووھەكى ناپەھەت بوو، بە ساردییەو پرسى: ئەم چەند وەختە تەشریفت لە كوی بووى؟ ماریوسكا كە ھەستى دەکرد قاریا زۆر لەووە دوورە بە تەوسەو وەلامى دایەو: بىرت دەكردم، نا؟ زۆر چاكە، قەیدى نییە دەتوانیت تۆلەى ھەمووى بكەیتەو ھەر ئیستا پیکەو دەچینە نیو دارستانەكە، ماریوسكا سووكە ھەلۆستەھەكى كردو قسەھەكى بە تویكلى كرد... دەچین خاكى دنیا بەسەرى خۆدا دەكەین. قاریا كە ھەموو ھزرو ھۆشى لای متچيك بوو، بى ئەوێ سەیرى ماریوسكا بكات، بە وشكى و مەیلەو توورەییەو وەلامى دایەو: تینوو ھەر ئاوى لە بیرە. ماریوسكا كە ھیشتا چاوەرپى وەلامى قاریا بوو، بە دەم قامچى بادانەو پرسى: ئەدى تۆ؟

- بۆ من شتیكى تازە نییە، نەخیر شتیكى تازە نییە، دەللى یەكدى ناناسین! ماریوسكا بە دوو دلپەو بى ئەوێ لە جیى خۆى بجوللى گوتى!، ھەنووكە دى یان نا؟

قاریا داوینى بەرھەلپینەكەى بەردا، پرچە ھۆنراوھەكى ھەلدايە پشتمەو بە قەراخ جادەكەدا كەوتە رى. قاریا وا خۆى دەنواند كە بى خەمە، بەلام لە جەنگىكى سەختا بوو دژ بەو ھیزە نادیارەى ناچارى دەکرد ئاوپ بداتەو سەیرى متچيك بكات، قاریا دەیزانى متچيك بە

چاوانى خەمبارو پەشیووە بەرپى دەکات و ھەرگیز پەى بەو نابات کە ناچارە ئەم ئەرکە قورس و تاقەت بەرە ئەنجام بدات.

قاریا لەو دەترسا کە ماریوسکا لە پشتمووە پەلاماری بدات، بەلام ماریوسکا لێى نزیک نەکەوتەو و ماوەیەک بەو چەشنە دور لە یەکدی رێیان کرد. کەسیان ورتەیان نەکرد، قاریا سەبرى سوا، وێستاو بەسەرسامى بەرەو لای گەراپەووە. ماریوسکا نزیکتر بوووەو، بەلام چ بایەخیکى بە قاریا نەدا. ماریوسکا لە پەرەو بە دوو دلی و تووڕەییەو گوتی: تۆ بە کەلکی چى دى قەحچەى بەرەللا! عاشق بوویت؟

قاریا سەرى ھەلپى، بى حەیايانە چاوانى برپە چاوی ماریوسکا وەلامى دایەو: ئەو پێوھندى بە تۆو نییە، چ پێوھندیەکی بە تۆو یە؟

ماریوسکا بە تەواوی ئاگادار بوو کە قاریا بە دزییەو دەست لەگەل پیاوانى دیکەدا تیکەل دەکات. وەکو چۆن پێش ئەو زەماوەندیش بکەن ھەروا بوو. راست گەرەم ماریوسکا لە یەکەم شەو زەماوەندەکەیانەو بەمەى زانى بوو. ئەو شەو لە ژووریکا بوون کە کۆمەلێک لە پال ئەوانەو خەوتبوون، کە بەیانى چاوی کردەو سەبرى کرد ژنە شەریکەى لە باخەلى براسیمى مى بازداپە، براسیم کرێکاری تونیلی ژمارە چوار، بەلام ماریوسکا ئەو زەمانە ھیشتا شارەزای ژيانى خیزانداری نەبوو، تەنانت ماوەیەک لەو پاشیش ھەر وابوو، زۆر لە ئیستای جیاواز بوو. ماریوسکا ھەرگیز خۆى بە میدیک حسیب نەدەکرد، بەلام ھەنووکە ئیدی بەلایەو ئەستەم بوو کە ژنەکەى گەنجیکى لە بابەتى متجیکى خوش بویو لەگەل بێخەفى.

ماریوسکا لە کاتیەک بە پیکەنینیکى ژەھراوى تانە ئامیزەو خۆى لەبەر نیگاكانى قاریادا رادەگرت و ھەولێ دەدا نیکەرانى و ناپەھەتى خۆى وەشیرى، بە ئەدەبەو پرسى: ئاخى منیش دەمەوى بزەم ئەمە کییە؟ ھەمان ناسکە کوپ نییە!

- گریمان ئەو؟ ماریوسکا وەکو ئەو تەئیدی قسەکەى قاریا بکا لەسەرى رۆی: پیرۆزە، ریک و پیک و قۆزیشە، بەلام دەبى دەستەسپریکی بۆ دروست بکەیت تا دفنە چلەنەکەى بسپرى.

قاریا کە خەریک بوو لە رقا شەقى دەبرد، روى تیکردو لەسەر رۆی: چ قەیدیە، دەستەسپیشى بۆ دروست دەکەم، گویت لێیە؟ بە خۆم لووتى دەسپرم، پێویست ناکا پیاوەتى خۆت بەسەرمندا بنوینى! پیاوى نەتوانى بە سى سالان مندالیک دروست بکات فایدەى چییە؟ ھەر دەمیت، بە راستى قارەمانیت! ماریوسکا قسەکەى برى و گوتى: جا چالە کۆنى بە ھەموو ھیزەکە ھەر خەریکی بن چۆن بە من پەر دەکریتەو! ھاوار مەکە... ئەگینا.... قاریا بە گژیا چوو و گوتى: ئەگینا چى؟ رەنگە بتەوى لیم بەدەى، فەرموو! زۆر حەز دەکەم بزەم کە....!

ماریوسکا وەک بلیى ئیلھامیکى چاوەروان نەکراوى بۆ ھات، بە سەرسامى کەوتە قامچى بادان، لەکاتیەک ھیشتا دوو دل بوو لەوێ کە لیدانى کاریکی دروست نییە، گوتى: نا، ھەر

چەند مۇستەھەقى لېدانی، بەلەم لېت نەدەم، خەيالت خاۋە كە كاریکی وا بکەى دەست لە ژنیک هەلبەنمەو. چەشنە ئاۋازیکى پەنھان لە پشت پەردەى دەنگى ماروسکاۋە هەست پى دەکرا، كە قارىيا هەرگىز لەمەوبەر هەستى پى نەکرد بوو: زۆرچا كە تۆش بېرۆ بە دووى بەختى خۆتا، بەلکو رۆژى لە رۆژان ببى بە ژنیکى بەختەوەر، ئەوجا لەسەر پاژنەکانى وەرچەرخاۋ لە حالیکە گول و دەۋەنى دارستانەكەى بەر قامچیان دەدا، بەرەو زنجەكە رۆيى. قارىيا سۆزى ھاتە كۆل و بە بەزەییەو ھاۋارى کرد: ھىي قانیا، بوەستە. ماروسكا بە تەوسەو، وەلامى دایەو: مەن پاشماۋەى نەجیب زادان ناخۆم، ئەمە ھەر لە شان و شەۋكەتى ئەوان دى.

قارىيا دوو دل بوو لەوہى بە دووى ماروسكا دا غار بدات یان نا، بەلەم ئەنجام بېریارى نەپۆشتنیداۋ ماۋەيەك چاۋەپى کرد تا ماروسكا لە پىچى جادەكە رەت بوو، پاشان لىۋە وشكەکانى بە زمان تەپکردو ھىدى ھىدى كەوتە رى.

متچىك كە بىنى ماروسكا بە دەست راۋەشان و ھەنگاۋى قورسەو لە دارستانەكە گەرايەو، بۆى دەرکەوت كە لەگەل قارىادا رىك نەكەوتوۋە چونكە متچىك ماىەى ئەمە بوو، جۆش و خرۆشىكى ترسینەرە ھەستى خەتابارىيەكى لە وەسف نەھاتوۋ لە دەرۋونیا جۆشى سەندو تەۋاۋ ترسى لەو پەيدا کرد كە روو بە رووى سىماى پيا كوژانەى ماروسكا بىيئەو.

میشكای توكن لە دەۋرۋەرى تەختەكەى متچىكدا دەلەۋەپى. گەرچى ھەستىكى ئالۋزو ناديار مارۋزكای بەرەو لای متچىك بکیش دەکرد، بەلەم پى دەچوۋ بۆ لای ئەسپەكەى بېرات نەك متچىك. چونكە ئەو ماروسكايەى كە سەراپای غروورى بى ئەندازە بوو، پىي نەنگ بوو تەننەت لە دللى خۆيشيا دان بەم بەزینەدا بنى. تا ماروسكا نزیكتر دەبوۋە، ھەستى تاوانبارى لەلای متچىك قوول و قولترو گيانى خاۋو خاوتر دەبوۋەو، بە جۆرى چاۋە بچوۋك و ترساۋەکانى بېرە چاۋانى ماروسكا، كە توانای گواستەنەۋەيانى نەبوو.

ماروسكا ھەوسارى ئەسپەكەى گرت، ئەسپەكە دەتگوت بە ھەموو شتىكى زانیۋە، بۆيە بەسەر، ماروسكای بۆ لای متچىك وەرچەرخاند، تا سىماى توۋرەو رەش و زەبرى ماروسكا بە جارى متچىكى نەخۆش لە پەل و پۆ بخت. متچىك لەم ساتە كورتەدا ئەۋەندە ترسابوۋ تەننەت نەيتوانى تاقە وشەيەك لەۋەموو قسەيەى ھاتبوۋە سەر زارى بدرکىنى.

ماروسكا بە توۋرەيىۋە تفيكى کردە سەر زەوى بۆ خۆت رابویرە لە پشتى جەبەۋە! متچىك چ ئىعتىرازىكى نەکرد، ماروسكا لەسەرى رۆيى: جەنابى بلوزى چەرمىنى لەبەر کردوۋە.

ئەگەر چى ماروسكا بە خۆيشى ھۆى راستەقىنەى توۋرەيىكەى نەدەزانى و دەترسا كە متچىك وا بزانی ھەسوۋدى پى دەبات، وپراى ئەمەش ئاگرى قىن لە دەرۋونیا ھەر كپەى سەندو زۆر بى ھەيائە تیر جنىۋى کرد.

متچىك دەھرى بوو، و پرسى: بۆ جنىۋ دەدەى! ۋ ھەر كە ماروسكا لە جنىۋدان كەوت، متچىك بە شىۋەيەكى لە وەسف نەھاتوۋ ھىدى بۆۋەو گوتى: لاقىشم لە پشتى جەبەۋە شكا! بەدەم لەزینەۋە ئەو وشانەى بە غرورو شانازى سەربازىكى زامدارەۋە دركاند. لەو ساتەدا

دهتگوت هەر به راستی باوه‌ری وایه که لاقه‌کانی له شه‌ردا له ده‌ست داوه و ئه‌وه‌ی هه‌نوکه بلوزی چه‌رمی له به‌ره‌و له‌سه‌ر ته‌خته‌که دانیش‌تووه، ماروسکایه نه‌ک ئه‌و، ئه‌مجا به‌ره‌نگی په‌په‌روه له‌سه‌ری رو‌یی: ئی‌مه زۆر شتمان ده‌رباره‌ی ئه‌و قاره‌مانانه‌ی ریزی پی‌شه‌وه‌ی جه‌به‌ه بیستووه، به‌ره‌نگی په‌په‌روه گوتی: ئه‌گه‌ر قه‌رزار بارت نه‌بوایه‌م، حالیم ده‌کردیت... هەر چه‌ند به‌داخه‌وه‌م که....

ماروسکا له‌هه‌ژمه‌تا سمکۆلی ده‌کردو ده‌یوست و بنوینی که گو‌یی له‌قسه‌کانی متچیک نییه، تی‌ی خو‌ری: ئه‌های، له‌بیرت چۆوه! له‌بیرت چوو که چۆن له‌نیو ئاگرا ده‌رم هی‌نایت... رزگارکردنی که‌سانی وه‌کو تو‌هه‌میشه مایه‌ی هه‌ندی گرفتاری و سه‌ریه‌شیه بو‌ ئی‌مه! ئه‌مه‌ی به‌جو‌ری ده‌وت، وه‌ک بلی‌ی کارو پی‌شه‌ی هەر ئه‌وه بووه خه‌لکی چه‌شنی شا به‌پوو له‌نیو ئاگرا ده‌ربینی، دووپاتی کرده‌وه: به‌لی مایه‌ی هه‌ندی سه‌ریه‌شه! ئه‌وجا به‌په‌ستیه‌وه کی‌شای به‌پشتی ملی خو‌یداو له‌سه‌ری رو‌یی: تو‌بوو‌ته مایه‌ی ئه‌وه‌ی که ئه‌ستۆم بداته ژان!

ستاشینسکی و کارچنکو به‌غار له‌زنجه‌که هاتنه‌ده‌ری و فرولوف به‌سه‌رسامی و ناره‌زاییه‌وه سه‌ری بو‌لایان وه‌رگێرا.

ستاشینسکی به‌ده‌م چاو تروکانده‌وه پرسی: ئه‌وه چی‌ه بو‌هاوار ده‌که‌ن؟ ماروسکا له‌وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌ی متچیکدا: ئه‌وه عه‌ق‌لت له‌کو‌ییه؟ له‌حالیکه به‌سه‌رو به‌ده‌ست هه‌ره‌که‌ی لاسارانه‌و ئیشاره‌تی ناشیرین و کریتی ده‌کرد، شی‌ت ئاسا هاواری کرد: ئه‌ق‌لم له‌کو‌ییه لی‌ره‌یه، لی‌ره‌یه!

وه‌ختی قاریاو پیکا له‌دارستانه‌که‌وه به‌دادو فریاده‌وه بو‌لای ئه‌مان غاریان ده‌دا، ماروسکا خو‌ی هه‌ل‌دایه سه‌ر پشتی ئه‌سه‌په‌که‌و به‌قامچی تی‌ی به‌ربوو -کاری که ته‌نیا له‌روژانی توندترین رقا ئه‌نجامی ده‌دا- می‌شکا هه‌ستایه سه‌ر هه‌ردوو پاشوو به‌جو‌ری ده‌رپه‌ری، ده‌تگوت ئاوی کو‌له‌کولیان پێدا رشتووه.

ستاشینسکی به‌هه‌لچوونه‌وه هاواری کرد: ماروسکا، سه‌برکه، وه‌لامی نامه‌که به‌ره‌وه به‌لام ئیدی ماروسکا له‌چاو ون بوو، ته‌نیا ده‌نگی چوار ناله‌ی شی‌ت ئاسای می‌شکا له‌نیو دارستانه‌که‌وه ده‌بیستراو ئه‌ویش هی‌نده درێژه‌ی نه‌کی‌شاو براهه‌وه.

په‌که‌مېن پاشه‌کشي

جاده دوورو دريژو بى كۆتاييه‌كه به خيړايى له دوايه‌وه جى دهما، لقى شوپړه بووى دره‌ختانى ئهم بهرو ئه‌و بهرى جاده‌كه كه سه‌ريان هينابووه ناوه‌ندى جاده‌كه، ده‌مووچاويان ئازار ددها، ماركوسكا كه له نيو گپى رڼو كينه‌و رهنجاويدا ده‌سووتا، به‌رده‌وام دهى ژه‌نييه ئه‌سپه شيت ئاساكيه‌وه، هه‌ندى له‌و قسه ساردو ناشيرينانه‌ى كه له‌گه‌ل متچيكدا به يه‌كيان گوتبوو، و هه‌ر يه‌كيان له‌وى تريان تالتره به سوئ تر بوو، ميشكى گپرتوويان ده‌هه‌ژاند. هيشتاش هه‌ستى ده‌كرد رڼو نه‌فره‌تى خوئ وه‌كو پيوست نه‌رشتوو. بو وينه‌ ده‌يتوانى ئه‌وه به چاوى متچيكدا بداته‌وه كه چوون به‌ترسيكى شيتانه‌وه ده‌سته ره‌ق بووه‌كانى له‌م ئالاند بوو و، چوون له‌ پيناوى ئهم ژيانه‌ نزم سووكه‌يدا ترسيكى ته‌واو نيشتبوووه سه‌ر چاوانى. ده‌يتوانى زور به‌ توندى له‌سه‌ر عه‌شقبازى سه‌ره‌نشستى بكا، عه‌شقبازى له‌گه‌ل ئه‌و كيژه پرچ جوانه‌دا كه ره‌نگه هه‌نووكه‌ش وينه‌كه‌ى له‌ گيرفانى چاكه‌ته‌كه‌يدا بى و له‌سه‌ر دلئى هه‌لى گرتبى. ده‌يتوانى نزم‌ترين سيفه‌ت بداته پال ئه‌و كيژه خنه. له‌م كاته‌دا هه‌مديس بىرى كه‌وته‌وه كه متچيك هه‌نووكه ده‌ست له‌گه‌ل ژنه‌كه‌ى ئه‌مه‌دا تيكه‌ل ده‌كات و گوئ به‌ رهنجاني ئه‌و كيژه نادات. سه‌ره‌راى هه‌ستى پر كينه‌ى ديسان هه‌ستى ده‌كرد سووكا‌يه‌تبه‌كى ئه‌وتوى پيكره‌وه كه توله‌ى ناكريته‌وه.

ميشكا له بى ئينسافى خاوه‌نه‌كه‌ى ته‌نگه‌تاو بوو بوو، ته‌نيا ئه‌و كاته ريتمى خيړاييه‌كه‌ى ده‌پاراست كه لغاوه‌كه پتر لا لغاوه برينداره‌كه‌ى زامدار ده‌كرد، وه‌ختى هه‌وساره‌كه شل ده‌بوو، هه‌نگاوه‌كانى خاوه‌ده‌وه هه‌ستى ده‌كرد كه ئيدى خاوه‌نه‌كه‌ى فشارى لى ناكات. ميشكا وه‌كو مروقيك چوون ئازاريكى توندى پى گه‌يى بى و به ته‌نگ حه‌ياى خويه‌وه بى، هه‌ولئ ددها به په‌له هه‌نگاو بنى، ته‌نانه‌ت ئاگاي له‌و قه‌له ره‌شانه‌ش بوو كه زورتره بى هوتر له جاران به‌م ده‌مه‌و ئيواره‌يه ده‌يان قراند.

دارستانه‌كه له بيشه‌يه‌كه‌دا ده‌برايه‌وه كه دره‌ختى غان له ده‌وروبه‌ريا رووا بوو، تيشكى كزه‌تاو له نيو لق وپوپى دره‌خته‌كانه‌وه سيماي ماركوسكاى روناك ده‌كرده‌وه، له‌م بيشه‌يه‌دا هه‌موو شتيك ناسك و جوان و مايه‌ى گورج و گوئى بوو، لي‌ره‌دا چ هه‌واليك له هه‌راو هوريى گه‌وجانه‌ى ئينسان نه‌بوو، ماركوسكا ئارامى گرت ئيستا ئه‌و جنيوانه‌ى له ميشكى خويدا ناماده‌ى كردبوو كه به متچيكى بدات، ئه‌و توندى و گيانى توله ئه‌ستينييه‌ى جارانى نه‌مابوو و، به‌لايه‌وه بوو بوو به شتى بى تام و بى مانا. ئيستا ژيوان بوو له‌و گيرمه وكيشه‌و ده‌نگه ده‌نگه‌ى له‌گه‌ل متچيكدا نايه‌وه. ئه‌و متچيكه‌ى كه نه‌يتوانى تا كۆتايى به‌رگرى له خوئ بكات، ئيستا هه‌ستى ده‌كرد كه زياد له پيوست بىرى له قاريا كردوته‌وه، دلنيا بوو كه ئيدى

هه‌رگیز ناگه‌په‌ته‌وه لای. تا ئیستا قاریا له هه‌موو که‌س پتر لیوه‌ی نزیک بوو، رۆژگاری ئه‌ویش وه‌کو هه‌ر ئینسانێک ده‌ژیاو هه‌موو شتیکی به‌لاوه ساف و ساده بوو، له‌به‌ر ئه‌و هۆیا نه‌ئیدی لیکدی دابهران، وه‌ک بلیی ئه‌م ژیا نه‌مه‌رو له‌ پچ‌پان نه‌هاتوه‌وه له‌ پ‌ر کۆتایی هات. ئه‌وجا نۆره‌ی ئه‌وه‌یه‌ ده‌ست به‌ ژیا نیکی نوی بکات.

هه‌تاو له‌ ژێر قه‌راخی کلاوه‌که‌یه‌وه له‌ چاوی ده‌دا، هه‌تاو چه‌شنی چاویکی ساردو ئه‌بله‌ق رووی کردبووه‌ کیو، به‌لام مه‌زراکان خه‌مبارو سست بوون، ماریسکا چاویکی به‌و مه‌لۆ جۆیا نه‌دا گێرا که‌ هیشتا له‌ نیو کیلگه‌ نیوه‌ دوراوه‌کاندا مابوو، پاشان ته‌ماشایه‌کی ئه‌و به‌ر هه‌ل‌بینه‌ ژنانه‌یه‌ی کرد که‌ به‌سه‌ر گیاکانه‌وه‌ مابوو، ئه‌مجا چاویکی به‌و که‌ردوه‌دا گێرا که‌ به‌سه‌ر جۆگه‌له‌که‌ی که‌ناری کیلگه‌که‌دا هه‌لواسرابوو، قه‌له‌ره‌شیک له‌سه‌ر شارا جۆیه‌ک که‌ له‌لایه‌که‌وه‌ سکی دابوو، وه‌کو هه‌تیو به‌ ته‌نی و به‌ خه‌مباریه‌وه‌ هه‌ل‌نشتبوو، چ شتیکی له‌مانه‌ شوینه‌وارو نیشانه‌یه‌کیان له‌ میشکی ماریسکا دا به‌جی نه‌هیشت. بیره‌وه‌ری و یادگاری کۆن بالیان به‌سه‌ر میشکیا کیشتایه‌وه‌، ئه‌وانه‌ش شتیکی تازه‌و که‌یف به‌خشیان تی‌دا نه‌بوو، به‌ل‌کو باریکی گران و بیزارکه‌ر بوون و باری شانیان قورس ده‌کرد. هه‌ستی بی‌که‌سی و ته‌نیایی ئازاری ده‌دا، ده‌تگوت به‌سه‌ر ده‌شتیکی به‌رین و بی‌ده‌نگ و خه‌مبارا ده‌فری.

له‌ پ‌ر ده‌نگی هیواشی سمی ئه‌سپیک له‌ پ‌شتی گرده‌کانه‌وه‌ هاتو ماریسکای هینايه‌وه‌ سه‌رخۆ، سه‌ری هه‌ل‌بری و چاوی به‌ هه‌یکه‌لی وردیله‌ی ده‌ورییه‌کی سواره‌ که‌وت که‌ پ‌شتینیکی توندی له‌ پ‌شت به‌ستبوو. پیک گه‌یشتنه‌کیان هینده‌ کو‌ت و پ‌رو چاوه‌پ‌وان نه‌کراو بوو، که‌ ئه‌سپی ده‌وریکه‌ هه‌ستایه‌ سه‌ر هه‌ردوو پاشوو.

ده‌وریکه‌ له‌ کاتی‌کا خه‌ریک بوو، کلاوه‌ په‌ریوه‌که‌ی خۆی ده‌گرته‌وه‌ گوتی: ئه‌وه‌ تۆی نه‌حله‌تی! تۆی ماریسکا، خێرا بگه‌ریوه‌، ماته‌ل مه‌به‌، به‌ په‌له‌ بگه‌ریوه‌ بۆ مائی، تۆ نازانیت له‌وی چ هه‌شریکه‌! وه‌ل‌لا من سه‌رم له‌ کاره‌کیان ده‌رنه‌کرد!

– چۆن، چما چی بووه‌؟

– هه‌ندی له‌وانه‌ی که‌ له‌ ده‌ست ژاپۆنییه‌کان هه‌ل‌اتبوون، شتی سه‌یریان ده‌گێرایه‌وه‌. به‌ کورتی له‌وانه‌یه‌ هه‌ر وه‌ختی بیانه‌وی، بگه‌نه‌ ئێره‌. هه‌موو جوتیاران کیلگه‌کانیان به‌جی هیشتوووه‌ هه‌ل‌اتوون، ژنان ده‌گریان گالیسکه‌کانیان که‌ پ‌ر به‌ شارێ بوون، به‌ باره‌وه‌ به‌ره‌و قه‌یاغه‌که‌ ده‌چوون، چ وه‌زع و حالێ! چ دیمه‌نیکی! شتیکی نه‌مابوو که‌ قه‌یاغه‌وانه‌که‌ بکوژن، د‌ل‌نیام هیشتا نه‌یتوانیوه‌ هه‌موویان بپه‌رینیته‌وه‌ ئه‌وه‌به‌ر. نا د‌ل‌نیام هیشتا نه‌په‌په‌راندو نه‌ته‌وه‌. گریشکا به‌ درێژایی ده‌ فه‌رسه‌خ ئه‌و ده‌ور به‌ره‌ گه‌را. به‌لام چ شوینه‌واریکی ئه‌وانی به‌دی نه‌کرد –هیچ شوینه‌واریک. هه‌موو ئه‌مانه‌ قسه‌ی بی سه‌ر به‌ره‌، هه‌رامزادانه‌ درۆ ده‌که‌ن! پیویسته‌ له‌سه‌ر ئه‌م درۆیا نه‌یان بکوژین، به‌لام هه‌یفه‌ فیشه‌کیان لی خه‌سار بکری– به‌لێ به‌ راستی هه‌یفه‌ فیشه‌ک...

ده‌وریکه‌ به‌ شپه‌زه‌یه‌وه‌ تفیکی رۆ کرده‌ سه‌ر عاردی. قامچییه‌که‌ی بادا، کلاوه‌که‌ی له‌سه‌ری داکه‌ندو هه‌مدیس کردیه‌وه‌ سه‌ری و پاشان به‌ شانازی و خۆ نواندنه‌وه‌، به‌ جو‌ری میلی

تفەنگەكەى ھىناو برد وەك ئەوھى بىھەوى بلى وىپراى ھەموو ئەمانە ھاوپى سەيرى من بكة!
چۆن ھەموو كىژان بۆم دەمرن.

ماروسكا بىرى كەوتەوھ كە ھەمان زەلام، دوو مانگان لەوھ پىش پەرداخىكى فافۆنى لى دزى و
پاشان سویندى بۆ خوارد كە لە رۆژانى جەبھەى ئەلمانیاوھ ھەى بووھ.

گەرچى ئەمەى بەلاوھ ناخۆش نەبوو، بەلام كوتوپر بىرى گەراندەوھ بۆ رابردوو، "تەنانەت
ئاگای لە قسەكانى دەوریکە نەبوو و، لە دەریای بىرى خۆیدا مەلەى دەکرد" گەراندىهەوھ بۆ
شیوھى ژيانى ئاشنای ناو ھیزەكە... گەرانەوھ لە كانونىكف. پاشەكشەى ئوسوكىن! ئەو
پروپاگەندەى دەربارەى -ئەو ھیزە دەكران كە ئەو تىیدا ژیا بوو- لەپەر تەوژمى شوتى
خەتەر، سەراپای داگیرکردو تالى رۆژگارى رابردووى رامالى و لەگەل خۆیدا بردى.

قسەى دەوریکەى پرى و پرسی: فیرارەكان؟ ئەوھ چ دەلیی؟
دەوریکە بەسەرسامى برۆكانى بەرز کردەوھ راوہستا، کلاوھەكەى كە تازە لەسەرى داكەندبوو،
و دەیویست بىكاتەوھ سەرى، لە ھەوادا مایەوھ.

ماروسكا بەدەم گازاندەوھ گوتى جاشەكەر، ھەموو ھۆش و بىرت لای ئەمەى كە خۆت قۆز
بنوینى، بە رقەوھ لغاوى ئەسپەكەى راكیشاو پاش كەمىك گەییە لای قەیاغەكە.
قەیاغەوانەكە پیاویكى توكن بوو، لنگىكى پانتۆلەكەى ھەلکرد بوو، دومەلیكى گەورە لە
ئەژنۆى ھاتبوو، راستت دەوى توانای لیخوپىنى قەیاغەكەى نەبوو، ھیشتا یەك دنیا شت و
مەك لەم بەرى چۆمەكەوھ مابوو، ھەر كە قەیاغەوانەكە پىی دەخستە قەراخ چۆمەكە،
حەشاماتیكى زۆر، جانتا، عەرەبانە، مندالى چاو بە گریان و بىشكەى منداڵان بە ھات و
ھاوارەوھ بە سەریا دەپژان. ھەر كەسەو دەیوست پىشتەرلەوانى دى بگاتە سەر قەیاغەكە. ھەر
ھەموویان ھاواریان دەکرد. دادو بیدادیان بوو، یەكتریان دەلەك دەداو بە عاریدا دەكەوتن.
قەیاغەوانەكە بە تەواوى دەنگى گیرابوو. فشارى لە گەرووى خۆى دەکردو بە ھەولى بى
فایدەوھ، دەستوورەكانى دووبارە دەکردەوھ. ژنىكى لووت پان كە پى دەچوو ھەندى قسەى
لەگەل فیرارەكاندا كەردبى و بوى تەواو نەكەرد بن، بۆیە دوو دل بوو لەوھى كە ئایا بە پەلە
بگەریتەوھ بۆ مالى یان پاشماوھى قسەكانیان بۆ تەواو بكات، لەبەر خۆشەكایەتى خۆى بۆ
سپىيەم جار لە قەیاغەكە بەجى ما. جانتاكەى لە خۆى زلتر بوو، سیخناخى كەردبوو لە پەلكە
چەوھەندەر بۆ بەرازەكانى، جانتاكەى دایە عەرداو لە ژیر لیوھەوھ كەوتە دوعاكردن: خوايە، ئەى
پەرەدگار! ئەمجا سەر لە نوێ ھاتەوھ سەر قسەكەردن، بە چەشنى دەستى پىكەردەوھ پى
دەچوو بۆ جارى چوارەم لە قەیاغەكە بەجى بمىنى.

ماروسكا ھاتبوو بە سەریا... "ھەر بۆ خۆشى و پىكەنین" كارى بكات كە ناچارىان بكات
رابكەن. بەلام لەبەر ھەندى ھۆ ژىوان بۆوھو خۆى بە نیو حەشامەتەكەدا كەرد. لە ئەسپەكە
دابەزى و كەوتە گەتوگۆ لەگەل یانداو دلنیاى كەردن كە ئەم پروپاگەندە درۆیە.

ژنىكى دیھاتى بە شپىرزییەوھ قسەى دەکرد. ماروسكا قسەكەى پى پرى و گوتى: بەسە، بى
بەرەوھە واز لە قسەى پروپوچ بىنە. كوا ژاپۆنى، چ خەبەر و ھەوالىك لە ژاپونىان نیە! گازى

میشکا سہری ہہلپری و پرمیہ کی کرد. ہہر بہو دہقوہ کہ بہرہو ٹوردوگا دہچوو، لہ دلی
خویدا بریاریدا: کہ ئیدی واز لہ ہہموو شتی بیئی و، داوا بکات بینیرن بو ہیژی عہسکہری و
لہ گہل ہاوریکانیا بی، تا لہم کارہ تاقت بہرانہی تہتہری رزگار بی.

لەبەر ھەيوانەكەدا وئىستا، باكلاڭۇف تەحقىقى لە چەند ھەلاتوويەك دەكرد، ھەلاتووەكان چەك كرابوون، دەست بەسەر بوون، باكلاڭۇف لەسەر يەككە لە پليكانەكان دانىشت بوو، و ناوئووسى دەكردن.

يەككىيان تەواو مىلى كىشابووە دەرى، بە دەنگى لەرزۇك و نەرمەوہ وەلامى دايەوہو گوتى: ئىقان فليمونف.

باكلاڭۇف بە توندى پرسى: چى؟ ھەموو لەشى بە چەشنى لڭنسون بەلاى ھەلاتووەكەدا وەرچەرخاند — (باكلاڭۇف واى دەزانى لڭنسون بۆيە ئەم ھەرەكەيە دەكات تا بايەخىكى تايبەتى بە قسەكانى بدرى، ھەنوگەش كە ئەم لە مېژ بوو مىلى پىكرا بوو، بە ھۆى نووستانى بەدەنييەوہ ناچار بوو لە كاتى پىويستدا لە برى ئەستۆى ھەموو لەشى پىكەوہ — وەرچەرخىنى).

— فليمونف؟ نىوى شۆرەتى بابت چىيە؟

ماروسكا پرسى: لڭنسون لە كويىيە؟ پياويك بەسەر ئاماژەى بۆلاى دەرگاگە كر، ماروسكا دەستىكى بە قرى خۇيدا ھىناو چووە كوختەكەوہ.

لڭنسون لە سوچىكى ژوورەكەدا، لە پشت مېژىكەوہ دانىشتبوو، سەرگەرمى كار بوو، ماروسكا بە دوو دلييەوہ كەمىك يارى بە قامچىيەكەى كر. ماروسكاش وەكو ھەموو ئەندامەكانى ترى ھىزەكە بە چاوى رىزوگەورەيىيەوہ دەرپروانييە فەرماندە. بەلام چونكە كۆمەلىك ئەزموونى ژيان واى فيركرد بوو كە ئەو چەشەنە پياوہ خەيالىيە لە دنيادا نىيە، بە پىچەوانەوہ ھەولى دەدا قەناعەت بە خۆى بكات كە ئەگەر لە سەرانسەرى دنيادا تاقە حيلەبازىكى زىنگ ھەبى ئەوا ئەم "لڭنسون" يە ھەر بۆيەش دانى بەوہدا دەنا كە لڭنسون ئاگاي لە ھەموو شتىكەو مەيلەو مەحال دەھاتە بەرچاو كە كەسىك بتوانى ھەلى خەلەتيني.

وہختى تووشى لڭنسون دەبوو و، قسانى لەگەل دەكرد، ھەستى دەكرد كۆترولى خۆى لە دەست دەدا ئەنجام بەم چەشەنە دەستى پىكرد: تۆكە ھەميشە وەكو مشكان دەچىتە نىو كاغەزەكانتەوہ! كاغەزەكەتم بەساغ و سەلامەتى گەياندە جى.

— چ وەلامىكى نەبوو؟

— ن

لڭنسون نەخشەكەى خستە لايەكەوہ لە جىيى خۆى ھەستا:

— زۆر چاكە.

ماروسكا دەستى بە قسان كر: سەيركە لڭنسون، مەجبورم داوات لىبكەم، ئەگەر قەبولى بكەيت سويند دەخۆم كە تا دوا ھەناسە ھاوپىت بم!

لڭنسون بە پىكەننەوہ دووبارەى كردهوہ: ھاوپىم، تا دوا ھەناسە؟ باشە وەرە پىشەوہ بزانم چىت دەوى؟

— بىنيرەوہ شوينەكەى خۆم.

— شوينەكەى خۆت؟ بۆ؟

ماروسکا گرژ بوو، دهسته کانی دهجولاند، دترسا شتی بلی که هه موو ریسه که ی بیته وه به خوری، له سهری رویی: به کورتی و کرمانجی

– لهه کاره بیزار بووم، ههست ناکه م پارتیزان بم، ته نیا یهک....

– ئه دی کی بی به ته ته؟

ماروسکا به پهروشه وه گوتی: ئه ها، ئا ئفمیکا: سواریکی به ته جره به یه، من ده زانم – ئه وسا له سوپای کوندا خه لاتی وهرده گرت!

لغنسون جاریکی دی دووباره ی کرده وه: گوتت هاوړییه کی هه میشه یی؟ لغنسون ئه ورسته یه ی به جوړی درکانه که ماروسکای پی پهست بکات و تی بگه یه نی که له جیاتی نه قله که ی بهرتیلی هاوړییه تی ده داتی!

ماروسکا رقی هه ستا: واز له گالته بی نه توخمه شهیتان، من هاتم مه بهستی که له گه لدا باس بکه م که چی تو قا قا قا....

– زور چاکه، ناره حهت مه به – شهرمه بو تو، به دوبوف بلی یفیمکا بنیری. توش... ده توانی برۆی...

ماروسکا گه له که خوشحال بوو. هاواری کرد: تو دوستی راسته قینه ی منی... پیاو ته یه کی چاکت دهره قم کرد! به راستی فرمانده یی هه ره له خو ت دی لغنسون! کلاوه که ی داکه ندو به ژووره که دا تو پیدا..

لغنسون کلاوه که ی ماروسکای هه لگرته وه و گوتی: گه وچه.

ماروسکا که گه یشته به شه که ی خوی دنیا تارک بوو. که چوو زنجه که وه ژماره یه که له هاوړیکانی دانیشتبوون.

دوبوف وه کو یه کی سوار ی ئه سپ بویی، هه ردو و لاقی به ملاو به ولای ته ختی که دا شوړ کرد بووه وه ده مانچه که ی له بهر روناکی چرا که دا ده کرده وه.

دوبوف له ژیر لیوه وه مړه یه کی کرد: ئه های توخمه شهیتان! که بوخچه که ی به دهستییه وه بی نی، به سه رسامی پرس ی: بهو بهرو بوخچه یه وه چ ده که ی لهه ناوه؟ گه پرایته وه لای خومان، مه سه له چیه!

ماروسکا هاواری کرد: هاوړی ته واو! رزگارم بوو! وه کو بالنده په رم دهر کردو نازاد بووم، ئیدی له قه فه زا نیم! یفیمکا بنیره با پروات – فرمانی فرمانده یه!

یفیمکا به ته وسه وه گوتی: گوا یه به حسیب ده بی مه منونت بم ها؟

یفیمکا پیاویکی وشک و تووړه وه هه لچوو بوو.

– برۆ، برۆ هیچ مه لی، کاکه یفیم سیمیونیویچ به کورتی پیرو زبایت لی ده که م، تازه قه رزارم بوویت.

له خو ش ی ئه وه ی جاریکی دی خوی له نیو هاوړیکانی بینیه وه. هه میشه شوخی له گه ل دهر دن، عه زیتی ده دان و نو قورچی له که یبانونی ماله که ده گرت، به دوری ژووره که دا غاری ده داو سه مای ده کردو ناخری که وت به سه ر فرمانده یو زه یته که ی به رده سستی رشت.

دوبوف بۇلاندی: گەوجە، تۆش ھەموو بورغوو بزمارەكانت ژەنگيان گرتووه. دوبوف مشتىكى ئۈۋەندە قايىمى بە پىشتيا كىشا دىتگوت سەرى لە بەدەنى جياكردهوه. گەرچى مشتەكەى دوبوف ئازارى دا، بەلام لە دلى نەگرت و نەتۇرا، ماروسكا تەنەت لەزەتى لە قسە رەق و وشە قرتاوو نا مەفھومەكانى دوبوف -كە كەس لىيان حالى نەدەبوو- وەردەگرت. ھەموو ئەو شتەنەى لىرەدا روويان دەدا بەلاى ئەۋەو ئاسايى و خۆش بوون. دوبوف گوتى: زۆر باش بوو، لە كاتى خۇيدا ھاتىتەو. تۆزى دەرنگىش بوو. لەۋىدا بوو بووى بەشتىكى ھىچ و پوچ، عەينى برغويەكى كۆن و ژەنگ گرتوو، مايەى سەر شۆرى ھەموومان بووى.

ھەموو پارتىزانەكانى دوبوف بە گەرانەۋەى ماروسكا خۆش حال بوون، بەلام ھەر يەكەيان لەبەر ھۆيەك خۆشحال بوو، زۆرىيان ماروسكايان لەبەر ھەندى خاسىيەت خۆش دەۋىست كە دوبوف لىيان بىزار بوو.

ماروسكا ھەلى دەدا يادگارى دىدارەكەى خەستەخانە لە مىشكى خۆى دەرېكات، بۆيە بەم پىرسىارە: ژنەكەت چە دىكات؟ قەلس دەبوو.

دواى تۆزىك لەگەل ھاۋرېكانىيا بۇ ئەسپ ئاۋدان چوون بۇ چەم، پەپوھەكان بەسەر درەختەكانەۋە دەيان خويىند، دىنگيان ھىۋاش بوو، بەلام شووم نەبوو، چونكە ئاۋەكە ھەلى لى ھەلدەستا، بۆيە سەرى ئەسپەكان بە سەر ئاۋەكەۋە تەۋاۋ نەدەبىنرا، دەۋەنە چەرەكانى ئەم بەرو ئەو بەرى چۆمەكە ھەر چەند شەۋنم بەسەر پەلكەكانىانەۋە بوو، بەلام لەو سەرمايەدا سىيس و ژاكاۋ دەيان نواند.

ماروسكا لەبەر خۆيەۋە گوتى: بەمەش دەلىن ژيان، بە خۆشەۋىستىيەۋە كەۋتە فىكە كىشان بۇ ئەسپەكەى.

مەدەنچىەكان لە پىشت زىجەكەۋە خەرىكى چاك كىردنەۋەى زىنەكان و پاك كىردنەۋەى چەكەكانىيان بوون.

دوبوف بە دىنگى بەرز ئەو نامەيەى دەخويىندەۋە كە لە مەدەنەۋە ھاتبوو، كە شەۋى گەرايەۋە زىجەكە، ماروسكاى بە بۆنەى گەرانەۋەيەۋە بۇلاى ئەمان -كرد بە ئىشكىچى شەۋ.

ماروسكا بە دىرژايى ئەو شەۋە ۋاى ھەست دەكرد كە ھەنوۋكە بوو بە سەربازىكى راستەقىنەۋە مرقىكى بەسوود. لە نىۋە شەۋا ئازارىكى توند دايە پەراسوۋەكانى دوبوف و خەۋى لى زپاند. لە جىيى خۆى ھەستا، بە ترسەۋە ھاۋارى كرد: چى؟ چى؟ ھىشتا چاۋە خەۋالۋەۋەكانى تەۋاۋ ھەلنەھىنا بوو كە سەيرى شولەى چراكە بىكات، لە دورەۋە دىنگى گوللەيەكى ژنەۋت، يا ۋاى ھەست كرد. پاشان تەقەى گوللەيەكى دى لە ئاسماندا دىنگى دايەۋە.

ماروسكا لە پال تەختەكەيدا وىستاۋ بە دىنگى بەرز ھاۋارى كرد: رابىن، لەزى بىكەن، لە دەۋرۋىشتى چۆمەكە تەقەيە!

لەمەۋدايەكى ديارەۋە دىنگى چەند گوللەيەك دوا بە دواى يەك ھاتە گوى.

دوبوف دەستووری دایه ماریسکا که: هاوړپیان ههستیڼه! خیرا هه پرو سهر به زنجهکاندا بکه! راکه، بله زینه!

ماروسکا پاش چەند د دقیقەیک تەدارەکی تەواوی له خۆداو به غاردان له کوخهکهوه دەرچوو، دنیا ساردو کپ، له رووناك بوونه وەدا بوو، ئەستیرەکان له نیو ریگای دەست لى نه دراو تەمومژاوی کاکیشاندا، که پیی چ زی روحیکی تی نه که وتبوو، به ترسهوه هەلدهاتن. پارتیزانەکان یهك یهك له کادیڼه پرکهوه دەردهکهوتن، به خوتهو بۆلهوه فیشه کدانه کانیان دهبهست و ئەسپه کانیان دهینایه دهری.

مریشکهکان به فره پرو قیره قیری ترس ئامیزهوه له کۆلانهکان دەرده په پینه دهری. ئەسپهکان هەلده به زینه وه و دهیان حیلاند.

دوبوف فەرمانیدا: به غار بچنه دهری. سوارین. دمیتري سیميون خیرا هه موو برادرانی نیو زنجهکان بیدار بکهوه!

راکیتیک بە دەم دوو کەل کردنهوه به ئاسمانی مهیدانه کهی بهرانبهر ئوردوگا کهدا گڤه ی کرد، ژنیکی دیهاتی به چاوی خه والوهوه سهری له پهنجهره هینایه دهری و به پهله سهری بردهوه ژووری.

دەنگیکی په شیوو لهرزۆك بهرز بۆوه: پهنجهره که داخه! یفیمکا به پهله له ئوردوگا که چووه دهری و له بهر دەرگای هه زنجیکدا هاواری دهکرد: چهك و تاقم بیهسته و راکه دهری. بگه شوینی کۆبوونهوه!

سهری ئەسپه کهی له دەرگای زنجهکان بهرزتر بوو. یفیمکا له گەل هاوار کردندا هه ندی شتی دی دهتگوت که مه فهم نه بوون، بۆیه به فیرۆ دهچوون.

وهختی مامورانی بیدار کردنهوهی پارتیزانەکان گهرا نهوه، دەرکهوت که پتر له نیوهی ئەندامانی دهسته کهی دوبوف شهوی له ئوردوگا دا نه بوو بوون، تومەز چووبوونه شهوانه کوپو له وانه شه شه وییان له گەل کیزاندا گوزهراندی. دوبوف په شیو بوو، نهیدەزانی که ئاخو به وەنده پارتیزانەوه بکه ویتە کاریان به خووی سوار بی و برهوا بۆ ئوردوگا تا بزانی وەعزل له چ دایه. دوبوف به دەم کفر کردنهوه، هه ندی سوار ی نارد که یهك یهك زهلامهکان کۆبکه نهوه. بۆ دووهم جار هه ندی سوار به چوار ناله گه یینه جی و فەرمانی لڤنسونیان هینابوو که دهست به جی هه موو زهلامهکان ناماده بن، به لام هیشتا چ هه والیک له زهلامه غایبه کانهوه نه بوو، دوبوف وهکو گیانله بهر یك که وتیته داوهوه، هه ر پهله قازدی بوو، لیبره بۆ ئهوی، لهوی بۆ ئیر غاری دها، هیند ئاومید بوو بهو بوایه به گولله یهك ته پلای سهری خووی هه لگری، ئەگەر به تەواوی ههستی بهو ئه رکه سهختهی سهر شانی نه کردبا به گولله یهك خووی تهواو دهکرد، ئەو شهوه کۆمه لیک پارتیزانی بی بهخت مسته کۆلهی باوه پیارانهی دوبوف یان بهرکهوت.

دهسته کهی دوبوف، ئەنجام له کاتیکا سامی جادهکان له گەل دەنگی سمی تیکه ل و پیکه لی ئەسپ و جرینگه جرینگی سازو بهرگ و چهکی پۆلاییندا تیکه ل ده بوو، به دەم حه په ی شیتانه ی سه گه له وه گونده که یان به رهو شوینی خربوونهوه به جی هیشته.

دوبوف که دیتی زهلامی دهستهکانی دی له مهیدانه که دا ئاماده بوون، سهرسام بوو، زهلامهکان به سهر شا ری عه ماری قیتاره که دا بلاوه یان کردبوو، کومه لیکیان له ئه سپهکانیان دابهزی بوون و له که نار شارپیه که داو، له سهر عاردی دانیشتبوون و سه بیلیان دهکیشا. دوبوف چاوی به ههیکه لی وردیله ی لښسون کهوت که له نزیکه ی کومه له له و حیکه وه له بهر روناکی مه شخه لیک، له گه ل میلیتسادا قسانی دهکرد.

باکلانوف به رهقی گوتی: بۆ ئه وهنده دوا کهوتی؟

ئیسستاش ههر لاف لی بده که — مه عده نچییه کان! له رقا بی تاقهت بوو، خو ئه گهر له م هه لومه رجه دا نه بووایه هه رگیز زاتی نه دهکرد بهو رهقییه له گه ل دوبوفدا بدوی.

دوبوف سهری شوپ کرد. ئه وه ی له هه موو شتی پتر ده پره نجانده وه بوو: هه سستی ده کرد حه ق به باکلانوف هه قی خو به تی تا ده توانی ته وسی پی بکات و تانه ی لی بدات. به لای خو به وه هه یچ سهرزه نشت و گازانده یه ک بارته قای در یغی کرد نه که ی نه ده کرده وه. جگه له مانه ش، باکلانوف ئه و ی له قافا گرتبوو: دوبوف به هه موو بوونییه وه به راستیش باوه ری وابوو که نیوی مه عده نچی له م سهرزه مینه دا گه وره ترین و پر شانازیترین نازناویکه که یه کی بکات و توانی له خو ی بنی. ئیسستاش باوه ری وا بوو که ده سته که ی ئه و نه ک هه ر حورمه تی خو ی نه پاراستوو، به لکو په لیه کی ئه و تو یان ناوه به نیو چاوانی حه یاو ئابروی مه عده نچیانی ساچان و گشت مه عده نچییه کی تره وه که به لای که مه وه تا وه کو حه وت پشتان ده مینیتته وه.

باکلانوف پاش سهرزه نشت کردنی دوبوف — دوبوف که به خو ی له ناخی دله وه بهو سهرزه نشته رازی بوو — سواری ئه سپه که ی بوو، و چوو زه لامهکانی خه ر بکاته وه. دوبوف له لایه ن (5) زه لام له سوارهکانی خو به وه، که تازه له و بهر چومه که گه پابوونه وه، ئاگادار کرایه وه که چ دژمنیک له گۆریدا نییه و ته قه کانییش به فرمانی لښسون کراون، دوبوف تیگه یی که لښسون ویستوو به تی راده ی ئاماده یی هیزه که تاقی بکاته وه: که بی ری له وه ده کرده وه که فه رمانده که ی له خو ی ره نجانده وه نه یه توانیوه ببی به سهر مه شق بۆ ئه وانی دی، گه ری رقی پتر بلیسه ی ده ستاند.

وه ختی هه موو به شهکان ریز بوون و سهرژمی ری حازرو غایب دوایی هات، ده رکه وت که ژماره یه کی زۆر له پارتیزانهکان له و ی نین، زۆربه ی غایبهکان له ده سته که ی کو برک بوون، کو برک به خویشی که چوو بووه به ری کردنی خزمیکه ی خو ی، هیشتا به ته وای نه هاتبووه سهرخو، به رده وام قسه ی بۆ زه لامهکان ده کردو ده یپرسی. چۆن ده توانن حورمه تی به رازیکی بی فه ری وه کو من بگرن.

به رده وام ده گریا. زه لامی گشت ده ستهکان هه ستیان ده کرد که مه سته، ته نیا لښسون نه بی وا خو ی ده نواند که چ شتی نابی نی، له لایه کی تریشه وه ناچار بوو لای بدات. به لام زه لامیکه ی دی نه بوو له شوینی ئه و دایب نی.

لښسونه سوارانې هیزه که یې ته فتیشېش کړدو روږیې بڼې مه رکه زې مه یدانه که، به رانېبه زه لاهه کان وېستا، به ووشکی و جدی دهستیکی رووه زه لاهه کان هه لېږی و که وته قسان. هه ندی دهنګی نامه فهم له ژېړ په رده ی تاریکی شه ووه ده گه ییبه گوی.

لښسونه به دهنګی پوهان و هیډی، به دهنګی که به لای هه ریه کی که له زه لاهه کان هه له لیډانی دلې خوی ناشناتر بوو، دهستی به قسان کړد: هاوړییان! نیمه ده بی لیږه بریون. بڼې کوی؟ جاري شوینیکی تایبه تیمان دیاری نه کړدوه.

هیږی ژاپونییه کان گهرچی پیویستی به موباله غه نییه، به نه ندازی کافی زورو به هیږن، قازانجی نیمه له ووه دایه بڼې ماوه یه که خوون بکه یین، هه لېبه ته نه نجامدانی هم کارهش نه وه ناگه یه نیټ که نیډی به ته وای له خه تر خه له ساوین، نا، نیمه هه میسه خه ته رمان له پیښه و نه خه ته رهش بویه که به یه که مان روون و ناشکرایه. نایا نیمه به پراستی شایسته ی نیوی پارتیزانین؟ نه وړو پیچ ه وانه ی نه و مان سه لماند، نیمه به قهت کیژه مه کته بللیه کان زه بت و ره بتمان نییه، نه گهر هم ته قانه به پراستی له لایه ن ژاپونییه کان هه بوایه نه و حله ته گیرمان چ ده بوو؟ بیگومان بی سی و دوو گه روویان هه لده دپین و نه مهش شووړه یی و نه نگه! لښسونه به په له به پیښا دانه وییوه، دوا وشه ی چون سپرنګی که له حاله تی کړدنه ووه دای بی له ده می دهر په پری، ده تگوت دهستیکی بی رحم گه رووی گوشی.

کوبرا که تاقه وشه یه که له وشه کانی حالی نه بوو بوو به دهنګی که ته و او قه ناعه ت به خش دهاته به رچاو هاواری کړد: به ته وای دروسته... هه وشه یه کی! نه و جا به دهم سه ر له قانده ووه به دنگی به رن نر گره یه کی کړد.

دوبوف هه موو ساتی به ته مای نه وه بوو. لښسونه رووی تی بکات و بللی بڼې نمونه دوبوف ده لیم — هم پیاوه له رابواردن گه رابووه، یه کی که بوو له وانه ی که پتر له هه مووان حسیم بڼې ده کړ. نه مهش مایه ی شهرمه زارییه. به لام لښسونه نیوی چ که سیکی نه برد. له راستیا زور که م قسه ی کړد. تاکیدی بنه پرتیشی له سه ر یه که خال بوو. ده تگوت میخیکی مه زن به چه کوش داده کوتی تا وکو هه تا هه تایه له جیی خوی بمینی. وختی که قه ناعه تی کړد مه بهستی خوی پیکاوه نه و جا ئو پری له دوبوف دایه ووه گوتی: دهسته که ی دوبوف ده بی به ماموری بنکه... توژی زه لاهه کانت هیډی بکه وه — نه و ان زو مه بهسته کان حالی ده بن.

لښسونه له سه ر ناوړه نگییه که وه هه ستا، قامچییه که ی بادا، به دهنګی به رن هاواری کړد: سی سی له جیی خوتان ریز بن، به دهسته راستیی دره خته کانا، بریون! جرینګه جرینګی زنجیری هه و سارو جیره جیری زین ناسمانی پر کړد. ریزی سفتی پیاوان له نیو جهرګه ی شه و، چه شنی ماسیییه کی گه وړه ی نیو نه ستیلیکی راووستاو، له جولانا بوو. ده تگوت به ره و قوته و لوتکه کانی سیخوته نالین ده کشین، نه و کیوه به ته مه ن و جوان و زیندووه ی که سپیده ی گرتبووه باوهش و ده تگوت هه نیستا نا نیستا نازادی ده کات.

متچیک له ناو هیژدا

ستاشینسکی له لایه‌ن یاریده‌ده‌ری مه‌سئول ته‌دارو کاته‌وه که بو پشکنینی ئازووقه چوو بووه خه‌سته‌خانه، له هه‌ره‌که‌تی هیژه‌که ئاگادار کرایه‌وه.

یاریده‌ده‌ری مه‌سئولی ته‌دارو کات بلوزیکی کاله‌وه بووی له به‌ردا بوو. پشتته چه‌ماوه‌که‌ی کرده هه‌تاو و گوتی: ئەم لڤنسون "ه گه‌لیک زینگه. ئەگەر ئەو نه‌بوايه هه‌موو تیا ده‌چووین. تو بیری لی بکه‌وه، که سمان ریگای خه‌سته‌خانه‌مان نه‌ده‌زانی. ئەگەر ژاپۆنییه‌کان دوامان بکه‌وتنايه، هه‌موومان ده‌پرژاينه ئیژه‌وه‌وه له ده‌ستیان هه‌لده‌هاتین خو، ئەو ساش ئەم هه‌موو ئازووقه‌یه‌مان لی‌رده‌دا هه‌بوو، له‌گه‌ل ئەمه‌شدا لڤنسون پیاویکی ناموافق نییه؟ ئەمجا سه‌ری ئافه‌رین و ستایشی له‌قاند.

ستاشینسکی چاک ده‌یزانی که ستایش و ئافه‌رینی ئەم کابرایه ته‌نیا له‌به‌ر زیه‌ره‌کی لڤنسون نه‌بوو، به‌لکو هه‌زی له‌وه بوو ئەو سیفه‌تانه‌ی که له‌خویدا نه‌بوون، بیانداته پال خه‌لکانی دی. متچیک ئەو رۆژه بو‌یه‌که‌مجار که‌وته‌وه سه‌ر پی. له‌کاتی‌کا ژیر بالیان گرتبوو، و به‌سه‌ر سه‌وزه گیاکه‌دا هه‌نگاوی ده‌نا، سه‌ری له‌هه‌لگه‌پانه‌وه‌ی سپرینگ ئاسای گیاکانی ژیر پیی سور ده‌ما، له‌خوشیا‌ندا سه‌ری لی شیوا‌بوو، به‌رده‌وام و بی ئیختیار پی‌ده‌که‌نی، پاشان له‌سه‌ر ته‌خته‌که راکشاو که‌وته گوی گرتن له‌لیدانی توندی دلی خو، نه‌یده‌زانی ئەم لیدانه تونده‌ی دلی، ئەنجامی شه‌که‌تی بوو، یا ئەنجامی ئەو هه‌ستی شادییه بوو که دیتنی گیایه‌کانی ژیر پیی پی به‌خشیبوو، هه‌ر چه‌نده هیشتا لاقه‌کانی سست و بی هیژ بوون، به‌لام ئازای گیانی له‌خوشتی و شادیدا هاتبووه سه‌ما. که متچیک به‌پیی خو‌ی ده‌پو‌ی، فرولوف به‌غیلی پی ده‌برد. متچیک که ده‌چوو ک‌ن فرولوف هه‌ستی به‌شه‌رمی‌کی سه‌یر ده‌کرد، بۆیه هه‌نوکه‌ش نه‌یده‌توانی ئەو هه‌سته له‌خو‌ی بتاری‌نی. نه‌خو‌شییه‌که‌ی فرولوف هی‌نده در‌یژه‌ی کیشا‌بوو که گشت کارگوزه‌رانی خه‌سته‌خانه‌که‌ی بی‌زار کردبوو، هه‌ر چه‌ند به‌ته‌نگییه‌وه ده‌هاتن و غافلیان نه‌ده‌کرد، به‌لام چه‌ندین جار به‌خو‌ی گویی لی بوو بوو که پییان ده‌گوت: ئەری تو که‌نگی ده‌مری؟ به‌لام ئەو ده‌یویست بژی.

چونکه به‌خو‌رایي چاوه‌ری ژیا‌نی ده‌کرد، بۆیه بوو بوو به‌بار به‌سه‌ر شانی ئەوانه‌وه. ئەو پیوه‌ندییه سه‌یره‌ی نیوان متچیک قاریا تا دوا رۆژی مانه‌وه‌ی متچیک له‌خه‌سته‌خانه‌که هه‌ر به‌رده‌وام بوو، وه‌زعو حا‌لیان له‌گه‌مه‌یه‌که ده‌چوو که هه‌ر یه‌کی‌کیان ده‌ستی ئەوی تری خو‌یندیته‌وه. متچیک ده‌یزانی قاریا چی ده‌وی. قاریاش ده‌یزانی متچیک ده‌ترسیت. که‌سیان نه‌یانده‌توانی دوا هه‌نگاوی یا خیا‌نه‌وه بنج بر بنی.

قاريا له رۆژانی سهخت و دژواری خهسته خانه دا، لهو رۆژانه دا كه نه خۆشییكى يه كجار زۆر له خهسته خانه كه كهوتبوون و ناسینه وه یان به سیمماو رهنگی چاوو قژا، ته نانه ت به ناویشیاندا زه حمه ت بوو، هه رگیز نه یده په رژا مو غازه له ی كه س بكات و به چ كه سیك بلی: دلداره كه م، خۆشه و یسته كه م. متچيكی هه ر له بیر بوو و له خۆشاوی ئه و وشانه ی بیبهش نه ده كردو به كرده وهش بۆی ده سه لماند. قاريا وای هه ست ده كرد ته نیا ئه وه پیاوه قۆزو خۆشه و یست و میهره بانه ده توانی تامه زرۆی ئه و بشكینی و غه ریزه ی دایكایه تی لا بسه لمینی، هه ر ئه و تاسه یهش قاریای خسته داوی عه شقی متچيك - وه، شه وانه خه یالی به متچيكه وه لی ده داو به بی دهنگی و كپی بۆی ده سوتا، به رۆژیش ئه لهاو ئاره زوو تی نی بۆ ده هی ناو حه زی ده كرد متچيك به ریته په نایكه وه و عه شقی درهنگ وه ختی خۆی پی را بگه یینی، به لام له بهر چه ند هۆیه كه هه رگیز به ئاشكرا ئه م عه شقه ی خۆی پی رانه گه یاند، متچيكش هه ر چه ند به هه موو شه وق و خه یالاتی لایه وه هه مان خۆزگه و ئاره زوو قاریای له دلدا بوو، كه چی تا پیی ده كرا خۆی له قاريا ده پاراست و هه ولی ده دا به ته نیا له گه لیا كۆنه بیته وه: له كاتی ته نیا ییدا یا پيكای گاز ده كرد نه خۆی یا نه خۆشی ده كرد به یانوو، متچيك شه رمی له قاريا ده كرد، چونكه له ژیا نیا ئاشنا یه تی له گه ل چ ژنیكا پهیدا نه كرد بوو، وای هه ست ده كرد ئه و كاره ی خه لكانی دی له گه ل قاریادا ده یانكرد ئه م ناتوانی بیكات. جگه له مهش مه سه له ی ئابروو چوون له ئارادا بوو. هه ر كاتیكیش به سه ر شه رمه كهیدا زال ده بوو. سیمما گر گرتوو ماروسكا له دارستانه كه وه به ده م قامچی بادانه وه ده ر ده كه وت. متچيك - داده مرکایه وه و جوړه ترسیكی لی ده نیشت، هه ستی ده كرد قه رز و پیاوه تی ماروسكا ی پی نادریته وه. متچيك به دریژایی ئه و ماوه یه لاواز ترو باریکتر بوو، تا دواساتی مانه وه ی له خهسته خانه كه دا نه ییتوانی به سه ر ترسه كهیدا زال بی. متچيك و پیکا پیکه وه له خهسته خانه ده رچوون، كه خهسته خانه كه یان به جیهیشت ده تگوت له خه لكانی جیا ده بنه وه. كه هه رگیز نه یاننا سیون. قایار به هانكه هانك له ریگا كه وه خۆی پی گه یانندن، گۆنا كانی له شه رم و شپه رزیی دا سو ره له گه را بوون، گوتی: سه یركه با به لای كه مه وه خوا حافیزییه كی تیرو ته سه ل له یه كدی بكه ین، نازانم بۆ له وی شه رمم كرد، قه ت وا نه بووم كه چی ئه مجاره شه رمم كرد. به چه شنی كچۆلانی مه عده ن، به ئه سپایی و دزییه وه كیسه یه كه توتنی خسته ده ستی متچيكه وه.

شپه رزیی و دیارییه كه ی قاريا ئه وه نده چاوه پروان نه كراو بوو كه متچيك له ناخی خۆیدا هه ستی به ئازاریكی سهخت كرد. له بهر پیکا به شپه رزیی و هه لچوونه وه لیوه كانی به گۆنایه وه چه سپاند. قاريا چاوی برییه متچيك، لیوه كانی كه وتنه ته ته له و به چاوو خوماره كانی دوا نیگای خوا حافیزی برییه متچيك.

له كاتیكا متچيك و پیکا له نیو درهخته چه ره كا نا ون ده بوون، قاريا هاواری كرد: سه رم لی بده وه! به لام ئیدی چ وه لامیك نه بوو. قاريا خۆی به عار دیداداو هۆن هۆن كه وته گریان.

متچيك به ده م ریگا وه بیره وه برییه خه منا كه كانی له خۆی دوور خسته وه. ئیدی به لای خۆیه وه پارتیزانیكی راسته قینه بوو. ته نانه ت قۆله كانی هه لكرد تا هه تاو بیانسوتینی. وهك بلیی ئه م

کاره له ژبانی تازه‌یداو پاش ئه‌و گفتوگۆ له بیرچوونه‌وه نه‌ها تووه‌ی له گه‌ل قاریادا کرد بوو، کاریکی گرینگ و گه‌له‌ک به‌بایه‌خ بوو.

هیڤی ژاپۆنی و کلچاکه‌کان گه‌ل "ئیرۆ خدزا" یان داگیر کردبوو. پیکا به‌دریژی ریگا، په‌شیوو نیگه‌ران سکالای له‌ده‌ست ده‌ردیکی خه‌یالی ده‌کرد. متچیک نه‌یتوانی قه‌ناعه‌تی پی بکات که له‌دۆله‌که‌وه‌گوند به‌جی به‌یڤن، بۆیه به‌هه‌ورازی شاخه‌کاندا و له‌ریگای ناداری بزنه‌ریوه‌دریژه‌یان به‌پیی خۆدا، بۆ دووه‌مین شه‌و، له‌کاتی‌کا ترسی مه‌رگیان هه‌بوو، به‌چوار چنگۆله‌به‌سه‌ر تاویره‌سه‌خته‌کاندا به‌ره‌و چۆمه‌که‌داگه‌ران: متچیک هیشتا متمانه‌ی به‌لاقه‌کانی خۆی نه‌بوو، نزیکه‌ی به‌یانی گه‌یشتنه‌یه‌کیک له‌مه‌زرا کوریا ییه‌کان و، به‌تاسوقه‌وه‌که‌وته‌ن خواردنی "چامیزای" بی‌تام و خۆی.

متچیک که‌ته‌ماشای سیمای ژاکاوو به‌زه‌یی وروژینی پیکای کرد، ئیدی نه‌یتوانی سیمای شیفته‌ی ئه‌و پیره‌می‌رده‌بی ده‌نگ و نورانییه‌بیر خۆی به‌ریته‌وه‌که‌له‌قه‌راخ ده‌ریاچه‌یه‌کی مه‌نگ و به‌زهل داپۆشراو داده‌نیشت. رواله‌تی به‌زیوی پیکا نیشانه‌یه‌کی ئه‌کیدى شله‌قانی گومی نارامیه‌که‌ی بوو، پاشان ریگه‌یان که‌وته‌هه‌ندی کیلگه‌ی لیك دابراو که‌چ که‌سیک له‌و ناوه‌دا نیوی ژاپۆنییه‌کانی نه‌ژنه‌وتبوو، وه‌ختی پرسپاری په‌رینه‌وه‌ی هیژه‌کانی له‌وه‌رزیره‌کان کرد، وه‌رزیره‌کان ئاماره‌یان بۆ سه‌رووی چۆمه‌که‌کردو ده‌نگوباسیان لیپرسین و خولکیان کردن که‌"کواس"ی شیرین بخۆنه‌وه. کیژانی دیهاتی به‌عه‌زه‌ته‌وه‌سه‌یری متچیک-یان ده‌کرد. رۆژی کارو سه‌رگه‌رمی ژنان هاتبوو. جاده‌که‌پر بوو له‌گۆله‌گه‌نمی درشت، داوی هیلانه‌ی چۆلی جالجالۆکه‌له‌و گزنگی به‌یاند له‌ئاونگا ده‌بریسکایه‌وه. دنیای پاییز پر بوو له‌وزه‌وزی خه‌م وروژینی زه‌رده‌والان، ده‌وروبه‌ری رۆژئاوا گه‌یشتنه‌گوندی "ش بی شی" دییه‌کی بچکۆله‌بوو. له‌به‌ر تیشکی زه‌رده‌په‌ری ئیواره‌و له‌داوینی شاخیکی پر دره‌خت دا نارامی گرتبوو، ده‌سته‌یه‌که‌زلامی شاد که‌هه‌ریه‌که‌یان تلیماسکیکی سووری به‌کلاوه‌که‌یه‌وه‌کردبوو، به‌ده‌نگه‌ده‌نگی شادی وروژینه‌وه‌له‌نزیکی مزگه‌وتیکی په‌رپوت و ویراندا که‌په‌له‌ی ته‌ره‌شوع دیواره‌کانی دا‌پزاند بوو، مژۆلی وازی اسکیتل بوون. کابرایه‌کی کورته‌بالا به‌جوتی پوتی دریژه‌وه، به‌ردینیکی سووری پایین باریکه‌وه‌که‌پتر سیمای کورته‌بالا‌کانی ئه‌فسانه‌ی په‌ریانی نیو کتیبی مندالانی پیدا بوو، گویییه‌کانی ده‌هاویشته‌و زۆر له‌دووری داره‌کان ده‌که‌وته‌وه‌و ئه‌وانی دی پیده‌که‌نین، کابرای کورته‌بالا به‌شه‌رمه‌وه‌پیده‌که‌نی. به‌لام هه‌موو ده‌یانزانی که‌به‌هیچ کلۆجی مه‌یدان خالی ناکات، له‌وانی دیش که‌مه‌تر که‌یف ناکات. پیکا گوتی: ئه‌وان، ئه‌وه‌لقنسونه.

— کامه؟

— ئه‌وه، ئه‌و ردین سووره.

پیکا متچیکی به‌سه‌رسامی به‌جی هیشت. به‌په‌له‌و به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر به‌ره‌و کابرا کورته‌بالا که‌کشا.

— ئه‌های کوپینه‌وه‌رن، پیکا هات!

کتابخانه ی به یق

- به لئی خوځیه تی، به خیر هاتی!
- شهیتانی سهر چه ویس "اضلع" کاره که ی به جوړی ساز داوه که به دواى ئیمه دا بیټ. وازیان له که مه که هیڼاو هه موو له دهوړی پیره میړده که خړبوونه وه. متچیک له دووریان ویستاو دوو دل بوو که ئاخو بجیته نیویانه وه یا سه برکات تا گازی بکه.
- ئه نجام لښون پرسى: ئه دى ئه وه کییه له گهل خوتت هیڼاو؟
- ئه ها، هاوړپیه که له خهسته خانه وه ها تووه، کوړیکى باشه! یه کیکیان که متچیکى ناسییه وه هه لیدایى: ئه و گه نجه برینداریه، که ماروسکا هیڼای.
- متچیک که گوځی لى بوو ده ربارى ئه و قسان ده که ن، چوو نزیکتره وه، پیاوه کورته بالا که، ئه وه ی یاری "اسکتیل" ی خراپ ده کرد دوو چاوى درشت و کاریگه رى پیوه بوو، ماوه یه که له متچیک راما، چوو ناخییه وه ده روونى پشکنى، ده تگوت دیوى ناوه وه ی متچیکى هه لده سەنگاند.
- متچیک که بیرى چوو بوو قوله کانى داداته وه، له شهرماندا سوور بووه و گوتى: ها تووم پیوه ندی به هیزه که ی ئیوه وه بکه م، ئه مجا بو ئه وه ی سهنگیک به قسه که ی بدات هه لیدایى: بهر له بریندار بووم، له لقه که ی شالیدیا بووم.
- چه ندیک له لقه که ی شالیدیا مایته وه؟
- له مانگی شه شه وه... له نیوه یه وه... لښون نیگایه کی توندو پرس ئامیزى کرد: ته قه ده زانى؟ متچیک ده موده ست وه لامى دایه وه به لى...
- یفیمکا برو تفته نگه که بیته.
- وه ختی یفیمکا چوو بو تفته نگ، متچیک هه ستى کرد گه لیک چاوى پرس ئامیز سه یرى ده که ن. وای ده هاته بهر چاو که ورد بوونه وه و نیگا سارده کانیا ن هه لقولاوى دژمنایه تییه.
- لښون ته ماشایه کی ده روپشتى کرد و گوتى: زور چاکه فهرموو. هن ده که یت به چى ته قان بکه ی؟
- یه کیکیان به خوشالییه وه پېشنیازی کرد: به و سه لیبییه!
- نا.. ئه وه باش نییه. یفیمکا ئه م داراسکیتله بخه سهر ئه و عاموده.
- متچیک تفته نگه که ی به دهسته وه گرت و بو سیړه گرتن ته قریبه ن چاوى نوقاند. ترسیکی کوت و پر سه راپای داگرت، هه لبه ته ترسى له ته قه کردنه که نه بوو، به لکو له بهر ئه وه بوو وای بیرده کرده وه که هه ر هه موویان هن ده که ن نیشانه که نه پیکی.
- یه کیکیان ئاموزگارى کرد: ده ستى چه پت توندترکه، و خوشتره له وه ی که تو گرتوته. کابرا ئه و قسانه ی وه کو جوړه هاوخه مى و به ته نگه وه ها تنیک کرد و کاریکی زوری له متچیک کرد.
- متچیک غیره تی دایه خو، میلی تفته نگه که ی هیڼایه وه. له گهل ته قه ی فیشه که که دا - چه ند جاریک چاوى تروکاند - و پاشان "اسکتیل" ه که ی بینى که له سهر عاموده که وه ده که وته خواری.
- لښون پیکه نى: ته قان ده زانى. ئه دى سواری به لده دى؟

متچيك هيئندە سەرمەستى سەركەتنى تەقەكردنەكەى بوو، ئامادە بوو گوناخى ھەموو مروڧاىيەتى لە ئەستۆ بگرى، بۆيە ئىعتراڧى كرد كە: نا، لڧنسون گوتى: ئەمەيان گەلەك خراب بوو. شتىكى بەلگە نەويستە كە واى پىر دەكردەو بە راستى خراب بوو: باكلاڧوف، زىوچىخا بدەنە ئەو ئەمجا بە زۆلئىتتەو چاوەكانى بچووك كردنەو: وريابە ئەسپىكى بى وەيە، فەرماندەكەت پىت دەلى كە چى لى بكهيت، لە كام لق داى بنەين؟

باكلاڧوف وەلامى داىو: من دەلیم لەلقەكەى كوېراك... ئەو زەلامى كەمە، يانى ھەم ئەم و ھەم پىكاش. لڧنسون گوتى: بو نا؟ منىش رازىم!

تاقە تەماشىا كوردنىكى زىوچىخا كافى بوو بو ئەو دى متچيك ھەموو نەشئەى دواى سەركەوتنەكەى كە بە ئومىدىكى مندالانەو غرور ئامىزەو لەناخىا دەجۆشا، فەرماوش بكات. زىوچىخا ماينىكى چروساوى چا و رىپۆقاوى سىپى چلكن و كەفەل زل و وركن بوو، ماينىكى رام، كە چەندىن ھىكتار زەوى كىلاو بوو، وىپراى ھەموو ئەم چاكىانەشى ئاوس بوو، ناو سەيرەكەى پىر بە پىستى بوو.

متچيك بە ئەسپاى پىرسى: بە تەمان ئەمەم بدەنى؟

كوېراك بە دەست كىشای بە كەفەلى ماينەكە داو گوتى: ھەلبەت بە روالەت باش نىيە، سەمەكانى لاوازە، من وا تى دەگەم يان لەبەر كار نەكردنە يان لەبەر لاوازى خۆيەتى. سەرەپراى ئەمانەش بە كەلكى سوارى دىت. سەرە لوولە بۆزەكەى وەرگىپراو بە دلنبايىيەو دووپاتى كردهو: بەلى بە كەلكى سوارى دىت. متچيك ھەندى لە زىوچىخا راماو بە رەنجاويىيەو پىرسى: باشە ئەسپىكى تىرتان نىيە بىمەنى؟ كوېراك ھەر وەلامىشى نەدايەو. ئەمجا وەكو بەپرووى بىرژا و لە دەميا بتەقیتەو كەوتە باسكردنى ئەو كارانەى كە پىويستە متچيك بەيانىان و ئىواران و شەوان ئەنجاميان بدات تا ئەو ماينە پىرو لاوازە نەتۆپى، كە لە سەفەرى دوور گەرايتەو، يەكسەرى زىنەكەى لى مەكەو، تاويك بىگىپرە تا بەدەنى فىنك دەبىتەو. ھەموو جارى قەشاويشى بكو و جوان پاكى بكو و ئەو جازىنى بكو و سوارى بە. متچيك لىوى ھەلقورتاند، لەسەر و كەللەى ماينەكە راما، بە ھىچ جۆرى ھۆشى لەلای قسەكانى كوېراك نەبوو، ھەستى دەكرد بۆيە ئەو ماينە كرېت و ترسناكەيان داوەتى تا ھەر لە سەرەتاو بىبوغزىن، كە ژيانى تازەى لە مېشكى خۇيدا تاوتوى دەكرد، زۆرى لا زەحمەت بوو بەو ماينە نەفرەت و رۆژنەو بىتوانى دەرەقەتى ئەو ژيانە بى. چ كەسىك ئاگای لەو زەمى متچيك نەبوو كە ھەنووكە پىاويكى دىيە، پىاويكى سەربەخو پىشت بە خو بەستوو و زۆرى فەرەكە لەگەل پىاوەكەى پىشودا، ھەموو وا خەيال دەكەن ئەو نەدە پىرو بى توانايە كە ئەسپىكى چاچوك و گەنجى پى رەوا نەبىنرى.

كوېراك، بى ئەو دى گوى بەو بەدا كە متچيك ناپرەحەتە يان نا! يا بى ئەو دى بزانى گوى لە قسەكانى دەرگى يانا! ئەمەشى گوت: ئەم ماينە سەرەپراى ئەو عەيبانە گرۆشە. دەرمانەكەشى سولفاتە، بەلام ئىمە سولفات-مان نىيە و ناچار بە رىقنە مرىشكان دەرمانى دەكەين. شتىكى

زۆر چاڭا. تۆ دەبىي كەمى رېقنە بېخىتە سەر پارچە پەرۋىيەك و بەر لەۋەى رەشمەى بىكەى،
لەسەر لمۇزەكەى بئالېنى و توند گرىيى بەدەيت. ئىدى بزانە چتۇ ماينىكە!

متچىك بى ئەۋەى تاقە وشەيەك لە قسەكانى سەر دەستەكەى تى بگات، لەبەر خۇيەۋە بىرى
كردهۋە چما من مندالم، نەخىر... دەچمە لاي لىقسون و پىي دەلېم سواری ئەمە نابم، مەجبور
نېم باجى خەلكانى دى بدهم، ھەموو ھەزىكى ئەۋە بوو كە ھەست بكات باجى خەلكانى دى
دەدات: نا، خەتاكە لەۋەۋەيە ئەۋ ناتوانى بەم جۆرە رەفتارم لەگەلدا بكات.

ۋەختى دەستورەكانى فەرماندە تەۋاۋ بوون و ماينەكەيان بە متچىك سپارد، ترسى لى
نىشت و خۇزىاي دەخواست كە بەلای كەمەۋە گويى لە قسەكانى دەگرت، زىوچىخا سەرى
داخست بوو، لچەكانى كۆكردبۆۋە، متچىك دەيزانى كە ژيانى ئەم ئاژەلە لە دەستى ئەۋدایە،
بەلام متچىك تەنەنت جۆرى بەستەنەۋەى ئەم ھەيوانە رامەشى نەدەزانى ھەر بۇيەش لە نىۋ
تەۋىلەكەدا بەرەللای كرد. ماينەكە سەرگەردان لە نىۋ تەۋىلەكەۋ لە ناۋ جەرگەى تارىكىيەكەدا
ھاتوچۇى دەكرد، سەرى بە ئاخوپى ئەسپەكانى دىدا دەكرد، ئەسپەكان و پاسەۋانەكانى
توۋرە دەكرد.

شەرخەيەكى سامناكى قامچى بەرز بوۋەۋە. دەنگىك لە نىۋ تەۋىلەكەۋە ھاتە گوى: ئەرى ئەۋ
كوپە تازەيە بە ئەستۋى وردى كىۋ چوۋە؟ بۇ ماينەكەى نەبەستۋتەۋە؟ دەپرۇ قەچپەى بەرەللا،
ئەھى كى نۆبەچى تەۋىلەيە، ئەم دەعبايە رەۋانەكە بابرواتەۋە....

متچىك لە پەشۋىۋى و پەلەپەل دا ەرەقى كىردبۆۋە. دركەزىيەكان دەچزان بە لەشیاۋ بە
پەستىيەۋە جىنۋى بە خۇى دەدا، كەۋتبوۋە نىۋ كۆلانە تارىك و چۆلەكان كە بچى بۇ
ئوردوگاكە، لە پىر توۋوشى كۆمەلە گەنجىك بوو، ئوكوردوئىنىك بە دەنگىكى گىرو توند
شەيرەكانى ساراتفى لى دەدا، ئاگرى جگەرەكانىيان لە تارىكىيەكەدا دەبرىسكايەۋە. سەداى
ئاۋزەنگى و شەمشىر لە ئاسمانا دەنگى دەدايەۋەۋە كىژان بە شادىيەۋە دەيانقۇيواند، ھەموو
شتىك لە سەماۋ جولانا بوو. متچىك بە تەنىشتىيانا تىپەپى و زاتى نەكرد پىرسىارى رىگەكەيان
لى بكات. خۇ ئەگەر لە پىچى كۆلانەكەدا توۋوشى تارمايىيەكى تەنيا نەبۋايە ئەۋا دەبوو تاكو
بەيانى لە نىۋ كۆلانەكاندا وىل بى.

متچىك كە گەيىيە ئاستى تارمايىيەكە پىرسى: ھاۋرى ئوردوگا لە كويىيە؟ ئەمجا ماركوسكاى
ناسىيەۋە، بە شىپىزەيىيەكى تەۋاۋەۋە گوتى: مەرحەبا!

ماروسكا بە سەرسامى وىستا، پاشان بە دەنگىكى لەرزۇك ۋەلامى دايەۋەۋە گوتى: دەستى
راست، دەرگى دوۋەم. چاۋەكانى متچىك بە جۆرىكى سەير بىرقانەۋەۋە بى ئەۋەى چ شتىكى
دى بلى يا سەيرى دواۋە بكات مىلى رىگاگەى گرت.

متچىك لەبەر خۇيەۋە تىفكىرى! چۆن، ماركوسكا! بىگومان ئەۋىش لىرەيە. رىك و راست ۋەكو
رۇژانى ھەۋەل ھەستى بە تەنبايى كرد. چەندىن يادگار لە شىۋەى ماركوسكا، تارىكى كۆلانە
نەناسراۋەكان، ئەۋ پىرە ماينەى كەۋتبوۋە ئەستۋى و نەيدەزانى چى لى بكات، ئابلۇقەيان
دابوو.

ۋەختى گەيىپە ئۆردۈگە بىرى ئەۋەندە ئالۇن بو، نەيدەزانى بۆچى ھاتوۋە بۆ ئىرە دەبى چ شتى بلى ۋ ھەنوۋكە چ بكات.

كۈمەلە پارتىزاننىك لە ناۋەندى ھەسارىكى خالى ۋ گەۋرەدا، لە دەۋرى ئاگرىكى گەۋرە راکشا بوون. لىنسون لە پال ئەۋان ۋ لەسەر ھەردو چۆكان، كۆريايى ئاساكان بە جۆرى دانىشتىبو دەتگوت ئەفسونى بلىسەى پىر دوۋكەل ۋ قىرچە قىرچى دارگرتىيەتى، بەلای متچىكەۋە لە جاران پىر لە كۈرتە بالايانى چىرۆكى پەريان دەچو، متچىك چوۋە پىشەۋە لە پىشتىيەۋە ويستا. چ كەسىك گويى نەدايى. پارتىزانەكان ھەمويان بە نۆرە ھەكايەتى بى سەرو بەريان دەکرد. لە ھەمو ھەكايەتەكاندا قەشەيەكى گەۋج ھەبو، ۋ ئىنكى ھەۋەس بازى ھەبو. ئەنجام گەنجىكى بە تەجرەبە قەشەكەى فرىو دەداۋ سەرنجى ئىنەكەى بۆلای خۆى رادەكىشا. بەلای متچىك-ۋە گىپرانەۋەى ئەم ھەكايەتەنە بۆ سەرگەرمى نەبو، بەلكو لەبەر ئەۋە بوۋ كە جگە لەم بابەتە ھەكايەتەنە چ شتىكى تريان نەدەزانى، بۆ خويان بى خەم ۋ خەيال پىدەكەن، بەلگەش ئەمە بوۋ كە لىنسون تەۋاۋى ئەۋ ماۋەيە بەۋردى گويى دەگرت ۋ بە قاقا ۋ نياز پاكىيەۋە پىدەكەنى، ۋەختى پىشنىيازىان كىرد كە ھەنوۋكە نۆرەى لىنسون-ۋ، ئەۋىش ھەكايەتتىكى خۆشى گىپرايەۋە. چۈنكە خويىندەۋارتىن ئەندامى گروپەكە بوۋ ھەكايەتەكەشى لەگىشت ھەكايەتەكان مامۇستايانەتر بو، بەلام لىنسون بى خۆ شىلوكرىن، بە ھىۋرىيەكى تەۋس ئامىزەۋە ھەكايەتە دەستكردەكانى دەگىپرايەۋە. بى ھىچ جۆرە نىگەرانييەك ۋ شەى ناشىرىن ۋ كرىت لە زارى دەپزاۋ دەتگوت ئەم ۋ شانە ھەرگىز لە زارى ئەۋەۋە دەرەنەچوون.

متچىك كە لىنسونى بىنى، ھەزى دەكرد ئەمىش ھەكايەتتىك بلى، بەلام دەترسا ھەمويان چاۋى تى بېرن ۋ ئەمەش خۆى لە خويىدا شتىكى ترسناك بو، متچىك لە كاتىكىدا بە دل ۋ بە گيان گويى بۆ ئەۋ ھەكايەتەنە رادەدېرا، لاي ۋابوۋ دەبى پارتىزانەكان لە گىپرانەۋەى ئەم جۆرە ھەكايەتەنە شەرمەزار بن، ۋا خۆى دەنۋاند كە ئەم لە ئاستى ئەۋان بالاترە.

متچىك خۆى لە خويىدا بىزارو پەست بو، كە ئەۋانى بەۋ جۆرە بىنى، بە تايىبەتى لىنسون، تۈرە بوۋ ۋ كەۋتە رى. بە جۆرىكى خەمبار لىۋەكانى ھەلقورتاندىۋ لەبەر خويەۋە گوتى: ھەر بىرشى لى ئاكەمەۋە. بە ھەر حال من ھەقم بەسەر ئەۋ ماينەۋە نىيە، با بتۈپى بزانم ئەۋسا چىم لىدەكەن، ھەر غەمىشم نىيە.

رۆژانى دوايىش خۆى لە ماينەكەى تىنەگەياند. تەنبا بۆ مەشق سۋارى دەيىردە دەرى. ھەندى جارىش ئاۋى دەدا ئەگەر فەرماندەكەى جار جارى بە رىكەۋت پىيى داگرتبا كە ئاگادارى ئەسپەكە بكات، ئەۋا كوبراك ھەرگىز خۆى لە كاروبارى نىۋ لىقەكە تىنەدەگەياند. كارەكان بە رۆتىنى ئەنجام دەدران. زىۋچىخا ھەمىشە برسى ۋ تىنوۋ بو، ئازاي گيانى گپروۋ بوۋ. مەگەر بە رىكەۋت خىرەۋ مەندىك ئاۋرى لەۋ ھەيۋانە بدايەتەۋە شتىكى بىكرديەتە بەرى. متچىك ھەنوۋكە ۋەكو بەرەللايەكى لە خۆ رازى دەسۋاپەۋەۋ نەفرەتى ھەمويانى دژ بە خۆى دەۋرۋرژاند.

کتبخانه ی پەڕق

له هه موو لقه كه دا ته نى دوو كه س كه م تا زۆر دۆستى متچيك بوون پىكاو سىسكىن. تىكه ل بوونى له گه ل ئه وانى شدا له بهر ئه وه نه بوو كه نرخىكى بۆ تىكه ل بوونىيان دادنا، به لكو له بهر ئه وه بوو كه نه يده توانى له گه ل خه لكانى ديدا هه لكا. سىسكىن هه ولئى ديدا خوشه ويستى متچيك به لای خۆيا راکيشييت.

متچيك كه له گه ل سه ر ده سته كه يدا، له سه ر ئه وه ي گوایه تفهنگه كه ي جوان پاك نه كردۆته وه، كرد به شه پ، تۆراو به تاقي ته نيا چوو له عه ماره كه دا راکشاو چاوى بریيه بنمیچه كه، سىسكىن به ئه سپايى خۆى گه يانده لای و گوته: زۆر په ستي؟ بىبووره، كابرایه كى جوتیرى نه زانه بۆ ئه و نه ده بیر ده كه يته وه؟ متچيك ئاهيكي هه لكيشاو گوته: مه سه له كه ئه و نیه - ئه و ده زانم، بى تا قه ت بوويت، ئه مه شتيكه ته نيا من تى ده گه م.

سىسكىن خۆى دا به سه ر پيشى گالیسكه يه كى شكاو دا، به هه مان هه ره كه ي ئاسايى خۆى پوته بۆياخ كراوه كانى هه لكيشا: ده زانیت گه ر راستیت ده وى منیش بى تا قه ت بووم. ئاخىر پیاویكى خوینده وار لیڤه دا په يدا نابى: ته نى يه ك لفنسو نه كه له وانیه ... ئه گه رچى ئه ویش ... شانه كانى هه لته كاندو به نیگایه كى پڕ ماناوه له پیلآوه كانى ورد بووه وه.

متچيك به تاسه وه پرسىارى كرد: ئه گه ر چى ئه ویش چى؟ سىسكىن به پىكه نینىكى تاله وه دريژه ي داى: به لى، ده زانى چيیه، ئه ویش خوینه وارییه كى زۆرى نیه، هه ر ئه وه يه كه پیاویكى به توانا و لیها تووه. هه رچيیه كى هه يه له ئیمه وه يه، باوه ر ناكه ي! به لى بۆ وینه تولات وایه پیاویكى زۆر نازایه، بیگومان ئیژى ژه نه رالیكى راسته قینه يه. وشه ي ژه نه رالى به جوړیكى تايبه تى دركاند: قسه ي قوڤه! من دلنیا ت ده كه م هه موو ئه مانه ئیمه دروستمان كردووه. هه ر نه ختيك له جوړى ئه م پاشه كشه يه ورد به ره وه: له برى ئه وه ي جه زه به يه كى كوشنده له دژمن بده ين، هه لاتین ها تینه نیو ئه م كونه پيسه وه، تى ده گه ي! ئه ویش به بیانوى گه ليك مه سه له ي ستراتيزییه وه، رهنگه له شوینانى تريش هاوړيكانمان بكورژين، به لام ئیمه بیانوى پاراستنى ستراتيزیه تمان به ده سته وه يه! ئه مجا بى ئیختیار بزماری ناوه ندی پیچكه ي گالیسكه كه ي ده رهینا و به هه لچوونه وه خستیه وه جیى خۆى.

متچيك زۆرى لا زه حمه ت بوو باوه ر بكات حه قیقه تى لفنسون ئه وه بى كه سىسكىن ده لیى، به لام قسه كانى سىسكىن-ى له گیان خوش بوو. چونكه ماوه يه كى زۆر بوو قسه يه كى دلگیری له گه ل چ كه سیك دا نه كردبوو و له بهر هه ندی هۆ حه زى لى بوو ئه وه قبول بكات كه به لای كه مه وه بریك حه قیقه ت له قسه كانى سىسكىندا هه يه. متچيك پشتی راست كردووه و پرسى: ئه رى ئه م قسانه ت به راسته؟ خۆ من ئه وم به پیاویكى مه زن ده زانى.

سىسكىن راچله كى و گوته: مه زن! شیوازی قسه كه ي سىسكىن ده گوڤا و بۆنى خۆ به زل زانى تى ده گه را: چ هه له يه كى گه وریه! تۆ چاك ته ماشا بكه. بزانه چ خه لكانیكى له ده وری خۆى خپ

کردۆتەوه! ئاخىر ئەم باكلانۆفە كىيە؟ مندا لىكە. هەلبەتە لقنسون بە خوشى زۆرى حسيب بۆ دەكات. بەلام ئەمە چ مەسئوليكە؟

دەلىي ئاخىر زەلامە! بىگومان دەيتوانى خەلكى باشتەر پەيدا بكات. من هەر چەندە نەخوش و زامدارم، حەوت گوللەم بەركەوتوو. جار يكيش گوللە تۆپم بەسەردا تەقەيەوه و تازەش حەز ناكەم كاريكى وا پەرلە سەر يەشەم لە عۆدەدا بى – بەلام نەبى بە خو هەلكيشان دەتوانم بە پر كيشيەوه بلىم كە لەو كەمتر نىم.

– لەوانە يە فەرماندە نەزانی كە تۆ ئەوەندە شارەزای هونەرەكانى جەنگيت؟

– پەكو، ئەو نازانى! چما بەرى رۆژ بە بىژىنگ دەگىرى؟! بۆلە كى دەپرسيت، بپرسە! بىگومان زۆربەيان لە بەغىلى و حەسووديدا درۆت لەگەل دا دەكەن، بەلام لەگەل هەموو ئەمانەشدا ئەمە حەقىقەت يكى روناكە!

متچىك وردە وردە متمانەى بە سىسكىن پەيدا دەكرد و رازە نەينىيەكانى خوى بۆ باس دەكرد. هەموو رۆژى پىكەوه بوون، هەر چەندە متچىك پاش چەند جار يك لەو بابەتە گفتوگۆيانە، سىسكىنى بە ناحەق دەزانی و لە دلى خویدا لىي رازى نەبوو، كەچى تەواو هوگرى بوو بوو، بى ئەو هەلى نەدەكرد، تەننەت هەندى جار كە نەيدىبا، خوى پى نەدەگىراو دەچوو لەق بۆ دىدەنى. سىسكىن متچىكى فىر كرد كە چۆن لە ئىشك گرتن و كاروبارى ئاشخانە خوى بدزىتەوه – ئەو كارانەى كە بە ماوەيەكى كەم لەبەر چاوى كەوتن و بەلایەوه بوون بە بىگار.

ئىدى ژيانى پر جوش و خرۆشى هيزەكە دەستى پىكردەوه، ئىدى متچىك بزوينەرى سەرەكى و مىكانىزمى ئەم ئامپەرە جەنگىيەى دەر ك نەدەكرد. گەلى كار ئەنجام دەدران و ئەو لىي حالى نەدەبوو، ئىدى فىر بوو بوو بەرپەرچى ئەوانى دى بداتەوه و لە كەسيان نەترسىت، چونكە بە روالەت ئەويش وەكو ئەوانى دى رەش هەلگەرايوو غارابوو، خۆر بردبووى، جل و بەرگەكەى ناپەرەختى نەدەكرد، بەم چەشنە هەر چەندە بە روالەت لە وان جيا نەدەكرايەوه، بەلام گشت خەون و ژيانە تازەو پر ئازايەتییەكەى لە جۆرە نامۆيەكدا توابەوه.

سەرەتای پاشەکشى

ماروسکا که متچیکى بینى، بەسەر سامییەو هەستى کرد ئەو رق و کینهى جارانى بەرانبەرى نییە، بەلکو هەستى بە گێژییەکی تەواو دەکرد —بۆ ئەو ناپەسەنە هەمدیس لەبەر دەمدا قوت بوو هەو؟ ئەم هەستە خۆ بەخۆیە وای لە ماروسکا کرد که توو پرە بى، لەگەڵ ئەو شائەم رووبەر و بوونەو هیه بەجۆرى پەريشانی کرد که پر بە دل حەزى دەکرد لەگەڵ یەکیکدا قسان بکات.

ئەمەى بە دوبروف گوت: ئیستاکى که لە کۆلانەکەو دەهاتم، ئەو کورەى لقەکەى شالديبا، لە پیچەکەدا لەبەر دەمدا قوت بوو هەو، لە بیرتە —ئەو یارۆیەى که بە خۆم هی نام.

— ئى؟

— ئى، ئى. پرسىارى ئۆردوگای لیکردم، منیش گوتم بە دەستە راستا، دەرگای دووهم. دوبروف بە تەواوى لە قسەکەى ماروسکا حالى نەبوو بوو، پێى وابوو هیشتا مەبەستە سەرەکییەى نەوتوو، بە پەله پرسى: ئى ئیتەر؟

ماروسکا خۆى لە خۆیدا توو پرە بوو، هیندەى دى هەلچوو: ئى ئیتەر دیتم و تەواو... دەتەوى چ ببى؟

ماروسکا که کاسەى سەبرى لیو ریژ بوو بوو، کوت و پر تاسەى قسەکردنى نەماو لەبرى ئەو هى بچیتە سەیران و سەمای شەوانە که پیشتەر بریاری دابوو، یەکسەر رۆیى بۆ کادینەکەو لەسەر کایەکە راکشا. بەلام نەیتوانى بنوى.

بیری ئالۆزو تیکەل و پیکەل، چەشنى بارىکى گران قورسایى دەخستە سەرشانى. وای هەست دەکرد متچیک بە ئانقەست خۆى نیشانى داو، تا ناچارى بکات کارىکى خەلەت بکات. بەم جۆرە ماروسکا سەرپای رۆژى دوايىشى بە ناپەحەتى بوراند. تەواوى رۆژەکە سەرگەردان و بى ئۆقرە بوو. لەگەڵ ئەو ئارەزوو دەجەنگى که هانى دەدا دووبارە بروات، متچیک ببینی، بە توندی ئیعترازی لە فەرماندەکەى دەگرت که: بۆچى بى ئیش و بى کار لیڤە دانیشتووین و چ کارىک ناکهین؟ لەبى تاقەتى و بى کاریدا لیڤە بۆگەن بووین، ئاخى ئەم لقنسونە چ بیری دەکاتەو؟ ئەرى، دیارە خەریکە بیر دەکاتەو که چۆن بتوانى چاکتر ماروسکا مژول بکات. هیندە دانشت و بیری لەم مەسەلەیه کردەو نەفەکى پانتۆلەکەى سوا.

دوبروف پەى بەو هەلچوونە دژاوارانەى ناخى ماروسکا نەبرد. ماروسکا تووشى هیچ هاو خەمى نەبوو، بۆیه بە دلى رەنجاو هەستى کرد که ئەگەر بە زوى کارىکى سەرەکى نەیه تە پیشى، ئەوا دەبى پەنا بەریتە بەر بادەنووشى. بۆ یەکەمجار لە هەموو ژيانیا، بە هوشیارییەو لەگەڵ هەلچوونە

دەروونییەکانیا دەجەنگی. ویستی ئەوەندە پتەو نەبوو، تەنیا ریکەوتە لە پڕەکان جلهوی ورە بەردان و بەزینیان دەگرت.

لڤنسۆن بە ھۆی پاشەکشیی بۆ شوینیکی دور، تا رادەیک پێوەندیەکانی لەگەڵ لڤەکانی دیدا پچرا بەشی لەو ھەوالانەیی کە ھەندی جار بە خۆی سەرپەرشتی کوکردنەوێ دەکردن، بۆنی لیکداپراڤانی ترسناکی لیدەھات. ناوچەیی یۆلاخە بۆنی خوینی لیدەھات.

لڤنسۆن بریاریدا لە رینگای نھینی دارستانەکەو، کە دەمی سالی بوو پێی ھیچ مرۆڤیکی نەکەتبوو سەر، خۆیان بگەینەنە رینگای ناسن. لڤنسۆن مەلوماتی ئەوێ دەستکەوتبوو کە بەو زووانە قیتاری سوپایی بە جل و بەرگ و چەکەو بە ویدا تیدەپەری، کارگوزارانی قیتارەکە قەولیان داوویە کە بە وردی رۆژو سەعاتی تیپەپوونی قیتارەکەیی پێ رابگەینەن. چونکە دانیای بوو کە سنووری تەقربیبی ھیزەکە درەنگ یا زوو کەشف دەبی و دەیزانی گوزەراندنی زستان لە دارستاندا بەبی پێویستی و چەک و جل و بەرگی گەرم مەحالە، بۆیە بریاری پەلاماریکی بروسکە ئاسایدا. گونجاریکو بە پەلە مینەکانی نایەو. دەستەکەیی دوبروف لە شەویکی تەمومژدا کە بە دزییەو خۆی گەیاندا بوو ناوچەیی دژمن، لە پڕ لەسەر رینگای ناسن قوت بوووەو.

مینەکەیی گونجاریکو بی ئەوێ زیان بە تاڤە نەفەری بگەینەنی، ڤارگۆنە بارییەکانی لە ڤارگۆنە نەفەر بەرەکان ترازاند، لەگەڵ دەنگی گرمەدا، ریلە شکاوەکان لەنیو دووگەلی تەقینەوێ دنیا میتدا چوون بە ھەواداو پاشان کەوتنەو سەر زەوی، پارتیزانەکان سیمی دوای مینەکیان بەست بە تەلی تەلەگرافەو تەلە خەلکانەیی دواتر ئەمە دەبینن ماوہیک بیر بکەنەو کە چۆن و بۆچی ئەم سیمەیان بە تەلی تەلەگرافەو ھەلواسیو.

وختی دەوری ناوچەکەیی دراوسییان بە سواری ھەلمەتیاں بردە سەر شوینی رووداوەکان، ئەسپە بار قورسەکانی دوبروف لە قەلای سوپاگینودا ھەلوہستەکیان کردو پاشان بەنیو تاریکی شەوا لە رینگای دۆلە تەنگەکانەو درێژەیان بەریی خۆدا، لە ماوہی چەند رۆژیکا بی ئەوێ تاڤە نەفەریکیان لی بڤەوتی خۆیان گەیاندا گوندی شی بی شی.

لڤنسۆن گوتی: باشە، باکلانوف ئیستاکی چاک بیپاریژە! مەلوم نەبوو بەو چاوە لیلانەو بە جدی قسان دەکات یان بە شوخی. ھەر ئەو رۆژە ھەموو ئەو ئازووقەییە لە عەمارەکەدا بوو دا بەشی کردو قەمسەلەیی سوپایی گەرم، شمشیر و نانی سوخاری دانی، تەنیا ھەندی شتی ھیشتەو کە پڕ بە خورجیک بوو.

ھەنووکە سەرانسەری یۆلاخە بە دەستی کەنارەکانی ئاسووریدا، بە دەستی دژمنەو بوو، ئیستا ھیزی تازە لە گەرووی ئیروخدا دا مۆلەتی داوو، دەوریی ژاپونیان لە ھەموو شوینیکا دەگەراند. پتر لە چەند جاریک لەگەڵ دەوریکانی لڤنسۆن دا لە یەکیان داوو. لە ئاخو ئۆخری

مانگی ھەشتا ھیزی ژاپونیان لە بەری چۆمەکەو دەستیان بە سەرکەوتن کرد. زۆر بەووردی و وریایی و خاوییەو دەھاتنە پێشەو. ھیزی پالیشت لە دوو قۆلەو ئاسایشی سەرەکی ھیزەکیان دا بین دەکرد. مرۆڤ دەیتوانی لە جووری ھاتنە پێشەو و توانای متمانە بەخش و وریایاندا لە ھەمان کاتدا کویرانەیاندا - ھەست بە ورەیی پۆلاییان بکات.

دەوریکانی لښسون به چاوی ترس لښشتووه دهگه پانه وهه والی ناکوک و بی سهره بهریان رادهگه یاند.

لښسون به ساردیه وهه پرسى: دهتهوی چ بللی؟ دوینى گوتت له سولومنايا بوون. ئیستاکى دهلیى ئەمړۆ به یانییه کهى له موناکینو بوون. ئەم هه والە وا ناگه یینى که بیانهوی پاشه کشى بکهن؟ دەوریکه به دهمه لاکیه گوتى: نازانم، رهنگه ئەوانه ی له سولومنايا دایتمن پیشقه ره وله کانیان بووین...

– باشه، ئەدى چونت زانی ئەوانه ی که له موناکینو مۆلیان داوه به شى سهره کی هیزه کهن و پیشقه ره ول نین؟

– جووتیاره کان وایان دهگوت.

– قور به سهر خوت و جووتیاره کانت، ئەدى ئیشى توچ بوو؟ ئەوجا دەوریکه له خویه وهه که کایه تیکی دروست کردو ئەوه ی روونکرده وه که چۆن زیاتر چوونه پیشه وهه له دژمن مه حال بوو. به لام لښسون ئەوه ی بۆ دهرکه تبوو که دەوریکه ئەوه ندە له چیه چپی ژنان ترساوه، زاتى نه کردووه له دهفهرسه خان پتر له دژمن نزیک بیته وه. له نیو ده وه نه کانا دانیشته وه جگهره یه کی داگیرسانده وه ئیدی بۆ خوی وهختی گوزهراندووه تا له کاتى خۆیدا بگه ریته وه بۆلق.

دەوریکه له کاتیکا چاوه فیلبازه دیهاتییه کانی دتروکاندو سهری لښسونی دهکرد، له بهر خویه وه تیفکری: خوزیا خۆتم لهوی دهبیینی، بزانه چی....!

لښسون فهرمانی دایه باکلانوف، دهبی خوت بچی بۆ ئەوه ی و سهری بدهی. وه لا وهکو مریشکان سهرتان دهبرن. تو ههقت به سهر ئەمانه وه نه بی، یه کیکی تریش له گه ل خوتا به ره بهر له سپیده ههره کهت بکه.

باکلانوف پرسى: کی له گه ل خوما بهرم؟ ئەگه رچی هه موو ناخى له ترسى جهنگ هاتبووه له رزین، به لام هه ولی دها خوی جدی وه تهنگه وه هاتوو بنوینى، چونکه به پیویستی دهزانی وهکو لښسون ههستى دهروونی خوی وهشیړی.

– کیئت پی خوشه بیبه، بزانه ئەو کوپه تازه یه له گه ل خوتا به ره، ئەوه ی له دهسته کهى کوبراکه.... نیوی چیه – متچیک؟ دهرفه تیکی چاکیشه تا بزانی چتو پیاویکه، تیده گه ی؟ باشی دهرهق نالین، رهنگیشه به هه له دا چووین.

ئەم ماموریه تی تاقی کردنه وه یه بۆ متچیک خوش بوو. له م ماوه که مه دا که له هیزه که دا خزمه تی دهکرد، کۆمه لی کارى ئەنجام نه دراو، به لیینی به جی نه گه یه نراو و، چاوه پروانی زۆر، له سهر یه کدی که لکه بوو بوون...

ئەنجامدانى ههر یه کیکیان ئەگه ر تاک تاک بخرانایه بهر چاو نرخ و بایه خیکی ئەوتویان نه بوو... به لام ئیستا به تیكرایی، به جوریکی سهخت و ناخوش بارى شانیا قورس دهکرد، هه لاتن و خو دزینه وهش له م ئەرکانه، مه یسه ر نه بوو. بویه وای دههاته بهرچاو که دهتوانی به تهکانیکی بوغرایانه وه خوی له هه موویان رزگار بکا.

بەر له سپیډه کهوتنه ری. دارستانه که به سهر کیوه کانه وه به ئاسته م سووری دهواند. دووهم بانگی که له باب، له گونده که ی بنار شاخه که وه دهگه ییه گوی.

دنیا ساردو تاریک و هه ندیک سامناک بوو. هه سستی تووش بوونی خه تهر له لایه که و ئومیدی سهر که وتن له لایه که تره وه گیانیکی جهنگاوارانه ی ئه وتوی له بوونی هه ردووکیاندا دروست کردبوو که به سهر هه موو هه سته کانی تریاندا زال بوو. خوین له دهماره کانیانا دهکولا ماسولکه کانیان تور و سفت بوو بوو. دنیا ساردو به کزه و ئاوسی هه وره گوله بوو. باکلانوف گوتی: په نا به خوا ئه سپه که ت عه نته که یه! ئه وه قه ت وریایی ناکه ییت؟ واتی دهگه م کوبراک ی گه وچ فیڕی نه کردوویت که چۆن وریایی و خزمه تی بکه ی، ها؟

باکلانوف باوه پی نه ده کرد که یه کیک هه ر به ئاسته م سهر و سه ختی له گه ل ئه سپدا هه بی، ئه م ئه سپه ی به م رۆژه بگه یه نایه: فیڕی نه کردوویت! ها؟

متچیک به نیگه رانی وه لامي دایه وه: به لی، به خۆت ده زانی و ده بیینی که ئه و زۆر کارامه نییه و پیاوی کۆمه ک کردن نییه. پیاو نازانی ئه م شتانه له کی پیرسیت؟ چونکه به خوی له درۆکه ی شهرمه زار بوو، له سهر زینه که ئۆقره ی نه ده گرت و سه یری باکلانوفی نه ده کرد.

— چون که س نییه! ئیمه ئه و هه موو خه لکه مان هه یه، هه موویان شاره زای ئه سپ و سوارین، سه ربازی زۆر چاکن.

ویپرای ئه و بیرانه ی سیسکین خستبوویه میشکی متچیک—هوه، متچیک به خویشی، خوشی به باکلانوف دا چوو، به لایه وه پیاویکی ریکۆ پیک بوو. باکلانوف به جوړی له سهر زینه که دانیشتبوو، ده تگوت پیوه ی دووراوه، چاوه قاوه ییه کانی زیت و زرنګ دیار بوون، میشکی به یه که که رت هه موو شتیکی وهرده گرت و ده ست به جی شته گرنگ و بی که لکه کانی لیكدی جودا ده کرده وه دهگه ییه دوا ئه نجام.

— شهیتان به نه حله ت بی، نازانم زینه که ت بو ئه وه نده ده له قی، هیی کوپه ئه تو تا بو ت کراوه پالدۆکه ت توند به ستووه و به رۆکه که ت شل به ستووه، ده بی به پیچه وانه وه بیبه سستی. بینه با چاکی بکه م، بهر له وه ی متچیک تی بگات و بزانی چی دروست و چی هه له بووه، باکلانوف دابه زی و مژولی ته نگ و پالدۆکه بوو.

— خو دیقم کرد، وهره خواره وه— تو ئه م ئه سپه ده فه وتیینی، پیویسته سهر له نوی زینی بکه ینه وه.

پاش ئه وه ی چه ند فرسه خیکیان بری، متچیک قه ناعه تی هیناکه باکلانوف زۆر له و چاکترو زیره کتره، پیاویکی به هیزو ئازاو عه گیده و ده بی هه میشه بی چه ندو چون گوی رایه لی بی، له لایه کی تریشه وه دوستانه تی و خوشه ویستی باکلانوف له گه لیا بی فروفیل بوو. هه ر چه نده باکلانوف دهیزانی که له متچیک لیها توو تره، به لام به چه شنیک ی هاو بهرانبه ری قسه ی ده کرد. به جوړیک ی بی وینه هه ولی دها نرخی راسته قینه ی متچیک بدوژیته وه.

— کی توی بو لای ئیمه نارد؟

— به خۆم ها تم. به لام ماکسیمالسته کان رینوینیان کردووم که ئیره له کوی بدوژمه وه.

وهختی متچیک کاردانه وه ئالۆزه که ی ستاشینسکی بیر کهوته وه، ههولی دا ئه وه روون بکاته وه که به چ جوړی ناردوو یانه.

– ماکزیمالیسته کان؟ خراپت کردوه تیکه لای ئه وانه بویت – ئه وان جگه له چه نه بازی چ ئامانجیکی تریان نییه.

– من چ پیوه نییه کم پیانه وه نه بوو، ناشنایه تیم له گه لایاندا ته نیا له بهر خاتری چه ند دۆستیکی ده ورانی خویندکاریم بوو، که له گه لایاندا بوون، بۆیه منیش.....

– تۆ ئاماده بیت ته واو کردوه، ها؟

– چی؟ به لای ته واوم کردوه.

– زۆر چاکه منیش چوومه قوتا بخانه ی پیشه سازی، ده مویست به شی به پادی ته واو بکه م، به لām شانس نه یکردو ته واوم نه کرد، تی ده گه ی؟ من زۆر درهنگ دهستم پیکرد، ئه و جا به دهنگیکی سکالا ئامیزه وه له سه ری رووی: بهر له وه ناچار بووم له کۆمپانیایه کی که شتی رانیدا کار بکه م، تا برا چکۆله که م گه وه بی و بتوانی کار بکات، ئیدی پاش ئه وه ش ئه و به زم و ره زمه دهستی پیکرد....

پاش هه ندیک بیدهنگی به ئه سپایی درێژه ی دایی: به لای ئاماده یی.... منیش سه رده مانی گه نج بووم و هه زم ده کرد بچه ئاماده یی، به لām باشه تۆ له هه موو شتیکی شاره زای.

ئه مه ی متچیک به ریکه وت ده رباره ی ئاماده یی باسی کرد، به روا له ت زنجیره بیره وه ربیه کی مردووی له میشکی باکلانوفدا زیندوو کرده وه. متچیک به هه لچوونیکی کوت و پره وه دهستی به م باسه کرد که ته واو نه کردنی ئاماده یی بۆ باکلانوف نه که ته نیا خراپ نه بووه به لکو زۆریش باش بووه، ئه و جا بی ئه وه ی مه به سه ته که ی خو ی بزانی نیازی وابوو قه ناعه ت به باکلانوف بکات که سه ره پای بی به ش بوونی له خویندن، هیشتا هه ر پیاویکی به هۆش و زرنگ و گورجه، به لām باکلانوف هه سستی نه ده کرد که بی به ش بوونی له خویندن چ چاکه یه کی تیدابی و به شیوه یه کی گشتی چ شتیکی له باسه ئالۆزه که ی متچیک هه لنه ده کړاند، بۆیه زنجیره ی قسه دۆستانه کانی پچرا.

هه ردووکیان له کاتیکا به پاژنه ی ئاوزه نگیه کان ده یانژهنده ئه سپه کانیانه وه، ماوه یه که به بی دهنگی رویشتن.

له ریگادا زۆر جار تووشی ده وریکانی خو یان ده بوون، ده وریکانی وه کو جاران بی شه رمانه درو یان ده کردو باکلانوف ته نیا سه ری ده له قاند، باکلانوف و متچیک له مه زرایه کدا دابه زین که سی فه رسه خان له گوندی سولومبانا دوور بوو، ئه سپه کانیان له وی جی هیشت و خو یان به پییان به ره و گونده که چوون، هه تاو به ره و که لی ئاوا بوون دا ده کشا.

ره فته ی ره نگاو رهنگی سه ری ژنانی دیهاتی گیانی ده خسته بهر کیلگه و مه زرا که په کان. سیبه ری کال و خه سستی گیشه زله کان به جوړیکی ته سه لا به خش به هه موو لایه کا په رت بوو بوو، له ریگادا تووشی گالیسه که یه ک بوون، باکلانوف لیی پرسین که ئاخو ژاپو نییه کان له سولوفایا جیگیر بوون.

- ئېژن ئەم بەيانىيە (5) دەورىيەى ئەوانيان لەم نزيكانە ديتووه، بەلام ئيمە بە دريژايى رۆژەكە چ ئاسەوارىكى ئەوانمان نە ديتووه نە حەلتیانە... برىا وازيان دەهینا تابه‌لای کەمەوه حاسلاتە کەمان خەر دەکردهوه!

دلى متچیک کەوتە لیدان، بەلام نە ترسا، باکلانوف گوتى: ئەم قسەىە وا دەگەیه‌نى کە بەپراستی لە موناکینو دان و ئەوه (5) کەسەش دەوریکانیان بوون. ئیستا دەتوانین بچینه ناو گوندی. کە گەیشتنە ناو گوند، سەگەل بە حەپە حەپ لیبیان خربوونەوه. گالیسکەك لە پەناى میوانخانەىەك دا ویستا بوو، ئەمان بە تەکیا رەت بوون، چەپکێک گیای وشک بە دەستەکیکی سەر دەرگای میوانخانەکەوه بوو. میوانخانەکە هەر بەو نیشانەىەش دەناسرایەوه. بە دوو قۆلى هەندى نانیان گوشییە نیو شیرەوهو خواردیان. پاشان وەختى متچیک رووداوه ترس وروژینه‌کانى ئەو رۆژەى وەبەر خۆى دەهینایەوه، سیمای باکلانوفى لەبەر چاوا بەرجەستە دەبوو کە چۆن بە رووخۆشى و گەشییەوه لە کاتیكا چۆراوگەى شیر بەسەر لیوہییەوه سپى دەچۆوه، لە میوانخانەکە دەرچوون. هیشتا چەند هەنگاوى دور نەکەوتبوونەوه، تووشى ژنیکی قەلەو بوون کە داوینى کراسەکەى گرتبووه دەستییەوهو بەغار لە کۆلانیکەوه دەهاتە دەرى. کوت وپر لەبەر دەمیاندا ویستا و بەرد ئاسا لە جیى خۆى چەقى. چاوه‌کانى دەتگوت لە ترسا دەریۆقیون. وەکو ماسیەك لە ئاو دەرھینرابى دەمى کردەوهو هەندى هەواى هەلمزى، دەست بە جى بە دەنگیکى تیز ھاوارى کرد: ئەهاى کورەکانم بۆ کوى دەرۆن؟ یەك دنیا ژاپونیان رژاونەتە دوروبەرى قوتابخانەکە! خەریکە بۆ ئیڕە دین! خیرا غاردەن، خەریکە دین. بەر لەوهى متچیک لە قسەى ژنەکە حالى بى، چوار سەربازى ژاپونى لەهەمان کۆلانەوه تەفەنگ بەشان، بە هەنگاوى سوپاییانەوه هاتنە دەرى. باکلانوف ھاوارى کرد. دەمانچەکەى دەرھینا. تەقەى لە دوانیان کرد. متچیک بە چاوى خۆى بینى پارچەى جلە خویناویيەکانیان لە پشتەوه کەوتە سەر زەوى. باکلانوف گوللەى سییەمى تەقاندو دەمانچەکەى لە کارکەوت. یەکیک لە دوو سەربازە ژاپونییەکە هەلات و ئەوى تریان تەفەنگەکەى لە شانى هیناىە خوارەوه. لەم ساتەدا متچیک بە هیژیکەوه کە لە ترسا پەیدای کردبوو. چەند تەقەى لەسەر یەك کرد، دوا گوللەى بەر سەربازە ژاپونییەکە کەوت و بە دەم ئیش و ئازارو سوپۆه کەوتە سەر عارده‌کەو بە تلدان رۆیى. باکلانوف ھاوارى کرد: راکە! بەرەو گالیسکەکە!

لە چاوا تروکانیکا ئەسپیکیان کردەوه کە خەریکی جووتە وەشان بوو، بەسەر جاده‌کەو بە نیو تەپ و توژدا تییان تەقاند. باکلانوف لەسەر گالیسکەکە ویستابوو. پەیتا پەیتا بە کوتایى هەوسارەکەو بە هەموو توانایەوه لە ئەسپەکەى دەدا، بەردەوام ئاوپرى دەدایەوه تا بزانی کەس دوايان دەکەوى یان نا. لە نیو گوندەکەوه پینج شەپیورچى کەوتنە لیدانى شەپیوورى خەتەر. باکلانوف بەر قەوه ھاوارى کرد: لیڕەن، هەموویان لیڕەن! هەر هەموویان، زۆربەى هیژەکیان... دەنگى شەپیورچییه‌کان دەرئەوى؟.

متچیک چ شتیکی نەدەبیست. لە حالیکا لەنیو گالیسکەکە راکشا بوو، هەستى بە گورج و گۆلییه‌کى لە رادەبەدەر دەکرد. بەخۆى ساغ بوو، سەربازیکى ژاپونیشى کوشت بوو، متچیک

متچيك زۆر شهكەت بوو، بەلام نەيدەهويست بخەوێ. بايەكى ساردو شيّدار لە چۆمەكهوه دههات. پيكا به دەم خەوهوه دەيناڵاندو گينگلی دەدا. پوش و گياكان به جورێكى نا مهفهوم لە ژيړ پيی نۆبه چييهكاندا خشه خشيان دەکرد. متچيك لەسەر يشت راكشا بوو و چاوی بری بووه

ئەستىرەكان. ھەستارەكان لەبىن مېچى ئاسمانى بى بن و تاريكا، لە پشت پەردەيەكى ئەستوورى تەمەو ھەلواسرايون، بە ھال دەبينران.

متچىك ھەستى دەکرد ھەمان بۆشايى باوھشى بە ئاسمانى دلپا کردوو، چونكە چ ھەسارەيەكى تىدا نەبوو، بەلكو تاريكترو خالى تريس دەينواند. بە مەيا ئەو بىرەى لە مېشكا زىندوو بوو ھەو ھەبى فرولوف ھەميشە ھەست بەم چەشنە بۆشايى بەكات. كوت و پەر وای بە خەيال ھات كە رەنگە چارەنووسى خويشى وابى. ھەولى دەدا ئەم بىرە سامناكانە لەميشكى خوى بتاريىنى، بەلام تارمايى فرولوف بەرچاوى بەر نەدەدا، زۆر چاك دەيبىنى لەسەر تەختىك خەوتوو دەستە سستەكانى بەمالو بەولایدا شوپ بوونەتەو، سىماى وشك و ژاكاو بوو، درەختى ئەفرا بەسەر سەريىو ھىدى ھىدى خشەخش دەكات. متچىك بە ترسەو بىرى كەردەو كە مردوو، بەلام فرولوف قامكەكانى بزواندو بەلای متچىكدا وەرچەرخواو بە پىكەننىكى وشكەو گوتى:

– ھەزەى ھاوپىكانمان زۆر خراپە. ئەو جا كوتوپر موچوركەيەك لەترى پىدا. پەتۆ شەرەكەى سەرى لاچوو. متچىك سەيرى كرد چ فرولوف لە نارادا نەبوو ھەو ئەو سەربازىكى ژاپونىيە. بەخوى گوت: زۆر سامناكە!

ئازاى گيانى نىشتە لەرز، بەلام قارىا بەسەريا دانەويىو ھەو بە ئەسپايى گوتى: نەترسە! بەدەنى سادو فىنك بوو. متچىك كە ھىور بوو، بە ئەسپايى گوتى: بىم بوورە لەو ھى كە باش خوا حافىزىم لەگەل نەكردىت، من تۆم خوش دەوى. ئەو جا باوھشى پىدا كردو بە خووى گوشى. كوت و پەر ھەموو شتىك سەراپەو ھەو لە خالىكدا ون بوو. دواى تۆزىك ھەستاو لە سەرزەوى دانىشت. بەدەم چاوكلۆفتن و تروكانەو بە لەپە كوتى بەدووى تەنگەكەيا گەرا، دنيا تەواو روناك بوو بوو. پياوانىكى زۆر بە دەم پالتۆ لە خوپیچانەو ھەرا ھەرايان بوو. كوبراك تا نيو قەدى چوو بوو نيو دەوھەكانەو، بە دووربىنەكەى دەپروانىيە دەروپىشتى. ئەوانەى كە لىلى خەربوونەو دەیان پرسى: لەكوین؟ لەكوین؟

متچىك، ئەنجام تەنگەكەى دۆزىو ھەو بەرەو لای بارستە خۆلەكە خزا. لەویدا بوى دەرکەوت كە پرسىيارەكان دەربارەى دژمنە، بەلام چ ئاسەوارىكى دژمنى بەدى نەدەكرد. بۆيە ئەویش پرسى: لەكوین؟

سەر دەستەكە بە دەنگىكى نىر گوتى: بۆ ھەمووتان لىرە خەربوونەتەو. ئامادەبن! زەلامىكى دەلەك دايە دواو.

وختى ھەموويان لە پشتى ديوارەكەو خويان بە عاردى داداو سەنگەريان گرت، متچىك ھەر سەرەتاتكىى بوو تا دژمن ببىنى.

چەندىن جار لە زەلامەكەى تەنىشت خوى پرسى: لەكوین؟ بەلام زەلامەكە كە لەسەر سكا راکشا بوو، و لىوى شوپ بوو بوو ھەو، گووى بە قسەكانى متچىك نەداو لەبەر ھۆيەكى ناديار قامكەكانى ناخىنى بوو گوچكەيەو. لە پەر لە متچىك گەراپەو شىت ئاسا كەتە جنىو

پیدانی، متچیک فریا نه کهوت وه لامي جنیوه کانی بداته وه، چونکه لهو ساته دا دهنگی فرمان بهرن بووه: ئا-ما-ده!

گهرچی متچیک هیشتا دژمنی نه ده بیینی و زۆر به داخه وه بوو که وهکو ئهوانی دی توانای دیتنی دژمنی نییه، لولهی تفهنگه کهی له سهه بارسته خۆله که گیرکردو له گهله فرمانی تهقه دا له خۆراو بی نامانج کهوته تهقه کردن، نهیده زانی که نیوهی پارتیزانه کان به هیچ جوړی دژمنیان نه دیتوو وه ته نیا وایان ده نوان که دژمنیان بی نیوه. ئه مهش خوی له خۆیدا بو خۆپاراستن بوو له گالته پیکردنی پاش تهواو بوونی شه.

کوبراک هه مدیس فرمانی دا: تهقه! متچیک به هه مان شیوه کهوته وه تهقه کردن. دهسته یه که هاواریان کرد: ئه ها، چاکیان خوارد! ئه وه دهسته یه به غهلبه غهلب و به جوړیکی ناریک و پیک مژولی گفتوگو بوون. سیمایان شاد و به ده ماغ بوو. سهه دهسته که به دهنگی بهرن فرمانی تهقه راگرتنی دا: به سه، به سه! ئه وه کییه تهقان دهکات! فییشه که خه سار مه که!

متچیک بو دی ده کهوت دیده وانیکی ((رصد)) ژاپونی هه ولی دابوو له ویوه بچیه پیشی. به لام ئیستا ژماره یه کی زۆر له وانه ی که وهکو ئه و چ ئاسه واریکی دژمنیان نه بیینی بوو. گالته یان به وه ده کرد، زۆر به یان لافیان لی ده دا که ژاپونییه کانیاں پیکاه وه له سهه زینه کانه وه خستوو یان نه ته خواری. له له حزه یه دا هارژی توپیکی مهیدانی له ئاسمانا دهنگی دایه وه وه دهنگه که ی سهه رانسه ری دۆله که ی گرت وه، ژماره یه که له پارتیزانه کان له ترساندا کهوتن و متچیکش وهکو یه کی گولله ی بهر کهوتی خوی گرمۆله کرد، متچیک یه که مجاری بوو که له هه موو ژیا نیا دهنگی توپی ده ژنه وت. گولله توپه که له پشتی کونده که وه ته قییه وه. هارژی ده سترژی ره شاش شیتانه وه بهر ده وام ده گه ییه گو ی دهنگی ده یان فییشه کی تفهنگ قوناغ به قوناغ ده گه ییه گو ی. پارتیزانه کان وه لامي ئه مه تهقانه یان نه ده دایه وه.

متچیک پاش سانییه که له وه دوا یا سه عاتی که له وه دوا - هه سترکردن به وهخت و شوین له بهین چوو بوو - ههستی کرد ژماره ی پارتیزانه کان، زیادی کرد وه، باکلانوف متیلستای بیینی که به بن دیواره که دا دیته پی شه وه.

باکلانوف دوو بیینیکی به دهسته وه بوو. ده م و چاوی متیلستا گرژ بوو بوو، په ره ی که پوی تهواو کرابوو.

باکلانوف به ده م چاره گرژ کردنه وه گوتی: ئه ها، ئه مه تو لی ره خه وتوو ی باشه وه زع و حال چۆنه؟

متچیک به ده م خۆ گورج کردنه وه به زه رده خه یه کی تاله وه پرس ی: ئه سپه کانمان له کوین: باکلانوف گوتی: له دارستانه که دان هه نوو که به خۆیشمان ده چین بو ئه وی، مه جبور بووین که میک پیشیان بگرین، غه درمان کرد لی ره نه رویشتین. دیار بوو ده یویست زاتی بخاته بهر: دهسته که ی دو بوف له و خواره وهن، له دۆله که دان، ئه ها... نه حله تی!

له ئه نجامی ته قینه وهیه کی نزیکا ئه و جنیوهیدا. هیژه که ی لفسون-یش ههر له وین له کاتی کدا دوورینه که ی به دهسته وه بوو، به پال پارتیزانه کانا که وته ری.

وه ختی متچیک دهیویست بۆ جاری دووهم ته قه بکات، ئیدی سه ربازه ژاپونییه کانی ده بیینی: وه کو شه پۆل ده هاتنه پیشی له ده وه نیکه وه بۆ ده وه نیکی دی ده کشان. ئه وه نده نزیك بوون که ئه گهر هه لاتنیش پیویست بوایه، ئیدی ده رفه ت نه مابوو. متچیک ههستی به شتی ده کرد که پتر چاوه پوانیه کی پر ئازار بوو وه که له وهی ترس بی: ئاخو ئه م کاره ساتانه کو تاییه کیان هه یه؟ له پر کو برک ده رکه وت و هاواری کرد، ته قه له چ دۆزه خیک ده که ی؟ متچیک ئاوری دایه وه ده رکه وت که فه رمانده له گه ل ئه وی نه بوو، به لکو له گه ل پیکای بوو، که هیشتا له دنیای خویدا ده ژیا، پیکا له دوای دوای هیژه که وه وه له پاش هه موویانه وه له سه ر زه وی راکشا بوو، ده موچاوی له خۆله که چه قاند بوو و، تفه نگه که ی به سه ر سه رییه وه گرته بوو. پیکا له خۆرا دهستی به په له پتکه ی تفه نگه که یا ده ناو ته قه ی ده کرده نیو گه لاو پۆی دره ختیکی به رانه رییه وه. ئیستاش پاش هاواری که ی کو برک-یش دهستی له په له پتکه ی تفه نگه که ی هه لنه گرت. ئیدی مه خزنی تفه نگه که ی خالی بوو، ته نیا دهنگی ناسازی چرکه چرکی په له پتکه ی تفه نگه که ی ده هات، فه رمانده چه ند له قه یه کی پیدایه مالی، پیکا هیشتاش هه ر سه ری له سه ری عارده که هه لنه بری.

دوای چاوتروکانیک هه ر هه موویان هه لاتن، ئه مه یه که م شکست و پاشه کشه ی ناریک و پیکیان بوو، به لام پاشان ریزیان به ست و مه سافه یان وه رگرت. متچیکیش بی ئه وه ی بزانی چ قه و ماوه له گه ل ئه واندا غاریدا. به لام له دژوارترین ساتدا ههستی به وه کرد که خه لکانی هه ن کاردانه ویان به رانه بر به رووداوه کان جیاوازه له کاردانه وه ی ئه م و ریبه ری کاره کانی ئه م و ئه وانی دی ده که ن، متچیک ئه و خه لکانه ی نه ده بیینی به لام له مه به ستیان بی ئاگا نه بوو.

کاتی گه یشتنه گونه ده که چاوی ژیر کرده وه. هه موو هزر ویری کو کرده وه ئیستا هه موویان به دریزایی ریزیکی دریزرییان ده کرد-بی ئیختیار چاوی بۆ ئه و که سانه ده گپرا که رینوین و ریبه ری چاره نووسیان بوون. لفسون له پیش هه ر هه موویانه وه ده پۆی، هه یکه لی بچکۆله ی ئه وه نده که م جوړم بوو، و ده مانچه گه وره که ی به جوړیکی ئه وه نده سه یر ده جولا که به زه حمه ت باوه ر ده کرا ئه وه سه ر فه رمانده ی هه مووان بی. وه ختی متچیک خه ریکی تاوتووی کردنی ئه م بابه ته بوو. دووباره گولله بارانیکی خه ست و خۆل کران. ههستی ده کرد گولله کان جاری سه ری قژی ده گرت و جاریک وه کو بروسکه به بناگووی دا گیزه ی ده کردو ره ت ده بوو. له شکره که بۆ پیشه وه هیرشه ی برد، چه ند که سییک له پارتیزانه کان که وتن و له سه ر زه وی تلیاندا. متچیک له به ر خویه وه بریاریدا که ئه گهر ئه مجاره مه جبور به ته قه کردن بینه وه، وه کو پیکا بکات.

بیره وه ری تالی تری ئه و رۆژه، سیمای ماروسکا بوو به سه ر ئه سپه که یه وه. ئه سپه که ی ده می داچه قاند بوو، ددانه کانی به ده ره وه بوون. یاله ئاگرینه که ی به ده م بایه که وه شه پۆلی ده دا. ئه وه نده به خیرایی تیپه ری، ده ست نیشان کردنی سواره که و ئه سپه که مه حال بوو، پاشان

متچيك بۆي دەرکەوت كە ماركوسكا يەككە لەو كەسانەى پيوەندى نيوان دەستە
جەنگاوەرەكان دابين دەكات.

متچيك لە نيو دارستانەكەدا لەسەر جادە كوستانىيەكەدا كە لە ژيەر سمى ئەسپدا ساف بوو
بوو، بە تەواوى ھاتەوہ سەرخۆ، ئيرە سيبەر بوو. ھەموو شتتيك ھيىدى و ئارام دەھاتە بەرچاو
درەختانى سەرووى ئازادى دارستانەكە، لە ژيەرلق و پوپە چپو شوکە گرتوو. و ئارام
بەخشەكانى خويىدا پەناى دەدان.

کاری سه ختی روژانه

هیزهکه پاش شهړیک. له دۆلێکی سهوزو خوښدا جیگیر بوو، و له چاو ون بوو، وهختی لښسون به سهر ئه سپه کانا دهگهرا چاوی به زیوچيخا کهوت.

- ئه مه چيیه؟

متچیک به دهم منگه منگه وه گوتی: چی، چيیه؟

- زینه که ی لی وه که با پشتی ببینم.

متچیک به دهستی له رزۆکه وه تهنگ و پالۆکه ی کرده وه.

لښسون به دهنگیک که وای دهگه یاند جگه له مه چاوه پئی چ شتیکی دی نه بووه، گوتی: ئه ها، راسته پشتی برینداره، دیاره پیت وایه ده بی تو سوار ی بیت و یه کیکی دی بیت خزمه تی بکات؟

لښسون هه ولی دها دهنگی هیمن بی. به لام نیگه ران بوو، به قینه وه به قامکان بهر بووه ئه شوله ی که له دره ختیکی کرد بووه ورد وردی کرد.

- فه رمانده ی دهسته وهره ئیره! ئه مه چيیه. بۆ ناگات لی نه بووه؟

فه رمانده ی دهسته به ئه بله قی ته ماشای زینه که ی دهست متچیک ی کردو به دهنگیک له رزۆک گوتی: چه ندین جار ئه م شتانه م به م گه وچه گوتوه!

لښسون به دهم توپدانی شوله وردکراوه که وه هه مدیس گوتی: ده زانم! به سیمای وشک و سارد وه روانییه متچیک و گوتی: بچو کن مه سئولی ته داروکات و بارگیریک لی وهر بگره تا کو برینه کانی ئه مه مالیجه ده که ی.

متچیک له پهستی و شه رمه زاری و داماویدا ده له رزی. له بهر ئه وه پهست و شه رمه زار نه بوو که که مته رخمی ده رهق به ئه سپه که کرد بوو، به لکو له بهر ئه وه پهست بوو که به و وه زعو حاله وه زینه که ی به دهسته وه گرتبوو، و تا رادایه که گه وچ ده هاته بهر چاو، بۆیه له ژیره لیوه وه به پچر پچری گوتی: هاوپی لښسون گوی بگره، من که مته رخم نیم، تو بزانه، سه برکه..... باوه رم پی بکه زۆر به چاکي خزمه تی ده که م. به لام لښسون بی ئه وه ی ئاو پ بداته وه چوو به لای ئه سپیکي دیکه وه.

که م بوونی پیداو یستییه کانی ژیان هه ر زوو به زوو هیزه که ی به ره و دۆلێکی ته نیشت بکیش کرد. هیزه که پاش چه ندین پیکادان له گه ل دژمناو دوا ی برینی ریگایه کی زۆر، شه کهت و ماندوو بوو بوو، بۆیه به په له له پیچ و په ناکانی ده ور به ری یولا خه بلاو بووه، ژماره ی ئه و گوندانه ی که هیشتا دژمن داگیری نه کرد بوون، زۆر به خیرایي که م ده بووه. مه گه ر به شه رش له تی نان یان مشتی جو دهست بکه و تايه، زۆر جار برینی ئه و بریندارانه ی که تازه چاک بوو بوونه وه، ده کولایه وه. پارتیزانه کان مۆن و که م دوو و بی و ره و بی حه وسه له بوو بوون.

لښسونه د هیزانی که هاندهری زهلامهکانی ته نیا عیزه تی نه فس نییه، به لکو گه لی هوی بالو به هیژ - گهرچی به روا له ت زوړ به یان په نامه گی و شار اوه بوون - هانی ددان خو له بهر سه ختی و دژواری و ته نانه ت مهرگیش رابگرن، هانی ددان به خو یان داوا بکن تیکرا له پیانوای نامانجی هاو به شیاندا له دارستانه که دا له نیو بچن، هه روه ها د هیزانی هم غه یزه زاتییه ی زهلامهکانی له سایه ی حه زو ئاره زووی بووندا شار دراوه ته وه. چونکه هه موو ئینسانیک د هبی بخوات و بخواهی، چونکه به د هنی بنیاد هم لاوازو بی توانایه، هم پیاوانه له ژیر باری قورسی نیگه رانی داو له کاتیکا بی توانایی خو یان د هناسی ئه رکه قورسه که یان به وانه سپارد بوو که له خو یان به هیژ تر بوون = به وانه ی له باب ه تی لښسونن، باکلانوف و دوبوف بوون، که له ئاستی هم مه سئولیه ته دا پتر به ته نگي زهلامهکانه وه ده هاتن تا به ته نگي پیداویستییهکانی خه وو خوراکی خو یانه وه بیښ.

لښسون ئیستاکی به رده وام له نیو زهلامهکانیا بوو، به خو ی له شه رهکاندا ریبه ری و ریښوینی ده کړدن، له یه که قاپدا نانی له گهل ده خواردن. شه وان خه وه نه ده چووه چاوانی. سه ری له ده وری و حه ره سه کان د هدا: هه میشه دم به پیکه نین بوو، ته نانه ت که ده رباره ی بچو کترین و که م بایه خترین شت له گه لیاندا ده دوا، له هه وشه یه که وه که له زاری ده هاته ده ری. مرو ق وای هه ست ده کړد، ده یه وی بلی: بزانه چو ن هاو به شی خه م و ناخو شییه کانتانم! رهنکه سبه یینی له په ناییکدا له برسا بمرم، رهنکه بگریم و له سیداره بدریم، به لام هه رگیز نا ئومید نابم، بوچی؟ چونکه له م چه شنه مردنه باکم نییه...

ویړای هم هه موو هه ولانه شن ئه و داوه نا دیارانه ی لښسونیان به دلی هیژ ده که وه گری د هدا، روژ به روژ و یه که له دوا ی یه که ده چچران. که داوه کان خاوتر ده بوونه وه، ده سه لاتی لښسون به سه ر پارتیزانهکاندا که متر ده بووه و ئیدی وه کو هیژیکي غه رب به سه ر له شکره که وه ده یواند.

پارتیزانهکان بو دابین کړدن خواردنی خو ده چوونه قهراخ چومه که و دینامیتیان تییدا ده ته قانده وه و راوه ماسییان ده کړد، ئاوی چومه که سارد بوو، که س نه بوو به حه زی خو ی بچیته نیو ئاوه که وه و ماسیییهکان بگریته وه. ئیدی به تو بزی زهلامیکي که م جورمیان ده گرت و ده یانخسته ئاوه که وه. هه ندی جار قورعه یان ده کړد، زوړ به ی کات قورعه که بهر لافروشکا ناویک ده که وت، لافروشکا پیاویکی لاله په ته ی شه رمنوک بوو، جارن شوانه به راز بوو. که س نیوی شوړه تی نه ده زانی. لافروشکا زوړ له ئاو ده ترسا، وه ختی له که ناره که وه به ره و نیو چومه که ده خزی، خو ی خر ده کړده وه و ده لرزی، وه ختی متچیک پشته لاوازو به زه یی وروژینه که ی ده بیینی، زوړی دل پی ده سووتا.

روژیک لښسون به مه ی زانی، هاواری له لافروشکا کړد: سه برکه! نه و جا له کابرایه کی ریوه له ی پرسی که ده تگوت له شی له نیو ده رگایه کدا گیر بووه و به شاپ لافروشکای ده خسته ئاوه که وه: بو خوت نا چیت؟

کابرا برژانگه سپیییه کانی له سهر چاوه قین گرتوو هکانی هه لپری و به لاسارییه وه وه لامي دایه وه، ئەدی بۆ تۆ ناچی؟ لڤنسۆن به هیمنی گوتی: ئەمە کاری من نییه. من به ئەندازە ی کافی کارم ههس به لام تۆ دهبی ئەم کارانه بکهی.

خیرا پانتۆله کهت داکه نه دهی! نابینی ئاوه که خه ریکه ماسیییه کان ده بات؟

– با بیبات، من کۆیله ی کهس نیم! پشتی کرده لڤنسۆن و له که نارکه دوور که و ته وه، چه ندین چاو به نیگای تایید کردنه وه شوینی که وتن، پاشان به بزهی ته وس ئامیزو گالته پیکردنه وه به ره و لای لڤنسۆن و هر چه رخان. گونجارنکو به ده م کردنه وه ی دوگمه کانی کراسه که یه وه گوتی:

– که خه لکانیکی بی که لکن!

لڤنسۆن به توندی ده ستووریدا..... بگه ریوه!

گونجارنکو دهستی له کردنه وه ی قۆچه کانی کراسه که ی هه لکرت و ره ق راوه ستا.

توانایه کی چاوه ران نه کراو له دهنگی لڤنسۆندا هه ست پیده کرا. پیاوه که هه لوه سته یه کی کرد، ژیوان بوو له و سهریه شه یه ی که به خۆی دروستی کردبوو، به لام به هیچ کلۆجی حه زی نه ده کرد له بهر چاوی هاوړیکانیا سهر کۆنه بکری. بۆیه سهر له نوێ دوو پاتی کرده وه: یه کجار پیم گوتیت من ناچم.

لڤنسۆن به هیووری به ره و لای کابرا چوو، دهستی خسته سهر ده مانچه که ی، نیگای چاوه تیژو توپه کانی ناخی کابرای هه ژاند، کابرا به دوو دلێ ویستا، دهستی به داکه ندنی پانتۆله که ی کرد.

لڤنسۆن به هه ره شه وه فرمانیدا: زووتر!

کابرا دزه نیگایه کی کرد، کوت و پر ترسی لی نیشته، له په له په لدا لاقیکی له پانتۆله که ی گیر بوو، ده ترسا لڤنسۆن، ئەم کاره ی به ریکه وت نه زانی و په نجه به په له پیتکه ی ده مانچه که یه وه بنی. بۆیه به دهنگیکی تاییه تی دهستی به قسان کرد: به لی، به لی. پیم لیی گیراوه خوا بی بری! هه ر ئیستا، ته نیا یه که ده ققه!

وه ختی لڤنسۆن روانیییه سیمای زه لامه کانی ده ور به ری، سهیری کرد هه ر هه موویان به نیگای ترس ئامیزو حورمه ت گرتنه وه لیی ورد ببوونه وه. ئەوه ی له چاویانا ده خویند رایه وه بریتی بوو له مه – چ جۆره هه سته یی هاو خه می یا پیوه ندیییه کیان تیدا به دی نه ده کرا. لڤنسۆن ده مو ده ست هه سته ی کرد خه نیمی له شکره که یه نه که فرمانده ی.... به لام بۆ ئەوه ش ئاماده بوو، باوه ری ته وای به وه هه بوو که سهر چاوه ی هیژو توانای خۆی، توانایه کی عادیلانه یه.

له و رۆژه به دواوه هه ر کاتی مه سه له ی خواردن و ئیسراحه ت ها تبا گۆری، لڤنسۆن کۆی له هیچ کاریک نه ده کرد وه، بی سی و دوو دهستی به سهر رانه مه ردا ده گرت، مه زراو باخی دیهاتیانی تالان ده کرد. ته نانه ت ماروسکاش هه سته ی ده کرد ئەم کارانه ی لڤنسۆن گه له که جیاواز ترن له کاله که دزینه که ی ئەو.

پاش ئهوهی هیژه که چهن دین قوناغ ریئی به سهر قوتهی کیوی یود جدا بری و جگه له تری و هندی کارگ نه بی که له سهر ناگر دهیان برژاند، چ شتیکی دییان نه بوو بۆ خواردن. خویان کرد به دۆلی براداو چوونه نیو تاقه مه زرای کوریا ییه کانه وه، مه زراکه بیست قوناغه رییه که له خوار ئیرو خدزاهه بوو. له وی تووشی کابرایه کی که تهی تووکن بوون، تووکن وه کو پیلاوه جهنگه لییه کانی خوی. پشتینیکی ژهنگاوی تایبه تی له پشت بوو. لئفسون ناسییه وه، ستیرکشانی قاچا خچی مه شروب و خه لکی ناوچهی داو بیخه بوو.

ستیرکشا به چاوانی له موا ون بوو، سهیری لئفسونی ده کرد. به هه مان ته لخی ناسایی و به دهنگیک که له نهجامی سه رمادا گیرا بوو، نه حوال پرسى له گه ل کرد: نه های لئفسون، مه رحه با! نه وه هیشتا ماوی؟ زۆر خوشحالم خو به دووتا ده گه پین.

– کی به دووما ده گه ری؟

– کی؟ ژاپونییه کان. کلچا که کان... ده ته وی کیی دی به دووتا بگه ری؟

– ده زانم ناتوانن ده ستگیرم بکه ن، نه ری خوراکى، شیتی له م ناوه ده ست ناکه وی.

ستیرکشا به شیوهیه کی پرمانا وه گوتی: رهنگیشه ده ستگیرت بکه ن، گه وچ نین، خه لاتیان بۆ سهرت دانا وه. له متینگیکا له نیو گوند حوکمیکیان خوینده وه که هه ره که سی که به مردووی یان به زیندووییه تی ده ستگیرت بکات، خه لاتی ده دهنی.

– خه لاته که زۆره؟

– 500 رۆبلی سبیری.

لئفسون به پیکه نینه وه گوتی: چ هه رزانه! باشه خوراکى، شتی که ده ست ده که وی؟

– لییه دا چ شتی که پهیدا نابى، کوریا ییه کان به خویشیان چامیزای روت ده خون، به رازیکی ده پا وه ندییان ههیه بۆ تهنگانه یان هه لگرتو وه – نه وه به رازه گوشتی سه رانسهری زستانه که یانه.

لئفسون چوو به سۆراخی جووتیاره که وه جووتیاره. کوریا ییه که سهر کلاویکی ته لی له سهر بوو. کوت و پر به ردینی بۆزو به له شی له رزۆکه وه که وته پارانه وه که ده ست له به رازه که ی نه دهن.

لئفسون دهیزانی له لایه که وه سه دو په نجا که سی برسی له گه لدا یه، له لایه کی تره وه ته واو دلی به جووتیاره که ده سووتا، ده یویست به جووتیاره که ی سه لمینی که ناچاره به رازه که بکوژی و جگه له مه چ چاره یه کی تری نییه. جووتیاره که بی نه وهی که م و زۆر له قسه که ی لئفسون حالى ببی، هه مدیس که وته وه پارانه وه. به پیزه وه ده ستی به سینگییه وه گرتبوو، و گوتی: نا، نا خواردن، خواردنی نه وه.... نا....

لئفسون فه رمانیدا وپرای هه موو نه مانه... به گولله بیکوژن! لئفسون به جوړی سیمای گوړا، وه کو نه وهی فرهانی کوشتنی خوی دابی نه که به رازی جووتیاره که.

سیمای پیره میرده که گوړا، به کول که وته گریان، له پر خویدا به سهر پیی لئفسوندا، ردینی ده کرد به نیو پۆش و گیاکاندا و پیی لئفسونی ماچ ده کرد، لئفسون چ کاریکی نه کرد که

نیشانه‌ی هه‌ستاندنه‌وه‌ی جووتیاره‌که‌ی پیوه‌بی: ده‌ترسا نه‌بادا کوټترۆلی خو‌ی له‌ ده‌ست بدات و له‌ فرمانه‌که‌ی ژێوان بیته‌وه.

متچیک به‌م دیمه‌نه‌ دلی گوشر، غاری دایه‌ پشت زنجه‌که‌وه، ده‌مو چاوی له‌ نیو کایه‌کاندا نو‌قم کرد به‌لام به‌م حاله‌شه‌وه سیمای به‌ فرمی‌سکی پیره‌می‌رده‌که‌ی ده‌بینی که‌ به‌ ره‌نگی په‌ریوه‌وه له‌ پیی لقنسونی هه‌لده‌سو. متچیک به‌سه‌رسامی و هه‌لچوونه‌وه له‌ خو‌ی ده‌پرسی:

باشه نه‌ده‌کرا ئەم کاره نه‌کری؟ ریزیکی درێژ له‌ دیهاتیانی مه‌زلووم و بی‌ په‌نا، که‌ دوا مایه‌ی خو‌راکی خو‌یان له‌ ده‌ست ده‌دا، به‌ به‌ر چاویا ره‌ت ده‌بوو، چه‌ند جاریک ئەم بیره‌ی به‌ می‌شکا تیپه‌ری که‌: نا، نا، ئەمه کاریکی زالمانه‌یه. و پتر ده‌مو چاوی له‌ کایه‌که‌دا نو‌قم کرد.

متچیک ده‌یزانی که‌ هه‌رگیز نه‌یده‌توانی ئەم ره‌فتاره له‌ گه‌ل جووتیاره‌ کوریاییه‌کان دا بکات، که‌ چی ئەویش له‌ گه‌ل ئەوانه‌ی دی دا به‌شداری گوشت خو‌اردنه‌که‌ی کرد، چونکه‌ ئەویش برسی‌تی کی‌شابوو.

له‌گه‌ل گه‌ردی به‌یاندا، دژمن له‌ کی‌وه‌کانه‌وه ریگای لقنسون ی بری. پاش شه‌پریکی دوو سه‌عاتی، که‌ له‌و شه‌ره‌دا لقنسون نزیکه‌ سی (30) کوژراوی دا، ریی خو‌ی به‌ره‌و دو‌لی ئیروخ‌دزا کرده‌وه، چونکه‌ سوارانی کلچاک له‌و نزیکانه‌وه له‌ پارێزدا بوون، لقنسون ناچار ئەسه‌په‌کانی به‌ بارو بنه‌وه به‌جی هیشت، وه‌ختی چوونه‌ سه‌ر ئەو جاده‌یه‌ی که‌ بو‌ خه‌سته‌خانه‌که‌ ده‌چوو، نیوه‌رۆ بوو. لقنسون له‌ پر هه‌ستی کرد که‌ زینه‌که‌ ئازاری ده‌دا، پاش ماندوو بوونیکی له‌ راده‌به‌ده‌ر، هه‌ستی ده‌کرد دلی به‌سه‌ستی و ته‌مه‌لی لی‌ده‌دا، ده‌ترسا هه‌ر ساتی له‌ لی‌دان بکه‌وی، ده‌که‌وی، هه‌ستی ده‌کرد، زۆری چه‌ز به‌خه‌وه، ملی خو‌ار بو‌وه، له‌ پر وای به‌ خه‌یال داها‌ت که‌ له‌ سه‌ر زینه‌که‌ هه‌لفریوه‌وه هه‌موو شتیکی به‌ لاوه‌ ساده‌و بی‌ بایه‌خه‌، له‌ پر وه‌کو ئەوه‌ی راچه‌نینیکی ده‌روونی وه‌ئاگای هی‌نابیته‌وه ئاو‌پریکی دایه‌وه، چ که‌سیک ئەوی به‌و وه‌زع و حاله‌وه نه‌بینی بوو، هه‌موو پارتیزانه‌کان پشتی ئاشنای فرمانده‌که‌ی خو‌یان ده‌بینی که‌ نه‌ختی به‌ پی‌شا خو‌ار بوو بوو، که‌سیان باوه‌ریان نه‌ده‌کرد، نه‌ده‌چوووه ئەق‌لیانه‌وه که‌ له‌وانه‌یه ئەویش وه‌کو خه‌لکانی دی ماندوو بوو بی‌ و چه‌ز به‌ خه‌و بکات! لقنسون له‌ خو‌ی ده‌پرسی: باشه ئەوه‌نده بی‌ ده‌سه‌لاتم که‌ نه‌توانم به‌سه‌ر ئەم لاوازییه‌دا زال ببم؟ پاشان سه‌ری له‌قاندو هه‌ستی کرد زرانیه‌یه‌کانی ده‌له‌رزن، ئەم هه‌سته یه‌جگار به‌ سو‌ی بوو.

که‌ له‌ خه‌سته‌خانه‌که‌ نزیک ده‌بوونه‌وه، دوبروف به‌ ماروسکای گوت باشه، هه‌نووکه‌ بو‌ خو‌ت ژنه‌که‌ت ده‌بینی.

ماروسکا وه‌لامی نه‌دایه‌وه. هه‌ر چه‌نده له‌م رۆژانه‌دا زۆر بیر قاریای ده‌کردو به‌ تاسه‌ی بینینییه‌وه بوو، وای بیر ده‌کرده‌وه که‌ ئیدی ده‌ورانی ژبانی خیزانداریان ته‌واو بووه‌و به‌سه‌ر چوووه، ماروسکا خو‌ی فریوده‌دا، که‌ گوايه تاسه‌ی دیداری قاریا هه‌مان که‌لکه‌له‌ی ئاسایی بینه‌ریکی بی‌گانه‌یه که‌ بیه‌وی سه‌ره‌نجامی پیوه‌ندی ئەو دوانه‌ به‌ کوی گه‌یی؟

وه‌ختی ماروسکا سه‌یری کرد —قاریاو ستاشینسکی و گونجارنکو له‌ پال زنجه‌که‌دا ویستا بوون به‌ ده‌م پی‌که‌نینه‌وه ته‌وقه‌یان له‌گه‌ل یه‌ک به‌ یه‌کی پارتیزانه‌کاندا ده‌کرد— هه‌موو شتیکی له‌

ناخيا ھەلگەپرايەو. بىچ ھەلۋەستەيەك بەرەو دار ئەفراكان رۆيى، بەدەم شل كىرەنەو ھى قايىش و قىرۋىشى زىنەكەو، ماوئەيەك خۇي لەگەل مىشكادا مژول كىرە.

قارىيا كە لە ھۆلى متچىكدا بوو، بەيىرى ئالۋزەو سالاۋى پارتىزانەكانى دەسەندەو ھى بە پەرىشانى و شەرمەزارىيەو بەزى بە پرودا دەدان، نىگاي متچىك تىكەل بە نىگاي قارىيا بوو، متچىك سەرىكى لەقاندو لە شەرماندا سەرى داخستەو: دەترسا نەبادا قارىيا راستەوخو بەرەو پىرى غار بدات و ھەموو رازو نەيىيەكانىيان ئاشكرا بى، بەلام قارىياش زىنگ بوو، ھەر چەند بە دىتنى متچىك گەلەك شاد بوو، بەلام زەقاو زەق دەرى نەبىرى.

متچىك خىرا زىوچىخاي بەستەو ھى بە پەلە چوو بۇنىو دارستانەكە، ھىشتا چەند ھەنگاۋى نەپۋىي بوو، بەسەر پىكادا دانەوييەو، پىكا لە تەنىشت ئەسپەكەيا راكشا بوو، چاۋە تەپەكانى بە قول چوو بوون.

بە دەنگىكى ماندوو بە متچىك ى گوت: دانىشە.

متچىك لە پالیا دانىشت.

– ئىستا بۇ كۆي دەپۋىن؟

متچىك بى دەنگ بوو.

پىكا بە عەزەتەو گوتى: ئەگەر ھەنوۋەكە لە خانوۋەكەي خۇمدا بوايەم.... لە پال باخى ھەنگەكانم، دەمتوانى ماسيان بگرم، ئىستا ماسىيەكان لەگەل ئاۋەپۋى چۆمەكەدا ھەرەكەت دەكەن، تەنيا بەرەستىكى چكۆلەي دەۋى، ئەو جا تۆپىكەم لەبەر دەميا دادەنا، ئىدى لىي دەگەپام و ماسىيەكان چ چارىكىيان نەدەبوو جگە لەۋەي بىن و بگەنە ناوييەو. پىكا ماۋەيك كپ بوو، پاشان بە كەسەرەو لەسەرى رۆيى، بەلام ئىستا ئىدى كوا باغ! ئەگەر ببوايەتەو زور چاك بوو، لە رەگ و رىشەو دەريان ھىناۋە، ئىستا نەك ھەر زەوييەكان مردوو بىدەنگن، بەلكو ھەنگەكانىش كپو بىدەنگن.

لە پىر بەسەر ئانىشكىيا شانى دادا، دەستىكى بە متچىكدا كىشا، بە دەنگىكى خەمناكى لەرزۋەكەو گوتى: كۆي بگەر پاقل، كۆي بگەر پاقل، كۆپە چكۆلەو عەزىزەكەم، ئاھ، تۆ بلىيى جارىكى دى جىگايەكى وھا پەيدا بىيەتەو؟ پاقلى ئازىز، كوا بەبى ئەو ھەلدەكەم، پاقل، كۆپى خۇشەويستەم؟ مەن ئىدى لەم دنيايەدا چ كەسىكەم نىيە، ھەر خۇم و خۇم.... بابايەكى پىرەمىرد.... بەم زووانەش دەمرم.... وشەكان لە دەمى دەردەپەرىن، ھەناسەي ھەلدەكىشاۋ ھەۋاي ھەلدەمژى، بە دەستە ئازادەكەي گىياۋ پوشەكانى دەپنىيەو. متچىك تەماشاي دەكرد، قسەكانى نەدەژنەوت، بەلام قسەكانى ئەو پىرەمىردە بە ھىمنى شتىكى لە ناخيا دەپوژاند. دەتگوت ئەو قامكانەي كە ئىستاكى گەلا وشەكەكانى لە لقە تەپەكان جيا دەكردەو دەپىرشتە سەر زەۋى، رۆحى پىكاي لە بەدەنى جيا دەكردەو. ئەو ۋاي بىر دەكردەو كە ھەموو شتىك پراوتەو چ شتىكىش ناگەرپتەو....، بۇ خەزانى ژيانى خۇي گەرمەشىنى دەگىپرا.

متچىك، ھەر چەند پىي ناخۇش بوو پىكا بە جى بھىلى، گوتى: مەن ماندووم، دەپۇم دەخەوم. متچىك چوۋە قوۋلايى دارستانەكەو لە نىو دەۋەنەكانا ھەلاژا. خەۋىكى ناخۇش و نارەحەت

بالی به سهردا کیشا. به لām له پر وه کو یه کیځ رایتیه کیځی له خه و راپه پری و دلی داخوړپا. کراسه که ی ئاره قی کردبو وه به به دهنیه وه چه سپی بوو. دوو کهس له پشت دوه نه کانه وه قسانیان ده کرد. دهنگی لښسون و ستاشینسکی ناسییه وه. متچیک به وردی دوه نه کانی لار کرده وه و چاوی برییه نه وان.

لښسون به خه مبارییه وه دهیگوت: به هر حال ئیمه ناتوانین ماوهیه کی زور له م ناوچهیه دا بهرگری بکهین، ته نیا یه ک ریگامان به دهسته وهیه، نه ویش ریگای باکووره — به دهستی دلی تیودو — قاکيودا. جانتا سوپاییه که ی کرده وه نه خشهیه کی دهرهینا: ئالیروه، دهبی نه م زنجیره کیوه برین و له دهوروبه ری خایونخداوه داگه ریښ. سه فهریکی دریشو سه خته، به لām چ چارهیه کی دی نییه.

ستاشینسکی هزوو بیری لای نه خشه که نه بوو، چاوی بری بووه قولایی دارستانه که، دهتگوت نه دازه ی نه و قوناغه ریپانه ی دهگرت که ده بوا به عاره قی ئینسان ته پربی، له پرس به په له چاوی تروکاندو روانییه لښسون: نه دی مه سه له که ی فرولوف؟ همدیس له بیرت کرد! لښسون به که مالی ئیسراحت له سهر گیایه که دانیششت: وایه فرولوف، لایه کی روومه تی زهره هه لگه راوی لښسون له متچیک — هوه دیار بوو.

ستاشینسکی پاش هه لوه ستهیه که به دهنگی نرم گوتی: هه لبه ته من ده توانم لیرو دا له گه لیاندا وه میښم، نه مه جگه له وه ی نه رکی سهر شانمه. لښسون سهری له قاندو گوتی: قسه ی قوړو بی مه عنا، ژاپونییه کان شوین پیمان هه لده گرن و به مسوگه ری تا سبه ی شه و ده گه نه ئیره، نه رکی سهر شانت نه مه یه که بکوژری؟

— ئاخر چ کاریکی ترمان پی ده کری؟

— من نازام.

متچیک هه رگیز لښسونی به م په شیوی و نا ئومیدییه وه نه بیینی بوو.

— وا ده زانم ته نیا یه کارمان له دهست دی، ئیستا به بیرما هات...

لښسون که می بیده نگ بوو، ددانه کانی لیکی سوو، و کړ بوو.

ستاشینسکی به دم چاوه پروانییه وه پرسى: به لی: متچیک ههستی ده کرد که پیلانیکی شووم له نه انجامداندایه، به جوړی خو ی به ده مابرد بووه پیښه وه خه ریک بوو له وانه وه دهر بکه وی.

لښسون دهیویست به تاقه وشهیه که، نه و کاره ی هیشتا نه انجام نه دراوه روون بکاته وه، به لām وا دیار بوو وشه که نه وده قورس بوو هر چه ندی ده کرد نه ده هاته سهر زاری. ستاشینسکی به چاوانی نه بله ق و ترس ئامیزه وه روانییه لښسون... له هه موو شتی حالی بوو. هه ردوویان به ترس و له رزه وه که وتنه چپه دوو، ماوهیه کی باش له سهری رویشتن، مه به سته که له لای هه ردوویان ئاشکرا بوو، به لām ئاقیبه ت که سیان نه و وشه بنج بره یان بو نه هات که له م دله راوکی و ئازاره به سوویه رزگاریان بکات.

متچيك، له ناخه وه راجله كي: ده يانه وي بيكوژن! متچيك رهنكي زهره هه لگه را، دلي كه وته په له پهل، دلي هيئده به توندي لي ددا دترسا نه وهك زه لامه كاني پشت دوه نه كان گوپيان له دهنگي دلي بي...

لغنسون چهند جاري پرسی: حالي چونه؟ خراب؟ به كورتی نه گهر له بهر خاتری ئيمه نه بوايه... نه گهر له بهر خاتری ئيمه نه بوايه ئوميدی چاك بوونه وهی ههيه؟

- نه خير، به هيچ جوړی، به لام ناخو نه مه گرنگه؟

لغنسون قه ناعه تی وابوو كه نه مه كار كه ناساتر دهكات.

لغنسون زانی دهيه وي خوی بڅه له تيئي، بويه دهست به جي له ناخی خويدا ته ريق بووه، به لام له هه مان كاتدا پي وابوو بهو ريگايه كار كه ناساتر نه نجام ددری، پاش بيده نكيه كي كه م به هيمني گوتی: هه ر نه وړوكه نه م كار نه نجام ددهين، به لام وريا به چ كه سيك نه زانی، له هه مووی گرنگر نه مهيه كه نابي به خويشي په ی پي ببات. دهتواني بهو جوړه ی كه گوت نه نجامی بدهيت؟

- په ی پي نابات.. نا ئيستا وهختی دهرمان خوار دنييه تی.

جا له بری شروبي مقهوی... ناکری تا سبه يني دواي بڅهين؟

- بو نا، چ فهرقي دهكات؟ نه مجا نه خشه كي خسته وه جانتا كه ی و له جيی خوی هه ستا:

چارمان نييه و دهبي نه م كار نه نجام بدری، چ چاريكي دی ههيه؟

لغنسون بي نه وهی له دهسه لاتی خويدا بي په نای بو پياويك دبرد كه به خوی پيويسي به يارمه تی و كومهك بوو.

ستاشينسكي له بهر خويه وه بیری كرده وه: به لي، وايه. چ وه لام يكي نه دايه وه.

لغنسون به هيمني له سهري رويی، گوی بگره، دهبي نه م كار به دروستی نه نجام بدری، دهتواني به باشی نه نجامی بدهی؟ نه گهر ناتواني قسه بكه.

ستاشينسكي دوپاتی كرده وه: ناتوانم؟ به لي من نامادهم. لغنسون قولي كراسه كي ستاشينسكي گرت و دريژهي دايی: دهی دهست پی بكه! نه وجا به جووته به ره و زجه كه گه رانه وه.

متچيك به دم چاو هه لگلو فتنه وه دمه و روو له نيو گيا كاندا كه وت، ماوهيهك، كه خويشي نهيزانی چهند بوو، بهو جوړه مايه وه. له بهر خويه وه دهيگوت: به راستی نه و كار دهكهن؟

متچيك وهكو برينداريكي بي تاقت به دم له تر دانه وهو به نيو دوه نه كاندا كه وته شويی نه وان. نه سپه روته كان فينك بوو بوونه وه، سهري ماندوويان به لای متچيكا وه رگيړا.

دهسته يهك پارتيزان له مهيدانه بهر به تاكه كي د ارستانه كه دا به دم خه وه دهيان پر خاندو تاقيكي دی خواردنيان لي دنا، متچيك به دم سهره تاكيوه چاوی بو ستاشينسكي دهگيړا، كه بوی نه دوزرايه وه، به په له بهره و زجه كه دا غاري دا.

متچيك له كات و شويی خويدا، خوی گهيانده زجه كه، ستاشينسكي پشتی له فرولوف بوو. په رداخيكي دا بووه بهر شهوقي چراكه و دهرمان يكي تی دهكرد، متچيك به چاوانی نه بله قه وه،

به‌رهو ستاشینسکی هه‌لمه‌تی بردو هاواری کرد: سه‌برکه! ئه‌وه چ ده‌که‌ی؟ سه‌برکه، گویم له هه‌موو شتیك بوو!.

ستاشینسکی راجله‌کی، به په‌له سه‌ری وه‌رچه‌رخاند. ده‌سته‌کانی به شیوه‌یه‌کی ترسناک که‌وتنه له‌رزین و له پر به‌رهو متچیک چوو پێشی، ده‌ماری نیو چه‌وانی به شیوه‌یه‌کی سامناک هه‌ستا بوو.

به ده‌نگیکی نزمی شووم و زۆر به ئه‌سپایی گوتی: گوم به لی‌ره، ده‌تکوژم!.

متچیک هاواری کردو له زنجه‌که ده‌رپه‌رییه ده‌ری، خویشی نه‌یده‌زانی چ ده‌کات. ستاشینسکی ده‌ست به جی‌هیور بووه و به‌رهو لای فرولوف چوو.

فرولوف به ترسه‌وه گۆشه‌ی چاوی برییه په‌رداخه‌که‌ی ده‌ستی ستاشینسکی و پرسى: چیه... ئه‌وه چیه؟

ستاشینسکی زۆر به‌ساردی و به ره‌قی و نه‌مرکردنه‌وه وه‌لامی دایه‌وه: بی‌گره. شروبی مقه‌وییه. هه‌ردووکیان بیران له‌یه‌ک شت ده‌کرده‌وه، چاوه مه‌نگ و وریا‌کانیان پری بووه یه‌کدی. فرولوف هه‌ستی کرد که هه‌موو شتیك له برانه‌وه دایه. نه‌ده‌ترساو نه‌خه‌فته‌ی ده‌خوارد، هی‌دی و ئارام، هه‌ستی به‌تالی و ترسی مه‌رگ نه‌ده‌کرد، هه‌موو شتیك به‌لایه‌وه ساده‌و ئاسان ده‌ینواند. هه‌نوکه به‌لایه‌وه سه‌یر بوو که ئه‌و هه‌موو ره‌نجی کیشاوه و زۆر سه‌ر سه‌ختانه به ژيانه‌وه نووساوه له مردن ترساوه. شتیکی به‌لگه نه‌ویسته که ژیان بو‌ئو جگه له مژده‌ی ده‌ردو ئازار چی دی پى نه‌بووه و ناش بی، ته‌نیا مه‌رگ ده‌توانی له هه‌موو ئه‌و ده‌ردو ئازارانه‌ی رزگار بکات، بی‌ه‌وده ده‌یروانییه ده‌روپشتی خو‌ی، ده‌تگوت چاو بو‌شتی ده‌گی‌پری، چاوی به خواردنیکی ده‌ست لی‌نه‌دراو که‌وت که له‌سه‌ر می‌زیکی ته‌نیشته ئه‌وه‌وه دانرابوو، خواردنه‌که شیر بوو، سارد بوو بووه و می‌ش به‌سه‌رییه‌وه هه‌لده‌فرین.

له سه‌ره‌تای نه‌خۆشییه‌که‌یه‌وه تا ئیستا بو‌یه‌که‌مجار خه‌می ئینسانی له چاوه‌کانیا ئاشکرا‌بوو —دلی به خو‌ی یا به ستاشینسکی ده‌سووتا، پیلوه‌کانی لی‌ک نا، وه‌ختی کردنییه‌وه هی‌وری و ته‌سلیم بوون له سیمایدا دیار بوو. زۆر به‌هی‌وری گوتی: ئه‌گه‌ر جارێ ریت که‌وته سا‌چان، پی‌یان بلی زۆر خه‌م نه‌خۆن، ئه‌مه ری‌گای هه‌مووانه... به‌لی، هه‌موویان... ئه‌م وشانه‌ی به‌ جو‌ری دووباره ده‌کرده‌وه ده‌تگوت هی‌شتا باوه‌ری به‌وه نه‌بوو که مه‌رگ بو‌ بنیاده‌م شتیکی هه‌تمییه — باوه‌ری نه‌گۆر که مه‌رگ، ئه‌و له ته‌نیایی و ترس جیا ده‌کاته‌وه و ئه‌مه‌ش چه‌مکیکی ئاسایی و گشتی به مه‌رگ ده‌به‌خشیت. پاش که‌می‌ک بی‌ده‌نگی گوتی: له‌وی کورپ‌یکم هه‌یه، له‌مه‌عه‌دن... نیوی فدیایه. که شه‌ر ته‌واو بوو. ئه‌و فه‌رامۆش مه‌که‌ن... ئه‌وه‌نده یارمه‌تی بده‌ن که ژيانی هه‌لبسو‌پری، ئه‌وجا ئه‌وه‌م به‌ده‌ری له پر ده‌نگی له‌رزى و نزم بووه و قسه‌که‌ی پری.

ستاشینسکی لی‌وی ته‌ته‌له‌ی ده‌کرد، ئازای به‌ده‌نی ده‌له‌رزى، له‌و ده‌مه‌دا چاویکی به شیوه‌یه‌کی سه‌یر که‌وته پرته‌ پرت، په‌رداخه‌که‌ی دایه ده‌ستی فرولوف. فرولوف په‌رداخه‌که‌ی به هه‌ردوو ده‌ستان گرت و یه‌ک یین هه‌لیدا.

متچیک به نالە نال و به کۆلی کەسەر و داخەو بەسەر لق و پۆپ و گەلای درەختەکاندا، کەوتە لەتردان، بەرەو ناو جەرگە ی دارستانە کە غاریدا. متچیک کلاوێ کە ی گوم کرد بوو، چە پکی قژی ناشیرینی پیکەو چە سپاو بە شیوەی داوی جالجالۆکە رژابوو سەر چاوەکانی، لا جانگەکانی پلێان دەدا، لەگەڵ هەر پلێانیکا وشەییەکی بەزەیی وروژێن و بی مەعنای بەزاردا دەهات، جگە لەو وشانە چ شتیکی دی نەدۆزییەو کە پەنای بۆ بەری، لە پرش تووشی قاریا بوو، راجلەکی. چاوانی قاریا بە شیوەییەکی ترسناک دەبریسکانەو.

قاریا بە خۆشحالیوە دەستی بە قسان کردو گوتی: من بە دووی تۆدا دەگەڕام... قاریا لە نیگا گێژەکانی متچیک ترساو قسەکە ی بپری. متچیک دەستی قاریای گرت، بە دەم غاردانەو بە دووی خۆیا رایکیشتاو گوتی: گوی بگرە، ئەوان، ئەویان ژەهر خوارد کرد... فرولوف یان... دەزانی ئەم کارەیان کرد...

قاریا دەست بەجی حالی بوو، هاواری کرد: چی؟ ژەهر خوارد؟ وس بە. ئەوجا بە توندی متچیک ی بە سینگی خۆیەو گۆشی و دەستە گەرم و ئارەق کردوێ کانی خستە سەر دەمی: وس بە! قسە مەکە! با لیڤە دوور بکەوینەو. متچیک خۆی لە دەستی قاریا راپسکاندو دەلەکی دایە لاوێ بە دەم ددان چپ کردنەو گوتی: بۆ کوی بپوین؟ وازم لی بیئە، دەمەوی بە تەنی بم! قاریا هەمدیس قۆلی کراسەکە ی گرت و بە دەم راکیشانییەو دووبارە ی کردەو: وس بە! با دوور بکەوینەو، دەمان بینن، هەموو زەلامەکانمان لەم دەوروێرەن... وەرە! با بپوین، خیراترا!

متچیک ئەو جارە بە جۆری خۆی لە دەستی قاریا راپسکاند، خەریک بوو قاریا بخات. قاریا بە دوویا رای دەکردو هاواری دەکرد: بۆ کوی دەپۆی؟ سەبرکە! لەم ساتەدا سیسکین لە نیو دەوێنەکانەو دەریپری. قاریا لە جۆگەییە پەرییەو خۆی خزانە گۆشەییەکەو لە نیو دارستانە کەدا ون بوو.

- چ بوو، نەیهیشت بە عەمەلی بیئە؟ زۆر چاکە، لیی گەپری بۆ من، مەرج دەکەم کە لە تۆ بە شانس تر بم! ئەمجا دەستیکی بە رانی خۆیا کیشتاو بە غار دووی قاریا کەوت.

کۆرهو

ماروسکا هەر له مندالیهوه به دیتنی خهڵکانی وهك متچيك راهاتبوو، ئهو خهڵكانه ی بیریان وهكو خۆیان بچووك بوو و له ژێر پهردی وشه ی قه به و قه له واده یانشارده وه به و جوړه خۆیان له خهڵکانی خۆیان ناسا، كه توانای رازاندنه وه ی بیره کانیان نه بوو، جودا ده کرده وه.

ئهگه رچی ماروسکا نهیده زانی له م بۆچوونه دا هه ق به وه و توانای نه بوو ئهو بوچوونا نه بخاته قالبی قسه وه، به لام هه میشه دیواریکی گه وره ی درۆو ریا و هه ندی کرده وه ی ده بیینی كه خوا دهیزانی له چ مه عده نیک بوو.

به م چه شنه متچيك له و پیک دا هه لشا خانه ی له گه ل ماروسکا دا، ئهو پیکا هه لشا خانه ی قه ت له بیر نه ده چۆوه، هه ولێ دابوو وا بنوینی كه بۆیه له بهری داهیناوه چونكه ماروسکا رزگاری كرد بوو. متچيك له ناخدا هه سستی به خه میکی ناسایی ده كرد، له بهر ئه وه ی كه گوايه هه سستی گیانله به رانه ی خۆی بۆ قازانجی بونه وه ریکی بی نرخی وهك ماروسکا جله و كرد بوو. ئهگه رچی متچيك پر به دل له خۆی و له ماروسکا ره نجا بوو، و پر به دل حه زی به زه ره ری ماروسکا بوو، به لام به راستی ده ترسا بچووكترین ئازاری پی بگه یه نی - متچيك به ته وای شه هامت و زاتی ئه نجامدانی ئه م جوړه کارانه ی نه بوو، ئه مه جگه له وه ی كه به لایه وه ناسایی بوو له گه ل ئه م خه مه به سه بره دا رابی.

ماروسکا هه سستی ده كرد، هه ر ئه م توانای رواله ت بازیه وه بوو. ماروسکا به خۆی ئه م توانایه ی نه بوو - كه قاریای وا لی كرد پشت له م بکات و روو بکاته متچيك. قاریاش حه زی ده كرد وهكو جوانیکی مه عنه وی سهیر بکری، نهك وهكو جوانیکی ره وته نی و ته مه ن کورت، هه ر بۆیه ش وه ختی ماروسکا، قاریای بینیه وه، بی ئه وه ی له ده سته لات ی خۆی دابی گێژاوی یادگارو بیره وه رییه کان راپیچیان کردو خۆی و قاریا و متچيك له بهر چاوی خه یالی دا به رجه سته بوون.

ماروسکا بۆی ده ركه وت كه قاریا چووه ته په نایه كه وه "هه لبه ته له گه ل متچيكدا" هه ر چه نده هه ولێ دا قه ناعه ت به خۆی بکات كه قاریا چ پیوه ندییه کی به مه وه نه ماوه، به لام ماوه یه کی زۆری شه وه كه نه یه توانی بخه وی، بچووكترین ده نگ و خشپه ده یخسته سه ره تاتکی و چاوی ده بریه ناو جه رگه ی تاریکییه كه، ده تگوت به ئاواته وه بوو كه به چاوی خۆی دوو تارمایی ببینی، به شه رم و دریه وه له دراستانه كه وه بینه ده ری. پاشان له و غه لبه غه لبه ی ده ور به ری بیدار بۆوه، بای پایز به نیو مه شخه لی ئاگر دا ده ی گفاند. چه ند تارماییه ك له شوینیکی رووته ن و بی دره ختی دارستانه كه دا سه مایان ده كرد. په نجه ره ی کوخته کان جاری رووناك و جاری تاریك ده بوون. له ناو جه رگه ی تاریکییه كه وه یه کیك شقارته ی پیکرد. پاشان گونجارنکو له زنجه كه ی ها ته ده ری، كه میك له گه ل پیاویكدا كه له تاریکییه كه دا نه ده ناسرایه وه، قسانی کرد. ئه و جا به پال ئاگره کاند ره ت بوو، به دووی یه کیك دا ده گه را.

ماروسکا به پهله پرسى: به دووى كيدا دهگهړي؟ چ وهلاميكى نه درايه وه. دووباره ي كرده وه: چييه؟ گونجارنكو به ئه سپايى وه لامى دايه وه: فرولوف مردوه.

ماروسکا به پهله پالتوكه ي دا به خویداو خهوت، كه ميک پاش سپيده فرولوف يان به خاك سپارد، ماروسکا ش بى چ شله ژان و خه ميک له گهل ئه واني ديدا هه ندی خاكي خسته سهر گوږه كهي.

وه ختی ئه سپه كانيان زين ده كرد، بويان مه علوم بوو كه پيكا ديار نه ماوه. ئه سپه كهي به قه پوزه هه لو ئاسا كه يه وه كه له دوي ني شوه وه زينه كهي پيوه بوو، به خه مباری و په شيوى له ژير دره ختيكا ويستا بوو، وه زعو حالى ئه سپه كه به زهي و روژين ده هاته به رچاو.

ماروسکا گهييه ئه مه ئه نجامه: پيره ميړ چاك قوچاندي! نه يده تواني له وه ي پتر هه لبات. لفسون له به يانييه وه تاكو ئيستا به دم ئازاري قه برغه يه وه ده ينا لاند، روو گرژ كردو گوتي: زور چا كه پيى ناوي به دويا بگهړين، به لام ئه سپه كهي له بير نه كه ن... نا، پيى ناوي باري بكن، مه سئولي ته داروكات له كوييه؟ هه موو شتيك ئاماده يه؟ سوارين؟ ئاهيكي قولی هه لكيشاو دووباره نيوچه واني دا به يه كا. لفسون به زه حمهت خو ي له سهر زينه كه ده گرت، ده تگوت جه سته يه كي قه به و قورسيان ئا خنيوه ته له شييه وه. كه س هه به ئاسته ميش بيرى له پيكا نه كرده وه. ته نيا متچيك هه ستي به نه ماني ده كرد، ئه گه رچي له م دووايانه دا پيكا، متچيكي بى تاقهت كرد بوو، بيره وه ري تالي له لاي زيندوو ده كرده وه، به لام له گهل ئه مه شا متچيك هه ستي ده كرد پيكا به شيك له بووني ئه وي له گهل خویدا بردوه.

هيژه كه به سهر زنجيره چيايه كي پر نشيودا، كه بزنه كيوى گيايه كي روتان دبو وه، تيپه ري. ئاسماني ساردو قورقوشمين بالي به سهر دا كيشا بوون. زور له خوار يانه وه، دوله سپي واژه كان تا چاو هه تهر كات راكشا بوون. ئه و به رده زلانه ي له ژير سمى ئه سپه كانه وه هه لده كه ندران به ره و خوار خل ده بوونه وه، پاشان هيژه كه له ئامي زي گه لاي زيپيني دارستانه كه دا، كه نقومي بيده نكييه پر له چاوه پروانييه كه ي پاييز بوو، گيرسي يه وه. كه له كيوياني سبيري به ريشي پوشه وه مووه كانيان به سهر لق و پوي زهر د باوا ده رشت. كانيا وه سارده كان قوله قوليان بوو. شه ونمى زولال و ساف كه رهنگي زهردي گه لاكاني گرت بوو، به دريژايي روژ به ده وه نه كانه وه هه لو اسرابوو. گيانله به راني كيوى و درنده ي دارستان له گه ردي به يانييه وه نه عره ته يان ده كي شيا، نه عره ته و ده نكه كانيان ها ولفي رقو و بى قهراري بوو. مروقه كه رهنگي زيپيني دارستانه كه ي ده بيني هه ستي به هه ناسه ي ديويكي مهن و نه مر ده كرد.

يفيمكا ي ته تهر، يه كه م كه س بوو كه شهرو ئازاوه ي ماروسكا و قاري اي زاني. يفيمكايان نارد بوو بولا ي ده سته كه ي كوبراك تا هه والي پي بگهي نه ي كه: زلامه كان به جوړي كو بكه ره وه كه نازاريان نه گاتي، يفيمكا بهر له پشووي نيوه پرو گه يشته جي. ئه سپه كهي به ره و كو تايي هيژه كه تاودا، ده وه نه دركاوييه كان پانتوله كهيان له چه ندين لاوه هه لدری، له گهل كوبراكدا به شه ر هات. يفيمكا سهيري كرد ماروسكا و قاريا ئه سپه كانيان دوور له يه كدي داژون. واي هاته

بەرچاۋ كە لەم رۆژانەى دوايىيەدا ئەوانى بە تەنشىشت يەكەۋە نەبىنى بوو. فەرماندەى دەستە،
يىفيمكا ئاگادار كىردىۋوۋە كە خۆى لە كارى خەلكانى دى ھەلنەقورتىنى.

يىفيمكا لەگەرەنەۋەدا بەرەۋلاى ماركوسكا چوو، و گوتى:

— بزانم لە ژنەكەت دور دەكەۋىتەۋە، شەرتان بوۋە؟

ماروسكا گىژو پەشىۋ، بە چارەى عەبوسى وشك و توورەۋە تەماشاي يىفيمكاى كردو گوتى:
شەپرى چى، چ شەپىك لە ئارادا نىيە، بەرەللەم كرد.

— بەرەللەت كىردا! ئەمجا بۆ ماۋەيەك بە بىدەنگى و پەشىۋى چاۋى بىريە خالىكى دور، ۋەك
بلىى وشەى بەرەللەكردن سەرسامى كرد، كەمى لەبەر خۆيەۋە تىفكىرى و گەيشتە ئەۋ
قەناعەتەى كە ھەرگىز پىۋەندىيەكى راستەقىنە لە نىۋان ئەۋ ژن و مېردەدا نەبوۋە، ئەمجا
گوتى: ئەم شتانە ھەر دەبن خزمە، مەبەستم ئەۋەيە كە ئىدى ئەمە بەخت و ناۋچەۋانە. دەى
تىي تەقىنە ئەسپە چكۆلەكەم. يىفيمكا بە فېزىكەۋە قامچىيەكى بە ئەسپەكەى داكىشا.
ماروسكا لە دواۋە چاۋى بىريە كراسە خورىيەكەى. يىفيمكا چوۋە نك لىنسون، ھەۋالى
دايى ۋ بە سوارى لە تەنشىشتەۋە كەۋتە رى.

ماروسكا بەۋپەرى نا ئومىدىيەۋە بە خۆى گوت: ئاھ، كە ژيانىكى سەختە! ھەستى كرد
خەمىكى گەۋرەى لە دل بارە، ھەر چەند سەرى دەھىناۋ دەبر، ھەستى دەكرد شتىك بە
ئىرەۋەى بەستۆتەۋە، ناتوانى ۋەكو ئەۋانى دى ئازادانە بە درىژايى لەشكرەكەدا ھاتوچو
بكات و خۆى تىكەل بەۋانى دى بكات و بىي بە ھاۋدەمیان.

بە ھەسوۋدىيەۋە بىرى دەكردەۋە: ھەموۋيان بۆ خۆ بەختەۋەرن، دلىان بە كۆيۋە بى دەپۇن، چ
خەمىكىان ھەيە؟ سەيرى ئەم لىنسون— بەكەن ئىژى گەنەسووركەيە، ھەموۋش رىزى دەگرن،
ھەر كارىكى بوى ئەنجامى دەدا، ئەمەيە ژيان!

ماروسكا ئاگاي لەۋە نەبوۋە كە چۆن لىنسون بە دەم ژانى قەبرغەۋە ئازارى دەچەشت. لىنسون
مەسئولىيەتى مەرگى فرولوفى تەھەمول دەكرد، خەلا تيان بۆ سەرى دانابوو، ئەۋ جاش لەۋانە
بوو يەكەم كەس بى كە لەم رىيەدا گيانى خۆى لە دەست بدا، ھەمو ئەۋ شتانەى ماركوسكا لە
خەيال بەرجەستەى دەكرد، دىنايەك بوو پەر لە پىۋاۋانى بە تواناۋ ئارام و شاد، كەچى تۆزقالە
ئومىدىكى بۆ خۆى نەدەۋزىيەۋە.

بۆ يەكەم جار بىرەۋەرييە تال ۋ سوپىرەكانى ئەۋ رۆژە گەرمەى تەموۋز كە لە نەخۇشخانەكە
دەگەرەپايەۋە درەۋەنىيەكان تارىفى سوارييەكەيان دەكرد، ھىرشى بۆ مىشكى ھىنا، بىرەۋەرى
تىك ھەلچوۋنى لەگەل متچىكدا، تىپەپوۋنى بە مەزرا تەرك كراۋەكاندا، دىمەنى ئەۋ قەلە
رەشەى بە تەنى ۋ بە كزى لەسەر گىشە پوۋشەكان ھەلنىشتىبوو، ماركوسكايان گەمارو دابوو.

ئىستا سەرچەمى ئەۋ بىرەۋەريانە لە ناخىا دەۋزايەۋە ئازاريان دەدا، جاران ۋا نەبوۋ!
ماروسكا ھەستى دەكرد سەراپاي تەمەنى رابووردوى ھەر ھەلخەلەتاۋە، ئىستاش كە
دەۋانينە دەۋرەۋەرى خۆى جگە لە گومان و رىا چ شتىكى دىكە نابىنى، ھەنوۋەكە دلىا بوو كە
تىكرای ژيانى، ھەر لە مندالىيەۋە —سەراپا رەنج و كارى سەخت و بىھودەۋ رابواردنى مەستانە

بووه، دلتيا بوو هه مو ئه و خوین و ئاره قه ی له ژيانا رشتبووی ته نانه ت هه موو "خوشییه کان" یش و کاره هه له کان چ له زه تیکی نه داوه تی و چ شتیکی به دیاری بو نه هیناوه، جگه له مهینه تی کوپله یه کی فهراموش کراو نه بی که کهس نرخ ی بو دانه ناوه و هه رگیزیش بو ی دانانی، ماروسکا بیر ی له پهستی و شه که تی و په شیوی و خه مباری پیره میردیکی رهنجاو ده کرده و که هه نوو که (27) همین قوناغی ته مه نی به ری کرده و ناتوانی ته نانه ت یه ک سات له و ته مه نه به سه رچووه ی بگه رینیتته وه تا به دلی خو ی و سه ر له نوی بژیتته وه. ماروسکا ناینده یه کی روناکی له به رده م خویدا به دی نه ده کرد، رهنکه به م زوانه ش گولله یه ک ساردی بکاته وه و کوتایی به هه موو شتیکی بی نی و بی ئه وه ی دلۆپه فرمیسیکی بو بیتته رژان. وه کو فرولوف که کهس به مردنه که ی په شیو نه بوو، گیان بسیپیری. ماروسکا ئیستا به ئاشکرا ده بیینی که به دریژایی هه موو ته مه نی و به گشت توانایه کییه وه هه ولی دابوو که ریگایه ک بگری ریگایه کی روشن، راست و راسته قینه، ریگایه ک که خه لکانی وه کو لفسون و باکلانوف و ته نانه ت یفیمکاش (که به لای ماروسکا وه ئیستا هه مان ریگای گرتبووه بهر) پییداده رژیشتن. ماروسکا وای هه ست ده کرد هه میشه ئه م یا ئه و که سی به دره وشت له و ریگایه دووریان خستوته وه، ماروسکا هه رگیز ناماده نه بوو و بیر بکاته وه که دژمن و ته گه ره ی سه ر ریگاکه ی، خودی خو یه تی، بویه زور جار و به شیوازیکی تایبه تی زوری پی خوش بوو و بیر بکاته وه که له ئه نجامی نزمی خه لکانی دییه وه —خه لکانی که زور به یان له چه شنی متچیک بوون— نازاری ده چه شت.

ماروسکا پاش فراقین ئه سپه که ی برد بو چومه که تا ئاوی بدات. ئه و کابرا قژلوله قه ره بالغه ی که وه ختی خو ی په رداخه فافونه که ی لی دزی بوو به شیویه کی ئالوز لیی هاته پیشه وه و به په له و له ژیر لیوه وه که وته قسان: ئه وه ی که ده مه وی پیٹ بلیم... ئه وه ی که ده بی بلیم، دوا ی کاره نه یینییه کان بپریتته وه، قاریا ده لیم —ئا قاریا... براله! من بو ئه م شتانه زور به هه ستم. ماروسکا سه ری هه لپری و به ره قی پرس ی: چی؟ چ ده لیی "کابرا به هه ندی سه رسامییه وه گوتی: ده رباره ی ژنان. من گه له ک شتیان ده رباره ده زانم، ویرای ئه مه ش هیشتا زور گرنگ نییه، زور جدی نییه، به لام ناتوانن چ شتی که له من وه شیرن، له من... ناتوانن براله! ئه و ناتوانی ده ست له و کوپه هه لگری... چاوی بریوه ته ئه و، ئه م کاره ده کات....

ماروسکا هه ر چه نده ده یزانی مه بهستی متچیکه ویری چوو بوو خو ی گیل بکات، به گونای له رقا سوور هه لگه پراوه پرس ی: ده رباره ی کی قسان ده که ی؟

پیاوه که له رووی ریاو مه راییه وه له کاتی کا وای ده نواند که قسه کانی پیشووی چ نه بووه و، باس کردنیان ته نیا بو پاساوی هه له ی پیشوو، و به ده ست هینانی خوشه ویستی ماروسکا بووه، له سه ری رو یی: کی؟ چوون، نا، هیچ که سی که هه ر.

ماروسکا تفیکی رو کرده سه ر زه وی و گوتی: به قیروسیا! من هه قم چییه! به پهستی و به شیویه کی ته وس ئامیزه وه له سه ری رو یی: من له وه ش پتر ده زانم، دوور نییه توش له گه لیا خه و تبیت.

ئىنجىلىق بەيىق

- چى؟ نەخلەتى خوام لى بى ئەگەر، بۇ....
 ماركوسكا بە رەقەۋە لە پەرھارنى كىرد: بچۇۋە.... دايكت. دواى ئەو ھەستەت بېرىتەۋە! ئىستى
 ملت دەشكىنى يان! تا توانى شاپىكى تېھەلدا.
 مېشكا لەم ھەرەكەتە كوت وپەرى ماركوسكا ترسا، لە پەرپەرى و پاشوۋەكانى خزانە نىو
 ئاۋەكەۋە گويچكەكانى روۋە ماركوسكا قولاخ كىردەۋە.
 كابرا ھەناسەى سوار بوو بوو، بە رىق و سەرسامى و لە ژىر لىۋەۋە بۇلاندى: باشە، توخمە....
 بەر لەۋەى قسەكەى تەۋ بىكات بە ماركوسكا ھەلشاخى.
 ۋەكو دوو گۆپ ھەلەكەنە تىك ئالان. مېشكا بە پەلە كشايەۋە لىيان دور كەۋتەۋە.
 ماركوسكا بە مستە كۆلە بەر بوۋە قەبرغەى كابرا، كابرا خۇى پىۋە نووساندبوو، ماركوسكا پىي
 نەدەكرا بە دلى خۇى پىيدا بىكىشىت، بە رەقەۋە بۇلاندى: ئىستى پىت نىشان دەدەم كە بەو
 ھەستەت چى بىكەى، تۇ....!
 پىاۋىك لە سەروۋى چۆمەكەۋە بە سەرسامى ھاۋارى كىرد:
 - تەماشى ئەۋانە، ھىي، دەيانەۋى چ بىكەن؟
 دوو دەستى بە ھىز خزانە نىۋاننەۋە، يەخەى ھەردوۋكىيانى گىرت و لىكىدى جودا كىردەۋە،
 ئەۋان بى ئەۋەى ئاگيان لەمە بى، ھەۋلىيان دەدا ھەمدىس بە يەكدىدا ھەلشاخىنەۋە، بەلام ھەر
 يەكەيان جەزەبەيەكى بەركەۋت. ماركوسكا پاشەۋ پاش كشايەۋە پىشتى بە درەختىكا كەۋت.
 ئەۋى دى كەۋتە سەر گەۋلەۋ لىق و پۆپى رىۋاى درەختان و بە دەم تل دانەۋە لە نىۋ ئاۋەكەدا
 گىرسايەۋە.
 گونجاركو بە كاۋەخۇ گوتى: كوا دەستت بدە من با يارمەتت بدەم، گەمەيەكى خۇشتان كىرد.
 ماركوسكا بەدەم راپىسك راپىسك و پەلاماردانەۋە ھاۋارى دەكىرد: ئاخىر چۆن زات دەكا....
 كابرايەكى ۋا سووك و چىروك.... مردنى فەرزە... كابراى دى بە سىمايەكى گەۋجانەۋە لە
 بەرانبەر ماركوسكا ۋىستا بوو، بە دەستىك خۇيدا بوو بەسەر گونجاركوداۋ دەستەكەى تىرى
 دەكىشا بەسىنگى خۇياۋ شىت ئاسا سەرى دەلەقاندو روۋى دەمى تەنبا لە گونجاركو بوو، بە
 خەم و كەسەرەۋە ھاۋارى دەكىرد: نا، تۆ دەبى پىم بلىي... تۆ دەبى تىم بگەيەنى، ئەمە ماناى
 ۋايە كە ھەقى ھەيە ئەم كارە لەگەل ھەموو كەسىكا بىكات؟ ئەگەر بىيەۋى ۋەز بىكات....
 دەتۋانى لە دەرگى.... ھەر كەسىك بدات.... لە دەرگى.... ھەموو كەسىك... ئەمجا كە چاۋى
 بە ھەشامەتەكەى دەروۋبەرى خۇيان كەۋت، ھاۋارى كىرد: ئەگەر ژنەكەى، چما تەخسىرى
 كىيە... كە ژنەكەى.... گونجاركو خەمى ماركوسكاى بوو، دەترسا لىنسون بەدەم غەلبە
 غەلبە ۋەلەبالغىيەكەۋە بىت و بە مەسەلەكە بزانى، بۇيە پىاۋەكەى بەرەللا كىردو باۋەشى بە
 ماركوسكا كادا كىردو بىردييە پەنايەكەۋە.
 ماركوسكا دەيوست خۇى لە دەستى گونجاركو دەرىيىنى. گونجاركو بەدزىيەۋە پىي گوت:
 ئاخىر قەھىپە دايك ۋاز بىنە! تۆ خۇت دەزانى دەرت دەكەن.

ماروسکا که ههستی کرد ئەم پیاوه به هیژو تووڤهیه خیری ئەوی دەوی، ئیدی دەست بەردار بوو، کابرایهکی جهرمانی چاوشین که له دهستهکهی متلیستا بوو، به غاردان بهرو لایان چوو و پرسی ئەوه چییه؟ گونجارنکو به ئەدهبهوه وەلامی دایهوه: ورچیکیان گرتووه.

– ورچی؟ کابرای چاوشین له سه‌رسامیدا ئەبلەق بوو، هه‌لوه‌ستهیه‌کی کردو به په‌له‌که‌وته غاردان، ده‌تووت به ته‌مای کوشتنی ورچه‌که‌یه.

ماروسکا بۆ یه‌که‌مجار به سه‌رسامی و سه‌رنجه‌وه ته‌ماشای گونجارنکوی کردو پیکه‌نی، ئەوجا به بیرى ئاسووده‌وه گوتی: تۆ چ جان‌ه‌وه‌ریکی سه‌یری! گونجارنکو پرسی: بۆ له‌گه‌لی به‌شه‌ر هاتیت؟

ماروسکا به هه‌لچوونه‌وه گوتی: بۆ... هه‌یچ و پوچ و خوێڤری وه‌کو ئەمه... ده‌بی... گونجارنکو که‌وته دل‌دانه‌وی ماروسکا و قسه‌که‌ی پێی ڤری.

– ئا، ئه‌ری، که‌واته هه‌قی خۆی بوو؟ زۆر چاکه‌!

باکلانوف له په‌نایه‌که‌وه، به ده‌نگی گڤر فه‌رمانیدا: بچنه‌وه شوینی خۆ!

میشکا له‌م ساته‌دا که‌له‌ تووکنه‌که‌ی له‌نیو دارستانه‌که‌وه هی‌نایه‌ ده‌ری، به چاوه‌ زیت و ره‌شه‌کانی سه‌یری کردن و به هی‌وری حیلاندی.

ماروسکا که که‌وتبووه ژێر کاریگه‌ری ده‌نگی میشکاوه، بانگی کرد: هی‌ی، هاوڤی!

– ئەسپییکی زۆر چاکت هه‌یه.

ماروسکا له کاتی‌که‌ به‌ دڵسۆزی و خوشه‌ویستییه‌وه ده‌ستی به ملی ئەسپه‌که‌یدا ده‌هینا، گوتی: ئاماده‌م گیانی خۆمی فیدا بکم!

گونجارنکو ردینه‌ ره‌ش و بژه‌که‌ی جولاندو بزه‌یه‌کی دۆستانه‌ی به‌ رووی ماروسکا‌دا داو گوتی: گیانت به‌فیرۆ مه‌ده‌، ره‌نگه‌ پێویستت پێی بی. با منیش بچم ئەسپه‌که‌م ئاو بده‌م، ده‌تبینه‌وه... ئەوجا به هه‌نگاوی زله‌وه به‌ره‌و ئەسپه‌که‌ی که‌وته‌ری.

ماروسکا له دواوه ته‌ماشای گونجارنکوی کرد به‌لایه‌وه سه‌یر بوو که چۆن تا هه‌نوکه ئەم پیاوه به‌ نرخه‌ی نه‌ناسیه‌وه گویی پێ نه‌داوه.

پاشان که ده‌سته‌کان ریز بوون، ماروسکا خۆ به‌ خۆ چوووه ریزه‌وه‌وه له ته‌نیشت گونجارنکووه ویستا، به‌ درێژایی کۆڤه‌که‌ به‌ره‌و چۆمی خوانیخدا، به‌نیونه‌خت له گونجارنکو غافل نه‌بوو. قاریاو ستاشینسکی و خارچنکو که نه‌قل بوو بوون بۆ ده‌سته‌که‌ی کوبرا، ده‌سته‌ی دواوه بوون. لڤنسۆن له ریزی پێشه‌وه‌ی هه‌موویانه‌وه سواری ئەسپه‌که‌ی بوو بوو، و به‌ له‌قه‌ له‌ق ده‌چوووه پێشه‌وه. باکلانوف له پاش – لڤنسۆن ده‌و بوو بی ئەوه‌ی به‌ خۆ بزانی له‌ رۆشتن و ره‌فتاردا لاسایی لڤنسۆنی ده‌کرده‌وه.

قاریا به‌ درێژایی ریگا وای هه‌ست ده‌کرد متچیک له دواوه‌یه‌تی، ره‌فتاره‌که‌ی دۆینی متچیک ئازاری ده‌دا گڤری سوزو چه‌زی سارد ده‌کرده‌وه‌و دای ده‌مرکانده‌وه. قاریا له‌و رۆژه‌وه که متچیک له خه‌سته‌خانه‌ ده‌رچوو بوو. به‌ نیو نه‌خت خه‌یالی ئەوی له‌سه‌ر ده‌رنه‌کرد بوو، هه‌ر به‌ ئومێدو خه‌یالی دیداری تازه‌یان ده‌ژیا، شیرینترین که‌که‌له‌و ئاره‌زو له‌ ناخی ئەم ئومێدو

خەيالانەى دادەگەشاىەوھ -كەلكەلەو ئارەزوو گەلەك كەقارىا ھەرگىز دانى پىدا نەنان- بەلام ئەوھندە لە بەر چاۋو زىندوو بوون كە بە دەست بىنە گرتن.

متچىك-ى دەھىناىەوھ بەرچاۋى خەيالى خۆى، كوپكى قۇزو سەلار، كەمىك شەرمەن، بە قەمسەلە چەرمىيەكەىەوھ لە قەراخ دارستانەكەوھ دەردەكەوت. قارىا جەلەوى بۇ خەيال شل دەكرد، ھەستى دەكرد ھەناسەى گەرمى متچىك بەدەنى دەورۇڭىنى، دەستى سۆز بە قىژە نەم و پىچەكەيدا دەھىنى، وشەى دىگىرو بە ئاھەنگ بە گوڭىدا دەدا. قارىا ھەولى دەدا يادى سووكە شەپەكەيان لەبىر بەرىتەوھ. واى خەيال دەكرد كە ئىدى ھەرگىز جوداىى ناكەوئە نىوانىانەوھ، پىوھندى ئايندەيان جىاوازتر دەبى و تا خەيال بىر دەكات خۆش و ئاساىى دەبى.

وھختى قارىا تەووشى متچىك بوو، بە ھوكمى تەجرەبە بۆى دەركەوت كە متچىك لەوھ ئاشفتەو پەرىشانترە بتوانى لە بەرانبەرىا خۆى كونترول بكات، ئەو رووداوانەى كە ئىستا پەرىشان و پەشىۋيان كەردوھ، لە نازارە شەخسىەكانى گەنگەرە، بەلام چونكە قارىا پىشتەر ئەم دىدارەى بە جورىكى دىكە بەرجەستە كەردبوو، بۆيە رقى و توندىيە چاۋەروان نەكراۋەكەى متچىك زۆرى نازارداو خستىيە ترسەوھ.

قارىا بۆيەكەمجار ھەستى كەرد ئەم رەقى و ساردىيە زادەى رىكەت نەبووھ، رەنگە متچىك ئەو پىاۋە نەبووبى كە قارىا بەدەم چاۋەروانىيەوھ شەو و رۆژى دوورو درىژى لە پىناۋيا گوزەرانە بوو... بەلام چ كەسىكى ترى لە دلى خۇيدا شك نەدەبرد.

قارىا نەيتوانى بوو تەنانەت لە دلى خۇشياو بۇ تاقە جارىكەش دان بەم كارەيدانى، زۆرى بەلاۋە ئەستەم بوو تەواۋى ئەم ئارەزووانەى -گشت خەم و شادىيەكانى- كە شەوان و رۆژگارى دوورو درىژ لە پىناۋيا ژيا بوو، فەرامۆش بكات و لە پىر توپىان بدات، بۆيە لە ناخا ھەستى بە بۇشايىەكى ئەوتۆ دەكرد كە چ شتىك تواناى پىر كەردنەوھى نەبوو، دىلخۆشى خۆى بەوھ دەدايەوھ كە كارىكى ناساىى روۋى نەداۋەو ھەموو گۆرانەكان زادەى مەركى خەم و رۆژىنى فرولوف بووھ، بەم زوانە ھەموو شتىك ئاۋەروۋى ئاساىى خۆى وەردەگرىتەوھ. كەچى لەگەل ھەموو ئەمانەشدا كەبىرى دەكەوتەوھ چۆن بە دنيايەك عەشق و خەونى زىپىنەوھ بەرەو پىرى متچىك چوو، چۆن متچىك رەنجاندنى، چۆن بە رەقى و ساردىيەوھ دەستى بە روۋىەوھ نا، نازارى دنياى دەچەشت.

قارىا بە درىژاى رۆژەكە بە ئاۋاتى ئەوھوھ بوو كە متچىك بىيىنى يان قسەى لەگەل دا بكات، كەچى متچىك تاقە جارىكەش ئاۋى لى نەدايەوھ. تەنانەت لەو ەستانە كەمەشا كە بۇ فراقەن وىستان، نەچوۋە نك متچىك، لە دلى خۇيدا دەىگوت: خۇ تازە نابمەوھ بە كچۆلە تا لەم كون بۇ ئەو كون شوينى بكەوم؟ ئەگەر راست دەكاو وەكو خۆى دەىگوت -خۆشى دەویم، با ئەو يەكەم ھەنگاۋ بنى و بىتە سۇراخەم- مەن يەك تۇزقال گەلەى لىناكەم. خۇ ئەگەر ئىدى نەيتە... ئەوا ئىدى ھەموو شتىك بەلاۋە وەكو يەك دەبى و تا دوا ھەناسە بە تاقى تەنى دەمىنمەوھ.

كە گەشتەنە سەر زنجىرە سەرەككىيەكەى كىۋەكە، جادەكە پان بۆۋە، سىسكىن بە ھانكە ھانك خۆى گەيانە تەنىشت قارىا. سىسكىن رۆژى پىشوو قارىاى چەنگ نەكەوتبوو، بەلام لەم

مەسەلە ئەدەبىيەت جەھەتتە قىزىقارلىق بولۇپ، بۇ ئاساننى ئائىمىدە دەپ بولۇپ، ئەزىزلىك ئارقىلىق قارىيالايدۇ، قەسەس كىرىتەتتىكى بىر سوۋىنى بەرگۈچى ئادەم، بەلەم قارىيالايدۇ چۈنكى لە دەريايى بىرەكەنى خۇيدا بولۇپ، قەسەكەنى ئەۋى نەدەزىنەت.

سىسكىن بەپى داگرتىنەۋە دەيگوت: باشە خانم، دەربارەي ئەۋ مەسەلەيە چ دەلىيى؟ باشە؟ (سىسكىن بى رەچاۋكردنى تەمەن يان پاىيەۋ پىۋەندى، وشەي خانمى بۇ ھەموو ئافرىتەك بەكار دەھىنا).

قارىيالايدۇ ھەيۋە پىرى كىردەۋە: ئەھ ئىستە ھەموو شىتە ھالى بولۇپ - ھەك بىلىي دەپى من لە ئاغا پىاريمەۋە؟ ئەرى بەرەستى ئەۋەندە زەھمەتە، كە لەگەل مەن باش بى؟ خۇ لەۋانەيە ئەۋىش ھەنۋەكە نىگەرەن و ناپەھەت بى، رەنگە واش بىر بىكەتەۋە كەمەن لىي ناپەھەتە، ئەدى چۈن دەشىت قەسە لەگەل بىكەم؟ نا، مەھالە! دۋاي ئەۋ جۈرە تىرۋ كىردە! نا، نا. با من دەستپىشكەرى نەكەم.

- خانمى ئازىز، ئەۋە كەپىت، يان چى؟ دەلىم رازىت؟ قارىيالايدۇ رەچەكى و پىرسى: ئەۋە چى دەلىيى، رازى بولۇنى چى؟ خۇت دەزانىت... بۇ كۈي دەپۋى بىر.

سىسكىن بە دىشكاۋىيەۋە شانەكەنى ھەلەكەندە گوتى: چ خۇلەكە! خانمى ئازىز، خۇت گران مەگرە، ئىزى ئەمە يەكەم جارتە، ئىزى كچۈلەيە ھىچ نەچىتە ھەقلىيەۋە. سىسكىن ئەمجا باىدايەۋە بە كاۋەخۇ كەۋتە تىكاۋ پارەنەۋە، بە خەيالى خۇي قارىيالايدۇ ھەموو قەسەكەنى ئەۋى ژنەۋتۈۋە ھالى بولۇپ، بەلەم ھەك ھەزىنەك ناز دەفرۋشى.

كە شەۋ داھات، تارىكى دۆلەكەنى قوۋتدا، تەمە مژ سەر كەنىۋەكەنى گىرت و ھىدى ھىدى بەرە دۆلەكەن كىشا، ئەسپەكەن شەكەت و مەندۈ دەيان پىرماند. مەچىك ھىشتا نەھاتىۋە دىدەنى قارىيالايدۇ، ئاشكەش بولۇپ كەنىيازى ھاتنى نىيە. قارىيالايدۇ تەلە نەھاتنى مەچىك دىنەتەر دەپۋ، پىر ھەستى بەپى ئەنجەمى ئارەزۋەكەنى و تالى خەۋنەكەنى پىشۋى دەكرد، لەمەش قورسترو زەھمەت تىر ئەۋەپۋە نەيدەتۋانى ئارەزۋو و خەۋنەكەنى لە دل دەربىكاۋ بە فەرامۋشىيان بىپىرى.

پارتىزانەكەن شەۋى لە دۆلىكە لاياندا، ئەسپەكەن و پىاۋەكەن لە نىۋان سىبەرە ساردو شىدارەكەن لە دەۋرى يەك خىرۋەنەۋە.

سىسكىن بە مەنجىرى و لاسارى عاشقانەۋە پىي دادەگىرت: باشە خانمى ئازىزەم، كەۋاتە لەبىرت نەچى باشە، بەۋ ناۋنىشانەي ئاگىرىكى كچۈلە دور لەۋانى دى دەكەمەۋە، ئەمەت لەبىر نەچى، دۋاي تۈزىك كەۋتە بۆلە بۆل بەسەر يەكەكدا: بۇ كۈي دەپۋە! تۈ ھەقت چىيە؟ ئەدى خۇت لىرە چ دەكەي، ھەرەسى رىگەكەي؟ بۇ دەتەۋى بە زۈر جىي خۇت لىرە بىكەتەۋە، ئىرە شۋىنى لىكەي ئىۋە نىيە!

- ئەۋە چ دەلىيى؟ لىقى من نىيە؟ چاۋت بىكەۋە!

پاش بیدهنگییه کی کهم که گوايه ههردوکیان به رواهت -چاویان دهکردهوه- نهو زهلامه ی که پرسپاری له سیسکین کردبوو، وهکو یه کی که ههلهیه کی کردبی و ژیان بی، گوتی: نه حلهت له شهیتان، نه مه دهسته که ی کویراکه، راسته. نه دی دهسته که ی متلیستا له کوپیه؟ کابرا ههستی کرد سه دای دهنگی تا رادهیه که ههلهیه کی داپوشیوه، ههمدیس به دهنگیکی بهرزو ناره حهت گوتی: مت -لی ستا؟.

له قوولایی دۆله که وه هاواری پیاویک هاته گوی، دهتگوت که سیکه و خو کوژی دهکات، یان که سیکه دهپارپته وه وه کهس گویی لی ناگری، به راست و به چهپا دهکهوته سهه عاردی: پیته دهلیم ناگر بکه وه!

له پر له قوولایی دۆله که وه بلیسه ی گرپک له نیو کپی و بیدهنگیدا بهرز بووه، تارمایی پیاوانی شهکته و سهرو که لله ی توکنی نه سپان و بریقه ی ساردی تفهنگ و فیشه کدانان له ناو جهرگه ی تاریکییه که وه کهوتنه بهرچاو.

ستاشینسکی و قاریا و خارچنکو به سواری چوونه که ناریکه وه دابه زین. خارچنکو به شادییه کی دهست کرده وه که کاردانه وه ی له لای چ که سیک دروست نه ده کرد، گوتی: باشه، ئیستا ئیمهش بو خو ناگری دهکهینه وه -تا ئیسراحت بکهین، با هه موومان بچین چیلکان خر بکهینه وه، هه میسه ههروا بووه- قهت له شوینی خویدا نه ویستاوین و هه میسهش زیانه که یمان دیتوه. خارچنکو به دوو دلی ده دواو کویرانه دهستی به نیو پوشه کاند دهگیرا، خارچنکو به راستی له م وه زع و حالانه بیزار ده بوو، له شی، له تاریکی، له ترسی نه وه ی نه بادا مار به دهستییه وه بدات و نه نجام له بیدهنگییه خه م وروژینه که ی ستاشینسکی: له بیرمه وه ختی ساچان -یشمان به جیهیشت به م جوړه بوو، ده بوايه بهر له روژئاوا لامان بدایه، ئیستا تاریکی هه موو لایه کی داگرتووه، به لام ئیمه....

قاریا له بهر خووه تیفکری، بو ئیستا نه شتانه دهلی؟ ساچان.... که نه ویان به جیهیشت... تاریکی هه موو لایه کی داگرتووه.... قسه بو کوی دهکات! کی گویی لی دهگری؟ خو هه نوو که هه موو شتی تهواو بووه، چ شتیکیش رووی نه داوه، قاریا برسی بوو، بیرى لهو بو شاییه خاموش و سهخته دهکرده وه که چ شتی که له عاله ما نه بوو بتوانی پری بکاته وه، به دم بیرکردنه وه دانه ی فرمیسک به سهه گوئاکانیا خزین.

به ههه حال پاش شیو خواردن خویان له بهر ناگره که گهرم کرده وه، ههرسیکیان خوشحال بوون. ئیستا نهو دنیا سارد و غریبه سپی واژه ی، گه ماروی دابوون، له لایان ئاشناو گهرم هوگر بوو.

خارچنکو کهوته کردنه وه ی بوخچه که ی، وهکو یه کی که له خو پازی گوتی: نه مهش پالتوکهم، پالتویه کی که ون و عهنتیکه یه! نه له ناگرا دهسووتی، نه له ناوا نقوم دهبی، خوزیا ژنیکم دهبوو، به دوو قوولی له ژیریا دهخهوتین نه مجا چاویکی داگرت و پیکه نی.

قاریا پاش نه وه ی له بهر ناگره خوشه که گهرم بووه، شیوه که ی خوارد و قسه خومانیه کانی خارچنکوی ژنهوت، ههستی کرد ئاسووده یی بال به سهه رو حیا دهکیشت و دلی دهکاته وه،

لهبەر خۆوه تیفكرى: بۆ واشتهكهم لهگهڵ ئەو كۆپرەدا خەست كردۆتەوه؟ ئاخىر شتیكى گرنك نهقهوماوه، ئەدى بۆ ئەوهنده توپەو كەللەیی كردم؟ قەلەندەرە تەنیا لە بەر خاترى گەوجیتی من بە تەنى لەوى دانیشتوو، من هەر ئەوهندهم لەسەرە هەستم و بچمە كنى، ئیدی هەموو شتیك وەكو جارانی لى دیتەوه.

قاریا هەستى كرد بە هیچ جوړى حەز ناكات رق لە متچيك هەلگرى، رقى كە دەبى هەر خۆى پێوهى بتلیتەوه و ئازارەكەى بچێژى، ئەویش لە كاتیكا هەموو دەورووبەرەكەى خۆیان بەوه راھینا بوو كە لەبەر خاترى هیچ شتیك خۆیان ئازار نەدەن و بى دلى خۆیان نەكەن، بۆیه هەر لەوى داو دەمو دەست پریاریدا هەموو بیرىك لە میشكى خۆى بتارینى و دەست بەجى بچیتە نك متچيك، قاریا هەنووكە چ شتیكى ناشرین و كریت و ناپەسەندى لەم كارەى خۆیدا بەدى نەدەكرد.

لەپر بە خۆشییهوه لهگهڵ خۆیدا كەوتە بیركردنەوه: بەس پیم رازى بى، خوشى بویم، هەر ئەوهنده لەلام بى هیچى دیم لى ناوى، ئەگەر هەمیشە ئەسپەكەى لە تەنیشتمەوه بارۆى و قسەم لە گەلدا بكات و لەلام بخەوى... هەموو شتیكى خۆمى فیدا دەكەم... گەلەك گەنج و قۆزە...

متچيك و سیسكىن دوور لەوانى دى ئاگرىكیان بۆ خو خوش كرد. بەلام لەوه تەمەل تر بوون كە شیوى بۆ خو چى بكەن، هەندى گۆشتى چەق و لەپى بەرازیان بۆ خو برژاند، ئەوهنده بەئشتیاوه پەلامارى گۆشتەكەیان دا، نانیان بیر چوو، وەختى گۆشتەكەیان تەواو كرد هیشتا هەر برسى بوون.

متچيك هیشتا بە تەواوى لە مۆتەكەى مەرگى فرولوف و گوم بوونی كوت و پرى پىكا رزگارى نەبوو بوو، هەستى دەكرد بىرى سەيرو پەریشان، تەنیاى، مەرگ، لە هەموو لایەكەوه تەم ئاسا گەمارۆیان داوه. دەمو و عەسر ئەم تەمە رەوییهوه، بەلام هیشتا لە هەموو كەسێك دەترساو حەزى نەدەكرد چ كەسێك ببینی.

قاریا پاش زەحمەتیكى زۆر ئاگرەكەى ئەوانى دۆزییهوه. روناكى ئەو ئاگرانەى لە ئۆردوگاكدە كرابوونەوه سەرانسەرى دۆلەكەى داگرتبوو، پیاوان لە نیوان دوکەلى ئاگرەكانەوه سەرگەرمى گۆرانى چرین بوون.

قاریا بە هەناسە پرکی و دله خورپەوه لە بیژەكەوه دەرچوو، و گوتى: ئاھ، ئەوه ئیوه لیڤرە خۆتان شار دۆتەوه.

متچيك راجلەكى، نیگایەكى ساردى قاریای كردو بە شپىزەیییهوه رووى بۆ لای ئاگرەكە وەرچەرخاند.

سیسكىن بە دەم پێكەنینىكى ئاساییهوه گوتى: هیى، تۆمان ون كردبوو، دانیشە خانمى ئازیزم، دانیشە!

پالتۆكەى داخست و قاریای خۆك كرد كە لە تەنیشتییهوه دانیشیت. قاریا لە لایهوه دانەنیشت، قاریا هەر چەند پێشتر وەكو سەرنجى خۆى سیسكىنى بە پیاویكى كەم و

نهفس نزم دهرانی، به لّام که نهو کرده و دهیه ی لی بینی هینده ی دی له لای سووک بوو، و رقی لی هی هستا.

قاریا بی نهوه ی به لایه وه شهرم بی نهوه نیشان بدات که تهنیا له بهر خاتری متچیک هاتووه، رووی کرده متچیک و به دهنگیکی ناسک و پهریشان له سهری روئی، هاتم بزانه چوئی. خو تو نیمهت به تهواوی فهراموش کردووه، خارجنکو نه حوالی دهرپرسیت. شتیکت لی هاتبوو... دهیگوت خراب بریندار بوویت. به لّام وادیاره له خهته رزگار بوویت. خو به نیسبهت خو مه وه چت عهرز بکه م....

متچیک به ساردیه وه شانه کانی هه لته کاند.

سیسکین که دهیویست به هر جوړی بی قاریا به لای خویدا راکیشیت، به تاسه وه له سهری روئی. پییان بلی وه عزمان زور چاکه - هیچ خه میان نه بی. به لّام خانم وهره دانیشه، شهرم مه که!

قاریا وه لّامی دایه وه: قهیدی نییه، هاتبووم.... به ریکهوت به ئیره دا تیده پهریم.

قاریا له ناخدا به خویدا شکایه وه. له بهر خاتری متچیک بو نهوه ی چوو بوو که چی متچیکیش به وپهری ساردیه وه شانی هه لته ده کاند، قاریا به م چه شنه له سهری روئی: بزانه هیچت نه خواردووه. قسه کهت پاک و ته میزه.

سیسکین سیمایه کی تایبه تی گرتنه خوو گوتی: نه دی له وئی چ پهیدا ده بی! خو نه گهر هه مان نازوقه ی راسته قینه مان بدن.. به لّام کوا، مه گهر شهیتان بزانی که چمان ده دهنی! هه مدیس به شیوه یه کی ناو می دانه که و ته وه خولق کردنی قاریا. دهستی قاریای گرت و به ره و لای خوئی رای کیشا: ده وهره ئیدی، وهره له کنم دانیشه: دانیشه خانم، دانانیشیت؟ له سهر پالتو که و له ته نیشتییه وه دانیشیت.

سیسکین چاو یکی لی داگرت و گوتی: قهوله که ی خو ت له بیره؟ قاریا به دهم گوی هه لختنه وه هاواری کرد: کام قهول؟ که زانی نه م پیاوه چی مه به سته، له بهر خو وه تی فکری: ناخ نه ده بوو بیم. ده تگوت نازاریکی سهخت له ناخیا هاته وه سوی.

- چون - کام قهول؟ نه ها، حالی بووم، ئیستا پی ت ده لیم. نه مجا به په له به سهر متچیکدا دانه وییه وه، شانی متچیکی گرت و رووی بو لای قاریا وهرگیړاو گوتی: نه گهر چی کاری ژیراو ژیر له لقدا کاریکی چاک نییه، به لّام له گهل نه وه شدا....

قاریا خیرا خیرا چاوانی ده تروکاند، به په نجه سست و له رزو که کانی یاری به قره که ی ده کرد، به پیکه نینیکی تاله وه گوتی: کاری ژیراو ژیر؟ بلی بزانه....

سیسکین رووی کرده متچیک و به چه وه پیی گوت: ناخر توئی ئیبلیس بوچی و هکو به رازی ناوی لی ره دانیشتوویت؟ به هه زار زه حمهت سازم کردووه و توش...

متچیک خو ی له دهستی سیسکین راپسکاند، سهیریکی قاریای کرد، له شهرمانا سوور هه لگه را، نیگای پر له گازانده ی قاریا ده تگوت به سهر زه نشته وه لیی دهرپرسی: چاک بوو، ئیستا دلت داکهوت؟ بینیت چم پی ده لی!

هەر که سیسکین گه پرایه وه شوینه که ی خوی، قاریا به شیرزه ییه وه گوتی: نا، نا، من ده پۆم....
 نا، نا، نا... نا، نا... من ده پۆم. ئەوجا ههستایه سهر پی، به سهری له شه رما شوپو به ههنگاوی
 وردو خیراوه له ناو تاریکییه کدا ون بوو.

سیسکین وه کو مار ده یفیشکاند، له متچیک پڕو په ست بوو، گوتی: ناشی، هه مدیس لیّت
 تیکداینه وه! وهک بلیی هیزی رووتی هه یوانی له ناخیا په تی پچراند، بۆیه له پڕه ستاو به
 گورگه لۆقه دووی قاریا کهوت.

سیسکین خوی گه یانده قاریا، به توندی دهستیکی له قه دی ئالاندو له سهری رووی: وه ره
 برۆین، خانمی نازین یاللا دهی، چکۆلانه کهم ئەمجا رایکیشایه نیو بی شه که وه.

قاریا له تاقهت کهوتبوو، قورگی پڕ بوو له گریان. به پارانه وه وه گوتی: وازم لی بی نه با
 برۆم، هه ز ده کهم به ته نی بم، ئەگینا فیزاح ده کهم. ههستی ده کرد توانای فیزاح کردنی نییه.
 وێرای ئەمه ش چ پیویست به فیزاح کردنه! بۆ فیزاح بکات؟ له بهر خاتری کی؟

سیسکین دهستیکی خسته سهر ده می، سات به سات پتر جۆشی ده سه ند، گوتی: با برۆین
 خانمی نازین، بۆ فیزاح ده که ی؟

- راستیش ده کات، بۆ فیزاح بکه م؟ ئیدی چ فایده یه کی هه یه؟ به خه مبارییه وه ییری کرده وه:
 به لام ناخر ئەمه سیسکینه.

سیسکین! ناخر بۆ ئەم؟ ئاه، چ فەرق ده کات! به راستی هه موو شتیکی به لاوه وه کو یه ک لیّه ات.

رهنج

ماروسکا دهیگوت: من ئەوانم خوش ناوی، ئەو جووتیارانە. من ناتوانم بە ئاسانی لەگەڵیاندا هەلبکەم، و بەردەوام لەسەر زینەکه دەجووڵا. هەر جاری که میشکا دەستی راستی هەڵدەبەری، ماروسکا قامچییهکهی دهکیشا به گەڵای زەردو لەرزۆکی درەختانی غاندا، لەبیرمه هەندی جار دەچوومه دیدەنی باپیرەم - جگە لەو، دوو مامیشم لەوی بوون... ئەوانیش کیلگەیان دەکیلا. نا، ناتوانم بە ئاسانی لەگەڵیاندا هەلبکەم، ئەوان وەکو هاوپی مەدەنچییهکانم نین، خوینیان لە یەکدی جیاوازه. ئەوان هەم رەزێلن و هەم موزپەرن، ئەمە حەقیقەتییکە بۆ خوێ! که دارغانیکی لە دەست دەچوو، هەر بۆ پاراستنی ئاھەنگی جەزەبەکانی قامچییهکهی بە پیللۆهکانی خوێا دهکیشا. بە دەم سەر هەلبەزێنەوه پرسى: ئەرى ئەم رەزێلی و موزپیرییه چ سوودیکی هەیه؟ بۆ خاوەنی خوینی نین که ناوو عەدەتیکیان پی ببەخشیت! هەر هەموویان گەدان! بە حالەتی بیگانهیهکی دلپاک و دلسۆزی که بۆ هەژاری جووتیاران بە داخ بی، پیکەنی.

گونجارنکو بە دەم گوی گرتەوه، لە بەینی هەردوو گویچکەي ئەسپەکهیهوه چاوی بەری بووه بەردەم خوێ. حالەتی وریایی و زیتی چاوهکانی ئەوهی دەنواند که دەزانی چۆن گویگریکی باش بی و چۆن وەلامی ئەو قسانە بداتەوه که دەیان ژنەوی.

گونجارنکو بە باوەریکی بەتینەوه کوتی: ئەگەر تۆ بە ئاستەم هەر یەکیک لە ئیمە بوروژینی، هەر یەکیک لە ئیمە - پاش تەماشاکردنی ماروسکا و تاکیدی کردن لەسەر وشەي (ئیمە) لەسەری رۆیی: بۆ نمونە من بلی، یان خۆت یان دوبروف - لە ناخی هەر یەکیکماندا جووتیاریک دەدۆزیتەوه. بەلی دەیدۆزیتەوه. بە دنیاییهوه دووبارەي کردەوه: جووتیاریک بە هەموو خەسلەتەکانی جووتیارهوهو بە هەموو شتەکانی دیکەشەوه جگە لە پیللۆه که تانیەکانمان.

دوبروف رووی کردە ئەوان و پرسى: باسی چی دەکەن؟ لەوانەیه لە پیللۆه که تانیەکانیشماندا... سەبارەت بە جووتیار قسان دەکەین. من دەلیم لە ناخی هەر یکیکماندا جووتیاریک هەیه.

دوبروف بە دوو دلی پرسى: باشە ئەگەر وابی چییه؟

- مەبەست شتیکی دییه؟ ماروسکا دەلی که باپیری و دوو مامی لە گوندیدا هەیه. تۆ... دوبروف هاتە نیو باسەکهوهو کوتی: هاوپی من هیچ کهسیکم نییهو لەم رووهوه شوکرانەي خوا دەکەم! منیش، دەبی دان بەوهدا بنیم که لەم ئەسل و فەسلە بیزارم. با ئەم کوبراکی حازرییه بە نمونە وەر بگرین، یەکهەمجار خوێ.

- زۆر باشە، دەلین بنیادەم ناتوانی چاوه‌پوانی ئەقل و هەست لە هەموو کهسیک بکات - بەلام تۆ بزانه کهسیک لە لقه‌کهی دا پەیدا دەبی! و بە رقه‌وه تفیکی رۆکرده سەر زه‌وی.

ئەم گەتوگۆيە لە پېنجەمىن رۆژى كۆرەكەدا، وەختى ھېژەكە لەسەرچاوەى خوانىخەزىلاى دا، روويدا. ئەوان شان بە شانى كۆنە جادەيەكى زستانەى بە پووش و پەلاش داپۆشراو دەپۆيشتن. ھەر چەندە كەسيان يەك تۆزقال لەو ئازوقەيەيان پىي نەمابوو كە يارىدەدەرى مەسئولى تەداروكلات لە خەستەخانەكەو بەرد بوونى. بەلام ورەيان زۆر بەرز بوو، چونكە دۇنيا بوو بوون كەئىدى پەناگايان زۆر دوور نىيە.

ماروسكا بەدەم چاوداگرتنەو پرسى: گويت لى بوو چى گوت؟ چونكە فەرماندەكە لەگەل رايەكانى ئەودا بوو نەك رايەكانى كونجارككو، بۆيە بە سەرسامى پيەدەكەنى و كەيفى دەكرد: دۆستى ديريە، ئەدى نابى دويوف ئەم شتانه بزاني؟

مىنەرەكە بى ئەوئى شىلو بى، گوتى: بەم جۆرە راو بۆچوون لەسەر ھاوولالتيانمان دەرنابردى، زۆر چاكە ئيوە قەوم و قىلەتان لە گوندا نىيە - ئەمەيان مەسەلەيكى گرنگ نىيە. منيش جارى ھىچ كەسيكەم لەويدانىن. بەلام ئيوە خەلكانى مەعدەن لەبەر چاوداگر، ديارە تۆ لە دەورووبەرى "اورال" ھەواتوويت، بەلام دىيە سەر ماروسكا كە جگە لە زنجەكانى مەعدەن چ شويىكى دى نەديتو.

ماروسكا نىگەرەن و سەخەت دەھاتە بەرچاودا، بە ناپەزايىيە پرسى: مەبەستت لە چ شويىكى دى نەديتو، چيە؟ ئەدى بەرەى جەنگ چ بوو كە من.....

دويوف بەدەم دەست جولاندەو، قسەكەى ماروسكاى بپى و گوتى: تۆوس بە! با قسەكەى تەواو بكات.

گونجارككو بە ھىمنى لەسەرى رۆيى: چما مەعدەنەكەى ئەنگۆش ھەر گونديك نىيە: يەكەم ھەر كەسەو باخىكى بۆ خۆى داپريو، نيوەى خەلكەكەتان زستانان بە دووى كاردادەپوون ھاوينا دەگەرپنەو گوندى، چونكە لەويدا تەنانەت گا كيويەكانتەن، بەرازان گاز دەكەن، من بە خۆم لە مەعدەندا بووم و دەزانم.

دويوف تواناى بەرپەرچ دانەوئى گونجارككو نەبوو. بەسەرسامى پرسى: وتت گونديكە؟

- ئەدى چى؟ ئەو خەلكەكەى لە دەورووبەرى باخاتدا دەژين و ژنەكانيان لەوین ھەموويان جووتيارن، لات وايە ئەمانە بى تاسين؟ ھەلبەتە تاسيريان ھەيە!

بەدەست ھەواكەى لە خۆى دوور خستەو.

دويوف لە كاتيكدا دەترسا كە نەوەك لە قسەكانيا شتيكى نابروپەر بۆ مەعدەنچەكان ھەبى، بە دوو دلى پرسى:

- ھەلبەتە دەبى ئەمە حسيبي بۆ بكرى.

- زۆر چاكە، ئەو مان وا، با ئىستا بيينە سەر شارەكان. ديارە شارى زۆرمان ھەن و ھەموويان گەرەن، ھا؟

تا چاودەتەر دەكات، بە پانى و دريژى ھەزاران قوناغ، ديھات دەورووبەرى گرتوون.

تۆ دەللى ئەمە چ تاسيريكى نىيە؟

فهرماندهی دهسته که به په شیوی گوتی: سهبرکه! دهلیی هه زاران قوناغ؟ دیهات دهوروبه ری گرتوون؟ بهلی، هه ق به تویه و ئه مهش تاسیری هه یه. باشه ئیدی؟ گونجارنکو گوتی: زور چاکه، هه موو ئه م قسانه له یه ک خالدا کۆده بنه وه و ئه ویش ئه مه یه که له ناخی هه ر یه کی کمانا به شیک له جووتیاریک هه یه. له کاتی که به م چه شنه وه لای می قسه کانی دوبوف ی دابوو، ئیشاره تی به مه به سستی یه که مجاریان دایه وه.

ماروسکا به ستایش و ئافهرینه وه هاواری کرد: ته واوی بکه! هه ر یه که م خو هه لقورتانی دوبوف له باسه که، به لای ماروسکاوه خو ش بوو، رووی ده می کرده دوبوف و گوتی: دۆستی ئازیز چاکی به زاندیت و ئیدی ناشتوانی وه لای می بده یته وه!

گونجارنکو بی ئه وه ی دهر فته تی دوبوف بدات که بیته وه سه رخو، له سه ری روپی: هه موو ئه مانه، ئه وه مان پی ده لی که ئیمه و ئیوه و هه روه ها ماروسکا — نابی له ئاستی جووتیاراندا غه رابین و چون ئیمه به بی جووتیاران ده توانین... سه ری له قاندو بی ده نگ بوو. دیار بوو که ئیدی هه موو ئه و قسانه ی که دوا ی دوبوف گوتیونی نه یده توانی باوه ری گونجارنکو بگوپی.

ماروسکا به دزییه وه ده پروانییه گونجارنکو، هه سستی به ریژیکی پتر به رانه به به گونجارنکو ده کرد، له به ر خو یه وه بیری کرده وه: ئیبلیری زانا! چون پیره میرده که ی ته نگاو کرد، هه ر نه یه توانی له جیی خو ی بجمی. ماروسکا ده یزانی رهنگه گونجارنکو وه کو هه موو که سیکی دی هه لان بکات و هه می شه هه ق به و نه بی. بو وینه ماروسکا هه رگیز له و باوه ردا نه بوو که چ نیشانه و ئاسه واریکی جووتیاری له گونجارنکو دا هه بی، که چی ئه وه تانی به خو ی باوه ری به مه هه بوو. له گه ل ئه مه شدا له هه موو که سیکی پتر متمانه ی پی په یدا کرد. گونجارنکو به و چه شنه ی ماروسکا ناسی بووی "یه کی که بوو له خو یان". گونجارنکو پیاویکی "به هه ست بوو" و هه رگیز خو ی له قسه ی پوچ و بیهوده هه ل نه ده قورتاند. پیاویکی ته مه ل و بی با شار نه بوو، ده سته قاوه ییه لپه رکهانی هه رده م ئاماده کاربوو، یه که م که پرت پی ده چوو ده سته کانی خا و بن. به لام له کردارا یه کجار کاراو رهنگین بوون.

پیوهندی ماروسکا و گونجارنکو گه لی که به تین بوو، به راده یه که هاوړیکانیان ده یانگوت: له ژیر یه ک پالتو دا ده خه ون و له یه ک قاپ دا نان ده خون.

پی ده چوو ماروسکا رازی بی له هه ل س و که وتی روژانه ی له گه ل گونجارنکو دا، هه روه ها وه کو پارتیزانیکی جدی ده پروانییه خو ی: ئه سه په که ی چاک تیمار ده کرد. تفاقی زینه که ی ریک و پیک بوو، تفهنگه که ی ده تگوت ئاوینه یه ده بریقیتته وه. له شه را هه می شه له پیشی پیشه وه بوو، جیگای متمانه بوو، به م چه شنه مایه ی خو شه ویستی و ریژی هاوړیکانی بوو و له راستیا ئه م کاره به شیوه یه کی خو به خو ماروسکای به ره و ژیانیک دروست و هوشیارانه برد، که به پای خو ی. گونجارنکو ده سستی تیدا هه بوو. ژیانیک که جیی بیکاری و ته مه لی تیدا نه بوو.

له پیشه وه هاوړیک کرا: بوه سته! بوه سته! ئه م فهرمانه سه رانه سه ری له شکره که ی گرتته وه. ئه وانه ی پیشه وه وه ستان ریزه کانی دواوه چوونه پیشه وه وه ئه نجام ریزی له شکره که تی که چوو.

ئەوجا فەرمانى دووھم دەم بە دەم گەيىيە دواوھ: متیلیستا بۆ پېشەوھ! باش چەند دەققەيەك متیلیستا بە چەشنى سەرگەرپك كەوتە فېرىن و وەكو با تېپەپرى. سواریى پېر شکوئى زەلامىك كە قوتا بخانەى سوپایى و مەشق و فیربوونى سواری نەدیتبوو، سەرنجى پېر ئافەرىن و ستایشى تیکپرای ئەندامانى هیژەكەى بەلای خوئیا راکیشا، دوبروف گوتى: وا بزائىم پېویستە بە خۆم بچمە پېشەوھ با بزائىم مەسەلەكە چىيەو لەچ دایە.

دوبروف پاش كەمىك گەپرايەوھ، پەست بوو، دیار بوو ھەولئى دەدا ئەم پەستىيەى وەشیرئى. دوبروف گوتى: متیلیستا بە مامورىيەت دەچیتە تاقيب کردنى حال و وەزعى دژمن، ئیمە شەوئى لیڤرە دەمینینەوھ.

ھەلچوون و نیگەرانی لە دەنگیا ھەست پئى دەكرا، بەلام ئەو پیاوئىكى خوراکرو نھینئى پاریز بوو.

ئەو پیاوانەى لەو دەورووبەرە بوون، ھاواریان کرد: ئاخىر ئەمە چ کارىكە؟ بئى نان و ئاو؟ ئاخىر بەمە دەلئىن چى؟ ئەمەش بووھ بە ئیسراحتە! ماریوسكا گەيىيە لایان و گوتى: چ شانسیكە!

ریزى پېشەوھ تازە لە ئەسپەکانیان دابەزیبوون. لڤنسون پریارىدا شەوئى لە بېشەكەدا وەمین، چونكە دَلنیا نەبوو كە جوگەلەكانى خوا رووى خوانیخدا لە دەستى دژمن نەبن. بە ھەر حال بە ئومئید بوو بەم حالەشەوھ رىگایەك بۆ دۆلى تیودو — واکىو بدۆزیتەوھ و وردە وردە بپوون.

بە درىژایى رىگا ژانى لە رادە بەدەرى قەبرغەى، كە روژ بە روژ لە زیادى بوو، ئازارى دەدا، لڤنسون دەیزانى ئەم ژانە ئەنجامى ماندوو بوونى لە رادەبەدەرو كەم خوینیيەو بە چەند ھەفتەيەك ئیسراحتە و پاریز چاك دەبیتەوھ، بەلام چونكە لای روون بوو كە بەم زوانە دەستى ناگاتە خوراكى چاك و ئیسراحتەى تەواو، ناچار بە درىژایى رىگا ھەولئى دەدا خوئى لەگەل ئەم ژيانە تازەيەدا رابھینئى و قەناعەتى بە خوئى دەکرد كە بئى تا قەتییەكەى تەنیا بەشیكە لە تىكچوونى میزاج كە ھەمیشە ئازارى دەداو رەنگیشە ھەرگیز دوورى نەخستبیتەوھ لە ئەنجامدانى ئەو كارانەى كە بەشيك بوون لە ئەركەكانى سەرشانى.

كوبراك چاوى پرى بووھ پیللاوھ نەرمەكانى ئاگای لە قسەكانى لڤنسون نەبوو، وەكو لاسارىك كە جگە لە خەمى سكى خوئى، خەمى چ شتىكى دى نەبئى، بۆ چوارەمین جار دووبارەى كردەوھ: من دەلیم پېویستە بپوین.

— زۆر چاكە، ئەگەر ناتوانى بمینئى. فەرموو بپو، بەلام یەككە لە شوینەكەى خۆت دابنئى، ئیدى بۆ خۆت سوار بەو بپو. بەلام من نیازم نییە ھەموو ھیژەكە بخەمە خەتەرەوھ.

دەنگى لڤنسون ئەوھى نیشان دەدا كە كوبراك زۆر سوور بووھ لەسەر رایەكانى خوئى. لڤنسون گوئى لە قسەكانى تری كوبراك نەگرت، لەسەرى روئى: برادەر وا چاكە بچى سەرىك لە ئیشكەرەكان بەدەیت. كە ھەستى كرد كوبراك ھەمدیس ئامادەى پئى داگرتنە لە پەرچارەى بەیەكا داو بە رەقى پرسی: چىيە؟

ئىشكەننىڭ بەدىئىي

كوبراك بەدەم چاۋتروكاندەنە سەرى ھەلپرى.

لەنسون بە ھەمان شىۋازى ئاسايىيەۋە كە كەمىك شۇخىشى تىدا بوو. لەسەرى رۆيى:
دەورپىيەك بىنپەرە سەر جادەكە، چەند ئىشك گرىك لە پىشت ھىزەكەۋە بە دوورى نىۋ قۇناغىك
دابنى. بۇ ۋىنە لە شۋىنەدا كە چۆمەكەمان بىرى. ھالى بوويت؟

كوبراك بۇلاندى: بەلى. لاي سەير بوو كە بۇچى لەبرى ئەو شتەي كە دەيوست بىلى، ئەمەي
گوتبوو، لەبەر خۇيەۋە بىرى كىردەۋە: بەرازا! ھەستى بىزارى و بەزەيى ھاتنەۋە بەخۇ، لەگەل
جۆرە رىز گرتنىكى لەنسوندا، لەلەي تىكەل بوون.

لەنسون ۋەكو جاران لە خەو راپەرى. ئەو گەفتوگۇيەي لەگەل كوبراكدا كىردبوو، ھىنايەۋە
بىرى خۇي، جگەرەيەكى داگىرساند، چوۋە دەرى تا سەرى ئىشك گەرەكان بدات.
بە جۆرى رىي خۇي بە نىۋ كوانوۋە دوگەل كىردوۋەكانا دەكردەۋە كە پى ئەنى بە پالتۇي ئەو
پارتىزانانەي لە خەۋا بوون. دوورتىن ئاگرى دەستە راست لە ھەموو گەشتەر بوو. ئىشك گرى
شەۋ بە دىارپىيەۋە ھەلتروشا بوو.

دەستەكانى دابوۋە ئاگرەكە، دىار بوو مەلى خەيالى شۋىنانى دوورى تەي دەكرد، كىلەۋە
پىستىيە رەشەكەي بە پىشتا شىكابو، چاۋەكانى خومارو خوالوۋ بوون، لىۋەكانى بىزەيەكى
سادەۋ مندالانەيان گرتبوۋە خۇ. لەنسون لەبەر خۇيەۋە گوتى: باش سەيرى بىكە!

دىمەنى بلىسەي شىن باۋى دوۋكەلەۋى، بىزەي سەر لىۋى ئىشكگرەكە، تارىكى شەۋ و خەتەرى
ۋەزەۋ ھال، ھەستىكى ئالۋوز تىكەل و پىكەلى لاي لەنسون دروست كىردو ئەو وشانەي خستە
سەر زارى.

بە وريايىيەكى زۆرتەرەۋە چوۋە پىشەۋە، ھەلبەتە نەك لەبەر ئەۋەي لە چاۋى ئىشكگرەكە دوور
بى، بەلكو لەبەر ئەۋەي نەيدەۋىست بىزە لە لىۋانى ئىشكگرەكە بتارىنى. ئىشكگرەكە ھىشتا لە
دەرياي بىرەكانى خۇيدا مەلى دەكرد، بىزەكەي بەرانبەر بە سەماي بلىسەكان بەردەۋام بوو،
بىگومان ئەم ئاگرەۋ دەنگى ھەلبىزقانى ئەو گىيائەنى لە باۋەنى ئەسپەكانەۋە لە ناۋ جەرگەي
بىشەكەۋە دەبىسترا، كابراي ئىشكگرىيان بىردبۇۋە بۇ شەۋانى مندالى، كە چۆن ئەو شەۋانەي
لەگەل ئەسپانداۋ لەنىۋ كىلگەكاندا بەسەر بىردبوو، زۆر شتى بىر ھاتەۋە، چىمەن زارە شەۋنم
لېنىشتەۋەكانى بەر تريفەي مانگەشەۋ. بانگى دوور بە دوورى كەلەبابانى گوند، لەۋەپرانى ئارام
بەخشى ئەسپان، دەنگى پاۋەندو زنجىرەكانىيان و سەماي مەشخەلەكان لەبەر چاۋە ئەبلەق و
مندالانەكانى، ئەو مەشخەلەنى لەمىژ بوو دامركابوۋنەۋە، بەلام لەبىرو ھىزى ئىشكگرەكەدا
لەۋ ئاگرە گەرمترە گەشتەر بوو كە ھەنوۋەكە لەبەردەميا بوو.

لەنسون ھىشتا بە تەۋى لە ئوردوگا كە دەرنەچوۋ بوو، تارىكىيەكى شىدارو بۇنخۇشى بەسەرا
ھات، پىي چوۋ بەشتىكى نەرم و سپرىنگ ئاسادا، شەۋ، بۇنى كارگو دارى رىۋى لىدەھات.
لەنسون لەبەر خۇيەۋە گوتى: بەپراستى بەسامە! و ئاۋرپىكى دايەۋە. ئىستى چ ئاسەۋارىكى گىرە
زىرپىنەكان نەما بوو، دىتگوت ھەموو ئوردوگا كە لەگەل بىزەي ئىشكگرەكەدا چوۋ بوو بەناخى

زەويدا. ھەناسەيەكى قولى ھەلکىشا، بە دل رۆشنىيەكى پترەو، كە پىشتەر ھەستى پى
نەدەکرد، بەسەر جادەكەدا كەوتە رى.

زۆرى پى نەچوۋ گويى بە خورەى جۇگايەك زرينگايەو، ھەلۋەستەيەكى كردو گويى بۇ نەوای
دلگىرى بىشەكە رادىرا، پاشان لەبەر خويەو پىكەنى، ئەوجا بە ھەنگاي سووكترو ورياترەو
كەوتەو رى، بە جۆرى پى بە عاردى دا بکىش دەکرد كە دەنگى پى دەبىسترا.

لە ناو جەرگەى تاريكييەكەو دەنگىكى گپو لەرزۆك بەرز بوو، كىي زەلامم؟ لئىسون دەنگى
متچىكى ناسىيەو بى وەى وەلامى بداتەو، يەكراست بەرەو روى چو، سەداى ميل
ھىنانەو تەنگىك لەو تاريكييە كپەو ھەستا. ئەوجا دەنگى سامناك و وشكى گىربوونى
فېشەكك لە لوولەى تەنگەكەدا ھات. لئىسون بە ئاستەم جولەى شىت ئاساى دەستى
متچىكى دەبىنى كە دەيوست فېشەكەكە بخاتە بەر تەنگەكە.

لئىسون بە ساردىيەو گوتى: پىويستە پتر چەورى بەكى. متچىك كە ھەستى بە ھىورى كرد
گوتى: ئاھ، تويت، نا... زەيتم كردو... نازانم چىيەتى... بە پەشىويەو چاوى بىريە
لئىسون. لە كاتىكا بىرى چوۋ مىلى تەنگەكەى بباتە پىشەو، چەكەكەى ھىنايە خوارەو.

متچىك ھەرەسى سىيەم بوو، نۆرە ھەرەسىاتەكەى لەنيو شەو ھەستى پىكردبوو، ھىشتا
نيو سەعات بەسەر ھەرەسىاتەكەيا تىنەپرىبوو. سەر ھەرەس گەرابوۋە بۇ ئوردوگا دەنگى
ھەنگاۋەكانى لە نىو پوشەكاندا ون بوو بوو، بەلام بەلاى متچىك-ھەو زۆر لەمە پتر تىپەرى بوو،
چونكە بە تاقى تەنى كەوتبوو دەرياي بىرى خويەو لە نىو ئەم دنيا فراوان و بىگانەيەدا زۆر
بە وريايەو دىژەى بە ژيانى خوى دەدا، ئەم دنيايەى كە ھەموو شتەك تيايدا بەدزى و
ئەسپايى دەجول.

متچىك ھەموو ئەو ماۋەيەى بە يەك فېكر گوزەراند، فكرى نەيدەزانى كەى و لە كوئەو لە
مىشكىا دروست بوو بوو.

بى گويىدان بەو بىرانەى دى كە ھزريان مژول دەکرد، بەردەوام دەگەرايەو سەر بىرى يەكەمى.
متچىك بە خوى دەيزانى كە ئەم بىرە بىرىكى نەگريس و پىر شەرمەزارىيەو ھەرگىز بۇ كەسى
باس ناكات. ھەرۋەھا دەيزانى كە ھەرگىز دەست بەردارى ئەم بىرە نابى و لە پىناۋى
ئەنجامدانىا ھەموو كارى دەكات، ئەمە تەنيا شت و دوا شت بوو كە بوى مابوۋە.

نيازو پلانى متچىك ئەمە بوو: ھەر چۆنى بوو ھەو تا زوۋە، بە چنگ بە ددان ھەول بدات لە
ھىزەكە فېرار بكات.

گەرچى جاران ژيانى شارى، ناخۆش و بى گيان دەبىنى، بەلام ئىستا لە كەلەكەى ئەو ھەو دا بوو
بگەرپتەو بۇ باۋەشى ئەو ژيانەو بەلايەو شادى بەخش و ئاسوودە بوو، و لە راستيا تەنيا
ژيانىكى لەبار دەھاتە بەرچاۋى.

وختى لئىسون ناسىيەو، متچىك پەشوگا، ھەلبەتە نەو ھەل بەر ئەو ھەى تەنگەكەى رىك و
پىك نەبوو، بەلكو پتر لەبەر ئەو بوو كەلئىسون متچىك و بىرەكانى غافلگىر كردبوو.

لښسونه به روو خوښيېه وه گوتی: که سهر بازیکي چاکي! لښسون هیشتا بزهي نیشکگره که ی له بهر چاو بوو، دلې نه ده هات تووږه بی: ته نیایي بو ئیره که میك سامنا که نا؟ متچیک له ژیر لیوه وهو به هه لچوونه وه وه لامي دایه وه: نا... سامنا کی چی؟ ئیدی له گه ل نه م شتانه دا راهاتووم.

لښسون به پیکه نینه وه وه لامي دایه وه: به لام من هه رگیز له گه لیا رانه هاتوم به مهرجی سالانی دوورو دریژم، به شه وو به روژ، به ته نیا به پیاده و به سواری گوزهراندوه، که چی هیشتا ده ترسم، باشه وه زغ و حالی نه م ناوه هیمنه؟ متچیک به ترس و سهر سامییه وه لیی راماو گوتی: به لی، هیمنه. لښسون بو ی روون کرده وه که وه زغ و حال زور له بارو چاکه و به م زووانه به چاوی خو ی ده بینی که باشت ده بی، پیده چوو نه م قسانه ی له بهر خاتری قسه کانی نه و نه کردی، به لکو له بهر نه و بوو که ناخی نه و هه لسه نگینی و بیشکنی: هه ر نه و نه ده بتوانین له دولی تیودو واکيو بپه رینه وه ئیدی وه زعمان زور باشت ده بی. جگهره ده کی شیت؟ نا؟.

متچیک که کیسه توتنه که ی قاریای دینایه وه بیري خو ی و دهیزانی له وانه یه لښسون له وه بی ناگا بی، له سهری رو یی: نا، ته نیا جار جاری قهت حزی لی ده که ی؟ کانی نیکوف، یه کی که له پارتیزانه باشه کانمان، نه و کابرایه نیو سه عات به بی جگهره هه ل ناکات، دوو دلم له وه ی به سه لامه تی گه یی بیته وه شار.

متچیک پرسى: بو چی بو شار؟ دلې به توندی که و ته لی دان.

- خو م به نامه یه که وه ناردم، هه نوو که چوونه ناو شار زور خه تهره، هه واله کانمانی بردوه. متچیک به شیوه یه کی ناسایی و له کاتیکا هه ولی دده و ا بنوینی که پرسیاره که ی ته نیا ری که و ته، پرسى: ناتوانن یه کی کی دی بنیرن، بیرتان له وه کرد و ته وه که یه کی کی دی بنیرن. لښسون که به وریاییه وه گو یی هه ل خستبوو، پرسى: چو ن؟

- هه روا، ته نیا پرسیار بوو، نه گهر ئیوه رازی بن- من ده توانم راسپارده و نامه کانتان بو شار بهرم، زور شاره زای شارم.

متچیک ترسى نه وه ی لینیشتبوو نه بادا زور شپرزه بوو بی و لښسون په ی به هه موو شتیکی بردی.

لښسون که به وردی وشه کانی هه لده بژارد، له وه لاما گوتی: نا پی م وانیه بتوانم، قه وم و قیلته له شار هه ن؟

- نا، به لام له شار کارم ده کرد، یانی ناسراوم هه یه، به لام له بهر نه وان نییه... نا، ئیوه ده توانم تمنا نه م پی بکه ن، وه ختی له شار بووم به زوری نامه نه نیییه کانه ده گه یانده جی.

- له گه ل کی دا کارت ده کرد؟

- له گه ل ما گزیما لیسته کاندا، به لام نه و سا که وام ده زانی که کار کردن له گه ل نه واند چ عه یی کی نییه.

دېتخانه یې به یق

- مه به ست له عهیبی نییه، چیه؟
- مه به ستم نه مه یه که نه و ساکه عهیبی نه بوو پیاو له گه لیا ندا کار بکات.
- نه دی نیستا؟

متچیک به ترسه وه بی نه وه ی بزانی چ و لایمیک چاوه پوانیتی گوتی: نیستا سهرم لیشیاوه، دروست و نادروستم له لا تیکه ل بووه.

لقنسون که ده تگوت چاوه پری نه و لایمه بوو، به سه دا یه کی دریژ گوتی: که - وا - ته - به - م جوره! نا، نا به هیچ جوړی نیازم نییه که س ره وانه ی شار بکه م.

متچیک که روو به پروی نه و بریاره کوت و پرېو تا راده یه ک توو پر یه بووه، به ده نگیک لهرژوکه وه گوتی: - نا.... ده زانی بو نه مه م خسته پروو.... هر بیر خراب مه که وه! خه یال نه که ی شتی کم لیت شار دونه وه، زور له گه لست راستم.

نه مچا له بهر خو یه وه بیرې کرده وه: پیویسته هر نیستا هه موو شتیکی پی بلیم، به راستی هه سستی ده کرد هن ده کات گریی دلې خو ی بو بکاته وه، هر چه نده نه یده زانی ئاخو نه نجامی نه و کاره ی ناقلا نه یه یان که وانه!

بو یه نه مه م خسته پروو چونکه وام دیته بهرچاو که پارتیزانیکی لوازو بی که لکم، نه گهر من بنیری و پرؤم باشتر ده بی، خه یال نه که ی که ده ترسم، یان شتی که له تو ده شارمه وه، ته نیا له بهر نه مه یه که هه ست ده که م ناتوانم هیچ کاری که به دروستی نه نجام بده م و هیچیش تی نا گه م، هر له بهر نه مه شه ناتوانم لی ره دا له گه ل هیچ که سی کدا دوست بم، له گه ل هیچ زیرو حی کا، چ که سی ک شک نابه م که داوای یارمه تی لی بکه م، نه مه ش هه له ی من نییه، هی منه؟ من به دلکی پاکه وه روو به پروی هه موویان ده بمه وه، که چی نه وه ی له وانه وه به نسیم ده بی هر هه مووی ره قی و گالته پی کردن و فی ل لی کردنه، باشه منیش شان به شانی نه وان نه جه نگیم؟ به خه سستی بریندار نه بووم؟ به خو ت ده زانی متمانه م به هیچیان نییه، خو نه گهر منیش به هیژتر بام ده مزانی هه موویان گوی رایه لم ده بوون، ن گویان لی ده گرتم، لیم ده ترسان، بوچی؟ چونکه نه مه تاقه شتی که که نه وان لی ره دا هن زی پی ده که ن، هر که سه و له خه می تی رکردنی سکی خویدا یه، نه گهر شته که له هاوړیکانی خویشیان بدن، که س به ته نگ که سه وه نایه ت.

هه ندی جار وام دیته بهرچاو که نه گهر سبه ینی بکه ونه گیرو گازی هیژه کانی کلچا کیشه وه، له گه ل نه وانی شدا هر به و جوړه ده جه نگو و به هه مان زولم و زوره وه ره فتار له گه ل خه لکانی ترشدا ده که ن، به لام من ناتوانم، ناتوانم و ده کو نه وان بم!....

وای هه ست ده کرد له گه ل درک اندنی هر وشه یه کدا درژیکی تازه ده که و ته په رده ی نه و ته مه ی که له بهر چاوه کانی بوو، وشه کان نازادانه له م درزانه وه ده رژان و درزه کانیان شاش تر ده کرد، متچیک ده یویست به رده وام قسان بکات، که قسه ی ده کرد هه سستی به نارامییه کی تایبه تی ده کرد، هه نوو که به لایه وه گرنگ نه بوو لقنسون چو ن بیر له قسه کانی ده کاته وه.

لقنسون تی فکری: که واته تو نه چه شنه مروقه ی! چ خه میره یه کی تی که لی! له کاتی کا وشه کانی به هیوړی ده درک اند و هن زی ده کرد نه و که شف بکات که چ هو یه که له پشت نه هه لچوونه

تۆرپەيە ۋە ھەيە، گۈتى: كەمى سەبركە! قۇلى كراسەكەي گرت. متچىك زىرەكانە ھەستى كرد كه لىنسۇن چاۋە رەش و درشتەكانى بېرپوۋەتە ئەو: برا، تۆزۆرت قسان كرد، من سەر لە ھەموويان دەرناكەم. باشە تۆ لىرەدا بوەستەو با لە گرنىگرتىنيان بدويىن، تۆ دەلىيى لىرەدا ھەر كەسەو لە خەمى تىر كىردنى سكى خويدايە.

متچىك ھاۋارى كرد: چۆن، نا؟ چونكە متچىك باۋەرى وابوو كە گرنىگرتىن بەشى قسەكانى بەھىچ جوړى ئەو خالە نەبوو كە لىنسۇن ئىشارەتى بۆ دەكرد، بەلكو گرنىگرتىن بەشى قسەكانى پىۋەندى بە ژيانى نالەبارى ئىرەۋە ھەبوو، ئەو زولمانە بوو كە لەلەين يەك بەيەكى پارتىزانەكانەۋە لىي دەكراۋ ئەمە ھەقىقەتتە كە بەپراستى شايانى باسكردنە: من دەمويست بلىم كە....

لىنسۇن بە ھىمنى قسەكەي پى بىرى: نا، سەبركە، ئىدى نۆرەي منە، تۆ گۈتت لىرەدا ھەر كەسەو لە خەمى تىر كىردنى سكى خويدايە. خو ئەگەر بە رىكەوت بىكەوينە گىروگازى كىچاكەكانەۋە....

– نەخىر من ھىچم دەر بارەي شەخسى خۆتان نەگۈت... من...

– فەرق ناكە. گۈتت ئەگەر ئەوان بىكەونە گىروگازى كىچاكەكانەۋە، لەگەل ئەوانىشدا بە ھەمان بى رەحمى و بى خەمىيەۋە دەجەنگن؟ ئەم قسەيە تەۋا ھەلەيە! لىنسۇن ھەمان بەلگە ئاسايىيەكانى خۆي ھىنايە پىشەۋە، دەيويست ئەۋە روون بىكاتەۋە كە چۆن ئەم قسانە بە راي ئەو دروست نىن.

لىنسۇن چەندى قسان دەكرد، پىتر بۆي دەر دەكەوت كە ۋەختەكەي خۆي بە فېرۆ دەدات. ئەو قسانەي كە جار جارى متچىك دەيدايە بەر قسەكانى، تىي دەگەياند كە دەبى لە مەسەلە سەرەتايىيەكانەۋە قسانى لەگەلدا بىكات. لەو مەسەلە سادانەۋە دەست پى بىكات كە ۋەختى خۆي دەر كىردنيان بۆ ئەۋىش زەحمەت بوو، بەلام ھەنوۋە بوو بوون بە بەشىك لە گوشت و خويىنى، ئىستا سەردەمى ئەو كارانە بەسەر چوو بوو، ۋە ھەر ساتىك كارى خىراترو بىنج بىر تر دەھاتە گۆرى.

لىنسۇن ئەنجام بەساردىيەكى ئەو تۆۋە كە لەمىھرو دىلسۆزى خالى نەبوو، لە سەرى رۆيى: زۆر چاكە، من چ كاريكم لە دەست نايەت، تەنيا خۆت ناپەھەت دەكەي، ناتوانى بۆ ھىچ شويىنى بېرۆي، ئەمە بىرىكى گەۋجانەيە.

– ئەوان دەتكۆژن، ئەۋەندەۋ بەس، چاكتر وايە زۆرتر لەم بارەيەۋە بىر بىكەيتەۋ. بەتايىبەتەش ئەۋە شتانەي كە من پىم گۈتت بە قازانجى خۆتە.

متچىك بە خەمبارىيەۋە ۋەلامى دايەۋە: ئەمە تاقە شتىكە كە دەتوانم بىرى لى بىكەمەۋ... ئەو ھۆيە تۆرپەيەي كە ئەۋى ھاندەدا بە ئاشكراۋ لاسارى قسان بىكات، زۆر بە ئاسانى لە بەين چوو.

– لە ھەموو گرنىگرت ئەۋەيە كە خەيال نەكەي ھاۋرىكانت لەتۆ خراپىترن... خراپىتر نىن...

لىنسۇن بە ھىمنى كىسە توتنەكەي دەرھىناۋ كەۋتە سىغار پىچانەۋە.

متچیک به نا ئومیدیه وه سهیری کرد. لئفسون به جوریکی چاوه پروان نه کراو له سهیری رۆیی:
چاکتر وایه میلی تهنه گه کهت بخهیت وه جیی خوی.

دیار بوو به دریزایی گفتوگۆ که یان ئەم مه زوعه ی له میشکی خۆیدا هه لگرتبوو: هه نوو که وه ختی ئەوه هاتوو که ئەم شتانه فیڕ بووبی —خۆ تۆ له مالی خۆتدا نیت، تی ده گه ی؟ ئەمجا ده نکه شقارته یه کی داگیرساند. بۆ ساتیک، چاوه نیوه داخراوه کانی به برژانگی دریزه وه، کونه کانی که پوی، ردینه سووره که ی رووناک بووه، به راست وه زعی مایه کهت چۆنه؟ هیشتا سواری ده بی؟

— به لی. لئفسون که میک داما: زۆر چاکه سبهینی پییان ده لیم با "نیو کات" بده نی—
دهیناسیت؟ ئەوه ی که پیکا سواری ده بوو، تۆزیو جیخا بده وه به مه سئولی ته داروکات...
باشه؟

متچیک به گوی رایه لیه وه وه لای دایه وه: باشه، لئفسون له بهر خۆیه وه بیرى کرده وه: بنیاده میکی چ بی عه قلّه! ئەوجا به وریایی و هیمنیه وه که وته ری، مژیکی قوولی له سیغاره کهیدا، هینده ی له گه ل متچیکدا گوتبوو، کاس بوو بوو، له بهر خۆیه وه گوتی: تیکرا کابریه کی بی توانا، ته مه ل و نه فس نزمه، چهند مایه ی شهرمه پیاوی و سست و بی ده سه لات له داوینی نیشتمانا له دایک بی و په روه رده بکری: هه نگا وه کانی گورج تر کرده وه مژیکی قولتری له سیغاره که ی دا: به لی: وه ختی که ملیونان مروقه له ولا ته که ماندا له میانی هه ژاری و چه په لیدا ده ژین و له سایه ی رۆژگاری دریزا به گاو به هه و جاری سه رده می به رد زهوی ده کیلن و با وه پیاو به خوی نه بوو، و بی هه ست و زالم هه یه، پیاوی و بی با شارو بی کاره و بی که لکیان تیدا بیته ئاراوه!

لئفسون په ریشان بوو. چونکه ئەوانه قولترین و پیروترین بیرى ئەو بوون، چونکه چه مکی سه ره کی ژیان له لای ئەو بریتی بوو له سه ره که وتن به سه ره ئەم هه ژاری و رۆژ ره شییه دا. چونکه ئەگه ر به جوریکی به هیزتر له گشت بزوی نه ره کان دریزه ی به ژیان نه دا بایه و ئومیدی ئەوه ی نه بایه که مروقی به هیزتر و میهره بانتر و شادتر ببینی، ئەو ساکه هه رگیز ئەم لئفسونه نه ده بوو، به لکو که سیکی دی ده بوو، به لام مادامه کی هیشتا ملیونان مروقه له وانه، ناچارن دریزه به ژیانیکى و سه ره تایى و پر له نه گبه تی بدن، ئینسان چۆن ده توانی ئومیدی دیتنى مروقانى نوی و جوانی هه بی؟

لئفسون وه ختی متچیک ی بیر ده که وته وه، له بهر خۆیه وه تیده فکری: ئایا منیش رۆژی له رۆژان وه کو ئەو بووم؟ هه ولی دها سه رده می مندالی و لاوی خوی بینیتسه وه یاد. به لام ئەم کاره زه حمه تیکی زۆری ده ویست قوناغه کانی ئەم دوا ییه ی ژیانى واته ئەم ساله نزیکانه ی ئەو ئاخرو ئۆخرانه ی که لئفسونی دروست کرد بوو —ئەو لئفسونه ی که ئیستا هه موو که سیك به ناوی لئفسونه وه ده یانناسی، ئەو لئفسونه ی هه میشه له پی شه وه ی هیزه که وه بوو، ئەو سالانه گه لیك گرنگ و پر له رووداو بوون.

ته نیا یه که شتی رابردوی ده هاته وه یاد، ئەویش کۆنه وینه یه کی ده ورانی مندالی بوو، وینه که مندالیکی جوله که ی لاوازی چاو گه ش و درشتی نیشان دها که چاکه تیکی ره شی له به ردا بوو. لئفسون له وینه که دا به تاسه یه کی سهیری نا مندالانه وه چاوی بری بووه خالیکی کامیراکه، چاوی

بېرېبووه ئهو شوېنهي كه پېيان گوتېوو بالنده يه كي بچووك و جوان ده فېرې... به لام چ بالنده يه كي جوان له گورې دا نه بوو بوو، ئېستاش له يادې ماوه كه چوون له نا ئومېديا چاوي پر بوو بوو له گريان، بهر له مهش زوري لهم چه شنه نا ئومېديانه بيني بوو. تا نه نجام قه ناعه تي كرد بوو كه ... ژيان "نه فسانه نيه". وه ختي كه قه ناعه تي كرد، بوي دهر كه وت كه به شهر چ رهنجيكي زوري به نه فسانه ي دروي بالنده ي بچووك و جوانه وه كي شاوه - نهو بالنده جوانانه ي كه چاوه پروان ده كرا ليړه يان له ويوه دهر بكون، خه لكانيكي زور به دهم چاوه پرواني ديتني نهو بالنده جوانانه وه ژيان يان به فيرو ددها. به لام بالنده كان هه رگيز پهيدا نه ده بوون نا، نهو ئيدي پيوستي بهم جوړه شتانه نه بوو! و سهر سه ختانه هه موو شادي و دلّه خورپه يه كي بي ماناي له مهر بالنده كان نايه لاه - هه موو نهو شتانه ي كه بابهل باب بويان مابووه، نه فسانه ي ساخته و دروي بالنده ي بچووك و جوان روژ به روژ پوچهل ده بووه.

لغنسون بو دهر ك كردني واقع، بو گورپيني نهو وه زعه، بو خيرا خولقاندني نهو شته ي كه پيوسته بيته دي و ده بي بمينيته وه، بو دهر ك كردني نهو ساده ترين و قورسترين شتانه، په ناي برده بهر عه قل و هوش.

لغنسون هه نوو كه به هه ستيكي تيژي له وه سف نه هاتووه وه، كه له و چاوه پروان نه ده كراو كه سيش په ي بهو هه سته نه ده برد، بيري كرده وه: به لام تيكر من بنياده ميكي به سه برو به ته حه موول بووم، زور له و به سه برو به ته حه مولتر بووم. من نهك هه چاوه پرواني چ شتيك نه بووم، به لكو كاريكي زوريشم ده كرد: به لي نه مه خوي له خويدا له هه موو شته كان گرنگتره.

لغنسون به په له و يه كراست به نيو دارستانه كه دا تيپه پري. لق و پوي ساردو شه ونم لينيشتووي دره ختان ده موچاويان فينك ده كرده وه، هه ستي ده كرد شه پولليكي يه كجار توند له زه وييه وه هه لي گرتووه و بردويه تي سهرې. لهم به رزاييه هه ست پيكر اووه به سهر هه موو بي توانايي و لاوازيه كانيا زال بوو.

وه ختي گه يشته وه نور دوگا، ناگره كان دامركا بوونه وه. بزه ي سهر ليوي ئيشكگره كه ناوا بوو بوو - گوئي لي بوو ئيشك گر كه به دهم تيمار كردني نه سپه وه له ژير ليوه وه جنيوي ددها. لغنسون به ره و ناگره كه ي خويان، كه هيشتا دو كه لي لي هه لده ستا - چوو، پالتوكه ي له پال ناگره كه دا راخست. باكلانوف له شيرين خه و بوو. لغنسون هه ندي چل و چيوي وشكي خسته كووانوه كه وه و كه وته فوو لي كردني، هينده فوو ليكرد سهر ي كه وته سوپان. باكلانوف به دهم خه وه وه هه ستي به گهر مايي ناگره كه كرد، ليوه كان ي جولاند و ملچه ملچيكي كرد، ده موچاوي دانه پوشرابوو، ليوي به جور يكي مندا لانه شوپر بوو بووه وه، كلاوه كه ي به سهر لا جانگيا په سترابووه و رهق بوو بوو، پتر له توله سه گيكي ره سهن و خرپن ده چوو: لغنسون له كاتيكا به خوشه ويستييه وه پيي پيده كه ني، له بهر خويه وه گوتي: توش وابه! پاش نهو گفتوگو يه له گهل متچيكا كرد بووي، ته ماشا كردني باكلانوفي زور به لاه خوش بوو.

لڦنسون به دهم بۆله بۆله وه له تهنيشت باكلانوفه وه راکشا، هيشتا چاوى ليك نه نا بوو، ههستي كرد
سهري كهوته سوپان، به دهوري خوييدا وهرچه رخاو بى ئاگا له لهشى، له ئاسمانى بى كوتاييدا
كهوته فرين، تا له نكاودا له موغارهيهكى تاريك و بى بندا گيرسايه وه و دابهزى.

متلیستاو تاقیب کردنی دژمن

وهختی لښسون، متلیستای نارد بو تاقیب کردنی دژمن، دهستووری دایی که دهبی هه مان شهو بگهړیتهوه، به لام نهو گوندهی متلیستا بوی دهچوو، زور لهوه دورتر بوو که لښسون تهسهووری کرد بوو.

متلیستا سهعات چواری پاش نیوهړو هیزهکهی بهجیهیشت و بهشی ههره زوری ریگای به چارناره بری، چهشنی بالندهیهکی شکاری بهدهنی به سه رملی نه سپهکهوه دانهواند بوو، کونه کهپوی بهشیوهیهکی شادی وروژین کرابووهوه، دهتگوت نهو چارناره شیئانهیه، پاش نهو پینج روزه رییه مهستی کردبوو، دهمو نیواره گهیی، هیشتا پوش و پهلاشی نیو دارستانهکهی باوهشی پایز لهبه ر تیشکی زهردهپهپری ساردو خهم وروژینا، به پهله به تهکیا رت دهوون، که له دارستانهکه ده رچوو دنیا تاریک بوو بوو، نه سپهکهی له پال که ویلیکی په رپوت و ویران دا که سه ره که داته پی بوو، راگرت، دیاربوو، له میژ بوو کهس ری تی نه که وتبوو.

نه سپهکهی له سووچیکهوه بهستهوه، دهستی به دیرهگیکی شکاوهو گرت و خوئی گه یانده گوشهیهکی سه ربانه که، خه ریک بوو بکه ویتته چالیکهوه که بوئی بوگه نی دارو پوشی رزای لیده هات. به ماته مات و وریاییهوه به پیوه ویستاو به وردی روانییه ناو جه رگه ی تاریکه شه وه کهو گوئی بو دهنکه کانی شهو هه لخت.

نزیکهی ده ده ققهیهکی بهم چهشنه قه تاند، سیبهره کهی له گهل تاریکی دارستانه که دا تی که ل بوو. پتر له هه موو وهختی به بالندهیهکی شکاری دهچوو، دۆلیکی سامناکی پر درهخت و قوپه نه پوش له بهر ده میاو له میان دوو زنجیره کیوی بورکانیدا، که تۆپه له ره شاییه کی گه وری به رانبهر به ئاسمانی روشنی پر نه ستیره پیک ده هیئا ده هاته وه یه.

متلیستا له سووچیکی سه ربانه کهوه خوئی هه لدایه سه ر نه سپهکهی و روی کرده ریگایه که له بهر پوش و په لاش به زه حمهت ده بینرا، قه دی هه لکشوای دره ختانی غان لهو تاریکه شه وه دا چهشنی مومی کوژاوه سپی دهچووه.

نه سپهکهی به سه ر ته پۆلکهیهکی بچوکا ئاژۆت. به دهسته چهپدا زنجیره کیویکی بورکانی رهش دریژ ده بووه چهشنی پشتی دیویکی زه لامی نووستوو ده هاته به رچاو. دهنگی شلپ و هوپو هارپو هاژهی چه میك ده هاته گوئی. ئاگریک له دووری نزیکهی دوو قوناغه ریگاو، رهنکه له که ناری چۆمه کهوه بووبی، به رزو نزم ده بووه. ئاگره که ژیان تهنیایی شه وانی بیر خسته وه. که می لهو لاتره وه، له ئاستی جاده کهوه، روناکی زه ردو کزو سه قامگیری چراکانی گونده که دیار بوو.

به دهسته راستا به رزی زنجیره کیوه کان کهم ده بووه له نیو تاریکییه شین باوه که داوون ده بوو، له هه مان شوینا چالاکییه که ده بینرا، رهنکه ئاسه واری چۆمیکی ته رک کراو بووبی، دارستانیکی چرو تاریک ده وری دابوو.

متلیستا بیرى کردهوه، رهنکه گۆماو بی. ههستی به سههما کرد. چاکهتیکی سوپایی یه خهوازی له سهرا بلوزه سوپاییه که یهوه، له بهر کردبوو... بریاریدا بهر له هه موو کاریک به رهو ئاگره که بجی، ده مانچه که یه له کیفه که یه ده رهیناو له ژیر چاکه ته که یه وه خسته بهر پشتینه که یه، کیفه به تاله که یه خسته ناو خورچی پاشکوی ئه سپه که یه وه، تفهنگی پی نه بوو، کوت و مت له جووتیاریک ده چوو که له مه زرا بگه ریتته وه: پاش جهنگ له گهل ئه له مانه کانداز ژوبه ی جووتیاره کان، چاکه تی سوپاییان له بهر دابوو.

تهواو نزیکى ئاگره که بوو بۆوه که له پر حيله ی ئه سپیک تاریکی شه وه که ی ره وانده وه. ئه سپه که ی متلیستا ته کانیدا بۆ پیشه وه، هه یکه لی به هیزی له رزی و به هه لچوونه وه له وه لامی ئه و حيله یه دا، حیلاندى. له م ساته دا تارماییه که به په له له بهرانبهر ئاگره که وه ده رکه وت. متلیستا قامچییه که ی به ئه سپه که ی خویدا کیشا، ئه سپه که کشایه دواوه.

میرد مندالیکی لاوازی قژرهش به چاوی ئه بله ق و ترسا وه وه ته ماشای ده کرد، قامچییه کی به دهسته وه بوو.

دهسته که ی تری هه لکرد بوو، ده تگوت خوی بۆ بهرگری ناماده کردبوو، پیلایویکی که تان و پانتولیکی شری له پی بوو، چاکه تیکی شوپی له خویه وه پینچا بوو. به په تیك ناو قه دی توند به ست بوو. متلیستا ئه سپه که ی به جوړی تاودا، خه ریک بوو میرد منداله که بکاته ژیره وه. منداله که تاس بر دییه وه. چاوانی ترساوی میرد منداله که، پانتوله شپه که ی که زرانیه ره وته کانی لیوه دیار بوون، چاکه ته که ی که به جوړیکی به زه یی وروژین گه رده نه لاوازو مندالانه که ی لیوه دیار بوو، رهنکه ئاگاهه ی پیی دابووبی، سه رنجی متلیستا یان راکیشا.

متلیستا به په ریشانی و به دهنگیکی ناپه سه ند که ته نیا بۆ ئه سپه که ی به کاری ده هینا گوتی: چ ده که ی لیوه؟ ترسایت؟ ئاه، به چکه شه تیان، شیتۆکه! ئیژی ئه جه لت هاتوو وه وا لیوه ویستای! ئه گه ر بمکرد بایتا ژیره وه چت ده کرد، ها؟ دووباره ی کرده وه: چ که ریکی! که منداله که ی به وه وه زعه قه له نده رانه یه وه بیینی سارد بۆوه. له پر هه ستیکی به زه یی ئامیزو مندالانه له ناخیا وروژا.

منداله که که ورده ورده ترسه که ی ده ره وییه وه، دهستی راستی هینایه خواره وه و گوتی: بۆ وه کو هه لۆ له پر هه لت کوتایه سه رم؟ هه ولی ده دا وه کو پیاویکی کارامه به هیمنی و ماقوولی قسان بکات و هیشتا هه ر ده له رزی، له سه ر قسه که ی رۆیی:

— هه ر که سیك بی ده ترسیت. من لیوه له لای ئه سپم.

متلیستا به پیکه نینه وه پرسى: ئه سپ! به راستته؟

چنگی خسته سه ر رانی خوی. خوی به پشتا شکاندو به چاوی نیوه داخراو له میرد منداله که ورد بۆوه، برۆ باریک و ناسکه کانی هاتنه وه یه ک، له پر له قاقای پیکه نینیدا.

پیکه نینیکی ئه وه نده به رزو بی باکانه که به خویشی له دهنگه که ی سه رسام بوو.

منداله که شه رمی ده کرد. هه ناسه برکی پی پی که وتبوو، هیشتا به گومان بوو. که ورده ورده زانی چ ترسیك له گوړیدا نییه وه هه موو شتیك به ره و گالته و شوخی ده چوو، به جوړی چاره ی به یه کدا دا که که پووی به ئاشکرا ده رکه وت. له پر ئه ویش دهستی به پیکه نینیکی مندالانه و

شەيتانانە كرد. ئەم پيڭەننە چاوەروان نەكراوە گۆژمىكى زياترى بە قاقاكەى متليستادا ئىدى ھەر يەكەيان كە سەيرى ئەوى تىرى دەكرد، لە قاقاي پيڭەننە دەدا. چەند لە حەزەيەك بە خوشى تىپەپى.

پيڭەننە، متليستاي لەسەر زىنەكە رادەژنى. منداڵەكەش لەسەر گازی پشت كەوتبوو. بە دەم كۆلى پيڭەننەو لەقەكانى لە حەوادا سەمايان دەكرد. متليستا ئەنجام گوتى: باشە كۆپىزگە، بە راستى ھىنامتە پيڭەننە! لاقىكى لە ئاوەنگىيەكە دەرهىنا! بە راستى كۆپىكى قۆشمەيت، زۆر قۆشمەيت! خۆى لەسەر ئەسپەكەى ھەلدايە خوارەو دەستەكانى بەرەو ئاگرەكە دريژ كرد.

كۆرەكە لە پيڭەننە كەوت. بە سەرسامى و شادىيەو ەروانىيە متليستا، دەتگوت ئەمجارەيان چاوەروانى شتىكى چاوەروان نەكراو بوو، گوتى: تۆ مەلەونىكى بە دەماخى! وشەكانى بە جۆرى دەركاند وەك بلىي دوا راي خۆى دەربەپى.

متليستا پيڭەنى: من؟ بەلى برادەر من زۆر بە دەماخ. منداڵەكە گوتى: زۆر ترسام، بە دەم ئەسپ لەو پەندەو، خەريك بوو چەند پەتاتەيەكەم دەبرژاند.

متليستا لە تەنەشتەو دانەشت، جەلەوى ئەسپەكەى بە دەستەو بوو: پەتاتە؟ كەشتىكى چاكە: پەتاتەت لە كۆى بوو؟

– لە كۆى؟ چۆن، يەك كۆمەل پەتاتە لە ويە! بۆ نيشاندانى قەوارەى، كۆمەلە پەتاتەكە، دەستەكانى بە دەورى شانەكانى متليستادا بلاوكردەو.

– يانى دزىوتە؟

منداڵەكە گوتى: ئەدى چى! بىنە ئەسپەكەت بۆ بگرم. جوانووە؟ مەترسە لە دەستم بەرنابى، ئەسپىكى چاكە، بە چاوى شارەزايەو سەيرىكى ھەيكەلى خورتى ئەسپەكەى كرد: لە كۆيوە دىي؟

متليستا قسەكەى سەلماند: ئەسپىكى خراپ نىيە، تۆ خەلكى كۆيى؟

منداڵەكە بەسەر ئىشارەتى بۆ چراكانى نىو گوندىك كردو گوتى: خەلكى ئەویم، خوانىخەزدا، ئەو گوندى ئىمەيە. ريك (120) خىزانی تىدايە، بى كەم و زیاد.

ديار بوو ئەم قسەيەى وەكو چۆن لە يەككى دى بىستبوو، دووبارە دەكردەو، تفيكى كردە عاردى.

– دەزانم منيش خەلكى قارو پيفكام، لەوبەرى ئەم كۆيوە، ناويت ژنەوتوو؟

– قارو بيفكا؟ نا، ديارە زۆر دوورە، نا؟

– بەلى زۆر دوورە.

– ئەدى بۆچى ھاتوویت بۆ ئىرە؟

متليستا بە پيڭەننەىكى دەستكرەو گوتى: بەلى، حەقايەتى من زۆر دوورو دريژە برادەر، تىگدەى. وەم بەلكو چەند ئەسپىك بگرم، دەيانگوت گوايە ئيوە ئەسپى زۆرتان ھەيە، من زۆرم

هه ز له ئه سپه برادر. هه موو ته مه نم له ئه سپ به خپو كردنا به سهر بر دووه، به لام هه موو
ئه سپه كان هې خه لكې بوون.

– وا نه زانی ئه مانه هې منن؟ ئه مانه ش هې ناغان.

منداله كه دهسته لاوازو بچووك و قريژاوويه كه له قولي كراسه كه يوه دهرينا، به دهسكي
قامچيه كه، شاره زايانه ژيله موكه تيكدا، په تاته ره شه كان له نيو ژيله موكه وه دهركه وتن.
منداله كه پرسى: دياره برسيسته، ها؟ نام هه يه، به لام زور نييه.

متليستا به درو گوتى: مه منونم، ئيستا نام خوارد. دهستى تا ناستى گهرووى هه لپرى، هه
خوى دهيزانى چهندي برسى بوو. منداله كه په تاته يه كي له ت كرد، ههندي قوى ليكردو هه به
تويك له كه وه له تيكي خسته ده مييه وه، ههنديك له سهر زمانى گلاندې و به تاسو و قه وه كه و ته
جوينى. له گهل قوتدانى په تاته كه دا سه يريكي متليستاي كرد، به هه مان بى په رواييه وه كه پيى
گوتبوو تو مه لعونيكي به ده ماخى، گوتى: من هه تييوم، شه ش مانگى ده بى كه هه تيوو
كه وتووم، قوزاقه كان بابيان كوشتم، دايكيشيان فساد كردم و نه و جا كوشتيان، پاشانيش
براكه ميان كوشت.

متليستا له پړو به تر سه وه پرسى: قوزاقه كان؟

– به لى، له هېچه هه موويان كوشتن، خانوه كه مانيان ويران كرد – نه كه هه خانوه كه ي ئيمه،
به لكو زياد له (20) خانوى تريان ويران كرد، هه موو مانگي كيش دينه ئيره، چل كه سيان
ليره هه ليان داوه، فوجيكيان هم هاوينه له گوندې "راكيت نويه" بوون دييه كي گه وريه،
له په ناي گونده كه ي ئيمه وه يه. ئاي چ به لايه كيان به سهر خه لكى دا هينا! ده تو زى په تاته
بخو.

– ئه دى بو فيرارتان نه كرد، ته ماشا چ دارستانى كي گه ورتان هه يه. متليستا به دم
قسه كه يه وه تو زى خوى به رز كرده وه تا سه يري دارستانه كه بكات.

– جا فايده ي چيه؟ خو مروفتا توانى هه موو ته مه نى خوى له ويدا بقه تيئى، نه مه جگه له وه ي
له وانه يه بكه ونه گوماوه كانه وه، زور قول و گهرن. متليستا له دلى خويدا گوتى: ريك به و
جوړه يه كه من بيرم لى ده كرده وه. به دم هه ستانه وه گوتى: ده زانى چى؟ تو ليړه تو زى
ئاگات له ئه سپه كه م بى تا من به پييان سهرى له گونده كه بدهم و شتى بكرم.

كوړه ئه سپه وانه كه هه ستايه سهر پى و به نا ئوميد ييه وه گوتى: بو ئه و نده په له ده كه ي؟ تو زى
سه بركه!

ئيره بو بنياده مى ته نيا زور خراپه. به خه مبارييه وه قسه كه ي كردو به پارانه وه وه چاو
درشته كانى برييه متليستا.

متليستا به خه مبارييه وه له سهرى روى: چار نييه برادر! ئيستا باشتري وخته تا چاوى
بگيرم و سهرى بدهم، چونكه تاريخه، زو ده گه پيمه وه ئه وسا ئه سپه كه م به ده ستمه وه... تو لات
وايه سه روكه كانيان له كوئن؟

مندالەكه بۆي روونكردهوه كه چۆن ئەو خانوو بەدۆزیتەوه كه فرماندهی سوارهكانی تێدایه،
لێی دووپات كردهوه كه ئەگەر به نێو باخهكهی پشتەوه دا رەت بێ باشتره.

– سهگی زۆری لێیه؟

– زۆره، بهلام دڕین.

متلیستا ئەسپهكهی بهستهوه، خوا حافیزی كردو شان بهشانی ئاوهپۆی چۆمهكه كهوته ری،
تا له تاریکییهكهشا ون بوو، میرد مندالەكه هەر له دواوه بهخه مبارییهوه سهیری دهکرد.
پاش نیو سهعاتیک متلیستا خۆی له نزیکي گوندهكهدا بینییوه، جادهیهك به دهسته راستا
پێچی دهکردوه، بهلام لهسهه قسهی مندالەكه، راستهوخۆ به نێو کیلگهیهکی تازه درهوکراوا
رەت بوو، گهیییه پهڕژینی که دهووری باخی جووتیارهکانی دابوو، ملی ریگای گرت. گوندهكه
لهباوهشی خهویکی خوش و ئارام دابوو. له هیچ شوینیکهوه روناکی بهدی نهدهکرا. له نێو
باخهكهوه به زهحمەت سهربانی کوختهکان لهبەر تریفهی مانگه شهوا دهبینرا، باخهکان بۆنی
رتوبهت و خاکی تازه بیل تهپکراوی لێدههات.

متلیستا دوو کۆلانی بپی و خۆی به سییهم داکرد. سهگهل به دهنگی نووساوو ناسازوهوه
پیشوازیان کرد، دهتگوت ئەوانش دهترسن له کۆلانهكهدا كهسی تووش نهبوو، سهیری دهکرد
گوندهكه خووی به ههموو شتیکهوه گرتووه. تهنانهت بهو بیگانه نهناسراوانهشهوه كه له
کۆلانهکانا دهسوڕینهوهو چییان بوی دهیکهه متلیستا تهنانهت تووشی جووته دلداریکیش
نهبوو كه خهریکی رازو نیاز بن-دیمهنی که لهه وهرزی سالد، یانی وهرزی زههاوهندو
گۆقهند، پیشبینی دهکرا، لهه وهرزی پایزهداو له پهناي پهڕژینه قامیشه چهرهکانی دهووری
باخهکانهوه چهیهکی عاشقانه نهدهبیسترا.

به پپی ئامۆزگارییهکانی کورپهكه درێژهی به ریگای خۆیداو به چهند کۆلانیکی دیدا رەت بوو،
به پهناي کلیسای گوندهكهدا رەت بوو، تا گهیشته پهڕژینی رهنگاو رهنگی باخی كهشیش.
فرماندهی سوارهکان له مالی ئەم كهشیشهدا نیشتهجي بوو.

متلیستا چاویکی به دهووربهری خۆیدا گپراو به وردی گوئی ههڵخست، ههستی به چ شتیکی
گومان لیکراو نهکرد، پاشان بهبی خشپه بهسهه پهڕژینهكهدا رەت بوو.

هەر چهند وهرزی خهزان بوو، بهلام باخی میوهكه پڕ بوو له درهخت و دهوهنی چر، متلیستا
ههولێ دها لیدانی توندی دلێ خاوبكاتوه، نهیدههیشته به تهواوی ههناسهی دهربچیت،
زیاتر چوووه قولاوی باخهكهوه. دهوهنهکان له شوینیکا کۆتاییان دههات كه دوو شهقام یهکیان
دهبپی، به دهسته چهپاو له دووری چل ههنگاویکهوه چاوی به پهنجهریهکی روشن كهوت،
پهنجهرهكه کرابوو، ههندی پیاوی بینی له ژوورهوه دانیشتبوون. تیشکی پڕشنگدار بهسهه
گهلا زهرده رژاوهکانی سهه عاردهكهوه دهبریسکایوه.

قهو لق و پۆپی رووتی دار سیوان له تیشکیکی زیریندا ههڵکشابوو.

متلیستا به تووهریهوه گۆنایهکی گرژ کردو به خۆی گوت: ئیرهیه! ترسیکی زۆرو ههستی بی
پهرواییهکی دلیرانه، كه ههمیشه بۆ ئەنجامدانی کاره گهرهکان هانی دها، سهراپای بوون و

له‌شی گهرم راهینا. ههر چه‌ند هیشتا دوو دلّ بوو له‌وه‌ی که گویگرتن له‌قسه‌ی پیاوه‌کانی ناو هۆده‌که سوودیکی هه‌بی یان نا، به‌لام ئیدی دلّینا بوو که له‌وی ناجمی تا مه‌به‌سته‌که‌ی جیبه‌جی نه‌کات، پاش تۆزیک له‌ پشت دار سیویکی نزیک په‌نجه‌ره‌که ویستاو گویی بو‌ئه‌و قسانه‌هه‌لخست که له‌ هۆده‌که‌دا ده‌کران، هه‌ولێ دها هه‌موو قسه‌کان له‌ میشکی خویدا بچه‌سپینی.

له‌ هۆده‌که‌دا، چوار که‌س له‌ ده‌وری میژیکی پان دانیشتبوون یاری وهره‌قیان ده‌کرد. که شیشیکی پیری نه‌دام وردیله‌له‌لای راسته‌وه دانیشتبوو، قژی ساف و ته‌نک و رو‌نکراو بوو، چاوه‌کانی زالو ئاسا بوون، به‌شاره‌زاییه‌وه ده‌ستی به‌سه‌ر میزه‌که‌دا ده‌گیرا، به‌بی خشیه‌ وهره‌قه‌کانی به‌ په‌نجه‌ ناسکه‌کانی تیکه‌ل ده‌کرد. ده‌تگوت چاوه‌کانی وهره‌قه‌کانی به‌ دم دابه‌ش کردنه‌وه ده‌خوینده‌وه. ئه‌و پیاوه‌ی له‌ ته‌نیشتی ئه‌وه‌وه پشت له‌ متلیستا دانیشتبوو، که ههر وهره‌قه‌یه‌کی لیوه‌رده‌گرت، به‌ توورپه‌یه‌وه سه‌یریکی ده‌کردو به‌په‌له‌ له‌ ژیر میزه‌که‌دا ده‌یشارد‌وه. ئه‌فسه‌ریکی که‌ته‌ی به‌خۆوه روو له‌ متلیستا دانیشتبوو، به‌ رو‌اله‌ت کابرایه‌کی هیمن و خۆش مه‌شرب بوو، ماندوو دیار بوو، پایپیکی خستبووه لا لیویه‌وه. ره‌نگه‌ ههر له‌به‌ر ئه‌و رو‌اله‌ته‌ی بووبی که متلیستا به‌ فه‌رمانده‌ی سواره‌کانی ده‌زانی. به‌ ههر حال متلیستا به‌ درێژی یارییه‌که‌ بی ئه‌وه‌ی به‌ خۆ بزانی، سه‌رنجی له‌سه‌ر یاری که‌ری چواره‌م گیرسابۆوه – پیاویکی گۆنا هه‌له‌په‌نماو، ره‌نگ په‌ریوو، برژانگ بی جووله‌، کلاویکی قوزاقی ره‌شی له‌سه‌ر بوو، جبه‌یه‌کی خوری له‌به‌ر بوو، دوا‌ی ههر ده‌سه‌ یارییه‌که‌ جبه‌که‌ی به‌ توندی له‌ خۆیه‌وه ده‌پیچا.

به‌ پیچه‌وانه‌ی پیشبینی متلیستاوه، ئه‌وان باسی شتی به‌رده‌ست و تایبه‌ت به‌ خویان ده‌کرد. زۆربه‌ی قسه‌و باسه‌کانیان ده‌رباره‌ی وازییه‌که‌ بوو.

ئه‌و پیاوه‌ی که پشتی له‌ متلیستا بوو، گوتی: تا هه‌شتا هاتووم کابرای کلاو ره‌ش وه‌لامی دایه‌وه‌و گوتی: زۆر ده‌ترسی، جه‌نابی ئاغا زۆر ده‌ترسیت، به‌بی موبالاتییه‌وه له‌سه‌ری رۆیی، له‌ نه‌دیته تا سه‌د هاتووم.

کابرای که‌ته‌ چاوه‌کانی چکۆله‌ کرده‌وه، پایپه‌که‌ی له‌ نیو ده‌سیا جی گۆرکی پی کردو سه‌یری وهره‌قه‌که‌ی کردو به‌ بلۆف "تا سه‌دو په‌نجا هات".

پیاوی یه‌که‌م که به‌رانبه‌ر به‌که‌شیشه‌که دانیشتبوو، و له‌سه‌ر بانق بوو، گوتی: من نایه‌م. ئه‌فسه‌ره‌ کلاو ره‌شه‌که به‌ ته‌وسه‌وه گوتی: ده‌مزانی تو ده‌چیته‌ ده‌ری، پیاوی یه‌که‌م که خۆی به‌بی قسور ده‌نواند، بو‌ئه‌وه‌ی وای ده‌ربخات که هاو‌خه‌می که‌شیشه‌که‌یه‌ رووی تیکردو گوتی: که وهره‌قه‌ نه‌یه‌ت، خه‌تامه‌؟ که‌شیشه‌که به‌ده‌م شو‌خیه‌وه رووی گرژ کردو زۆر به‌بی تامی پیکه‌نی، پیکه‌نینی، ده‌تگوت نه‌ شاره‌زایی و غه‌شیمی خۆی ده‌سه‌لمینی، به‌ خۆ نواندنه‌وه په‌نجه‌کانی جولاندو گوتی: فیلبان گیر مه‌به‌، هیشتا دوو سه‌د خال له‌ دواوه‌ی.

ده‌ستی فیلبازانت له‌ پشت را به‌ستووه.

متلیستا به‌ خۆی گوت: چ قیرسیچه‌یه‌که!

که شیشیه که له پیاوه که ته که ی پرسی: ئاه، تووش دەر چووی؟ رووی کرده پیاوه کلاو ره شه که گوتی: ئاغا بی زه حمهت له سهر بانق به. بی ئه وهی وهره قه کان بخاته پوو، بانقه که ی بۆ لای ئه و خزانده، دوا ی یه که دوو له حزه یه که و له کاتی که به دهن گه وه وهره قه کان یان ده کوتایه سهر میزه که، در یزه یان به گه مه که ی خۆدا تا له ئه نجاما کابرای کلاو رهش دۆرا.

متلیستا دوو دل بوو له وهی که بپروات یا که میکی دی له وی و مینی. له دلی خۆیدا گوتی: سزای بابایه کی به ره لالا ههر ئه مه یه! له جیی خۆی چه قی — له م ساته دا کابرای دۆراو هاته بهر په نجه ره که. متلیستا بۆی دهر که وت که کابرا، چاوه تیزه کانی ریک بریونه ته ئه و.

له م کاته دا ئه و پیاوه ی که پشتی له متلیستا بوو خه ریکی تی که ل کردنی وهره قه کان بوو، جوله ی دهستی چه شنی پیره ژنی که خاچ دروست بکات، وریاو شار هزا بوو. ئه فسه ره که ته ریکه که به بی تاقه تی و به دهم باویشک دانه وه گوتی: نیچی تائیلو هیشتا له سه فهره، وا بزانه ئه و ژنۆ که یه ی خستۆ ته دا وه وه، زۆرم حه ز ده کرد له گه لیا بچوو مایه.

کابرای کلاو رهش له بهر په نجه ره که گه رایه وه و پرسی: به دوو قۆلی؟ بهر گه یان ناگری. ئه و جا به شیوه یه کی سه یر پیکه ن.

که شیشیه که پرسی: قاسنکا ده لێن؟ ئا، به لی بهر گه ناگری، ئیمه لی ره پیر یژنی کی قه له و مان هیه بۆ نا... ئا... به لی، له مه و به ریش باسم بۆ کردوون. سرگی ئیقانوفیچ هه رگیز که س له گه ل خۆی نابات هه رگیز.

ده زانی دوینی به تایبه تی چی و چی پی م گوت؟ ده ی گوت: ده چم ئه و له گه ل خۆما ده به م، به لاه مه وه گرنگ نییه که بشی خوازم. ئه و گوتی: "ئا... که شیشیه که له پر ده نگی بهر ز کرده وه. نیو له پی دا به ده میا و چاوه کانی به شیوه یه کی شه یتانانه بریسکانه وه.

چ یاد و بیر ده وهر ییه کم لایه! هه نوو که ش دلم نه ده هات ئه و بیر ده وهر یانه بخه مه روو. به لی چاوه پروانه مه به بیلیم. که شیشیه که وای ده نواند ده تر سی ت ئه و شتانه بدر کی نی. ده سه ته سه ره که ی له بهر ده م روویا ته کان ده دا گه رچی هه موو ئه وانیش وه کو متلیستا هه ستیان به له گامی هه موو وشه یه کی ده کرد، که چی هه ر هه موویان پیکه نین و چ وه لای میکیان نه دایه وه.

متلیستا که وته خۆو کو ت و پر له بهر په نجه ره که دوور که وته وه، هه ر که گه ییه ئه و شو ی نه ی دوو شه قامه که یه کیان ده بری ته قی به پرووی پیاوی که پالتۆیه کی قوزاقی دابوو به سه ر لایه کی شانیا و دوو که سی به دوا وه بوو.

پیاوه که به سه رسامی پرسی: چ ده که ی لی ره؟ خۆ به خۆ دهستی بۆ پالتۆ که ی برد که له که وتنا بوو.

متلیستا خۆی دایه په نایه که و غاری دایه ناو ده وه نه کانه وه...

ده نگی تیخوپرین بهر ز بووه: بوه سه ته؟ ئا گات لی بی! بیگره ئه های قوزاقان! هیی!... فیشه کی که له ئا سماندا ته قیه وه.

متلیستا کلاوه که ی لی که وت بوو، به سه ری کو ته وه و بی ئامانج و سه ره گردان به نیو ده وه نه کانه دا غاری ده دا.

دەنگ دان و تېخوپرین لەگۆشەو کەنارەکانەو هەپرەشەیی لێ دەکرد، حەپەیی شیت ئاسای سەگەل لە جادەکەو دەهات.

یەکیەک لە قوزاقەکان کە بەرەو مەلیستا تەکانی دەدایە خۆی، بانگی کرد: ئەمەتا! بێگرە! گۆللەییەک بە بناگویی مەلیستا دا گەفی کرد، مەلیستاش بە گۆللەییەک وەلامی دایەو، ئەو پیاوێی بە دوویەو بوو تلی داو کەوتە سەر زەوی.

مەلیستا بەباوێی بە تینەو هەواری کرد: ناتوانن من بگرن! بەراستیشتا تا دوا لەحزە هەر لەو باوێرەدا بوو کە ناتوانن بێگرن. کابرایەکی کەتەیی زەلام لە دواو خۆی دا بە سەریاو خستیە سەر عارەکە. مەلیستا هەوێی دەدا دەستەکانی ئازاد بکات، بەلام زەربەییەکی قورس بەر سەری کەوت و بوراندییەو. بێ وچان وەکو گەنمی خێر دەیان کوتا، تەنانەت کاتی کە بواریوشەو هەستی بەو لێدانەییەک لە دواي یەکانە دەکرد کە بە لەشیاندا دەکێشا.

ئەو دۆلەیی پارتیزانەکان هەواریان لێ خستبوو، دۆلیکی تەنگو تاریک بوو، بەلام هەتاو لەپشت شەقامی دارستانەکەو شان بەشانی خۆیاندا کە بنکەیی مەیلەو سوور بوو، خۆی دەنواند. رۆژی پەر لەبۆن بۆگەننی پایز بەسەر دارستانەکەو دەردەکەوت. پاسەوانی ئۆردووەکە لەپال ئەسپەکاندا وەنەوێی دەدا، بەدەم خەو نۆتکیو لە دوورەو هەستی بەدەنگی بەردەوامی دەستپێژی رەشاشیک دەکرد، بەترسەو لە جییی خۆی راپەڕی و دەستی دایە تەنگەکەیی. تومەزەو دارکون کەرەییەک بوو، و کەوتبوو گیان پیرەداریکی کەنار چۆمەکە. پاسەوانەکە بەدەم لە سەرما هەل لەرزین و جێوێدانەو پالتۆکەیی دا بەشانیو خۆی بە مەیدانە وازو روتەنەکەیی دارستانەکەدا کرد. چ کەسیک لەو ناو بەیدار نەبوو—پارتیزانەکان—، ئەو پیاو نیگەران و ناوێدانە، ئەو برسی و شەکەتە، ئەوانەیی چ ئومێدیکیان بە سبەینی نەبوو. چو بوونە باوێشی خەوێکی قورسەو.

پاسەوانەکە تیفکری: هێشتا سەر دەستەکە نەگەرێت و تەو.... بێگومان هەنووکە سکی خۆی تێر کردووەو بەبێ خەمی لە کوختیکدا خەوتوو و ئیمەش لێرەدا دەبێ دەردی برسییتی بکێشین!

ئەویش "پاسەوانەکە" جارێ وەکو خەلکانی دی ستایشی مەلیستای دەکرد و شانازی پێو دەکرد، کەچی هەنووکە پەر بەدل هەستی دەکرد کە مەلیستا پیاوێکی تا رادەییەک نزم و کەم و گەلیک هەلە بوون کە ئەویان بە فەرماندەیی خۆیان هەلبژاردووە. پاسەوانەکە هەستی بە بێزاری کرد، بۆ دەبێ ئەو لەو دارستانەدا رەنج بکێشێت و کەسانی وەکو مەلیستاش دەستیان بە هەموو لەزەت و خوشییەکی ژیان بگات. پاسەوانەکە دەترسا بەبێ بەلگەیی تەواو لڤنسون لە خەو هەستی، بۆیە چو بەسۆراخی باکلانوفەو.

باکلانوف دانیشت، چاوە خەوێ و ئەبلەقەکانی برییه پاسەوانەکەو پرسیی: چی؟ هێشتا نەهاتۆتەو؟ گوتت =نەهاتۆتەو؟ باکلانوف هێشتا بە تەواوی خەبەری نەبوو بۆو، هەستی بە خەتەر کرد. ئێشگرەکەیی گاز کرد: نا، مەحالە برادەر، تۆ گەوجی، ئا، ئەرێ، زۆر چاکە

لڦنسون ھەستىنە! ھەستايە سەر پى، بە پەلە پشتىنەكەى توند كىردەو، كەمىك چاۋەكانى داخست و لە پىر ھاتەو سەر خۇو خۇى كونترول كىرد.

گەرچى لڦنسون لە پىرخەى خەوا بوو، بەلام ھەر كە گويى لە نيوى خۇى بوو، دەست بەجى چاۋى ھەلپنا و لەسەر جىگا كەى دانىشت، كە چاۋى بە باكلانوف و پاسەوانەكە كەوت، يەكسەر زانى ھىشتا متليستا نەگەر ھاو تەو وەختى ھەر كەت كىردنە، بۇ لە ھەزىيەك ھەستى بە ماندو و يەتەكەى ئەوتۇ كىرد كە پىر بە دل ھەزى دەكرد سەرى بخاتەو ژىر پالتوكەى و لىي بخەيتەو، تا متليستا ھەموو داخ و نىگەرانييەكانى خۇى لە بىر بچىتەو. بەلام دواى تۆزىك ھەستايە سەر چۆكان، پالتوكەى لوولدا.

بەشيوەيەكەى وشك دەستى بە وەلامدانەى پىرسىارە پىر لە ھەلچوونەكانى باكلانوف كىرد.

– زۆر باشە، چۆن دەبى، من زۆرم بىر لى كىردەو، لە رىگا دەيبىنين.

– ئەدى ئەگەر نەمان بىنى؟

– ئەگەر نەمان بىنى؟ ئەرى ژىر زىكى زىادەت ھەيە بىمەيتى بۇ ئەسپەكەم؟ پاسەوانەكە لە كاتىكدا زەلامە نووستووەكانى بە لەقە لە خەو ھەلدەستاند، ھاۋارى كىرد: ھەستى، ھەستى ئەى بەرازە خەو خۆشەكان! دەبى بەرەو گوند ھەر كەت بكەين! كەللەى قىرلوولى پارتىزانەكان لەسەر پوش و پەلاشەكان بەرز بوو و يەكەم دەمپىژى جىئوى بى رىا بەسەر پاسەوانەكەدا دابارى. دىوبوف لە رۆژانى ئاسايىدا عادەتەن بىرى دەخستەو كە رۆژ باش لە يەكدى بكەن. باكلانوف ھەندىك راماو گوتى: بەپاستى ھاۋرىكانمان بوون بە دىرندە، بىرسيانە.

لڦنسون پىرسى: ئەدى تۆ بىرسىت نىيە؟

باكلانوف نىو چاۋانى گىرژ كىرد، من؟ من گويى نادەمى، تۆ خۆت دەزانى منىش دەتوانم وەكو تۆ بكەم. لڦنسون ئەو ھەندە بە ھىمنى و ئاسايىيەو سەيرى كىرد، وەك بىەوى بلى: دەزانم. باكلانوف ناچار كىرد بە جۆرى لىي ورد بىتەو وەك بلىي ھەرگىز لەو ھەلچىنە بىنى بوو. بە دىسۆزىيەكى چاۋەپروان نەكراو ھە گوتى: دەزانى زۆر لاۋاز بوويت، ھەر دىنەكەت ماو تەو، ئەگەر من لە جىاتى تۆ بام...

لڦنسون لە ژىر لىو ھەو بە بى موبالاتىەو پىكەنى و گوتى: پىويستە بچى خۆت بشوى، ھا؟ ياللا.

چوون بۇ چۆمەكە، باكلانوف كىراس و بلوزەكەى داكەندو ھەر لەو دەورو بەردا كەوتە شلپە شلپ، دىار بوو كە لە ئاۋە ساردەكە نەدەترسا، ھەتا بەدەنى پتەوى خۆشەكردبوو، دەتگوت لە پۆلا دايان رشت بوو، كەللەى خىرو مندالانە بوو، بە جۆرىكى مەيلەو ناشيانەو مندالانە سەرى دەشت، بە دەستىكى تۆزى ئاۋى پىدا دەكردو بە دەستەكەى دىكەى ھەلپدەگىلۆفت.

لڦنسون لە پىر بىرى كىردەو: دوينى شەو سەبارەت بە گەلىك شت قسانم كىردو قەولى شتىكىشم دا، بەلام ئەمەركە ھىچيان بە پىويست نازانم يادى ئەو گىفتوگۇ ئاسايىيەى كە لەگەل متچىكدا كىردبووى و ئەو بىرە ئالۆزو ناخۆشانەى خۆشى كە ئازارىيان دابوو، دووبارە ھىرشىيان بۇ

میشکی هیڼایه وه، نه گهر چی هیچ وشه یه کیان هاو تاو رهنگدانه وهی نه وه هسته ی نه بوون، به لام ئیستاکی بی سوودو پوچ نه ده هاتنه بهر چاوی. لښسون دهیزانی گفتوگوکله ی دویڼی شهوی زیره کانه و پر مانا بووه، به لام هر که بیري که و ته وه، هستیکي ناخوش و سهیر سهراپای داگرت: ئاه، به لی، من قهولی نه سپیکي ترم داو ته ی، ناخو کاریکی خراپم کردوه؟ نا نه مړوش ده متوانی نه م کاره بکه م — هه مووی دروست بوو، نه دی کوئی هه لیه؟ سهیره شه که نه مه یه که

....

باکلانوف له خوشتن بووه، به خا ولییه کی چلکن به جوړی له شی دهسری که هه موو پیستی به ده نی سوور هه لگه را بوو.

پرسی: نه دی بو خوشت ناشوی، ئاوه که سارده، زور باشه!

لښسون بهو ده قه وه که له که نار که وه داده گه را، له بهر خو یه وه بیري کرده وه: سهیره شه که نه مه یه که من نه خوشم، روژ به روژ که سیرم ده کات، له وه که سیره ترم ده کات که بتوانم به سه ر خو ما زال بم. به هر حال پاش خوشتن و، وه ختی پشتینه که ی به ست و هستی به سه نگی ناشنای ده مانچه که ی له سه ر رانی کرد، بوی ده رکوت که خه وه که ی نه مشه وی هیژیکي تازه ی پی به خشیوه.

متلیستا چی به سه ر هاتوه؟ نه م بیر هه موو بوونی داگیر کرد بوو.

لښسون نهیده توانی متلیستایه کی بی جول ه بیڼیته بهر چاوی خو ی چ جای متلیستایه کی مردوو. لښسون هه میشه هستی به مه یلیکی نامه فهم بهر انبه بهر به متلیستا ده کرد، زور جار هستی کرد بوو سواری له ته کیا، قسه کردن له گه لیا، یان ته نیا بینینی، بو نه و "لښسون" شادی به خشه.

لښسون له بهر خاتری خه سل ته دیارو بهر زو به سووده کو مه لایه تییه کان، متلیستای ستایش نه ده کرد — چونکه له راستیا تاراده یه که لهو خه سل ته تانه به ده ر بوو — لښسون له م رووه وه گه لیک له و بالا تر بوو. به لکو له بهر خاتری نه و توانا جهسته ییه ستایشی ده کرد که به رده وام له ناخیا ده جو شا. لښسون له م باره یه وه که میک نو قستان بوو، هر کاتی هه یکه لی نه رم و گورج و چاپوکی متلیستای ده بینینی که به رده وام ناماده ی کار بوو یان وه ختی هستی به بوونی نه و ده کرد، بی نه وه ی به خو بزانی ناتوانایی جهسته ی خو ی فه راموش ده کردو وای ده زانی متلیستایه که بو خو ی. که ده بینینی فه رمانده ی متلیستایه هستی به غرور ده کرد.

نه م فیکره ی که رهنه متلیستا که و تبیته دهستی دژمن — گهر چی لښسون له جار ان پتر قه ناع ته ی پی هیڼا — ناچووه نه قلی هیچ که سیکه وه. پارتیزانه شه که ته کان به لاساری و دوو دلاییه وه نه م فیکره یان له خو ده تاراند، چونکه نه گهر نه مه راست بوايه، خو ی له خویدا ده بوو به نیشانه ی روژ ره شییان، هر بویه ش به لایانه وه درو بوو. له لایه کی تره وه گومانی پاسه وانه که له سه ر دهسته که ده بی بو خو ی سکی خو ی تی ر کرد بی، بی خه م له کوختیک دا نوو ستنی، نه گهر چی نه م کاره له هوش و نه رکنا سی متلیستا وه دوور بوو، په تیایه ی تا لایه نگرانی په یدا ده کرد.

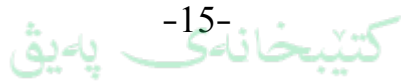

هەندىكىيان بە ئاشكرا سكالايان لە ترسنۆكى و خيانەتى ئەو ھەبوو، بەردەوام پىيان لە
لڧنسۇن دا دەگرت كە ھەتا زووەو كات بە سەر نەچووە، بەپەلە بە دوايا بپۆن، لڧنسۇن لە كاتىكا
پتر لە جاران بايەخى بە كارەئاسايىيەكانى نىو ھىزەكە دەدا-كە يەككە لەو كارانە دانى ئەسپىك
بوو بە متچىك-فەرمانى ھەرەكەتى ھىزەكەى دەرکرد.

كە پارتىزانەكان بەم فەرمانەيان زانى، نەيان دەزانى لەخوشيا چ بگەن وەك بلىي ئەم فەرمانە
دەست بەجى و ھەر لىرەدا كۆتايى بە ھەموو ناخوشى و نارەحەتییەكانيان ھىنا بوو.
سەعاتە رىيەك رۆيشتن، پاشان سەعاتىكى تریش رۆيشتن بەلام چ ھەوالىك لەسەر دەستەكەو
لە كاكوڵە رەشە ناپوختەكەى سەر نىو چەوانىيەو نەبوو.

دوو سەعاتى تریش رۆيشتن و چ ئاسەوارىكى متلیستا دیار نەبوو. ئیستا ئیدی نەك ھەر
لڧنسۇن، بەلكو ئەوانەش كەبەغیلیان بە متلیستا دەبردو جوینيان پى دەدا كەوتنە گومانى
ئەووەو كە نەبادا تووش بووبى.

ھىزەكە، بەكپى و بیدەنگى، بەسواری ئەسپان بەرەو قەراخى دارستانەكە دەچوو.

متلیستا لاقه‌کانی بلاو کردبووه وده‌ستا بوو، چاوه‌کای بچووک کردبووه، و زهق زهق سه‌یری ده‌کردن، که قوزاقه‌کان، متلیستایان به‌وجوړه بیني، ترسیان لینیشته، له‌به‌ر ده‌رگادا وده‌ستان. قوزاقه‌که‌ی یاشه‌وه هه‌ناسه‌ی سوار بوو یوو. ئه‌نجا قوزاقه‌که‌ی یېشه‌وه گوتی: وهره

هاوشاری... چ بیزارییەك له دەنگیا هەست پێ ئەدەكرا، دەتگوت نەختۆكەكیش هەست بە تاوان دەكات.

متلیستا بەنیگایەکی توپەری رقاییەو سەری داخست و لە عەمارەكە دەرچوو، زۆری نەبرد لەبەردەم زەلامیکا گیرسایەو. متلیستا زەلامەكەى ناسییەو هەمان زەلام بوو كە دویینی شەو لە ھۆدەكەدا لەگەڵ كەشیش و ئەوانی دیدا وازی وەرەقی دەكرد، ئەو پیاوێ بوو كە كلاًوێكى رەشی قوزاقی لەسەر جەبەكەى خوری لەبەر بوو. ئەفسەرە خوش ئەندامەكەش، كە متلیستا بە فەرماندەى سوارەكانى زانى بوو، لەوێ بوو لەسەر كورسییەكەى نەرم دانیشتبوو و بە چاوانی گێژو ناجیدیەو سەیری متلیستای دەكرد. متلیستا لە ئەنجامی سەرنجدان و تەحقیقی دوورو درێژی هەریەکیانەو، بە قەرینە بۆی دەرکەوت كە ئەفسەرە خوش ئەندامەكە، فەرماندە نییە، بەلكو ئەو پیاوێ فەرماندەى كە جەبە قوزاقیەكەى لەبەر دابوو. كابرای كلاًو رەش چاویكى بەو دوو قوزاقەدا گێرا كە لە پال دەرگاكدە وێستا بوون، بەتوندی گوتی: ئێوە پڕۆن.

قوزاقەكان بەدەم یەكتر دەلەك دانەو، پێیان بەعاردیدا کوتاو لە دەرگا كە چوونە دەری. كابرای كلاًو رەش چاوی پرییە متلیستا و بەرەو رووی چوو، لە پەر پرسی: دویینی لە باخەكەدا چیت دەكرد؟

متلیستا بە قێزەو تەماشای ناو چاوی كرد، بێ ئەوێ وەلامی پرسیارەكەى بداتەو، چاوی پرییە ناو چاوی، برۆ رەشە جوانەكانی بەئاستەم لەرزین و هەموو رەفتاریكى ئەوێ نیشان دەدا كە سوورە لەسەر ئەوێ شتی نەلی مایەى شادی ئەوان بێ، جا چی لی دەپرسی و چۆنی دیننە قسان، گرنگ نییە.

سەرۆك گوتی: گەوج مەبە! سەرۆك نە تووڕە بوو و نە دەنگی بەرز كردەو. بەلام دەنگی ئەوێ دەرەخست ئاگای لە هەموو ئەو شتەنەى كە لەو لەحزەیدا لە ناخی متلیستا بوو. سەردەستە، بەهیمنى پێكەنى و گوتی: قسەى من چ سوودیك دەگەىنێ، فەرماندەى سوارەكان، روانییە جی ئاوە بە خوینەكانی دەموچاوی متلیستا و لەپەر پرسی: لە میژە ئاوەلت دەرداوە؟

سەردەستەكە بە سەرسامی پرسی: چیه؟ متلیستا سەرسام بوو، چونكە نە تەوس و پێكەنین، نە چەمك و مەبەستیكى تایبەتى لە پرسیارى ئەفسەرەكەدا نەبوو. تەواو دیاریش بوو كە چاوی لە دەموچاوە ئاوەییەكەى متلیستا بوو. متلیستا گەلەك تووڕە بوو. بە پرسیارەكەدا وا دیار بوو، فەرماندەى سوارەكان دەیوست بەرقەرارى بناغەى پێوەندییە بە روالەت ئینسانییەكان شى بكاتەو.

= باشە تۆ كێی - خەلكی ئەم ناوچەى یان لە شوێنانى ترەو هاتوویت؟
متلیستا بە رەو نەپاندی: فەرق ناكات ئاغا! ئەمجا سوور بۆو، مستەكانى نوقاندو بە زەحمەت توانی زالى بێ بەسەر ئەو هاندەرەدا كە هانى دەدا پەلامارى ئەفسەرەكە بدات. متلیستا دەیویست قسەى تریش بكات بەلام ئەم بیرە مژولى كردبوو: بۆ نەكری ئەم پیاوێ كلاًو

ره‌شه، بهم سیمما ئارامه‌وه بهم ده‌موچاوه هه‌لما ساوه بیزار که ره‌وه که یه‌ک پارچه مووی زبرو سوورو ناشیرین بوو، بگری و بخنکینی؟ ئەم بیرانه وایان جۆش دابوو که پاش سووکه هه‌لوه‌سته‌یه‌ک هه‌نگاوێک چوو پێشه‌وه، به توندی ده‌سته‌کانی جولاند، ده‌موچاوه ئاو لاییه‌که‌ی نیشته سه‌ر ئاره‌قه.

کابرا به ده‌نگی به‌رز: ئەهای! چاوی برییه چاوانی متلیستاو له جیی خۆی نه‌جولا. متلیستا هه‌لوه‌سته‌یه‌کی کرد، چاوه‌کانی بریسکانه‌وه. پاشان کابرا ده‌مانچه‌که‌ی ده‌ره‌یناو له‌به‌ر لووتی متلیستادا رای گرت. متلیستا هاته‌وه سه‌رخۆ، چوو له‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه به‌ کپی و بیده‌نگی ویستا. پاشان سه‌ره‌رای هه‌ره‌شه‌ کردن به‌ ده‌مانچه‌وه هه‌ره‌شه‌ی ئەشکه‌نجه‌ی سه‌خت و کوشنده، وێرای ئەو به‌لینانه‌ی که ئەگه‌ر ئیعترا‌ف بکات به‌رده‌ بی، متلیستا نه‌ک تاقه‌ وشه‌یه‌کی نه‌درکانه‌، به‌لکو به‌ درێژایی ته‌حقیقه‌که‌ هه‌ر سه‌یریشی نه‌کردن. له‌ کاتی ته‌حقیقه‌که‌دا ده‌رگا به‌ هیمنی کرایه‌وه، روخساریکی توکنی چاودرشت و گه‌وج و ترس لێنیشتوو، روانییه‌ نیو هۆده‌که.

فه‌رمانده‌ی سواره‌کان گوتی: ئەها! هه‌موویانتان کو‌کرده‌وه؟ زۆر چاکه، به‌ سه‌ربازەکان بلێ با بێن ئەم کابرا له‌ خۆ رازییه‌ به‌رن.

هه‌مان دوو قوزاق متلیستایان برده‌ سه‌ساریکه‌وه، ده‌رگایه‌کی وازیان پیشان داو دایانه‌ پیش. متلیستا ئاو‌ری نه‌دایه‌وه، به‌لام هه‌ستی ده‌کرد دوو قوزاقه‌که‌و ئەفسه‌ره‌که‌ش به‌دوایه‌وه‌ن. گه‌یشته مه‌یدانی کلێساکه.

قوزاقه‌کان، خه‌لکی گوندیان له‌ ته‌نیشته‌ کوختی زه‌یه‌وانی کلێساکه‌وه خه‌ر کردبووه‌و ئاب‌لوقه‌یان دابوون. متلیستا هه‌میشه‌ وایه‌ بیرێ ده‌کرده‌وه که خه‌لکی خۆش نه‌وی، له‌سه‌ر شتی بچووک ته‌کتیری ده‌کردن-رقی له‌ خۆیان و له‌ هه‌رچی شتێک پێوه‌ندی به‌وانه‌وه‌ بوو، ده‌بووه، به‌ ته‌واوی قه‌ناعه‌تی به‌ خۆی کردبوو که خه‌لکی هه‌رچییه‌کی ده‌رباره‌ بلێن، گرنگ نییه، نه‌ دۆستی هه‌بوو، وه‌ له‌ هه‌ولێ دۆست په‌یدا کردنی‌شا بوو. سه‌ره‌رای ئەوه‌ش، هه‌ر چه‌نده‌ خۆی پێی نه‌زانی بوو، کاری گه‌له‌ک مه‌زن و گرنگی بو‌ ئەو خه‌لکه‌و له‌ پێناوی ئەو خه‌لکه‌دا ئەنجامدا بوو. له‌م رووه‌وه خه‌لکی به‌شانه‌زاییه‌وه ته‌ماشایان ده‌کردو سروودیان له‌ ستایشیدا ده‌گوت به‌لام ئیستاکێ که‌ رووی وه‌رگیراو ئەم سه‌شامه‌ته‌ جه‌نجاه‌ی گوندنشینانی بینی: ئەم پیاو و منداله‌ هه‌راسانه‌، ژنان به‌ به‌ره‌هه‌لێنه‌ی ره‌نگاو ره‌نگی ده‌ست درۆی خۆوه، کیژان به‌ له‌چکی سپی و ره‌نگاو ره‌نگه‌وه، پیاوان به‌بی‌ قه‌راری به‌سه‌ر ئەسپه‌وه‌و به‌جلی ئال و والای تازه‌وه، که‌ پتر له‌ وێنه‌ ره‌نگییه‌ هه‌رزانه‌کانی قوزاقه‌کاندا ده‌بینرا.

چه‌په‌کی قژ له‌ کلاوه‌کانیا‌نه‌وه هاته‌بوو ده‌ری و به‌ته‌وه‌لێاندا شو‌ر بوو بووه‌و. سی‌به‌ره‌ درێژه‌کانیان به‌سه‌ر پوش و گیاکاندا سه‌مای ده‌کرد، ته‌نانه‌ت گومه‌زه‌ کو‌نه‌کانی کلێسا که‌ به‌دیار سه‌ریان‌ه‌وه له‌به‌ر تیشکی نیوه‌ گه‌رمی هه‌تاوا، پورتریتێکی له‌ دلی ئاسماندا پێک ده‌هێنا. که‌ هه‌موو ئەمانه‌ی بینی نه‌ک ته‌نیا به‌ چاو به‌لکو به‌ هه‌موو دلێیه‌وه‌ خۆشی ویست و پێشوازی لێکردن.

به دهنگيکي نيمچه بهرز هاواری کرد: سهیره! له پر دلی به پهله چوو بۆ نښو چه شاماته که. هه موو دیمه نه کان به لایه وه له زهت به خش بوون - ئەم جه ماوهره زیندوو و کپ و هه ژاره، گشت ئەوانه ی هه ناسه یان دهاو له و ناوه دهره و شانه وه، خوینی متلیستایان دهینایه کول، به ههنگاوی سووک و گورجه وه، ئازادانه ههنگاوی دهنه، دهتگوت به سهر زه ویدا باز دها، گشت ئەوانه ی له مهیدانه کهدا بوون هه ناسه یان له خو بیری بوو، و سهیریان دهکرد، ههستیایان به و هیژو توانا چه یوانیه دهکرد که له به دنیا جیگیر بوو، ئەو به دهنه گهرم و گورهی که وهکو شهقاوهکانی توندو خیرا بوو. به دم ته ماشا کردنه وه به نښو چه شامه ته کهدا رت بوو، بی دهنگی و کپییه که یان سهرنجی راکیشا بوو، له بهر هه یوانی ژووره کلۆله که ی مجیوری کلپسا کهدا ویستا. ئەفسه رهکان به تهنیشتیا رت بوون و به پلهکاندا سه رکه وتنه سه ری.

فه رمانده ی سوارهکان له تهنیشت خویه وه شوینیکی به متلیستا نیشاندو گوتی: وهره ئیره! متلیستا بی باکانه به پلهکاندا سه رکه وت و له تهنیشت ئەودا ویستا.

هه نوکه هه موو چه شاماته که به ته واوی ده یانینی: بالای بهرزو ریک و هه لکشو، قژی رهش، جووتی پیلای له پیدا بوو، له پیستی چه یوانه کیوی دروست کرابوو، کراسیکی له بهر بوو قۆچهکانی کرابوو، پشتینیکی به سه را به ستبوو که گولینگه ی گه وه وه که سکی پیوه شوپ بوو بووه، چاوه تیزو هه لۆ ناساکانی به تیشکیکی خهست بریسکانه وه به سه ر ئەو کیوانه دا گیرسانه وه که به شکوو له ناو جه رگه ی ته م و مژی سپیده دا قوت بوو بوونه وه.

فه رمانده نیگا تیزهکانی بریه چه شامه ته که و وهک بلپی له سه ر هه ر یه کیکیان نه ختی بوهستی، پاشان پرسى:

کی ئەم کابرایه دهناسیت؟

هه موو که چاویان به چاوی تیزى متلیستا دهکهوت، به په شیوی و به پهله چاویان دهتروکاندو سهریان داده خست. ته نیا پیریژنیکی نه بی که توانای روو وه رگیپرانی نه ما بوو، به جوریکی گه وچانه و ته وس ئامیزه وه چاوی بری بووه چاوی ئەو.

فه رمانده به ساردیه وه پرسى: کهس نایناسیت؟ به جورى تاکیدی له سه ر وشه ی "کهس" کرد، وهک بلپی لای روون بوو که هه ر هه موو ده یانناسی. فه رمانده به دهست ئیشاره تیکی بۆ ئەفسه ریکی بالا بهرز کرد که پالتویه کی قوزاقی دریژی له بهر بوو، سواری ئەسپیکی سورخن چه موش بوو، بانگی کرد: زۆر چاکه، هه نوکه مه علوم ده بی، نی چی تائیلو!

چه شامه ته که خروشا، چپه چپ و خوته و بۆله یان تیکه وت. ئەوانه ی پی شه وه به چاوه پوانیه وه چاویان به ده ور به ردا ده گیرا. کابرایه که به جبه یه کی ره شه وه، به تویزی ریى خو ی له نښو چه شاماته که وه کرده وه، به جورى سه ری داخستبوو که ته نیا بریقه ی کلاره که ی ده بینرا.

کابرا به ده ستیک درى به خه لکه که دهاو به ده سته که ی تری یه کیکی رینویینی ده کرد، په یتا په تیا ده یگوت: ری بدن! ری بدن!

سه ر ئەنجام گه یشته بهر هه یوانه که. پاشان هه موو بینیان که میرد مندالیکی له گه لدا بوو، میرد مندالیکی لاوازی قژ رهش، چاکه تیکی دریژی له بهر بوو، ده ترساو ریى دانه ده گرت.

نیگای چاوه ره شه کانی مندالّه که له سهر متلیستاوه چووه سهر کابرای فەرمانده. غه لّبه غه لّب و ههراو هوریا بهرز بۆوه. په کو پۆی ژنان ده گه ییه گوی. متلیستا روانییه خواره وه، هه ره که روخساری مندالّه قژ ره شه چاو ترساوه مل باریکه که یی بینی، ناسیییه وه و زانی ئەو مندالّه یه که دویڻی شه و ئەسپه که ی پێ سپاردبوو.

ئەو جووتیاره ی دهستی مندالّه که ی گرتبوو، کلاوه که ی له سهر خۆی دا که ند. که لّله تهخت و بۆره که ی به چه پکیک قژی بۆزه وه ده رکه وت و دهتگوت به شیوه یه کی ناپیک خویان به قژییه وه پرژاندوو، کپنوشی بۆ فەرمانده ی سواران برد: شوانه که م هیناوه ته خزمهتتان... وه لی ترسا که نه بادا قسه که ی نه ژنه وتی، به په له به سهر مندالّه که دا دانه وییه وه په نجه ی بۆ لای متلیستا راکیشاو گوتی: ئەمه یه، ها؟

چاوانی مندالّه که و متلیستا بۆ چه ند له حزیه که راسته و راست له سهر یه کدی گیرسانه وه – متلیستا به بی پهروایی و مندالّه که به ترس و هاوخه می و دلسۆزییه وه، سهیری یه که تریان کرد. پاشان مندالّه که نیگای گواسته وه سهر فەرمانده ی سواران و چه ند له حزیه که لیی راما، دهتگوت نیگای به چاره ی ئەوه وه دورا بوو، پاشان سهیریکی ئەو جووتیاره ی کرد که دهستی گرتبوو و به دنیا یه ئومیده وه به سه ریا دانه ویبووه، ئاهیکی له کانگای دلّ وه هه لکیشاو به خه مبارییه وه سه ری له قاند که گوايه نایناسیت. بیدهنگی یه کی ئەوتۆ بالی به سهر چه شاماته که دا کیشا که هه موو که سیک خشه خشی پێی ئەو گویره که یه ی ناو ته ویله که ی لای ژووری مجبوری کلّیسا که بژنه وی که جاری ده پۆیی و جاری ده وه ستا.

جووتیاره که به پیکه نیڻیکی ته وس ئامیزو به دهنگیکی له رزۆکه وه به مندالّه که ی گوت: مه ترسه که وچه، مه ترسه! جووتیاره که به خۆی ده ترساو به بی ئوقره ییه کی رقاوییه وه، به یه که قه مکان ئیشاره تی بۆ لای متلیستا کرد: ئاخو ره گهر خۆی نه بی کییه؟ بلّی خۆیه تی، مه ترسه، مه ترسه... ئاه، ئەژدیها! تۆزیک ویستا – پاشان به رق و بی ره حمییه وه بازووی مندالّه که ی راته کاند: دهقاو دهق خۆیه تی قوربان، ئەگهر خۆی نه بی کییه پایه بهرز؟ وه که بلّی به وتنی ئەم قسه یه به دهنگی بهرز، خۆی ته بری ده کرد، جووتیاره که به مه رای و ریاوه کلاوه که ی له نیو دهستیا دهگوشی: دهترسی بلّی خۆیه تی: له و زیاتر کییه؟ ئەوه تا ئەسپه که ی به زین و ته داره که وه حازره، کیفی ده مانچه که ی له نیو خورجه که یدايه؟ دویڻی شه و ده چیته دیار ناگره که و ده لی: با ئەسپه که م لی ره به وه ری. خۆی دیته نیو گوندو ئەم مندالّه چاوه ری دهکات تا دنیا روناک ده بیته وه، به لام ئەم ئیدی ناگه پیتته وه....

ئەوسا مندالّه که ئەسپه که دینیتته وه بۆ مالی، کیفی ده مانچه یه کی هه وت تیریش له نیو خورجه که یه – باشه، شایه ت له وه شایه ت تر؟...

فەرمانده ی سواره کان پرسی: کابرای سوار کی بوو؟ کیفی ده مانچه که هی کییه؟ بیه وه هه ولی دها خاوه ن ئەسپه که بناسیت. جووتیاره که پتر هه لده چوو، هه ندی خۆی به کلاوه که یه وه خه ریک ده کردو هه مدیس وه کو جاران به قسه ی بی سه رو بهر دهستی به رو کردنه وه ی رو داوه که ده کرد، که چۆن شوانه که ی له به ره به یاندا ئەسپکی غه ریبی زین

کردوو و کیفه دهمانچه يهك له ناو خورجهكه ي پاشكۆي بووهو هيئاويه تيبهوه بو مالى.
 فرماندهى سواران به ئه سپايى گوتى: من دهزانم چ كارى بكهم، به لام ئهو ئيعتراف ناكات.
 به دهم ئيشارهت كردنهوه بو لاي منداكه، له سهري رويى: باشه ئهوه بيئنه ئيره، ئيمه به
 شيوازي خومان دهيهينييه قسان.

منداكه يان له پشتهوه به رهو ههيوانهكه دهلهكدا. وهلى منداكه زاتى نه ده كرد له پلهكان
 سهركهوى. ئه فسهرهكه به پلهكاندا داگهرا، گرتى به شانه لاوازهكانى منداكه ياو له زهوى
 به رزى كردوه. چاوه تيرتو ترس وروژينهكانى برييه چاوانى له ترسا ئه بلهق بووى منداكه.
 له كاتيكا رهشينهى چاوى منداكه چوو بووه سهروهو، له پر قيژاندى: ئا - ئا - خ - خ!
 يهك له ژنهكان كه له شپهريهيدا كووترولى خوى له دهست دابوو هاواري كرد: چيتان له م
 منداكه دهوى؟

هه رهو كاته دا ههيكهلى گورج و چاپوكى زهلاميك له پلهكانهوه توپ درايه خوارهوه.
 هه شاماتهكه به دهم دهست ههلهپينهوه، شهپول ئاسا كشايهوه. فرماندهى سوارهكان به زهبرى
 جهز به يهكى سامناك له سهري زهوى تهخت بوو.

ئه فسهره خوشت ئه ندامهكه، به ناوميديهوه دهستى ههلهپرى، له پر سهري ليشتيواو ترسى
 لينيشت، له كاتيكا بيري چوو بوو كه به خويشى دهتوانى تهقان بكات، هاواري كرد: بو
 وهستاو و سهيري دهكه ن به گولله لى بدن!

چهند قوزاكي سواره ههليان كوتايه نيو هه شاماتهكه، ئه سپهكان هه شاماتهكه يان تهترهوه
 وهتره كرد. متليستا به هه موو قورساييهكيهوه فشارى له دژمن ده كردو ههولى دها چنگ
 بخاته گهرووى، به لام ئهوهى ژيرهوه كه وهكو شه مشه مه كویره په له قازهى ده كردو جبهكهى به
 چه شنى دووبال بلاو بوو بووه، به ههول و تهقه لايهكى توپهوه چنگى له پشتينهكهى متليستا
 گير كردو دهستى بو دهمانچهكهى برد، ئه نجام ريك لهو كاته دا كه متليستا دهستى گهيانده مى،
 ئهوه دهمانچهكهى متليستاي دهرهيناو چهند گولله يهكى بانهو بان يهكى پيوهنا.

كاتى قوزاكهكان غارياندا پيشهوهو كهوتنه راكيشانى لاقهكانى متليستا، ئهوه هيشتا چنگى
 لهگياو پووشهكان گير ده كرد. ددانهكانى جپر ده كردوه. ههولى دها سهري راست بكاتهوه.
 به لام نا ئوميدانه دهكهوتهوه سهري زهوى.

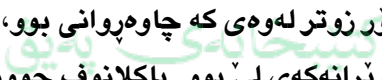
ئه فسهره كه تهكه فرمانيدا: نيچيتا ئيلو! سوارهكان له گوند به ره دهري! ئهوجا به ئه ده بهوه
 روى كردو فرماندهو پرسى: ئيوهش ته شريف دينن پايه بهرز!

- بهلى.

- ئه سپهكهى ياپه بهرز...

پاش نيو سهعات دهستهى قوزاقان به سواري له گوند دهرچوون، به چارناره به هه مان ريگادا
 رويشتن كه دوينى شهو متليستا پييداها تبوو.

باكلانوف كه له وانى دى كه م خه مو داختر نه بوو، ئيدى خوى پى نه دهگيرا، روى كردو
 لفسون و گوتى: گوى بگه، با من له پيشهوه برؤم، خوا دهزاني چمان له ريه!

به ئەسپایی و دەنگی نزم دەستووری به پارتیزانه کەدا: پێیان بلێ، به دزهو سینگه خشکی خۆیان بگهیهننه ئێرهو تا دەستووری ئاینده کهس بوێ نییه له سههر زهوی ههستی... باشه. ئەدی ماتەلی چیت؟ خیر! ئەوجا به توپه‌یه‌وه پارتیزانه‌که‌ی ده‌له‌ک‌دا. هه‌ر چه‌نده ژماره‌ی قورازه‌کان که‌م بوو، که‌چی لقنسون له‌ پ‌ر‌وه‌کو قوناغه‌کانی سه‌ره‌تای شه‌ری پارتیزانی هه‌ستی به‌ شیرزه‌یی کرد.

لښسونه له دودوره يه ژياندا دوو قوناغي ديارى دهكرد كه هېچ هيل و سنوورېكى ديارى كراو له يه كدى جودا نه دهكردنه وه، ته نيا به هه ست، هه ستي كه نهو قوناغانه لايان دروست كړدبوو، نهو دوو قوناغي ليكدى دهناسييه وه.

له قوناغي يه كه مدا، كه چ نه زمون و زانيار ييه كي سوپايي نه بوو، نه يده زاني تفهنگ بته قيني و به ناچارى رېبه رى ژماره يه كي له عودهدا بوو، هه ستي دهكرد تيكرپاي رووداوه كان له دودوره ي سنوورى تواناو دسه لات و ويستي نهودا روويان دوداو له راستيا نهو دستوورى نه انجامداني دودنه دهكردن. هه لېه ته نه كه له بهر نه وهى خوې له نهركه كانى دودزييه وه، نا، چونكه نهو به هه موو نهو هيژه وه كه له بهر ده ستي بوو، هه ولې دودا نهركه كانى نه انجام بدات. هه روه ها نه كه له بهر نه مهش كه چ نه وساو چ نيسي باوه رى وا بووبى، توانايه كي نهو توې نيه دودريكي باشى لهو رووداوانه دا هه بى كه يه خانگيرى جه ماوه رى خه لك بوو بوو - چونكه به لاي نهو وه نهو بؤچوونه هه لقولاوى خراترين دوو روويى به شهرى بوو. په رده ي شاردنه وهى بى توانايى نهوانه بوو كه به هوې ته مه لى و هه ز له كار نه كړدنه وه ته شه بوسيان پى دهكرد. بهلكو نهو مه بوو كه له دودوره كورته ي شه پكر دنيا به شى هه ره زورى فيكرى خوې ته رخا كړدبوو بؤ زال بوون به سهر ترسى خويداو، شاردنه وهى نهو ترسه له خه لكاني دى، ترسيك كه نه يده توانى له كاتى جه نگدا جله وى بگرى.

به هه حال تا راده يه كه به زوويى خوې له گه ل هه لومه رجي شه ردا گونجاند. گهييه نهو سهره نجامه ي كه ترس له مردن، نيدى بهر هه لستي هوې رزگار بوونى ژيانى خه لكاني دى نه بوو. له قوناغي دودمه دا، هيژو توانايه كي په يدا كړد كه ده يتوانى تاسير له روداوه كان بكات و بيان خاته سهر ريگاي دروستى خويان. قوناغي ديارى رووداوه كان و پيوهندي هيژه كان و نهو كه سانه ي گيروده ي رووداوه كان بوون، به وردى پيشبيني بكات - نهو تواناو هيژه به ته واوى لهودا خه لمى بوو.

به لام لښسون، هه نوو كه هه ستي به هه مان شپرزهيى جاران دهكرد. لښسون نهو شپرزهييه ي به هه لقولاوى وه زعى روحي خوې و بؤچوونه كانى له مه ر و ن بوونى متليستا دهنانى. وهختى ريزى پارتيزانه كان بؤ پيشه وه دهكشا، لښسون هيشتا هه له هه ولې نهو دودا بوو كه به سهر خويدا زال بى.

جاريكى دى روخسارى كه مى هه لچووى، به هه ركه اتى وردو دلنيايى به خشه وه، پروژهى نه خشه يه كي له هه له نه هاتووى ده خسته به رده م پياوه كانى، كه به زه برى عاده ت و به حوكمى پيوستى روحييه وه باوه ريان پيى بوو. سواره كان، نهو هنده نزيك بوو بوونه وه كه دهنگى سمى نه سپه كان و گفتوگوى هيواشى سواره كان ده بيسترا، ته نانه ت روخساريشيان به ناشكرا ده بينرا. لښسون هه ستي به سوژو هه ستيان دهكرد، به تايبه تى نه فسه ره كه ته كه كه پايپيكي خستبووه نيو ددانه كانى و به شيوه يه كي تا راده يه كه ناشيانه له سهر زينه كه دانيشتبوو، و له پيشه وه هه ركه ي دهكرد.

لڦنسون له بهر خويوه تيفكري: دهبي چ جانده وريكي درنده بي. نيگاي له سهر نه فسه ركه گيرسايه وهو بي نه وهی له دسه لاتی خويدا بي هه موو نهو خه سلته نزمانه ی به عادت دهيدانه پال دژمن، ههر هه مووی به لايه وه دروست درچوون: دلّم چوّن ليدهدا! ئاه، ئاخو کاتي ته قه کردن نييه؟ وهختيتي؟ نا، با بگه نه ئاستي نهو دار غانه پاك كراوه، بو وهكو كيسه له سهر زينه كه پان بوته وه؟ ههر كه سواره كان گه يشتنه ئاستي داره كه، دهنكيكي تيزو رهوان فرمانيدا:

هيژ- زز- ا ته قه!

نه فسه ركه له دهنكي لڦنسون راپه پي و سهری هه لپري. به لام پاش توژيك كلاوه كه له سهری په پي و نائوميدي و ترسيكي له وه سف نه هاتوو بالي به سهر روخساريا كيشا. لڦنسون هه مديس فرمانيدا: ته قه! به خويشي سيړه ی له نه فسه ركه گرت.

سواره كان دوو چاري په شيوي و سهر ليشيوان بوون. ژماره يه كان له نه سپه كانيان گل بوونه وهو كه وتنه سهر زهوي. به لام نه فسه ركه ههر له سهر نه سپه كه ی بوو، نه سپه كه ی به دهمي داچه قيوه وه روييه وه دواي چهند دهقه يه ك پياواني ترس لينيشتنو نه سپاني رهواوه تيكل به يه كدي بوون. قوزاقه كان به دم هاواروه هه ندي شتيان دهگوت كه له بهر هاري گولله نه ده بيسترا! پاشان سواريك به كلاوو جبه ي ره شه وه له نيو نهو پاشا گهردانييه وه درپه پي و هاته پيشي سواره كان وه، له كاتيكا به زحمه ت جلّه ی نه سپه كه ی به ره قه ده كرد، شمشيره كه ی به هه وادا با ددها، پي ده چوو، قوزاقه كان گويان له فرمانه كه ی نه گرتبي، له راستيا ژماره كان لهو دمه دا به چوار ناله فيريان ده كردو نه سپه كانيان بهر قامچيان ددها، پاش توژيك پارتيزانه كان هيرشيان كرده سريان. ده تگوت له زهوييه وه هه لقولان، به دم ته قه كردنه وهو به په لهو بي په روايييه وه دوايان كه وتن.

لڦنسون هاواري كرد: سواربن! باكلانوف - ليړه وه! به سواړي!

روخساري باكلانوف گوږابوو، له شي له سهر نه سپه كه وه بردبووه پيشه وه، به رهو لاي لڦنسون تاوي دا، شمشيريك به دهستييه وه بوو وهكو بلور ددره وشايه وه. دهسته كه ی لڦنسون به هاوارو زرنكه زرنكي پولاو شمشيره وه دواي كه وتبوو.

پارتيزانه كان ههر زوو قوزاقه كانيان راونا.

متچيك له گهل نه هيرزه داو له نيو شه پولي نه م جه ماوهر وه تاوي دهدايه پيشه وه. ئيستا نهك ههر نه ده ترسا. به لكو شيوازي بيركردنه وه تايبه تييه كه ی خويشي فراموش كرد بوو.

پشتي زهلاميكی له بهر دم خوييه وه دهبيني كه قره كه ی بلاوبوو بووه، ديمه ني زهلامه كه ی به لاوه ئاشنا بوو، دهيزاني دژمن له هه لاتندايه، نه ویش وهكو نهواني دي چ ئامانجيكي نييه جگه له وهی له دژمن نزيك بيته وهو له زهلامه ئاشناكه ی به رده مي جي نه مي ني.

دهسته قوزاقه كان له نيو بي شه يه كي چول دا وون بوون، پاش توژيك به توندي كه وتنه ته قه كردن، به لام پارتيزانه كان كه گهرم بوو بوون، بي خاو بوونه وه دوويان كه وتن و هه ليان برين.

ئەسپىكى توكن كه له بهردهم متچيكهوه غارى دىدا، له پرگلاو بهسەرا كهوت، بالى سوارهكهى سەرى، لىك بلاوبووو بهسەر سەرو كهلهى ئەسپهكهدا گل بووهوهو كهوته سەر زهوى. متچيك-ش وهكو ئەوانى دى به تەنیشته جهسته رهشه گهرهكهدا، كه له سەر زهوى تلى دىدا، پىچى كردهوهو رەت بوو.

متچيك كه چىدى پشتى زەلامە ئاشناكهى بهردهمى خۆى نەدەبىنى، چاوى بېرىيه دارستانىك كه به خىراىى بهرهو لای ئەو دىهات. كابرايهكى ئەندام ورديلهى ريشن كه سوارى ئەسپىكى رهش بوو بوو، وهكو بروسكه به تەنیشته رەت بوو و به هاوارهوه شتىكى گوت و به شمشيرهكهى فهريمانىدا. ئەو سوارانهى كه شان به شانى ئەو ئەسپيان تاو دىدا. به خىراىى به دەسته چه پا پىچيان كردهوه، به لام متچيك كه نەيدەزانى بو وایان كرد، به چوار ناله تاوى داو به نيو دارستانهكهدا تىي تهقاند. وهختى كه خۆى به قەدى درهختهكاندا دىدا، لقى رووتى درهختهكان دەمو چاويان دەرپوشاند، به زەحمەت توانى "نيوكا" رابگریتەوه.

نيوكا زۆر خراب بريندار بوو بوو، متچيك به تاقي تەنى كهوته نيو بىدەنگى ئاساىى دارستانى غان و چرى گەلای زەردو زىپىنى گياكانەوه.

پاش تۆزىك بۆى دەرکهوت كه دارستانهكه پرە له قوزاق، كه ئەمەى بىنى قىزاندى و پەشوگا، بى گویدان به تىژى لق و پۆپى دەوهنهكان كه دەمو چاويان دىگەست، به پەله بهرهو دوا گەرايهوه، وهختى گەيیه دەشتايیهكه، پارتیزانهكان رووى بوون، لەدوورى دوو سەد هەنگاوێكهوه لاشەى ئەسپىكى زین خوارى بىنى كه له سەر زهوى كهوتبوو، كابرايهكه له پال ئەسپهكهدا ئەژنۆى خەمى گرتبووه باوهرش و بهبى جوولە دانیشتبوو، ئەم كابرايه ماریوسكا بوو.

متچيك كه لەو ترسەى دواىى خۆى شەرمەزار بوو، لىي چوووه پىشەوه. مېشكا بەلادا كهوتبوو، ددانەكانى به دەرەوه بوون، چاوه درشتهكانى به جورىكى خەمناك ئەبلەق بوو بوون، دەستهكانى به سمە تىژەكانىیهوه له ئەژنۆه نوشتا بووه، دەرگوت له مردنیشا هەر ئامادەى غاردانە. ماریوسكا به ئاومىدییەوه سەیریكى كرد. چاوه لیلەكانى وشك و سووتینەر بوو.

متچيك له بهرانبهرى وىستاو به ئەسپایى گازى كرد: ماریوسكا! له پر شەپۆلیكى مېهرەبانى و بهزەى وروژین سەبارەت به ماریوسكاو ئەسپه تۆپیوهكهى، سەراپای بوونى داگرت. ماریوسكا له جىي خۆى نەجوولا، بو چەند لەحرزیهكه هیچ یهكێكیان نە قسەیهكى كرد نە حەرەكهتى.

پاشان ماریوسكا ئاهىكى هەلکیشا، به ئەسپایى ئەژنۆكانى بهرەللا كردو لەسەر هەردوو چۆكان دانیشته، بى ئەوهى سەیری متچيك بکات، دەستى به كردنەوهى زینهكه كرد. متچيك دەترسا دەست به قسان بکاتەوه... به بىدەنگییهكى تەواو سەیری ماریوسكاى دەكرد. ماریوسكا كهوته كردنەوهى قايش و قروشى زینهكه، قايشیکیان پچراپوو. ماریوسكا به وردى چهرمه پچراوهكهى تاقیکردهوه، قايشهكه به خوینهوه بوو، تۆزى پەنجەى تى وەرداو توپیدا، پاشان

به دەم بۆلە بۆلەوه زینهكهى به شانیا داو به كۆمه كۆم و لاقى خوارهوه بهرهو دارستانهكه رۆیى. متچيك له دواوه هاواری كرد: با من بیهیڤم، یان حەز دەكهى ئەسپهكه‌مت دەدمى و من به پێیان دیم.

ماروسكا ئاوپى نه‌دايه‌وه، پتر له ژیر قورسایى زینه‌كه‌دا كۆمايه‌وه.

متچيك له‌بهر هه‌ندى هۆ ده‌یوست خۆى له ماروسكا دوور بگرى، بۆیه به ده‌سته چه‌پا پێچى كرده‌وه، وه‌ختى له دارستانه‌كه ده‌رچوو، گوندىكى نزیكى به‌دى كرد، به ده‌سته راستا، كه دۆلىكى درێژ تا زنجیره شاخێك دادەكشاو له دوور و ن ده‌بوو، دیمه‌نى دارستانىكى به‌رچاو كه‌وت. ئاسمانى ده‌مه‌و به‌یان ساف و روشن بوو، به جوړىكى تاقت به‌ر له نزمیه‌وه به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه راوه‌ستا بوو. هه‌تاو به ئاسته‌م ده‌بینرا.

په‌نجا هه‌نگاوێك له‌و لایه‌وه، لاشه‌ى ئەو قوزاقانه‌ى به زه‌برى شمشیری پارتیزانه‌كان كوژرابوون، له‌سه‌ر عاردى كه‌وتبوون، یه‌كێكیان هیشتا نه‌مردبوو، په‌یتا په‌یتا به زه‌حمه‌تێكى زۆره‌وه هه‌لده‌سایه سه‌رده‌سته‌كانى و دووباره ده‌كه‌وته‌وه ده‌ینالاند. متچيك له دوورى كابرای برینداره‌وه رەت بوو، هه‌ولیدا گۆچكه‌كانى له ئاستى ئاله‌ى ئەو دابخات. ژماره‌یه‌ك له پارتیزانه‌كان له گونده‌كه‌وه به سواری به‌ره‌و روى ئەو ده‌هاتن.

متچيك كه گه‌یه‌یه نزیكى پارتیزانه‌كان، گوتى: ئەسپه‌كه‌ى ماروسكایان كوشتوه.

چ كه‌سیك وه‌لامى نه‌دايه‌وه. یه‌كێكیان به گومانه‌وه سه‌یری كرد، وه‌ك بلیى بیه‌وى پیرسیت: كاتى كه ئیمه لی‌ره شه‌رمان ده‌كرد، جه‌نابت ته‌شرفى له كۆى بوو؟ روخسارى ئەو پیاوه خه‌م و زه‌حمه‌تێكى زۆرى پێوه دیار بوو، متچيك به سواری تیپه‌پرى و دلى خه‌به‌رى رووداوى شوومى ده‌دا.

وه‌ختى متچيك گه‌یه‌یه گونده‌كه، ژماره‌یه‌كى زۆر له پارتیزانه‌كان جی‌یان خۆش كردبوو و ئه‌وانى دى له پال كۆختیكى گه‌وره‌ى په‌نجه‌ره‌ زل و یستا بوون. لڤنسون به‌ كڵوه خواره‌كه‌یه‌وه، كه له ئاره‌قه‌و چلكنى دا غه‌رق بوو بوو، له‌بهر هه‌یوانیك و یستا بوو و فه‌رمانى ده‌دا، متچيك له نزیكى په‌رژینه‌كه، له‌و شوینه‌ى كه ئەسپه‌كانیان لى راگرتبوو، دابه‌زى.

سه‌ر ده‌سته‌به‌ شیوه‌یه‌كى تانه ئامیزه‌وه لی‌ پرسی: ئەوه له كۆى غه‌یب بوو بووى؟ خه‌ریكى كارگ كۆكردنه‌وه بووى یان؟.....

متچيك گوتى: نه‌خیر، تۆو هاواریك‌انم گوم كرد. متچيك نه‌یده‌زانى چ بیرێك ده‌رباره‌ى ئەو ده‌كه‌نه‌وه، ته‌نیا به حوكمى عاده‌ت هه‌ولى ده‌دا خۆى ته‌برى بكات، وه‌ختى من چوومه‌ نیو دارستانه‌كه‌وه، وابزانم ئیوه به ده‌سته چه‌پا پێچتان كرده‌وه.

پارتیزانىكى گه‌نج، كه قه‌ژه‌كه‌ى جوان رێك خستبوو و رێك داى هی‌نا بوو و په‌رچه‌مێكى پۆپنه كه‌له‌شیر ئاسای به‌ردابۆوه، هاواری كرد: دروسته به ده‌سته چه‌پا... من گازم كردیت به‌لام وابزانم تۆ گویت لى نه‌بوو. ئەمجا له كاتی‌دا به شادییه‌كى ئاشكراوه وردو درشتى چۆنیه‌تى راوانانى قوزاقه‌كانى وه‌بیر خۆى ده‌هی‌نايه‌وه، به په‌له‌ بۆ لای متچيك گه‌رايه‌وه، متچيك ئەسپه‌كه‌ى به‌سته‌وه‌و له پال ئەودا "كوپه‌ گه‌نجه‌كه" دانیش‌ت. كوبراك به خۆى و ده‌سته‌یه‌ك

پارتیزانه وه، له کۆلانیکه وه دەرچوو، دوو پیاوی له پشته وه دهست به سترایان به ره و کوخته که دهینا. یه کیکان جبهیه کی ره شی له بهر بوو. سه ری تهخت و کریت بوو. دهتگوت به شیوهیه کی نا ریك خویان پیوه پرژاندووه، کابرا ههله له رزی و له زهلامهکانی دوور به ره دهپارایه وه.

ئهوی تریان که شیشی کی لاواز بوو، جبهیه کی شری له بهر بوو، که له ژیرییه وه پانتۆله چرچ و لۆچه که ی و پییش بهندی ره شی تایبه تی که شیشان ده بینرا. که متچیک سه رنجیدا بینی زنجیری کی زیوین، که بیگومان له خاچیک کرابوو، به پشتی کوبرا کدا شوپ بوو بۆوه. وهختی ئه و دوو زهلامه یان به ره وه هه یوانه که بکیش ده کرد، لڤنسون، به نیگه رانی و رهنگی په ریوه وه ئیشاره تی بۆ لای زهلامه جبه ره شه که کردو گوتی: ئه مه خۆیه تی؟ جووتیاره کان تی کرا هاواریان کرد: خۆیه تی، هه مان پیاوه!

ستاشینسکی له سه ر ته یمانه که و له ته نیشت لڤنسون-ه وه ویستا بوو لڤنسون پیی گوت: ئه م بو ده له یه! خۆ تازه متلیستاش زیندوو نابیته وه. لڤنسون که خیرا خیرا چاوهکانی ده تروکاند، رووی وه رگی را، چه ند له حزه یه که بی ده نگ بوو، هه ولی ددها بیر له متلیستا نه کاته وه. کابرای زیندانی که چه شنی سه گ جاری سهیری لڤنسون-ی ده کردو جاری سه رنجی جووتیاره هه ژارهکانی ددها، به گریان وه دهپارایه وه: هاوپیانی! هاوپیانی نازیز!... ئیوه لاتان وایه ئه م کاره م به ئاره زووی خۆم کرد؟ ئاه، خوایه! هاوپیانی نازیز!

جووتیاره کان روویان لی وه رگی راو گوپیان به گریان و پارانه وه که ی نه دا. یه کی که له جووتیاره کان به قیزه وه ته ماشای کردو به ره قی گوتی: ئه وه چه ده لیی؟ خۆ خه لکی گوند هه موو به چاوی خۆیان دیتیان که مندا له که ت ناچار ده کرد شایه تی لی بدات. جووتیاریکی دی که له شه ره زاریدا سه ری داخستبوو، گوتی: خه تای که س نییه، خه تای خۆت نه بی!

لڤنسون به ساردیی وه گوتی: تیربارانی بکه ن، به لام که می بییه نه ئه ولا تره وه! کوبرا ک پرسى: ئه دی که شیشه که؟ ئه میش قه حبه یه که- میوانداری ئه فسه ره که ی کردو وه. -لیی گه رن با بروات- ملی خۆی بشکینی و بچی بۆ دۆزه خ!

وهختی کوبرا کابرای به تۆبزی بۆ ئیعدام کردن راده کیشا، کۆمه لی که له جووتیاره کان دووی که و تن. کابرا چه ناگه ی ده له رزی و به شیوه و گریان وه پییهکانی له عاردی ده چه قاند. سیسکین به کلّوه چلک نه که یه وه و به روو خوشیی وه به ره و لای متچیک روپی و به شادییه وه گوتی: ئه های! ئه وه لی ره ی! هه موو گیانت به خۆینه وه یه برۆ با برۆین خۆراکی پهیدا بکهین. ئیستا ئیشی یارۆ ده بینن. سیسکین به مانا وه وشهکانی درکاندو فیکه یه کی کیشا.

ئه و کوخته ی که نانیان لی خوارد، شوینیکی پیس و بۆگه ن بوو، بۆنی نان و ورده که له رمی لی ده هات، ده وروپشتی سوپاکه پر بوو له زپو زبل و سه ره که له رم. وهختی سیسکین نانه که ی به شو ربا ی که له رمه وه قوت ددها، یه ک وچان باسی ئه و کاره دیارانه ی ده کرد که ئه نجامی داو ن و بۆ خۆی لاف و گه زافی لی ده داو هه موو ده ققه یه کیش له ژیره وه ته ماشای ئه و کیژه ی ده کرد که

خزمه تی دهکردن، کیزهکه، کیژیک قشیتله خپن بوو، جووتی پرچی هونراوهی دریژی بهردا بووه، به کهیف و به دماخ دیار بوو. متچیک ههولی دها تهماشای سیسکین نهکات، به لام ههمیشه گوی قولاخ بوو، بچووکتین دنگ و سرتته دهی لهرزانده، سیسکین به دهم پارو قوتدان و ههناسه سوار بوونهوه گوتی: کاتیکم زانی گهراپیهوهو سیرهی لی گرتم. به لام مؤلهتم نهداو لهسه ر عاردهکه ته ختم کرد.

لهم دهمه دا له دوورهوه دنگی دهسپریژی گولله هات. شوشه ی په نجه رهی کوخته که له ریههوه. متچیک راپه ری، رهنکی زهره بوو، که وچکه که له دهستی کهوت. دهم و چاوی خسته نیو دهستی و به غاردان له کوخته که درچوو و به نائومی دییه وه هاواری کرد: ئەم کارانه دوا ییان نییه!! له نیو پوشهکاندا دریژ بوو، دهمو چاوی به یه خه ی چاکه ته که ی داپوشی، به خوشی نهیزانی چو ن گه ییه ئهوی، له بهر خویه وه تی فکری: کابرا جبه ره شه که یان کوشت، بهم زووانه به هه مان ئاسانی منیش دهکوژن، به لام ئاخو له راستیا من زیندووم؟ رهنکه منیش به هه مان ئاسانی بکوژیم، ئیدی خوشه ویستان هه رگیز نابینمه وه... ئەو کیژه جوانه ی که وینه کهیم دراند... به قره پر چین و ئه لقه که یه وه... ئەو پیاوه جبه ره شه به سته زمانه، ده بوایه دادو فریادی بکرا یه... ئاه، خوا یه، بو وینه کهیم دراند؟ ئایا ئیدی قهت نایبینمه وه؟ چه ند په ریشانم!

وهختی له نیو پوشهکانه وه درچوو، شهو بوو، چاوهکانی مات و نیگای خه مبار بوو. له شوینی که وه، که پی دهچوو زور نزیک بی، دهنکی مهستانه ی هندی ئاوازی بی سه روبه ر دههات، یه کی که ئوکوردی نی لیده دا، له بهر ده رگا که دا تووشی کیژیکی بالا به رزی پرچ هونراوه بوو، کیژه که جووتی سه تلی کرد بوو بهم سه رو ئەو سه ری داریکا و خستبوویه سه ر شانی و وه کو لقیکی تاقانه له ژیر قورسایی سه تلهکاندا نهوی بوو بووه. به دهم پی که نین و چاو هه لپرینه وه گوتی: ئاه، باشه توش بچو سهیر بکه، یه کی که له هاوړیکانی ئیوه له گه ل گه نجان ی گونده که ماندا سه رگه رمی شادییه، گوی بگره - دهژنهوی؟ دهست به جی به نازه وه سه ره چکو له و جوانه که ی به ره و دهنگی کی گوشه یه کی مهیدانه که وه رگی را! سه تلهکان جولانه یان ده کرد، ئاوه که ی نیو، سه تلهکان شه پۆلی دها، کیژه که به شه رمه وه به په له به ره و ده رگا چوو.

دهنگی کی مهستانه به ئاوازه وه شیعی کی گوت که متچیک ئەو شیعه ری له بهر بوو: هه ر شایانی ئیمه ی دیله...!

متچیک به وردی دیقه تی گوشه ی مهیدانه کهیدا، سهیری کرد ماروسکا ئوکوردیونی لیده دا، قره لووله که ی به سه ر چاویا رژابوو و به گونا ئاره ق کردوو سوور هه لگه راوه کانییه وه نووسا بوو. ماروسکا به دهم له تر دانه وه به ناوه ندی کولانه که دا ده پۆیی و به هه موو هیژیکییه وه ئوکوردیونی لیده دا. هه موو ئەو کارانه ی به جوړی ده کرد، وهک ئەوه ی به ناشیری نی کارهکانی خو ی بزانی و لییان ژیان بی، کو مه لیک خه لکی بی پشتین و سه رکۆت و مهستی خو ی ئاسا شوینی که وتبوون. مندا لانی زیته له و پی په تی وه کو مه یمون دهم لاسیکیان ده کرده وه و خو لیان

به چه وادا دهکردو خهريکي کهيف و خوشي و ههلبهزو دابهز بوون. ماروسکا ههر که متچيکي بيني به شادييهکي ريا کارانهوه هاواري کرد: هيي، دؤستي ئازيز! بؤکوي دهچي؟ نارهحهته مهبه- عهزئت نادهم مهی دهخؤيتهوه، نهفرهته لى بي! به ههر حال ههمومان پيکهوه دهرين!.

ههموو ههشاماتهکه له دهوري متچيک خربوونهوه، رووي خوش و مهستانهيان کرده ئهو. ههناسهيان دهکرده دهموچاويا، يهکيکيان نيو قاپ عهرهق و ئاروويهکي خسته دهستيهوه. متچيک که ههولي دهدا خؤي له دهستيان دهرباز بکات، گوتي: نا، نا، من مهشروب خور نيم، ههز ناکهم که....

ماروسکا به کهيفه کهرانهيهکي مهستانهوه هاواري کرد: بخؤ، نهحلهتي خوات لى بي... ئهي خوا... ئهي مهسيح... ئهي دايکي موقهدهس!... ئيمه ههمومان پيکهوه دهکوژرين!.. متچيک که چاري نهما، گوتي: کهواته يهک توژي، تکا دهکهم، خؤتان دهزانن من ناتوانم بخؤمهوه.

چهند مژيکي له قاييک خواردوهوه. ماروسکا تا تواني ئوکوردیونهکهی کردهوه به دهنگيکي ناساز دهستی به گؤراني گوتن کرد، ئهواني تريش لهگهليا دهستيان پيکرد. يهکيکيان باوهشي به متچيک دا کردو گوتي: لهگهلي ئيمه دا وهره. ئهجا به منگه منگهوه پارچه شيعريکي به گؤراني گوت: ئيره جيگاي ژياني منه! ئهجا دهموچاوه تووکنهکهی به گؤنای متچيکهوه نووساند.

بهدهم شوخي کردن، سهگ ترساندن و جنيودان به ئاسمان - بهو گومهزه رهشه بي ئهستيرهيهی که بهسهر سهيانهوه بوو- به خويان، بهم دنيا فانييهو به دايکي خويان... به جادهکه دا دهرويشتن.

قاریا له هیڕشه که دا به شدار نه بوو، له دارستانه که دا، به دیار بنه و بارگهی له شکره که وه ما بووه، وه ختی گه ییه گوند سهیری کرد هه موو پارتیزانه کان له ماله جووتیاره کاندای جییان خوش کردبوو، سهری کرد پارتیزانه کان به پیی دهسته به سهر کوخته کاندای دابهش نه بوون، دهسته کان تیکه لن و کهس ئاگای له کهس نییه و گوی به فرمانده کانی نادن — به راستی هه هه موو هیزه که بووه به دهستهی سهربه خو. قاریا له ریگادا که لاکێ ئه سپه کهی ماروسکای بیینی بوو، به لام کهس هه والی ئه سه حی نه دا بووی که ماروسکا چی به سهر هاتوو، هه ندی دهیانگوت کوژراوه — به چاوی خویان دیتوانه، جونیکی دی دهیانگوت هه بریندار بووه، جونیکی دی له چاره نووسی بی خه بهر بوون. له پر به دهنگی بهر زبانی به خت و نیوچه وانی خویان ده کرد که چۆن له مۆله ق رزگار بوون. هه موو ئه و به زم وه سهرگهردانی قاریای زیاتر ده کرد، ئه و سهرگهردانییهی له ده می هه و لدانی بی هه ده یه وه بۆ متچیک، تووشی بوو بوو.

قاریا ئه وه ندیه له خو نواندنی عاشقانهی پیاوان، له برسییتی و له بیر به یزار که ره کانی خوی وه پرس و بی تاقهت بوو، ته نانهت توانای ئه وه ی نه ما بوو که به چاکێ خوی له سه ره زینه کهی رابگری، گریان بیینی گرتبوو، له نکاودا تووشی دوفوف بوو. دوفوف یه کهم کهس بوو که به راستی قاریا به دیتنی خوشحال بوو. دوفوف به پیکه نین و هاو خه مییه وه پییشوازی کرد.

روخساری دوفوف له جاران پیر تر ده ینواند، سمیله ره شه کانی توزای بوو بوو، روخساری ئاشنا و درشت و خوشه ویستی باقی یارانیش له هی دوفوف چاکتر نه بوو. قاریا که ئه و دیمه نانهی بیینی، چه شنه هه ستیک سه راپای داگرت و دلی گوشی، هه سستی دلسوزی و خه مباری. هه سستی پتر. خوشه ویستی پارتیزانه کان، هه سستی به زهیی به خو هاتنه وه سه راپای داگرت و دلی گوشی. قاریا که ئه وانی بیینی دنیای بیر هه رییه کان هاته وه سوی... بیر هه وری رۆژانی گهنجی، ئه و رۆژانهی که کیژیکی جوانکیله و چاپوک بوو، پرچی نه رم و ناسک ده وری شان و ملی دابوو، ئه و رۆژانهی که عاره بانه ده ستیییه کانی به نیو راره وه تاریکه کانی مه عه دندا داژۆت، ئه و رۆژانهی که له کوپری شه واندای سه مای ده کردو به چاوه درشت و ئاره زوو بزوینه کانی هه مان ئه م روخسارانهی له ده وری خوی خر ده کرده وه.

قاریا له و ساوه که له گه ل ماروسکادا به شه ر هات، تا راده یه که له وان دا برابوو. به لام له گه ل ئه وه شدا ئه وانی به تاقه یارانی نزیکێ خوی ده زانی — ئه و مه عه د نه چییانهی که زه مانی له گه لیا ژیا بوون و عه شق باریان له گه ل کردبوو. به میهره بانی و په شیمانیییه وه له بهر خوییه وه تی فکری: له و زه مانه وه که ئه و انم دیتوو، چ رۆژگاری تیپه ریوه! خو خه ریک بوو له بیرم ده کردن. ئاه، ئازیزی من!... لا جانگه کانی دایانه ژان، فرمی سک زاییه چاوی، به هه زار حال تا توانی جله وی فرمی سک کانی بگری.

دوبوف ته نيا كه سيك بوو، كه نهدامی دهسته كهی خوی به ريك و پيكي و له چهند كوختيكي نزيكي يه كدا دامه زړاند بوو، نهدامانی دهسته كهی له دهوړوبه ری گونده كهدا حهرهس بوون، ههروها له كوكرنه وهی ئازووقه و پيداويستيبه كاندا يارمه تی لقنسون يان ددها، نهو حه قيقه تهی كه جارن كه وتبووه ژير پهردهی نهستووری رووداوه كان و كاری ئاسایی روژانه وه، گوايه هه موو نه دمامانی هيژه كه رولی يه كسانيان تيډا دهيني، نهو روژه به تهواوی ئاشكرا بوو: كه تومهن هه دهسته كهی دوبوف بووه كه يه كييتي تهواوی هيژه كهی دهپاراست.

قاريا له يارانی سهرده می مه عدهنی ژنهوت كه ماروسكا له گويژ ساغ تهره ته نانهت برينداريش نيبه، نه سپه تازه كهی ماروسكايان، كه له گاردی سپی گرتبوويان، به قاريا نيشاندا، نه سپيكي سورخنی لاق دريژ بوو... هه له ئيستاه ناوی نه سپه كهيان نابوو يه هودا. قاريا به خه يالی پهريشانه وه روانيبه نه سپه كهو له بهر خويه وه بيري كرده وه: باشه، كه واته زيندووه... زور خوشحالم.

پاش شيو خواردن، خوی گهيانده سهر خهرمانه كايهك و له سهر كايه بون خوشه كه راكشا - به ترسه وه گويي هه لخصتبوو كه نه بادا يه كيك له كونه دوستان له سهر كايه كه وه بيته لای، هه مديس به ههستی گهرم و شيرين و سوكنايي به خشه وه نه وهی بير خوی خسته وه كه ماروسكا زيندووه. به دهم نه م بير سوكنايي به خشه وه خهوت، له پر به شپرزهييه كي زوره وه له خه و راپه پری، دهسته كانی له سهر ما ته زی بوون، تاريخه شه ويكي بي پايان له نيو كادي نه كه وه گه ماروی دابوو، بایه كي سادرلق و پوپي دره خته كانی را ته كاند، كايه كانی پهرت كرده وه، گه لای دره ختی نيو باخه كهی هي نايه خشه خش، قاريا به ترسه وه بيري كرده وه: خوايه! ماروسكا له كوييه؟ نهواني دی ديارن؟ هه مديس ده بی به تاقی ته نی له م كادي نه دا بمينمه وه؟ قاريا به دهم هه ل له رزينه وه بزمه كانی داخست، جله كانی له بهر كردو به په له به سهر كايه كدا داگه را، وه ختی گهييه نزيكي ده رگای كادي نه كه، پاسه وانی له تاريخييه كه وه ده ركهوت.

كه نزيك بووه قارا پرسى: كي حهره سه؟ كوستيا، ماروسكا گه راوه ته وه؟ كوستيا به كه سه ريكي زوره وه پرسى: نه وه تو له كادي نه كه دا خه وتبووی! غه درت كرد، من نه مزانی... چاوه پری ماروسكا مه كه - خه ريكي كه يفي خويه تی. له سويي نه سپه كهی نه وه ندهی خواردوته وه ئاگای له خو نيبه. سه مارت نيبه؟ شقارته ت پييه؟ قاريا دهستی به گيرفانه كانيا گيراو شقارته يه كي دايي. كوستيا ته لی شقارتهی داگيرساند، له نيو هه ردو دهسته لپره كيدا رايگرت و به ره ورووی قاريای برد.

به دهم پيكه نينه وه گوتی: ئيژي حالت باش نيبه كيژي! قاريا، يه خه ی پالتوكه ی هه لدايه وه به نيو ده رگا كه دا رت بوو: شقاره ته كه بو خوت.

- كيوه ده چيت؟
- ده چم ماروسكا ده بينمه وه.
- ماروسكا؟ باشه، باشه! نه دی نابی من له بری نهو... ها؟
- نا، پيم وانيبه بتوانی.

کتابخانه ی به یق

- هم، نۆبه تی ئەو قەوانەیه! قاریا وەلامی نەدایەو. پاسەوانەکه لەبەر خۆیەو گوتی: ئەمە یەکیکە لە ئیمە... چەند کیژیکێ رەندە!

دنیا ئەوەندە تاریک بوو، قاریا بە زەحمەت ریی دەکرد، بارانیکی ورد دەستی پیکرد، خشە خشێ باخان مروڤیان پەڕیشان و بێ تاقەت دەکرد، توتەلە سەگیك لە سووچیکا و لەبن پەڕزینیكا دەویقاند. قاریا لەو تاریکییەدا بۆی دەگەرا، دۆزییەو، خستییه باوەشی و پالتۆکە ی بە سەریادا. ئەو حەییوانە بەستەزمانە لەسەرماندا هەڵدەلەرزێ و قەپۆزی لە سنیگی قاریا هەڵدەسوو، قاریا، لە نزیکێ کوختیکا تووشی پاسەوانیکی دەستەکە ی دویوف بوو- پرسیاری شوینی ماروسکای لیکرد، پاسەوانەکه، قاریای بەرەو لای کلێساکە نارد، قاریا بە سەرگەردانی نیوێ گوندەکە ی دایە ژێر پیوێ بێ ئەوێ ماروسکا بدۆزیتەو، بە نائومییدی گەرایەو.

ئەوەندە ی ئەم کۆلان و ئەو کۆلان کرد، ریگاکی گوم کرد، سەرگەردان و بێ مەبەست خۆی دایە دەم هەنگاوەو و بە توندی توتەلە سەگەکە ی- کە هەنووکە گەرمی بوو بۆو- بە سینیگی خۆیەو دەگوشی، پاش یەک سەعات سەرگەردانی گەیشته رییهک بۆ ئەو کوختانە دەچوو کە دەستەکە ی دویوف لی بوون. ئیدی لەو پیوێ کەوتە ری. بۆ ئەوێ نەخری دەستە ئازادەکە ی بە پەڕزینەکەو دەگرت، هیشتا چەند هەنگاوی نەڕۆیی بوو کە لە دوورەو ماروسکای بەدی کرد. ماروسکا بە دەما کەوتبوو، سەری خستبوو نیو هەردوو دەستی و لە پال پەڕزینەکەدا دەینالاند، تازە رشابۆو. قاریا هیشتا بە دروستی ماروسکای نەناسیبۆو، کە بە هەست زانی خۆیەتی، چونکە ئەمە یەکەمجاری نەبوو، کە ماروسکای بەو حالەو دەبینی.

قاریا بە سەریا دانەوییهو، دەستە نەرم و میهرەبانەکانی خستە سەر شانی و بەناوی خۆیەو گازی کرد: قانیا! بۆ لیڕە خەوتووی؟ زۆر ناپەرەتی، ها؟

ماروسکا سەری هەلپری. قاریا کە چاوی بە رەنگ و روخساری هەلپەنماو بێ گیانی کەوت، دلی پپی سوتا- ماروسکا زۆر لاواز و کەم جورم دەینواند، کە قاریای ناسیبیهو لە قاقای پیکه نینیدا، زوو بەسەر خۆیدا زال بوو، هەستاو دانیششت، لاقەکانی راکیشاو پشتی بە پەڕزینەکەو دا.

بە دەنگیکی کزو بپری وشە ی نامەفهوم و مەستانەو گوتی: ئەها تۆیت، ئیحتراماتت عەرز دەکەم!....

قاریا بە هەمان ریتمی دەنگی ماروسکاوە گوتی: سلۆی من لە تۆ، هاوپی ماروسکا!.... قاریا دەستی گرت و گوتی: هەستە با بپۆین قانیا! رەنگە نەتوانی ری بکەیت؟ کەمی سەبر بکە، ئیستا بە دەقیقه یەک هەموو شتیك تەگبیر دەکەم، هەنووکە یەکیك خەبەر دەکەمەو... قاریا پشتی راست کردەو، دەیوست ماروسکا بەری بکات بۆ یەکیك لەو کوخته نزیکانە، بەلام دوو دل بوو لەوێ کە ناخۆ خەبەر کردنەوێ پیاوانی غەریبە لەم تاریکە شەوێدا کاریکی دروستە

يان نا! باشه وهختی ئەو له گهڵ پیاویکی مهستا ببینن كه دهچیته كوخیكهوه، چي دهلین! قاریا قهت دربارهی چ مهسهلهيك بهم چهشنه بیری نهکردبووه.

بهلام ماریوسكا له نكاودا بهترسهوه سهری باداو به تووردهیهیهوه نهپاندنی: نا، نا، نا... نهخهلهتابی ئەوانه بیدار بکهیتهوه، ئەگینا منیش پییت نیشانددهدم! بیدهنگ به!... ئەمجا مشتەکانی بهسەر سهریا را وهشاند، قاریا وای دهزانی كه ماریوسكا له ترساندا به هوش هاتهوه:

- گونجارنكو لهوێیه. نازانی؟ چ دهكهی؟
- باشه چي لی بکهم؟ ئەو چ پیوهندی به کاری ئیمهوهیه...
ماریوسكا نیو چهوانی به یهكا داو چنگی خسته قژی: تو نازانی... ئەو وا دهزانی من زور پیاوم... ئاخر ئیدی به چ روویهكهوه... چون دهتوانم... نا، نابی ئەم کاره بکهیت....
قاریا ههمدیس به سهریا دانهوویهوه گوتی: چ گهوجانه قسان دهكهی، عهزیم تو سهیركه، خهريكه باران دهباری، ئیره شیداره، ئاخر سبهی حهرهكت دهكهین و دهپۆین- له گهڵما وهره عهزیم!

ماریوسكا به هیمنییهکی خهم ئامیزهوه گوتی: من پیاویکی بی كهلكم! به كهلكی چي دیم، من کیم، چ کارهم، بۆ دهژیم؟ هاوپیان باش بیری لی بکهنهوه!...
به چاوانی تهژی فرمیسك و ئاوساوهوه نیگایهکی بهزهیی وروژینی بهدهوروبهری خۆیدا گیرا.
پاشان قاریا له بهر ده میا دانیش، به دهسته ئازادهکی به جوړی له ئامیزی گرت، خهريك بوو برژانگهکانی بهر لیوی ماریوسكا بکهوی، به دلسۆزی و میهره بانیهکی ئەوتۆوه، وهك بلیی مندالیک بلاوینی، كهوته لاواندهوهی.

- بۆ ئەوهنده خهفته دهخوی؟ نیگه رانی ئەسپه كهتی، نا؟
خۆ ئەسپیکی تریان داویتی- ئەو ئەسپه چاكهش! خهم مهخۆ ئازیم، مهگری! تو سهیر سهیر، سهیری ئەم توتله چكۆلهیه بکه، دۆزیمهوه، ته ماشای ئەم توتله چكۆله جوانه بکه! ئەوجا یهخه پالتۆكه ی لاوا توتله خه والۆكه ی پی نیشاندا. قاریا به جوړی ئالۆوشی تی كهتبوو، دهتگوت گشت زهړیهکی لهشی تامه زروو شهیدای دهست لهملانی بوو بوو.
ماریوسكا گویچكه ی توتكه كه ی گرت و به خوشه ویستییهکی مهستانه وه گوتی: ئاه، ئاه، كه چكۆلهیه! له کوی دۆزیتهوه؟ گاز دهگری، هه ی سهگ بابی چكۆله!

- یاللا عهزیم، ههسته با پڕۆین!
ماریوسكا ی ههستانده سه پ، بهدهم لاواندهوه ناز هه لگرتنییهوه، ههولی دها بیره نا رهحه تهکانی لی بتارینی، بهرهو ماله كه بردی. ماریوسكا له عینادی كهوت و گوی رایه لانه خوی به قاریا سپارد.

ماریوسكا به درێژایی ریگا، كه م و زور نیوی متچیکی نه هینا، قاریاش كه م و زور باسی نه کرد، دهتگوت هه رگیز متچیک ناویك له نیوانیاندا نه بووه، بهلام هه ر زوو ماریوسكا خیشی کردو كپ بوو، به پهله دههاتهوه سه رخۆ.

وهختی گه‌یشتنه‌ئو خانووه‌ی دوبری تیدا بوو. ماروسکا دهستی به موچه‌جهره‌که‌وه‌گرت و هه‌ولیدا سهر بکه‌وی و بجیته کادینه‌که‌وه، به‌لام لاقه‌کانی له‌دووی نه‌ده‌چوون.

قاریا پرسى: یارمه‌تیت بدهم؟

ماروسکا له‌کاتی‌کدا ده‌یویست په‌ریشانی خو‌ی وه‌شیری به‌تو‌په‌یی وه‌لامی دایه‌وه: نه، قه‌چیه! به‌خۆم ده‌پۆم!

— که‌واته زۆر چاکه‌خوا حافیز!

ده‌سته‌کانی ماروسکا خا‌و بو‌ونه‌وه، به‌ترسه‌وه سه‌یری قاریای کرد: یانی چی — خوا حافیز؟

قاریا به‌خه‌مباری و به‌پیکه‌نینیکی ناچاریه‌وه‌گوتی: یانی خوا حافیز!

کوت‌وپر‌دوای قاریا که‌وت، با‌وه‌شی پیدا کردو گۆ‌نای به‌گۆ‌نایه‌وه‌گوشی، قاریا هه‌ستی کرد، ماروسکا ده‌یه‌وی ماچی بکات. ماروسکا ههر چه‌نده شه‌رمی ده‌کرد له‌م‌کاره، به‌لام ههر ئه‌نجامیدا، مه‌عه‌ده‌نچیان به‌ده‌گه‌من کچانیان راده‌موسی، ته‌نیا له‌گه‌لیاندا ده‌خه‌وتن. ماروسکا له‌هه‌موو ژيانی خیزان‌داریاندا ته‌نیا جارێک قاریای ماچ کردبوو، ئه‌ویش له‌ئاهه‌نگی زه‌مانده‌که‌یاندا بوو، ماروسکا مه‌ست بوو و خه‌لکه‌که‌ی ده‌وروبه‌ر هاواریان لیده‌کرد: ماچی که، بووکی ماچ بکه!

ماروسکا که‌که‌می‌ک دامرکایه‌وه، سه‌ری خسته‌سه‌ر شانی قاریا و ئه‌نجام خه‌وی لیکه‌وت قاریا به‌خه‌م و که‌سه‌ره‌وه‌بیری کرده‌وه: هه‌مان تاسو هه‌مان هه‌مام. ئیژی چی شتی‌ک رووی نه‌داوه، دیسان هه‌مان ریگا، هه‌مان مه‌یدان، هه‌مدیس به‌ره‌و هه‌مان ئامانج... به‌لام خوايه‌گیان چ له‌زه‌تی‌ک له‌مه‌دا هه‌یه!

قاریا پشیتی کرده‌ماروسکا، چاوه‌کانی لیک ناو لاقه‌کانی راکیشا، به‌لام ئه‌و شه‌وه‌خه‌و نه‌چووه‌چاوانی. پاسه‌وانه‌کان له‌پشیتی گونده‌وه‌له‌سه‌ر شاپری ناوچه‌ی خوانی‌خه‌زاه‌وه‌سه‌یاتیان ده‌گرت، سی ته‌قه، وه‌کو نیشانه‌ی خه‌ته‌ر، کران.

قاریا مارۆزکای خه‌به‌ر کرده‌وه. هیشتا ماروسکا سه‌ره‌گفته‌که‌ی به‌رنه‌کردبووه‌که‌ده‌نگی تازه‌ی ته‌قه‌کردنی هه‌ره‌سه‌کان هات، دوا به‌دوای ئه‌م ته‌قه‌یه‌و له‌په‌ر هه‌ره‌ی ره‌شاشیک گورگ ئاسا لوراندی و بیده‌نگی و تاریکییه‌که‌ی لیک ترازاند و وه‌لامی یه‌که‌م ته‌قه‌کردنی دایه‌وه.

ماروسکا به‌ئازارو سه‌ربادانه‌وه‌دوای قاریا که‌وت و به‌قالد‌رمه‌کانا دابه‌زی. باران وه‌ستابوو. به‌لام بایه‌که‌توندی کردبوو. ده‌رگایه‌که‌به‌توندی داخرا، گه‌لای زه‌ردو ته‌پ به‌ئاسمانی تاریکدا په‌رت بو‌ونه‌وه. هه‌ندی تیشک له‌نیو تاریکییه‌که‌وه‌ده‌بریسکایه‌وه‌پاسه‌وانه‌کانی دوبری به‌کو‌لانه‌کانا غاریان ده‌داو له‌په‌نجه‌ره‌ی کوخته‌کانیان ده‌دا.

له‌و ده‌مه‌دا که‌ماروسکا به‌ره‌و ته‌ویله‌که‌ده‌چوو تا یه‌هودا ده‌ربینی، سه‌رجه‌می رو‌وداوه‌کانی دوینی بیر که‌وته‌وه، وه‌ختی که‌لاکی می‌شکای هاته‌وه‌به‌ر چاو، دلی گوشرا، له‌په‌ر به‌بیزاریه‌وه‌ره‌فتاره‌جه‌ناله‌کانی دوینی شه‌وی خو‌ی بیرکه‌وته‌وه؟ که‌چو‌ن به‌مه‌ستی به‌سه‌ر شه‌قامه‌که‌دا له‌تری دابوو و هه‌موو که‌س به‌چاوی —پارتیزانیکی— مه‌سته‌وه‌سه‌یریان کردبوو. ده‌نگی ئاوازو شیعره‌بی تامه‌کانیان له‌مه‌په‌رو له‌په‌ری گونده‌وه‌ژنه‌وتبوو، له‌گه‌ل متجیکی

ره قىبىدا چو بووه باده نۆشى، وهكو دۆستىكى دلسۆز قهولى دابويى كه خوشى بوى، داواى لييورنى لى كردبوو بۇ؟ له بهرچى... ئىستاكى به چاوانى خوى رىاو دروى رهفتارهكانى خوى دهيينى. لقنسون چ دهلى؟ پاش نه وهموو بهزم و رزمه چۆن روى بى ته ماشاى گونجارنكو بكات؟ زۆربهى هاوپىكانى خهركى نه سپ زىن كردن بوون. هه ندىكانى نه سپهكانى زىن كردبوو، و له تهويله كه دهيا نهينا نه دهري. به لام ماركوسكا هه موو كارهكانى ناتهواو و خوار بوو. زينه كه تهنگو پىچى پيوه نه بوو، تفهنگه كه له كوخته كهى گونجارنكو دانابوو، كه دوبوفى بينى له نيو حهساره كه دا غار دهاو خهريكه پارتيزانهكان كو دهكاته وهو نامادهيان دهكات، قهله ندرانه له تيموفى پارايه وهو گوتى: ئيموفى، هاوپى يارمه تيم بده! تهنگو پىچىكى يه دهكم بدهيه - دهزانم! تو دانه يهكت ههيه.

دوبوف نه راندى: چى؟ نه دى تا ئىستا چيت ده كرد؟ دوبوف به دهم جنيودان و تووپره بوونه وه نه سپهكانى دهلهك دها، به رهو نه سپهكهى تاوى داو قامچيهكى هه لگرت و به تووپره ييه وه له سهري روى: هه نوو كه پيت نيشان ده دهم. گه رايه وه بۇ لاي ماركوسكاو تا هيىزى تيا بوو قامچيهكى به پشتى ماركوسكاو كيشا.

ماروسكا له بهر خويه وه تيفكرى: دياره حهقى خومه، ئىستاكى بوى ههيه ليم بدات - مسته حهقم، ماركوسكا به ئاسته م نارهزايى دهرنه برى، ته نانهت ههستى به نازارى قامچيهكهش نه كرد، به لام دنيا له پيش چاوى تاريكتر بوو. دهنگدانه وهى نهو گوللانهى تاريكى شهويان شهقار ده كرد، تاريكى شهو وهو چاره نوسهى له مهيدانى گونده كه دا بۆسهى بۇ نابووه - پى دهچوون سزايهكى رها بى به رانه به خراپيهكانى سه رانسهرى ژيانى.

وه ختى كو بوونه وه، مهيدانى تهقه تا نزىكى چۆمهكه په رهى سهند، گوللهى گپردار وهكو مار به ئاسماندا دهيفيشكاندو له ناوهندهى گونده كه دا دهته قيه وه.

باكلانوف پشتينه كهى به مهكه مى له سه ر پالتوكه يه وه به ست و به ده مانچهى روت وه، به غاردان به رهو دهرگا كه چوو و به دهنگى به رز هاوارى كرد: به پى. به ريز! نه و جا روى كرد ده دوبوف: بيست كهس بۇ ئاگادارى نه سپهكان بهيئنه وه. نه مجا فه رمانيدا: له دواى منه وه: به غار! له نيو تاريكييه كه دا ون بوو. پارتيزانهكان به دهم داخستنى يه خهى پالتوكانيان و كردنه وهى سهري فيشه كدانه كانيانه وه به غار دوى كه وتن.

له رى، تووشى هه ندى پاسه وان بوون كه خه ريكى هه لاتن بوون. پاسه وانهكان به دهم هه ناسه بركى و ده ست بزواندن و ترسه وه هه وائيان راگه ياند كه: سوپايهكى گه وره يان له وييه!

تۆپه مهيدانيهكان كه وتنه گرمه، گولله تۆپهكان له ناوهندى گونده كه دا تهقينه وهو بۇ له حزه يه ك ئاسمان و گومه زى كلپساكهى، كه له حاله تى داته پيندا بوو و باخى كه شيشه كهى كه له بهر تيشكى ئاو نگا ده بريقا يه وه روناك كرده وه، دواى تۆزىك ئاسمان له جاران تاريكتر بوو، گوللهكان دوا به دواى يهك و له ماوهى كه مدا دهته قينه وه، شوينيك له ئاخرو ئوخرى گونده كه وه له نيو بليسهى ئاگر دا گرى ده سهند: رهنگه خه رمانيك يان كوختيك بوو بى.

باكلانوف بۇ ئىشە داىرا بىو كە بەردەمى دژمن بگىرى. لىنسون بۇ ئىشە داىرا بىو كە فرىاي رىكخستنى ھىزەكەو كۆكردنەو پارتىزانە پەراگەندەكانى نىو گوندەكە بگەوى، بەلام تازە درەنگ بىو: بەر لەو پەي باكلانوف بتوانى زەلامەكانى رىك بخت، بە بلاچەى تۇپەكاندا بوى دەرەكەوت كە دژمن لەلەى دەستە چەپى چۆمەكەو گەماروى داىن، رەنگە لە دەققەو سەعاتا بگەنە ناو گوندەكە.

پارتىزانەكان بەريان لىگرتن و بە دەم تەققەكردنەو، لە سووچىكەو بە دەستە راستا كەتنە پاشەكشە، پارتىزانەكان بە زىگزاگ بە نىو كۆلان و خانوو باخەكاندا بە پەلە پاشەكشەيان كە. كە گەيشتنە دەورو بەرى چۆمەكە، باكلانوف بوى دەرەكەوت كە سەنتى گوللەكانى دژمن بەرەو ناوەندى گوندە، بوى گومانى تىدا نىيە كەزورى پى ناچىت، ھەموو گوندەكە دەخەنە ژىر دەسەلاتى خويان.

لە پەرو بە ھاوارى سامناكەو، سوارەى دژمن لە شا رىگاكەو دەستى بەھىرش كەرد، لافاوى ھەلچوو، و تارىكى كەللەى ئەسپان و مروق لە جادەكەو كەوتە ھەرەكە.

باكلانوف چىدى ھەولەى بەگى نەدا، لەگەل دەستەكەى خويدا كە (دە) كەسيان كۆژا بىو، بە پەلە بەرەو بەشى داگىر نەكراوى گوندەكەو لەويو بەرەو دارستانەكە پاشەكشەى كەرد. لە پال دوا مالەكانى گوندا. گەيە باقى پارتىزانەكان، ئەو پارتىزانانەى كە لىنسون سەپەرشتى دەرەكەوت و لەسەر باكلانوف وەستا بىو. رىزى پارتىزانەكان بە پەلە ھەلدەو شايەو.

لىنسون ھەناسەيەكى ھەلگىشاو فەرمانىدا: خىرا سوارىن! ياللا!

ھەموو سوار بىو، بە پەلە بەرەو دارستانەكە كە لە قولايى دۆلىكا رەش دەچۆو، شوپ بىو نەو. ھەموويان لە دژمنەو ديار بىو. دەست رىژى رەشاش ھەشرى پىدەكەردن، موشەك وەكو مار لە قولايى ئاسمانەو دا دەكشان و ئاسمانى دەرەك بە روژى روناك، موشەك لە بەرزىيەو بە توندى دادەكشاو پاشكو گراويەكەى بە عاردى دادەخشاند و لە ژىر دەست و پىي ئەسپەكانەو دەچوو بە عاريدا، ئەسپەكان بە دەم راپەرىن و دەموقەپۆزى گەرم داچەقيوى خويئاويەو وەكو ژنان فىزاحيان دەرەك. ھىزەكە بەيەكا دەچوون و ئەو جەستانەيان بەجى دەھىشت كە بە برىندارى لەسەر عاردەكە دەتلانەو.

لىنسون ئاوپى دايەو، گرىكى زورى بە سەر دۆلەكەو بىنى - كوختىكى زور لە سووتانا بىو، لەبەر تىشكى ئەم روناكىيەو روخسارى تارىك و توورەى تاقە جووتيارىك يان كۆمەلە جووتيارىك كە بە پەلە لە ھاتوچۇدا بىو دەبىنرا.

ستاشىنسكى لە تەنىشت لىنسونەو ئەسپەكەى تاو دەدا. لە پەلە سەر زىنەكە گلا، پىيەكى لە ئاۋزەنگىيەكە گىر بىو. ماوئەك بەدوى ئەسپەكەو، بە عاريدا خشا، پاشان پىي لە ئاۋزەنگىيەكە تازا، ئەسپەكە بە تەنى و بە چوار نالە بوى دەرچوو. پارتىزانەكان خويان لەم پەلە رەشەى سەر عاردەكە لا دەدا، تا نەبادا جەستە مردووەكەى بگەنە ژىر پىو.

باكلانوف بە پەرىشانىەو ھاوارى كەرد ئىشارەتى بۆ لای راست كەرد: لىنسون تەماش! پارتىزانەكان گەيىوونە قولايى دۆلەكەو دەققە بە دەققە لە دارستانەكە نزىكتەر دەبوونەو،

له سهر دۆلکه وه له شوینه وه که کیلگه یه کی رهش باوه شی به ئاسماندا کردبوو، سواره ی دژمن به غاردان دوايان که وتبوون. ئه سپی سواره کان له م لاتره وه به گهر دنی کشاوو به و سوارانه وه که به سهر پشتی ئه سپه کانه وه چه می بوونه وه، دهر که وتن، ئا له م کاته دا به نشیوی دۆلکه دا داگه پان و له ناو جه رگه ی تاریکییه که دا ون بوون.

لښسون په تیا په تیا ئاوړی ده دایه وه ئاوزهنگی له ئه سپه که ی ده دا و هاواری ده کرد: خیراترا! خیراترا! ئه نجام گه یشتنه قهراخ دارستانه که و دابه زین. باکلانوف له گه ل دهسته که ی دوبوف دا له پاشه وه مانه وه ریگای له دژمن گرت. باقی پارتیزانه کان ئه سپه کانیا ن راکیشاو له قوولایی دارستانه که دا ون بوون.

نیو دارستانه که کپ و بیده نگ بوو، له هاره ی ده سترژی ره شاش و گیزو هوړی گولله ی تفهنگ و گرمه ی تۆپ دوور که وتنه وه، پی ده چوو ئه و دهنگه بیگانانه توانای ئه وه یان نه ما که چیدی کپی دارستانه که بشله قینن.

هه ندی جار دهنگی ته قینه وه یه کی گه وه ده بیسترا، دره ختی گه وه ی له ناو جه رگه ی دارستانه که دا تهخت ده کرد.

ناو به ناو، لیرو له وی ئاگری گه وه له نیو دارستانه که ده که وتنه وه، شه وی ده خسته سه ر زه وی و قه دی دره خته کان و شوکه ی شیهله داری قه د دره خته کانی خلتانی خوین ده کردو له که ناری دارستانه که دا ون ده بوو.

لښسون ئه سپه که ی خو ی به یفیمکا سپارد، ریه رایه تی دایه ده ست کوبرا و ئه و ریه ی پی نیشان دان که ده بوو بیگر نه به ر "هه لبرژاردنی ریگا به پیی فرمانی کی دیاریکرا و ته نیا له ئه ستوی لښسوندا بوو". خو ی له لایه که وه ویستا تا پارتیزانه کان سه ر ژمی ر بکات و بزانی چه ندیان له مهرگ رزگار بوون.

پارتیزانه کان به به رده میا ره ت ده بوون، هه موو رق هه ستاوو ته پرو ماندوو، به زه حمه ت لاقیان هه لدهاته وه. هه موو چاویان بپی بووه قولایی تاریکی دارستانه که، ئاو له ژیر پییان هه و شلپه ی ده کردو به ده ورو بهریان دا هه لده پرژا. ئه سپه کان تا به ر سینگیان ده چوو ه زه لکاوی ناو دارستانه که وه.

چوونه پیشه وه، به تایبه تی بۆ دهسته که ی دوبوف، که دهسته ی پیشه وه بوون، زه حمه ت بوو. هه ر پارتیزانی ک سی ئه سپی پی بوو، ته نیا قاریا نه بی که دوو ئه سپی پی بوو، یه کیکیان ئه وه ی خو ی بوو و ئه وی دیکه شیان هی ماروسکا بوو. شوین پیی قوړاوی و به د بۆن و خوارو خیچ له پاش پارتیزانه کانه وه جی دهما، ده تگوت تمساحی کی لنج و بۆگه ن به نیو که وتبوو.

لښسون هه ر جاره ی خو ی ده دایه سه ر لاقیکیا، تاره ت بوونی دوا زه لام ئه م کاره ی دووباره کرده وه، له پر ریزه که له حه ره که ت که وت.

لښسون پرسى: چیه بۆ ناچنه پیشه وه؟

یه کی که له پارتیزانه کان که به به رده میا ره ت ده بوو، وه لامی دایه وه: نازانم. ئه و پارتیزانه متچیک بوو.

په پښتو ژبه

- به ريز له وانه ی پيش خوتانه وه پيرسن.
پاشان وه لّام هاته وه، ژماره يه ك ليوى له رزوك و بى رنگ هم وشانه يان دووباره ده كرده وه:
گوماوېك له ريگامانه و چ رييه كي ديكه ش نييه.

لغنسون كه له گهل له رزيني كت و پري نه ژنوكانيا ده جهنگي، به په له بهره و لای كوبراك چوو،
تازه له نيو چري دره خته كان ون ده بوو، كه سه يري كرد، بيني پارتيزانه كان چه شني
شه پوليكې گه وړه په نكيان خوار دوتنه وه، به ملاو به ولادا بلاو بوونه وه. گوماوو تاريخ و
عاسييه كه له هه موو لايه كه وه ريگاي لي گرتبوون، هر نه و ريگايه هه بوو كه ليوه ي هاتبوون
نه و ريگايه ي تاكو ئيستاش دهسته كه ي دوفوف قاره مانانه بهرگري لي ده كرد، هه نوو كه
ته قوتوقي قهراخ دارستانه كيان به لاوه غريب نه بوو. نه و پياوانه ي له نيو گري رق و شيتيدا
ده سووتان، له كن و كوي نه و كه سه دا بوون كه مه سئوليه تي رز ره شياني له نه ستو بوو: چ
پيوست به ناوه ينيان لغنسون - ش نه بوو، هر نه و نه ده بهس بوو له م كاته دا تووشی بن، تا
به هه موو هيژي ترسيانه وه به سه ريا دابارن. چونكه نه و كيشا بوونيه ئيره و داويان ليده كرد
رزگاريان بكات.

له پر به مه شخه ليكي داگيرساو وه كه گونا توكنه كه ي رهنكه مات و مردووه كه ي، ددانه به چپرا
چووه كانی، چاوو درشت و نه بله ق بووه كانی كه چه شني پشكويه كي گهش له سه ر دهمو چاوی
هر يه كيكيان ده گيرسايه وه خيرا تيده پري - رووناك ده كرده وه، له نيو نه م پياوه ترس
لينيشتوانه وه دركه وت. دهنگي له نيو بيده نكييه كي كورت خايه ندا، به شيويه كي تووړه و
ناسك و گيراو وه - به جوړي كه هه موويان ده يان ژنه وت دهنگي دايه وه.

- كي ريزه كانی تيك داوه؟ بگه پينه وه! ته نيا كيژان ده ترسن! بيدهنگ! لغنسون كه وه كو
گورگ ددانه كانی ليكي ده سوو، ده مانچه كه ي ده رهي ناو به دهنگي كه كوت و پر دهنگي
ناړه زايي خسته سه ر ليوان هاواري كرد: گوي له فرمانی من بگرن! چ ريگايه كمان نييه.
له سه ر گوماوو كه وه ري ده كه وينه وه. نه مجا ده ستووري به فرمانده ي تازه ي دهسته ي
سييه مدا: بوريسون! به په له بچو هيمدادي باكلانوف، پيي بلي تا من ده ستووري
پاشه كشه نه دم، هر بهرگري بكات. كوبراك سي كهس هه لبريږه بو پاراستني پيوه ندي
نيوان ئيمه و باكلانوف. پارتيزانه كان گوي بگرن. نه سپه كانقان ببه ستنه وه! دوو دهسته تان
خه ريكي دار برينه وه بن. ناگاتان له شمشيره كانقان بي خراپيان نه كهن! پارتيزانه كانی
دي له ژير فرمانی كوبراكدا ده بن و بي چهند و چون ده ستووره كانی نه نجام ده دن له
سه رتانه گوي رايه لي نه و بن! كوبراك دواي من بكه وه! لغنسون پشتي كرده زه لامه كان،
مه شخه له كه ي به سه ر سه رييه وه گرت و به ماته مات بهره و گوماوو كه هه نكاوي نا.

گروپي پياواني روخواو و پيكا چوو كه هه موو توژي له مه و بهر به و پهري ناؤميدي يه وه
دهستيان هه لبري بوو و فرميسكيان ده رشت و ناماده ي تاوانكردن و پياو كوشتن بوون، له پړو
به په ليه كي سه يرو شيت ناسايانه وه گوي رايه لانه كه وتنه ناو كيژه نكي كار كردن و

زه حمه تكيښانه وه، له چاوترو كانښكا نه سپه كان به سترانه وه، شمشير ه كان به سهر و پوټه لاکي دره ختي غاندا داهاتنه وه و دارستانه كه له ژير جه زره به ي شمشير دا كه و ته ناله ناله.

دهسته كه ي بوريسوف به ته قه ته قه شمشير و له نيو شلپه شلپي ئاودا خوي كرد به ناو تاريخيه كه دا و به تهنشت نه و پياوانه دا رت بوون كه هه نوو كه يه كه مين باوه شي لقي ته پريان هه لده كرت. گويان له قرچه ي داريك بوو كه له كه و تن دابوو، كو مه له لقيكي چرو گه و ره به خشه خش كه و ته سهر زه وييه نه رمه كه. پارتيزانه كان له بهر تيشكي مه شخه ليكي داگير ساودا. سهره وه ي لينج و سه وزو تاريك و قه وزه گرتوو و پر شه پولي مار ناساي گو ماوه كه يان له بهر يي خوياندا بيني.

پارتيزانه كان به لقه دره خته كانه وه هير شيان برده نيو زه لكاو ده كه.

له نيو تاريخيه كه وه، سيماي رهنجاو و پشتي چه ماو لق و پويي چرو تيك ئالاو، له بهر روشنايي مه شخه ليكي دوو كه لاوي دا به ناشكرا... ديار بوو. پارتيزانه كان پالتو كانيان له كه ناريكه وه دانا، به دهنې بريندارو خويندو و ماسولكه ي گرځ بوو و ئاره ق كردو ويان له نيو پانتول و كراسه دراوه كانيان وه ده بريقيه وه. هه موو شتيكيان: زه مان و شوين، له ش، شهرم و ئازارو دامو ي خويان نابوو له وه. پاش هه لوه سته يه كه كاوه كانيان له ئاوي پيسي زلكاوه كه، كه بوني بوگه نې هيلكه قورباقه ي ليده هات، پر كردو چه شني جان وه ريكي بريندار به تاسه وه بينيان پيوه نا.

دهنگي ته قه سات به سات نزيك و نزيكترو به رزرترو ترسناك تر ده بوو. باكلانوف په يتا په يتا زه لامي دنارد كه: ئاخو ده توانن زوو كار ده كه راپه رينن؟ بهم زووانه ؟...

باكلانوف نزيكه ي نيوه ي پياوه كانې له ده ست دابوو. دبووف له نه نجامي بريندار بوون و خوين له بهر رويشتن مرد بوو. باكلانوف هيواش و ئينج ئينج پاشه كشه ي ده كرد. نه نجام گه ييه نه و شوينه ي ده وه نه كانيان بو سهر گو ماوه كه لي بري بووه. باكلانوف نه يده تواني له وه پتر به رگري بكات و پاشه كه شي نه كات. گولله ي دژمن به سهر زه لكاو ده كه دا گيزه ي ده كرد. ژماريه كه له و پارتيزانانې كه مژولي كار كردن بوون، بريندار بوون. قاريا زامه كانې تيمار ده كردن. نه سپه كان له ترسي دهنگي ته قه، شيت ناسا ده يا نخي لاندو ده روه يينه وه. هه نديكيان هه وساريان ده پچري و كويرانه خويان ده كوتايه نيو دارستانه كه وه ده كه و تنه گو ماوه كه وه به ناله ي به زه يي وروژينه وه داو اي كو مه كيان ده كرد.

وه ختي ده سته ي دواوه هه والي ته و او بووني ريگا كه يان زاني، نه وانيش تيبان ته قاند. باكلانوف به روومه تي قوپاو چاواني مات و چاره ي له دوو كه ل و باروتا رهش هه لگه راوه وه، به ده مانچه ي رووته وه هه ر هه ي له زه لاهه كانې ده كردو له رقانا ده گرياو به دوايانا غاري ده دا. نه نداماني هيزه كه به غه لبه غه لب و به چه كه و ته داره ك و مه شخه له وه نه سپه كانيان به دووي خوياندا بكيش كردو هير شيان لو سهر ريگا كه برد. نه سپاني توپه جه نه يان ده به ست و به ترسه وه هه لده ستانه سهر پاشوو و خويان هه لده دايه سهر نه سپه كانې پيش خويانه وه. ريگا به دارو ده ون دروست كراوه كه له ژير پيباندا ده شكاو ده خزي. له ئاخرو ئوخري ريگا كه دا

ئەسپەكەى متچىك كەوتە زەلكاۋەكەۋە. پارتىزانەكان بە گورىس و بە دەم ھات و ھاوارو جنىۋ دانەۋە ئەسپەكەى متچىك يان دەرھىنايەۋە. متچىك بە توۋرەيى چنگى لە گورىسەكە گىر كرد، ئەو گورىسەى لەگەل تەقەللای شىتانهى ئەسپەكەدا دەجوولآ. ھەر چەندە لقە خزەكانى ژىر پىيى دەرزان، بەلام ئەو ھەر دەست بەردارى گورىسەكە نەبوو. وەختى ئەسپەكەيان دەرھىنايەۋە، ھەولیدا ئەو گرپيانە بكاتەۋە كە لە دەست و پاشووى ئەسپەكە گىر بوو بوون، بە شەوقىكى لە رادەبەدەرەۋە ددانەكانى لە گرى قوپاوى بۆگەنەكان گىر دەكرد.

لڧنسۇن و گونجارنكو دەبوا لە پاش ھەموو بپەرنەۋە. مینەرەكە، مینىكى لە ناۋەندى رىگا دەستكردەكە نايەۋە تا ئەگەر دژمن بگاتە سەر رىگاكە، لە ژىريان بتەقىتەۋە رىگاكە ھەلتەكىنى و خراپى بكات.

شەو تەۋاوى راكشا بوو، وەختى پارتىزانەكان ھاتنەۋە سەرخۆ، سەيرانىان كرد بەيانى دابوو، دارستانەكە لەبەردەمیانداۋ لە ژىر پەردەى ئاۋنگى مەيووى زەرد باۋا دەبرىسكايەۋە. گۆشەيەكى سىيى واژى ئاسمان لە نىۋلق و پۆپى درەختەكانەۋە دەبرىقايەۋە، ھەتاۋ لە پشت دارستانەكەۋە بەرز دەبۆۋە.

پارتىزانەكان مەشخەلەكانيان، كە لەبەر ھۆيەك ھىشتا ھەر بە سەر سەريانەۋە ھەليان گرتبوو توپدا. سەيرى دەستە سوور ھەلگەراۋو تلۆق كردۆكانى خۆيان كرد، تەماشايەكى ئەسپە ھىلاك و تەپرەكانيان كرد، كە ھىشتا تەنكە بوخارىكيان لى ھەلدەستا. ئاۋريان دەدايەۋەۋ بەچاۋى شانازىيەۋە سەيرى ئەو كارەيان دەكرد كە لەو تاريكە شەۋەدا ئەنجاميان دابوو.

نۆژدە کەس

لە دووری پینچ قوناغە ری، لەو رییەکی کە پارتیزانەکان لەسەر گۆماوەک دروستیان کردبوو، شان بە شانی ریگای ناوچەکی تودو- ڤاکو، پردیک هەبوو، دژمن شەوی پیشووتر، لە ترسی ئەوەی کە نەبادا لڤنسۆن لە گوندەکە دەربچێ. لە دووری هەژدە قوناغی ئەو پردەووە لەسەر جادەکە بۆسەیهکیان بۆ نابۆوە.

دژمن بە درێژایی شەوێکە حازرو نامادە لە بۆسەدا بوو. شریخەکی تۆکانیان لە دوورەو دەبیسترا. لەگەڵ گەردی بەیاندا سواریک بەم فرمانەووە خۆی گەیانندی کە: لە جیی خۆیان بوەستن، چونکە دژمن "پارتیزانەکان" ریگای گۆماوەکەکی بریووە بەرەو رووی ئەوان دیت. تەنیا دەدەققەیهک پاش ئەوەی تەتەرەکی لێیان تیپەری بوو، پارتیزانەکان بێ خەبەر لەو داوێ بۆیان نرابوو. بێ خەبەر لەو هەوالەکی کە تەتەری دژمن گەیانندبوویە زەلامەکانی خۆیان، گەیشتنە سەر شا ریگای تودو- ڤاکو.

لڤنسۆن چاویکی بە جوانی سڕوشتدا گیرا، بەلام هیچی لێ حالی نەدەبوو. لڤنسۆن سەیری ئەو هیژە شەکەت و ماندووەکی دەکرد کە دوو سییەکی لە دەست دابوو و بە پەڕیشانییەووە ریگای دەکرد. لڤنسۆن چاک دەیزانی چەند دەستەووەستان و بێ توانایە لە ئەنجامدانی کاریکی بەسوود، بۆ ئەو هیژەکی کە بەدەختانە بە دواي ئەو دا رییان دەکرد. پارتیزانەکان نزیکترین ئازیزانی بوون لە دنیادا کە بە دەورییەووە مابوون- ئەم پیاووە شەکەت و ئەمەکارانە لە هەموو شتیک بۆ ئەو نزیکتر و ئازیزتر بوو، بۆیە بە نیوئەخت خۆی لەو مەسئولیەتە غافل نەدەکرد کە دەرەق بە وان لە ئەستۆی بوو، بەلام هەنووکە بە ئاشکرا دەیبینی کە ئیدی ناتوانی چ کاریکیان بۆ ئەنجام بدات. ئەو ئیدی ریبەری نەدەکردن، تەنیا خۆیان بێ ئاگا لەم وەزەنەو وەکو رانە مەریک کە چۆن بە پیی عادت دواي شوانەکەکی دەکەوی، دووی ئەو دەکەوتن. ئەمە ئەو شتە بوو، کە سپیدەکی دوینی، وەختی لە مەرگی متلیستا راما، زیاد لە هەموو شتی لێی ترسا.

لڤنسۆن هەولی دەدا بەسەر خۆیا زال بێ و هۆش و گوێشی بۆ شتە پیویستەکان تەرخان بکات. بەلام فیکری پەشیو بوو، سات بە ساتیش شیواوتر دەبوو، پیلووەکانی دەهاتنەووە یەکو خەیاڵی سەیر و تازەو بیرەووەری ئالۆزو ناکۆک و نا سازگار لە میشکیدا شەپۆلی دەداو بە شیوێ قەرەبالغیەکی هەست پی نەکراو، هییدی و بەردەوام دەگۆرا: بۆ ئەم ریگا دوورو درێژە، بۆ ئەم گەلا زەردانەو ئەم ئاسمانە مردووە، ئەری بۆ هەنووکە ئەوەندە بێ کەلک و بێ باشارم؟ بەلێ، دەبی بگەمە دۆلی تودو- ڤاکو، چ ناویکی سەیر و سەمەریه! ئەدی بۆ هیندە ماندووم چەند حەزم لە خەو! منی ئەوەندە حەزم لە خەو بێ، ئیدی ئەو زەلامانە دەتوانن چاوەرپی چیم لێ بکەن؟ ئەو باسی دەوری دەکات. بەلێ دەوری... تۆ سەیری کەللە خەرەکی! عەینی

که‌لله‌ی کورده‌که‌مه... هه‌لبه‌ته‌ پێویسته‌ ده‌وری‌کانمان بنێرمه‌و پاشان... بـخه‌وم، بـخه‌وم... ته‌نانه‌ت وه‌کو که‌لله‌ی کورده‌که‌شم نا، به‌لام....

له‌ پـر سه‌ری هه‌لبـری و پـرسی: ده‌لـیی چی؟ چـیه؟ باکلانوف که‌ له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ ئه‌سپی داژۆ: ده‌لیم نه‌گه‌ر چه‌ند ده‌ورییه‌ک بنێرینه‌ پێشه‌وه‌ باشتره‌.

– دروسته‌، ئه‌م کاره‌ بکه‌ین چاکه‌، تکه‌ ده‌که‌م ده‌ستووری پێویست ده‌ر بکه‌.

دوا‌ی توژیک، سواری به‌ لۆقه‌و به‌ بیزاریه‌وه‌ به‌ ته‌نیشته‌ لڤنسوندرا ده‌ت بوو. لڤنسوند له‌ دواوه‌ ته‌ماشای پشته‌ کو‌ماوه‌که‌ی کرد، متچیک-ی ناسییه‌وه‌، وای به‌ خه‌یالدا هات که‌ ناردنی متچیک کاریکی دروست نه‌بوو. به‌لام ئه‌و زه‌حمه‌ته‌ی نه‌دایه‌ به‌ر خۆی که‌ روونی بکاته‌وه‌ بۆچی و له‌ چ روویه‌که‌وه‌ دروست نه‌بوو، پاش توژیکی دی ئه‌مه‌ی هه‌ر به‌ جاری فه‌رامۆش کرد، پاشان سواریکی دی به‌ ته‌نیشتیاری ده‌ت بوو.

باکلانوف ده‌وری دووهمی گه‌ز کرد: ماروسکا ئاگاتان له‌ یه‌کدی بی.

لڤنسوند له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ تیفکری: ده‌ بپروانه‌، ئه‌مه‌ ده‌میینی و دو‌بوف ده‌مری، دو‌بوفی -بی چاره‌! ئه‌ری ماروسکا چی کردووه‌؟ ئاه، به‌لی ئه‌وه‌ شه‌وی پێشوو بوو، خۆی و به‌ختی که‌ نه‌میینی. متچیک ماوه‌یه‌کی زۆری به‌ غار پری بوو، ئاو‌ری دایه‌وه‌. ماروسکا، په‌نجا هه‌نگاوێک له‌ دوایه‌وه‌ بوو. هیشتا پارتیزانه‌کانی لیوه‌ دیار بوون. پاشان هه‌م پارتیزانه‌کان و هه‌م ماروسکا له‌ پێچی جاده‌که‌دا له‌ چاوی ون بوون. نیوکا حه‌زی به‌ لۆقه‌ نه‌بوو به‌لام متچیک لا ارادی ئاو‌زه‌نگی لێده‌دا. متچیک به‌ ته‌واوی نه‌یده‌زانی که‌ بۆ ئه‌ویان ناردۆته‌ پێشه‌وه‌، به‌لام چونکه‌ فه‌رمانی پێ درا بوو که‌ به‌ غار بپروات، ئه‌ویش به‌ گویی ده‌کردن.

جاده‌که‌ به‌ بناریکی شیدارا که‌ یه‌ک پارچه‌ دره‌ختی ئه‌فراو به‌پروو بوو و هیشتا گه‌لای سوور هه‌لگه‌پراو به‌ لقه‌کانیا نه‌وه‌ بوو، پێچی ده‌کرده‌وه‌. نیوکا به‌ توو‌په‌یه‌ی ده‌له‌رزی و ریک به‌ ته‌نیشته‌ ده‌وه‌نه‌کاندا ده‌پو‌ی. نیوکا به‌ ره‌وتی ئاسایی ئاسوگه‌که‌ی پری. متچیک به‌ سه‌ر زینه‌که‌وه‌ وه‌نه‌وزی ده‌دا، ئیدی ئاو‌زه‌نگی له‌ ئه‌سپه‌که‌ نه‌ده‌دا، وه‌ختی هاته‌وه‌ سه‌رخۆ، هه‌ستی کرد به‌ سه‌رسامی ده‌روانیته‌ دارستانه‌که‌، ئه‌و دارستانه‌ی که‌ ده‌قاو ده‌ق وه‌کو خه‌وه‌که‌ی، وه‌کو په‌شیوویه‌که‌ی، وه‌کو هه‌ست نه‌کردنه‌که‌ی به‌خۆ، سه‌ره‌تاو کو‌تایی نه‌بوو.

له‌ پـر نیوکا پـرماندی و ره‌وییه‌وه‌ نیو ده‌وه‌نه‌کان. متچیکی به‌ لق و پۆپه‌ نه‌رمه‌کانه‌وه‌ گو‌شی. ترسیکی له‌ راده‌به‌ده‌ر خه‌وی له‌ چاوانی متچیک تاراند: قوزاقه‌کان، چه‌ند هه‌نگاوێ له‌ لایه‌وه‌و له‌ سه‌ر جاده‌که‌ وێستا بوون.

یه‌کێک له‌ قوزاقه‌کان به‌ ده‌نگی نزم و تو‌په‌ تی خو‌ری:

– وه‌ره‌ خو‌اره‌وه‌! قوزاقیکی دی هه‌وساره‌که‌ی نیوکای گرتبوو. متچیک نیمچه‌ هاواریکی کرد، خۆی گرمۆله‌ کرد، له‌ سه‌ر زینه‌که‌وه‌ خۆی هه‌لداو بروسکه‌ ئاسا خۆی به‌ره‌و بناره‌که‌ خل کردوه‌، بۆ چه‌ند ده‌ققه‌یه‌ک له‌ ترسانا زمانی شکا به‌ هه‌ر چوار په‌ل هه‌ولی ده‌دا، پاشان بی ئاگایانه‌ که‌وته‌ بازدان، ده‌ستی بگه‌یشته‌ هه‌ر شتیکی خۆی لی گیر ده‌کرد، سه‌رنجام قه‌له‌مبازیکیداو به‌ دۆله‌که‌دا تی ته‌قاند. قوزاقه‌کان راویان ده‌ناو ده‌وه‌نه‌کان له‌

پشتتیه وه که وتیوونه خشه خش. قوزاقیک شیت ناساو به هه ناسه برکیوو جنیودانه وه
راوی دهنه.

ماروسکا چونکه دلنیا بوو دهورییه کی تری له پیشه وهیه، بویه گویی بهو شتانه نه دا که له
دهوریا رویان دهنه، هه رتیده په پی. ماروسکا نه وهنده شه که ت بوو، هیچ شتیکی له بیر
نه مابوو ته نیا ئیسراحت نه بی - ئیسراحت به هه نرخ بی - ماروسکا ئیدی بیری له ژیا نی
خوی و له ژیا نی قاریا و یان له وهی که گونجارنکو چی ده رباره ده لی، نه ده کرده وه. ته نانه ت
تا قه تی نه وه دشی نه مابوو که خه فته له مهرگی دبووف بخوات. گهرچی دبووف وه کو نه وانی دی
له ویش نزیک بوو.

ماروسکا ته نیا بیری له وه ده کرده وه که جاریکی دی زیدی خوی ببینیته وه و سه ری ماندوو و
په ریشانی به سی نیته وه، نه زیده، له خه یالیا گوندیکی گه وری ئارام به خش بوو، له
باوه شی تیشکی هه تا ودا مات بوو بوو. پر بوو له خه لکانی چاک، پر بوو له مانگای تیرو بونی
پاوان و گیا و رانه مهر، له وه ده مه دا که پانتوله که ی له ژیریا گرموله بوو بوو و سه ری به سه ر
شانی خوار بوو بوو، بیری له وه ده کرده وه که چون نه سپه که ی ده به ستیته وه و پاشان جامی
شیر به کولی ره یه کی گه وری بون خو شه وه ده خوات، چون ده چیته کادی نی که وه به دلنیا ییه وه
لیی ده خه وی.

وه ختی له پرا چاوی به تیلماسکی زه ردی کلاوی قوزاقه کان که وت و یه هودا ره وییه وه و دایه
ناو دارستانه که، نه و دارستانه ی که گه لا سوور باوه کانی له بهر چاویا وه کو دلوپه خوین
ده له رزین، ئیدی خه ونی شیرینی گونده گه وری هه تا و گیره که ی، ده رک کردنی خیانه تی بی
وینه ی ئیستای ها و پیکه ی له سه ر شاشه ی خه یالی ون بوو.

ماروسکا له کاتی که دا زور به وردی چاوانی روشن و نه فره ت وروژینی متچیکی به رجه سته
ده کرد، به خوی گوت: هه ی نامه رد! رای کرد، ده ست به جی هه ستیکی ئازار وروژین دلی
گوشی، هه ستیک سه بارت به خوی و به و پیاوانه ی له دوا یه وه به سواری نه سپ ده هاتن.

ماروسکا چ باکی به وه نه بوو که هه ر ئیستا بمری و له م هه سته تال و ره نجه بی به ره رزگار بیی.
له هه موو ژیا نی، له و روژه وه که له دایک بوو بوو، گه وری بوو بوو، له گه ل ره نجا هه لی کرد بوو،
هه رگیز نه و نه سه یرو باوه رنه کراوه ی به خه یالا نه هاتبوو. به لام لای روون بوو که جاریکی
دی هه رگیز گونده گه وری هه تا و گیره که ی خه یالی، نه و ها وری نازیزانه، نه و بریا نه ی که له
دوا یه وه به سواری ده هاتن، نابینیته وه. له گه ل هه موو نه مانه شا نه و پیاوه ماندوو ناسوودانه ی
که خو یان به و سپارد بوو، نه وهنده خو ش ده ویست و به نزیک خوی ده زانین، توانای نه ما بوو
بیر له خوی بکاته وه، هه ر نه وهنده ی له ده ست ده هات بیر له مه بکاته وه که تا نه و ده مه ی
زیندوو له خه ته ریان پیاریزی و ناگاداریان بکاته وه... ده مانچه که ی ده ره ینا، به جو ری به رزی
کرده وه که ده نگی باشتربستی، به پیی نه و قه راره ی که پیشتر له به یینا نا بوو، سی گولله ی
له سه ر یه که به حه وادا ته قاند.

دەست بەجیّ بلاجەییەك لە ئاسمان ھەستا، پاشان گرمەییەکی بیّ رەزا ھات، دەتگوت جیھان لەبەر چاوی بوو بە دوو لەتەو. ماریسكاو یەھودا پەرت بوونە نیو دەوڵەتەکان و سەری بە پشتا شکایەو.

وختی لڤنسون دەنگی تەقەکانی بیست - کە بە وەزعی ئیستایەو گەلەك چاوەروان نەکراو باوەر نەکراو دەھاتە بەرچاو - ھەوێل جار لە مانای تەقەکان تیّ نەگەیشت، وختی حالی بوو کە دەنگی دەستپێژی دواتری بیست، ئەو دەستپێژی کە لە ماریسكا کرا. ئەسپەکان بە دەم سەرقوت کردنەو و گویّ قولاخ کردنەو لە جیّ خۆیان چەقین.

لڤنسون بە نائۆمیدیەو تەماشایەکی دواوەی کرد، بۆیە کەم جار داوای کۆمەکی لە پارتیزانەکان دەکرد. بەلام ترس و نا ئۆمیدی خۆی لە روخساری لاوازو بیّ دەنگی پارتیزانەکاندا خۆیندەو. دەتگوت ھەموو روخسارەکان بوو بە یەك روخساری لال و پرسیار ئامیزو ترساو. لڤنسون بە دەست ھەرکەتییکی دەکرد کە دەتگوت شتیکی تیدا شاردۆتەو و بۆی دەگەڕی و نایدۆزیتەو. لەبەر خۆیەو بیرى کردەو: بۆ، ئەوئەندە دەترسم؟

لە پرسیماى سادەو منداڵانەى باکلانوفی بەرچاو کەوت. ئەو سیما سادەییەکی کە لە دوو کەلی باروت و گەردو توژا رەش و شپێزە بوو بوو. باکلانوف دەمانچەکەى بە دەستیکیەو بوو، بە دەستەکەى تری توند یالی ئەسپەکەى گرتبوو، شوین پەنجە قەلەوکانی لەسەر لا ملی ئەسپەکە نەخشا بوون. بە ھەلچوونەو چاوی بری بوو ئەو شوینەى کە دەنگی تەقەکانی لیو دەھات، دەموچاوە سادەو بیّ ریاکەى و گۆنا لاوازو رەقەکانی بە ھەلچوونیکی بیّ ئەندازەو بۆ ئەو ئامانجە دەسووتا کە باشترین دۆستەکانی لە پیناویا مردبوون، خۆی بە پێشا بردبوو و بەبی ئۆقرەییەو چاوەرپی فەرمانی: "بۆ پێشەو" بوو.

لڤنسون راپەری، خۆی لەسەر زینەکە بەرز کردەو، ھەستی بەزەیی و دلسۆزی لە ناخیا ھاتە جۆش، لە پەر شمشیرەکەى ھەلکیشا، چاوەکانی بریقانەو و خۆی بە پێشا برد.

بە ئەسپایی لە باکلانوف - ی پرسى: دەتوانین بازەى گەمارۆکە بشکینین؟ ئەوجا بە جۆریکی چاوەروان نەکراو شمشیرەکەى بەرز کردەو و لەبەر تیشکی خۆرەکەدا بریقاییەو. بەم جۆرە پارتیزانەکان راپەڕین و لەسەر ئاوەزەنگییەکانەو ھەستانە سەر پی.

باکلانوف تەماشایەکی شمشیرەکەى کردو گەپایەو بۆلای پارتیزانەکان، بە دەنگی بەرز شتیکی گوت کە لڤنسون لیّی حالی نەبوو، چونکە لڤنسون لەو کاتەدا بەزیوی دەستی ھەمان ھیزی دەروونی بوو کە باکلانوفی ناچار کرد بوو شمشیرەکی ھەلکیشیت.

بەسەر جادەکەدا تیّ تەقاند و باوەرپی وا بوو کە تەواوی ھیزەکە دەست بەجی بەرەو پێش تاو دەدەن.

داوی توژی کە ئاوپری دایەو، سەیری کرد ھەموو پارتیزانەکان بەسەر ئەسپەکانەو خۆیان گرمۆلە کرد بوو و بەچارنارە تاویان دەدا. ھەمان رقی ئەستور کە لە چاوانی باکلانوف دا پەنگی خواردبوو لە نیگایاندا گەری دەسەند. ئەمە دوا بیرەوهری رۆشنی باکلانوف بوو. چونکە ھەر داوی توژیك شتیك بە سەر سەریەو تەقییەو، کەرو کاسی کرد و بەر چاوی تاریك کرد و

له عارده كه دا لولو داو هەر فریای ئه وه كهوت كه به ئاسته م ههست بكات هیشتا زیندوو. پاشان پهرت بووه ناو كه ندىكى سووركه لانه وه.

متچيك به هيج جوړى ئاوړى نه ده دا به وه، هه چهنده چ ئاسه وارېك له وانه وه نه بوو كه راويان دهنه، به لام وای بېر ده كرده وه كه هیشتا به دوا به وهن. وهختى سى گولله به سهر به كه وه ته قينراو دوا به دواى ئه وه ده سېژي كرا، ئيدى دلنيا بوو كه ههر هه موويان ئه ويان كرده وه - به هه دهف، بويه خير اتر راى ده كرد. له پېر دوله كه چوو سهر شيويكى چكوله ي پېر دارو درهخت. متچيك ئه وه نده ي راست و چه پ كرد تا هه مديس له شيوه كه وه غل بووه. له م ده مه دا قرمژنى ده سېژي كى دى كه له به كه م ده سېژي خهست ترو به رز تر بوو، پاشان به كيكي دى و دوا به دواى ئه مه دهست ريژي كى دى دهنگى دا به وه.

متچيك به رده وام خو ي ده لا واند: ئاه، خوا به! ... له گه ل بيستنى ههر هاره و ههر گرمه به كي تازى تويدا، ناله به كي ده كردو ده موچاوى به جوړيكي به زه ي وروژين وه كو مندا لاني كه ده يانه وي بگري، دده به به كا. چاوه كانى به جوړيكي نه فرهت وروژين و ئاپرو به رانه وشك بوون، به رده وام و تا تيني تيدا بوو هه لده هات.

متچيك چه ند جاريك ئاوړى دا به وه و كه سى به دوا وه نه بوو، چ شتيك نه ده بووه ما به ي شله قاندى ئه و بيدهنگيه ي كه ئيستا بالى به سهره كي شا بوو، به دم هه ناسه بركيوه خو ي دا به په نا ي نزيكترين ده وهن، دلى به توندى ليى دده. دهستى خسته ژير چه نه گه ي و چاوى برييه ئاسمانه كه ي به رانه به ي، چه ند له حزه به كه به ماتي و بيدهنگى له جيى خو ي ويستا.

ده هه نكاويك له و لا ي متچيك وه، درهختيكي باريكي به رز، قه دي به ره و زه وى شو پ بوو بووه و له باوه شى تيشكى هه تا ودا وه نه وزي دده. كه دي قه تي دا، سه يري كرد سموره به كي بچووكى به سه ره وه به و چاوه زه ردو ساده كانى بريوه ته ئه و. متچيك له پېر له جيى خو ي هه ستا. سه ري خسته نيو هه ردو دهستى و به دهنگى به رز نالاندى. سموره كه له ترساندا زي قاندى و له نيو پوشه كاندا ون بوو، بروسكه به كي شي تانه له چاوى متچيك هه ستا. په نجه كانى خسته نيو قره كه ي و له داخ و كه سه ردا ناله به كي كردو كه وه ته سه ر زه وى. په يتا په يتا دووباره ي ده كرده وه: چ كاريكم كرد؟ ئاه، چيم كرد؟ له كا تيكا خو ي ده خسته سه رده م و سه ر ئانيشكه كانى به شيوه به كي ئاشكراترو به شه رمه زاري به كي قولتروه مانا ي هه لاتنه كه ي ئه و سى گولله به ي بان و بان به كه ته قينران، و گولله بارانه كه ي دوا يى ترى ده رك ده كرد: من چيم كرد؟ چون توانيم ئه م كار به كه م! من! ئه و پيا وه باش و ئاپرو مه نده ي كه نيازى ئازاردانى چ كه سيكي له دلدا نه بوو - ئاه، ئاه، چون توانيم من؟

رهفتاره كانى گه له كه نه فرهت وروژين و حه يا به ره بوو. ههستى ده كرد به ر له ئه نجامدانى ئه م كار، به ئاپروترو چاكترو له بارتر بوو. ئه م بيره ئازارى دده، هه لبه ته نه كه له به ر ئه مه ي ئه و پيا وانه ي خو يان به و سپارد بوو، له ئه نجامى كار به كي ئه ودا مرد بوون، به لكو پتر له به ر ئه مه بوو كه ئه م عه يبه نه نگ و كر يت و نه فرهت وروژينه ي كه هه رگيز پاك نه ده بووه، هه موو ئه و چاكي و پاكي يانه ي ده خسته دروه كه متچيك ده يدانه پال خو ي.

هەر له خۆوهو بى مه به ستيكى ديارىكراو ده مانچه كهى دهرهينا، به ترسه وه لىي راما، به لام دلتيا بوو كه هه رگيز خوى ناكورثيت، تواناي خو كوشتنى نه بوو، چونكه له دنيا دا چ شتيكى له خوى — له دهسته سپى و بى هيژه كانى، له دهنگدانه وهى ناله كانى، له رهنج و كرداره كانى و ته نانه له نزم ترين كارى خوى، پتر خوش نه ده ويست. ته نانه ت ده ترسا به دزیشه وه ده ست به سه ر زه يتى ده مانچه كه يا بيئي، هه ولئى دها وا بنويئي كه نازانى بو ليژه يه، به په له ده مانچه كهى خسته گيرفانه كهى پشته وهى.

هه نوو كه نه ده گرياو نه ده كو پزايه وه، ده مو چاوى خستبووه نيو هه ردوو ده ستى و به دها راكشا بوو، هه موو ئه و روودا وانهى كه له م چهند مانگهى دواييه دا، له ده مى به جي هيشتنى شاره وه به سه ريا بورى بوون، به يه كجارو به شيوه يه كى خه مناك و بيزاركه ر هينا يه به رچاوى خوى: خه ياله مندالانه كانى كه هه نوو كه شه رمى لى ده كردن، خه مى يه كه مين ته عامولى و بريندار بوونى، ماروسكا، نه خوشخانه، پيكاي پير به و چه پكه قرژه زيوي نه يه وه، فرولوفى مردوو، قاريا به چاوه درشت و خه م لى نيشتوو ده كان ييه وه كه له گه ل هه موو ئه و چا وانهى تا ئيستا دي بوونى و يان دوايى ده يان بيئي فهرقى هه بوو، ئه نجام دوا په رينه وهى سامناك له ري بازه كهى گو ما وه كه — كه هه موو شتيك به به را وورد له گه ليا، كه م بايه خ و هيچ ده هاته به رچاو. متچيك له كاتيكا ده زيوى ده ستى به زه يى به خو هاتنه وه بوو، به راشكاوى و هيمن ييه كى پتره وه بى رى كرده وه: من چيدى به م جو ره هه لئا كه م، نا توانم به م جو ره نزم و نا ئينسان ييه و به م ترسه وه بژيم.

هه مديس دريژه ي به سه ر زه نشت كردنى خويدا و خه م بارى ئه و كار ه بوو كه كرد بووى، به لام ئيدى توانيا ئه وهى له ده ست دا بوو كه جله وى ئه و ئاره زوو شه خسى و خو خوشويستنه له راده به دهره بگرى كه هينا بوويانه جو ش، ئه م ئاره زوو له م بيرانه دا خه ست ده بووه كه: ئه و ئيستا ئازاده و ده توانى روو بكاته هه ر شويئي كه ژيان تييدا بى ترسه و چ كه سيك له چو نيه تى كار ه كانى نا پرس يته وه، برياريدا: من ئيستا ده گه ر پيمه وه ده چم بو شار، له وي ش ئيدى كارى نه ما وه كه من ئه نجامى بده م.... متچيك له كاتيكا هه ولئى دها تا كيد له سه ر نياز ه كهى بكات، به لام به زه حمه ت تواناي ئه وهى هه بوو كه گر ي ئه و هه سته ئالوز هى، ئه و هه سته ي له نا خى ئاينده وه له وه دى نه هاتنى خه ونه زي رينه كانى رابردو ويه وه هه لده قولا، له خويدا دا بمر كي نيته وه.

هه تا و سو را بووه ئه و به رى دار غانه لق و پوپ شو ره و بووه كان و ئيستا به ته واى كه و تبوو به ر سي به ر. متچيك ده مانچه كهى له گيرفانى دهره ينا و فر يى دا يه نيو ده وه نه كانه وه. پاشان له كان ييه كى چكو له ي ئه و نا وه دا خو ي شو ردو له پاليا دان يشت، هي شتا ده ترسا بچي ته سه ر جاده كه، به ترسه وه بى رى ده كرده وه: ئه گه ر گاردى سپى له وى بى چ بكه م؟ گو يى بو شو وره شو رى ئاوى كان ييه كه را دي را كه به نيو گيا و پوشه كان دا ده رو يى له پر بى رى كرده وه: زور چا كه، چ فهرقى ده كات؟ هه نوو كه به و په رى راشكاوى و هي ورييه وه ده يزانى چو ن له ژير په رده ي ئه ستوورى هه ست و بى رى په شي ودا، به چا كى و به وي ستى خو ي ئه و ري گايه هه ل بژي رى.

له ناخی دلوه ئاهيکي هه لکيشا، دوگمهي کراسه کهي داخست و ياپشه ياپشه بهرهو شا ريگاي ناوچهي تودو فاکو، کهوته ري.

لقنسون نه يده زاني که ئەم حاله تي نيوه ناگاييهي چهندي خاياند گهرچي له دهققه يه که پتري نه خاياند، به لام به لاي خوويه و زور دريژ بوو، که هاته وه سه رخوو خووي به زيندوييتي به سه ر زينکه وه بينييه وه سه رسام بوو، به لام چ شمشيريکي به دهسته وه نه ما بوو، که لله ي ئه سپه کهي به ياله ره شه که يه وه له کاتيکا گوئييه کي خلتي خوين بوو، له بهرده مييا دهجولا.

تهنيا له م کاته دا زاني تومه ز هه موو گولله کان له و ده گيران. گولله کان به خه ستي به سه ر سه ريانه وه گيزه ي ده کرد. به لام بوي ده رکه وت که گولله کان له پشتيانه وه ده هاتن. هه روه ها دنيا بوو که خه ته ترين ساتيان به ري کردوه، پاشان دوو سوار له ته نيشتييه وه گيرسانه وه - قاري او گونجارنکو بوون - روومه ته کاني گونجارنکو خلتي خوين بوون. لقنسون هه موو هيژه کهي بيرکه وته وه ناوړيکي دايه وه. چ هه واليک له هيژه که وه نه بوو، هه موو جاده که يه ک پارچه جه سته ي پياوان و که لاکي ئه سپان بوو. چه ند سواريک به سه رکردايه تي کوبراک نا ئوميدانه هه وليان ده دا خويان بگه يه ننه ئه و، له دوورتر ده سته يه کي بجووک له حه ره که تا بوو و سات به سات که متر ده بووه، زه لام يک به سواي ئه سپيکي له نگو به دم ده ست هه لته کاندن و هاوار کردنه وه به دوايا ده هات. زه لامه که له لايه ن کو مه ليک زه لام ي کلاو زه رده وه گه مارو درا بوو، و به قوناغه تفهنگ لييان ده دا، زه لامه که له ئه سپه کهي گل بووه و کهوته سه ر زه وي.

لقنسون به نيگه رانييه وه چاره ي به يه کا داو رووي وه رگيړا.

له م کاته دا لقنسون و قاري او گونجارنکو گه يشتنه سه ر پيچي جاده که، دهنگي ته قه که م بووه. گيزه ي ئه و گوللانه ي به بنا گوئياند رت ده بوو، کز بوو. لقنسون هه ر له خووه جله وي ئه سپه کهي راکيشا، ئه و پارتيزانانه ي که بازنه ي گه مارو که يان شکاند بوو يه ک له دواي يه ک ده گه يشتنه وه ئه وان. گونجارنکو ژماردني. به خووي و لقنسونه وه نوزده که س بوون. له نيو بيده نگييه کي ته واو داو به چاوي هيشتا ته ژي ترسه وه که ورده ورده ده ره وه ييه وه چاويان به ري بووه توله ريگايه کي زه رد باوي کپ، که تانجي ئاسا هه ر ده رويي. ماوه يه کي زور به چوار ناله به بناره که دا داگه ران. ئه سپه کان ورده ورده که وتنه لوقه. ئيستا ده يانتواني کوته ره داره سوتاوه کان، ده وه نه کان، کيلومه تر ژمي ره کان و ئه و ئاسمانه رونا کهي که به سه ر ئه و دارستانه دووره وه بوو، ببينن. پاشان ئه سپه کان هيدي هيدي ملي ريگايان گرته به ر.

لقنسون سه ري داخستبوو، له ده رايي بيرکردنه وه دا نقووم بوو، توژي له پيش ئه واني تره وه به سواي ئه سپه کهي ده رويي، هه ندي جار ناوړيکي ده دايه وه سه يري دواوه ي ده کرد. نيگاي غه ريب و خه مناک بوو، له پر جله وي ئه سپه کهي راکيشا و گه رايه وه بولا ي پارتيزانه کان، بو يه که مين جار نيگايه کي هوشيارانه له چاوه درشت و قول و سپي واژه کانييه وه ده رکه وت. هه ژده پارتيزان وه کو يه ک جه سته له به رده مييا چه قين. بيده نگييه کي ته واو بالي به سه را کيشا بوون.

لقنسون پرسى: باکلانوف له کوئييه؟

ههژده نه فهر به بیدهنگی و سه رسامی ته ماشایان دهکرد. سه ره نجام گونجارنکو گوتی: باکلانوف-یان کوشت، نه مجا به روخساری په سته وه چاوی برییه دهسته لپرو زبره کانی که جله وی نه سپه که ی گرتیوو.

قاریا که به پستی چه ماوه وه له سه زینه که دانیشته بوو و له تهنیشته لښسونه وه نه سپه که ی لی ده خوړی، له پر به سه ملی نه سپه که دا که وت و به دهنگی تووړه و به رز که وته گریان و شین، پرچه لووله که ی ده گه ییه نژیکی زهوی و ده تگوت له ئاسماندا لوول ده خوا. نه سپه که ی له پر به ته مه لیه وه گوئییه کانی بو دواوه بر دو لموژی گرژ کرده وه. سیسکین له ژیره وه ته ماشای قاریای کرد، تفه که ی ده می قوت داو به په له رووی وهر گپړا.

چاوه نه بله که کانی لښسون، ماوه یه که له سه پارتیزانه کان گیر سایه وه پاشان وه ک بللی سیمای تی که شکاوو بچوو کتر بووه، پارتیزانه کان بویان ده رکه وت که لاواز ترو به ته مه تر بووه، به لام لښسون نییدی چه شهر میکی له بی توانایی و بی باشاری خو ی نه بوو، چه ه ولکی بو شاردنه وه ی نه ددها، به چاوانی خه مباره وه له سه زینه که دانیشته بوو، به ئارامی برژانگه دریژو ته په کانی پیکا ددهاو دانه ی فرمی سک ده رژانه بنجی ردینییه وه، پارتی زانه کان روویان لی وهر گپړا تا نه بادا نه وانیش جله وی خو له ده ست بدن، لښسون رووی نه سپه که ی وهر گپړاو به نه سپایی له پیشیا نه وه که وته ری.

هیژه که دوا ی که وتن.

گونجارنکو که دهستی لاواندنه وه دلدانه وی به شانی قاریادا ده هیئا، به شهر مه وه گوتی: مه گری، نه مه کاریکی باش نییه.

لښسون جار جاری که خو ی فهراموش دهکرد، به دوو دلپییه وه سهیری دواوه ی دهکرد، که بیری ده که وته وه باکلانوف نه ماوه سه له نوی دهستی به گریان ده کرده وه، به م جوړه ته نیا نوزده که سیان له دارستانه که دا ده رچوون.

کوت و پر دارستانه که کو تایی هات، پارتیزانه کان قوببه ی شین و روناکی ئاسمان، کیلگه خه نه ییه دووره کانیا ن که له م لاو له ولای جاده که وه له بهر تیشکی هه تاودا پان بوو بوونه وه، به دی کرد. له دووری میلیکه وه قامیشه لانی که دیار بوو که بریقه ی چومیکی شینی پر ئاوی گرتبووه باوه ش. خه رمان جاریکی له تهنیشته وه بوو خو ی به تاجی کو مه له خه رمانیکی گه وری به شکووه با ددها، لی ره دا جوړه ژیانیکی دی له گه ردا بوو، ژیانیکی پر کوشش و شادی به خش، خه لکی به جل و به رگی ره نگاو ره نگه وه، وه کو مارو میروی ره نگاو ره نگ خپ بوو بوونه وه، سواله ی گه نم له هه وادا لوولی ده خوارد، کومپاین به دهنگی وشک و سافه وه خشه خشی دهکرد، حیلکه ی پیکه نینی کیژان له نیو توژو گه ردو کای بریقه داره وه ده بیسترا. له پشت چومه که وه زنجیره چیا یه کی شین باو دیار بوو، له لایه که وه ئاسمانی شینی خستبووه سه ر شانی و له لایه کی دییه وه دارستانی پرچ زهردی گرتبووه باوه ش.

له نيو قوته پيروزه کاني کويستانه وه، په له هه وري ته نک و سووري کال، که له دهرياوو باري
هه لگرتبوو، چه شني شيريکي هه لچووي پر که ف که له گواني چي لانه وه بيته دوشين، ده رځايه
ناخي دوله که وه.

لقنسونه به بيدهنگي و به چاواني ته پوه روانييه ناسماني به رين، نه و ناسماني که مژده ي
نان و نيسراحتي ده داني، روانييه خه لکاني غريبي خه رمان جاره که، نه و خه لکه ي ده بوو به
زوويي وه کو نه و هه ژده که سه ي به دوايه وه بوون، به دل و به گيان خوشي بووين.
نه و جا له گريان که وت.

نيسان ده بي بڅي و نه رکي خوي نه نجام بدات.

1926-1925

ته و او

1986/6- يا خسه مهر

حه مه که ريم عارف

چاپي يه که م / 1987

پهراویزو رونکردنه وه: کتیپت پاپی

- مینه: کهسیک پیشه ی مین نانه وه بی.
- بالارۆ: مصعد کهربائی
- ماکزیمالست: ئەندامی پەرگیری تروریستی و نیمچه فاشستی حزبی سوسیال شوپشگیڕه کان بوو.
- ئەفرا: داریکه له بابەتی چنار، پرگه لاو لق و پۆیه، بهرزییه که ی دهگاته بیست میتریک
- غان: جوړه داریکی زور زهلامه.
- چامیزا: جوړه دانه ویل یه که دهکریته ئارد
- ئوزیب ئابرامیچ: نازناوی لښسون-ه.
- اسکیتسل: جوړه گه مەیه که، هەندی دار وه کو نیشانە له عاردی دهچه قین و به گو لیی دهدهن.
- سوخاری: جوړه نانیکي شیرن و وشک و سوکه.
- قوزاق: به سهربازی سهردهمی تزار دهگوترا.
- یه هودا: یه کیك بوو له حوارییه کانی پیغه مبه ر عیسا، که سهره نجام خیانه تی لی کردو بووه مایه ی کوشتنی ئەو پیغه مبه ره و به خویشی له سویی په شیمانی ویزدان و عه زابی رو حیدا خوی کوشت. ناوی یه هودا ره مزی خیانه ت و دوو روویه.
- گاردی سپی: دهسته یه کی دژ به شوپش بوو، له جهنگه ناو خوییه کاند دژ به شوپشگیڕان دهجهنگین.

- كەركووكىيە و لە سالى 1951دا لەدايك بوو.
- لە سالى 1975 كۆلىژى ئەدەبىياتى بەغداى تەواو كردوو.
- يەكەم بەرھەمى شىعەرىكە بەناوى (ھەلبەستىكى ھەتو كەوتوو) كە لە ژمارە (170) رۆژنامەى ھاوكارى سالى 1973 بۆبووئەتەو.
- لە سالى 1976ھو بە بەردەوامى نووسىن و بەرھەمى ئەدەبى بۆ دەكاتەو.
- سەرنووسەر يان بەرپۆھەرى نووسىن يان سكرتېرى نووسىن يان ئەندامى دەستەى نووسەرانى ئەم گۆڤار و بۆكرائە بوو: گۆڤارى گزنگى نووسەرانى كەركووك, نووسەرى كوردستان, كەلتوو, نووسەرى كورد, گۆڤانى ھەربى, ئالاي ئازادى تا ژمارە 00222, گۆڤارى نەوشەفەق.
- جگە لە ناوى خۆى, بە تايبەتى لە گۆڤارى گزنگى نووسەرانى كەركووك, نووسەرى كوردستان, كەلتوو, رۆژنامەى ئالاي ئازادى تا ژ: 222 بەناوى گۆڤەند, زنار, سىپان, پاكزاد, محەمەدى حاجى, سىروان ھەلى, دىدار ھەمەھەندى, ھېژا, ح. ع بەرھەمى بۆ كردۆتەو.
- جگە لە پارتى ديموكراتى كوردستان و يەكئيتى قوتايانى كوردستان ئىدى ئەندامى ھىچ حيزب و رېڤراوىكى سىياسى نەبوو, لە سالى 1974 – 1975دا پيشمەرگەى شۆرشى ئەيلوول بوو, لە ھەشتاكاندا بۆ ماوەى نۆ سال, بى وابەستەگى حيزبى, پيشمەرگە بوو و ھەكو بەشداریيەكى مەيدانى و وێژدانى لە خەباتى رەواى نەتەو كوردان شاناى پيو دەكات و منەت بەسەر كەسدا ناكات, چونكە باوەرى وايە كە رۆلەى ميللەتى مەزلوم مەحكومە بە پيشمەرگايەتى.
- لە ھەشتاكانەو تا ئىستا راستەوخۆ سەرپەرشتى و سەرۆكايەتى لقى كەركووكى يەكئيتى نووسەرانى كوردى كردوو.
- زۆر بەرھەم و كتیبى چاپ و بۆ كردۆتەو, لى زۆربەى ھەرە زۆريان, بە تايبەتى ئەوانە لە چيادا چاپ بوون بە نوسخەى ھيئە كەم بۆ بوونەتەو, لە نرخى نەبوو دان و ھەر ئەوئەندەيە كە لە فەوتان رزگار بوون. ھەندىك لە وانە:
 - 1- تيوژ, كۆ چيوك, چاپى يەكەم 1979
 - 2- كۆچى سوور, رۆمان, چاپى يەكەم 1988
 - 3- بەيداخ, چيوك, 1988
 - 4- داوھتى كۆچەرييان, كۆ چيوك چاپى دووھم 2005
 - 5- لە خو بىگانە بوون, كۆمەلە چيوك, چاپى يەكەم (1999) دەزگای گۆلان
 - 6- كوچ سرخ, كۆ چيوك, بە فارسى, وەرگێران چاپى يەكەم 1987 شاخ
 - 7- نينا, رۆمان, سابت رەحمان, دوو چاپ, شاخ, شار 2002
 - 8- نامۆ, رۆمان, ئەلبير كامۆ, دوو چاپ, شاخ, شار 2003 دەزگای ئاراس
 - 9- ريبەر, رۆمان, مەھدى حسين, يەك چاپ (شاخ)
 - 10- شكست, رۆمان, ئەلكساندەر فەدايەف, چاپى شاخ (راھ كارگر)

- 11 - ھاومالەكان، رۆمان، ئەحمەد مەحمود، دوو چاپ، شاخ، شار 2000 گولان
- 12 - بېناسنامەكان، رۆمان، عەزىز نەسىن، 3 چاپ شاخ، شار 2003
- 13 - قورىانى، رۆمان، ھېرب مېدۇ، چاپى يەكەم 2004 دەزگای شەفەق
- 14 - دوورە ولات، رۆمان ع. قاسموف، چاپى يەكەم 2000 دەزگای گولان
- 15 - نازادى يا مەرگ، رۆمان، كازانتزاكېس، چاپى يەكەم 2003 كىتېبخانەى سۆران
- 16 - چىرۆكەكانى سەمەدى بېھرەنگى، دوو چاپ، شاخ، شار 2004 كىتېبخانەى سۆران ھەولېر
- 17 - ئامانجى ئەدەبىيات. م. گۆركى، چاپى شاخ 1985
- 18 - دلېرىي خۇراگرتن، ئەشرەفى دەھقانى، چاپى شاخ
- 19 - مەسەلەى كورد لە عېراقدا، عەزىز شەرىف
- 20 - مېژووى رەگ و رەچەلەكى كورد، ئىحسان نورى پاشا، يەك چاپ
- 21 - خەباتى چەكدارى ھەم تاكتىكە ھەم ستراتېژ، مەسعودى ئەحمەد زادە، چاپى شاخ
- 22 - كورد گەلى لە خشتەبراوى غەدر لېكراو، د. كوینتەر دېشنەر، چاپى شېيەم 2004 دەزگای ئاراس
- 23 - لە مەھابادى خویناویيەو ھە بۆكەنارىن ئاراس، نەجەف قولى پسییان
- 24 - گوزارشتى مۇسېقا، د. فواد زەكەریا.
- 25 - دەربارەى شیعەر و شاعىرى، رەزا بەراھەنى.
- 26 - قەنسەت قان گوگ، شانۆنامە، بادل ئایز لەر
- 27 - بە دوعا شاعىرەكان، شانۆنامە، جەلیل قەیسى (گەزەنگ ژ: 12)
- 28 - جۆلەكەكەى مالتا، شانۆنامە، مالرۆ.
- 29 - دادپەرورەران، شانۆنامە، ئەلبېر كامۆ.
- 30 - بەد حالى بوون، شانۆنامە، ئەلبېر كامۆ.
- 31 - چاو بە چاو، شانۆنامە، گەوھەر مراد (غولام حەسەنى ساعىدى)
- 32 - رېچاردى سېيەم، شانۆنامە، شەكسپېر.
- 33 - گەمەى پاشا و ھەزىر، شانۆنامە، عەبدوللەلەلبوسېرى.
- 34 - كورد لە ئەنسكلۆپىدىي ئىسلام دا، چاپى يەكەم 1998 ھەزارەتى رۆشنېرى.
- 35 - ھونەر و ژيانى كۆمەلەيەتى، پلىخانۆف، چاپى يەكەم 2005 دەزگای موكرىيانى
- 36 - پىكەتەى بەدەنى و چارەنوسى ئافرەت، ئىفلىن رېید.
- 37 - لېكدانەوھەك لە مەپ نامۆ، لويس رېی.
- 38 - مندالە دارىنە، چىرۆكى درېژ بۆ مندالان.
- 39 - فاشىزم چىي؟ كۆمەلە چىرۆك بۆ مندالان، يەلمان گونای
- 40 - شوانە بچكۆلەكە، چىرۆكىكى درېژى چىنى يە بۆ مندالان
- 41 - زارۇكستان (چوار شانۆنامە بۆ منالان)
- 42 - لە گەنجىنەى حىكايەتى توركمانييەو.
- 43 - كۆمەلەك ئەفسانەى جىھانى (23 ئەفسانە)
- 44 - زەندە خەون، كۆمەلە چىرۆكى چىخوف، چاپى يەكەم (2001) دەزگای موكرىيانى
- 45 - ئەفسانەى گرېكى و رۆمانى، چاپى يەكەم (2004) كىتېبخانەى سۆران، ھەولېر

- 46- جی پى، كۆمەللىك چىرۆكى فارسى چىرۆكنووسان: (سادقى ھىدايەت، جەلال ئال ئەحمەد، بوزرگى
عەلەوى، سادقى چوبەك، مەنسورى ياقوتى)
- 47- چىرۆكستان، كۆمەللىك دەق و رەخنە، چاپى يەكەم 2005 نووسەرانى كەركووك
- 48- چۆنىەتتى فىر بوونى زمانى فارسى، چاپى يەكەم (2000) ھەمە كەرىم عارف
- 49- گۆقەند و زىنار (فەرھەنگى فارسى - كوردى) ھەمە كەرىم عارف
- 50- پەلكە رەنگىنە، ھەمە كەرىم عارف، چاپى يەكەم (2004) وەزارەتى رۆشنىبىرى
- 51- كۆمەللىك چىرۆكى بىگەنە
- 52- چىشفسكى، فەيلەسوف و زانائى گەورە مىللەتى روس
- 53- چايكو فسكى، ژيان و بەرھەمى.
- 54- ئىدىگار ئالېن پۇ، ژيان و بەرھەمى.
- 55- جاك لەندەن، ژيان و بەرھەمى
- 56- گوگول، نووسەرى رىالىست
- 57- يەلماز گونائى، ژيان و بەرھەمى
- 58- سادقى ھىدايەت، ژيان و بەرھەمى
- 59- خافروغ لە شىعر دەدوى، ژيان و بەرھەمى
- 60- رىبازە ھونەرىيەكانى جىھان
- 61- رىالىزم و دژە رىالىزم لە ئەدەبىيات دا، چاپى يەكەم (2004) دەزگائى سپېرېز
- 62- راگەيانەن لە پەراوېزى دەسەلاتدا (بە شەرىكى) چاپى يەكەم (2001) دەزگائى گولان
- 63- راگەيانەن لە نىوان ھەقىقەت بىژى و عەوام خەلەتتىنى دا، ھەمە كەرىم عارف
- 64- دىدار و دەق و رەخنە.
- 65- دىدارى چىرۆكفانى.
- 66- قوتابخانە ئەدەبىيەكان، رەزا سەيد ھسەينى.
- 67- ناودارانى ئەدەب، ھەمە كەرىم عارف
- 68- ھەزار تۆپى شىعرى نوڭخووزى و چەند باسكى دى، ھەمە كەرىم عارف.
- 69- كورد لە سەدەى نۆزدە و بىست دا، كرېس كۆچرا، چاپى يەكەم 2003 كىتەبخانەى سۇران
- * لە راپەرىنەو تا نەوو چالاكانە بەشدارى بزاقي ئەدەبى و رۆشنىبىرى كوردى دەكات و بەرھەمى ھەمە
جۇر (نووسىن و نامادە كردن و ھەرگىپان) بلاو دەكاتەو..
- * ئەو بەرھەمانە و زۆرى دىكەى نامادەن بو چاپ و چاپكردنەو و ھەر كەس و گروپ و لاىەن و
دەزگايەك تەماحى بلاو كردنەو ھەب، نامادەى بە خۇپاى پىشكەشيان بكات و...